

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 40 (99) - ΤΕΥΧΟΣ 9 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος

Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἀλέξανδρος Κατσίρας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΥΛΗΣ: Νικολέττα Μιχαλακάκου

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: δρ Ἰωάννης Ἀκριώτης

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΤΥΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμίνα Μουσείδου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Β. Μπίτσης, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρουνέρι Αττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλιῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ-9ο
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	612
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
• Ἡ τακτική σύγκλησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἡ ἐκλογή τεσσάρων Μητροπολιτῶν	613
• Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στὴν Ἱ. Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (4 Ὀκτωβρίου 2022)	617
• Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ (4 Ὀκτωβρίου 2022)	617
• Εἰσήγησις τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στὴ Σεπτὴ Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2022 μέ τίτλο: «Ἡ Μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τίς τελευταῖες δεκαετίες μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία ἑνὸς Ἱεράρχου: Οἱ ἀπαντήσεις πού ἄρρησαν νά ἔρθουν» (4 Ὀκτωβρίου 2022)	619
• Εἰσήγησις στὴ Σεπτὴ Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2022 μέ θέμα: «Ἀνασυγκρότησις τῆς ἐνορίας καὶ ἐπανευαγγελισμὸς τῶν πιστῶν» τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἱκαρίας κ. Εὐσεβίου (5 Ὀκτωβρίου 2022)	630
• Βιογραφικά τῶν ἐφηφισμένων Μητροπολιτῶν	659
• Χειροτονητήριος Λόγος ἐφηφισμένου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου (Ἀθῆναι, 8 Ὀκτωβρίου 2022)	654
• Προσλαλία Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στὴ χειροτονία τοῦ Ἐφηφισμένου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν (8 Ὀκτωβρίου 2022)	661
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	663
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
• Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὴν Ἱ. Μητρόπολη Δράμας γιὰ τὴν τελετὴ τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τοῦ Χειρογράφου Εὐαγγελισταρίου στὴν Ἱ. Μονὴ Εἰκοσιφοινίσσης (29.9.2022)	664
• Χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου γιὰ τὴν ἑναρξὴ τοῦ Α΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (14.10.2022)	665
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	667
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	685
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	688

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ τεύχος Ὀκτωβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἀφιερώνουμε τό θέμα τοῦ Μηνός στις ἐργασίες τῆς Τακτικῆς Συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (4 ἕως καί 7 Ὀκτωβρίου). Θά διαβάσετε τήν *Προσφώνηση* τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τήν *Ἀντιφώνηση* τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ καθώς καί δύο *Εἰσηγήσεις*, ἦτοι: τήν Εἰσήγηση τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου μέ τίτλο: «Ἡ Μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες μέσα ἀπό τήν ἐμπειρία ἑνός Ἱεράρχου: Οἱ ἀπαντήσεις πού ἄρρησαν νά ἔρθουν» καί ἐκείνην τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου καί Ἱκαρίας κ. Εὐσεβίου μέ τίτλο: «Ἀνασυγκρότηση τῆς ἐνορίας καί ἐπανευαγγελισμός τῶν πιστῶν». Θά διαβάσετε ἀκόμη τά βιογραφικά τῶν νέων Μητροπολιτῶν (Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου, Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ, Δράμας κ. Δωροθέου, Ἡλείας κ. Ἀθανασίου) καί ἐπίσης τόν *Χειροτοντήριο Λόγο* τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου καί τήν *Προσλαλία* τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στή χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως.

Στό τεύχος περιλαμβάνονται ἐπίσης Ἐγκύκλια Σημειώματα πού ἐξαπέλυσε ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τά ὁποῖα ἀφοροῦν σημαντικά θέματα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Στή στήλη τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων δημοσιεύουμε τό Μήνυμα τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τήν Ἱ. Μητρόπολη Δράμας γιά τήν τελετή τῆς παραδόσεως καί παραλαβῆς τοῦ Χειρογράφου Εὐαγγελισταρίου στήν Ἱερά Μονή Εἰκοσιφοινίσσης (29.9.2022) καί τόν Χαιρετισμό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου γιά τήν ἔναρξη τοῦ Α΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (14.10.2022)

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρῶνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων, καθώς καί μέ τήν εἰδησεογραφική στήλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν, στήν ὁποία –μεταξύ ἄλλων– θά βρεῖτε τά μνηνιαία Δελτία Τύπου γιά τίς ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ., ἀλλά καί Δελτία Τύπου πού ἀδρομερῶς παρουσιάζουν τίς ἀφιερωμένες στόν Μικρασιατικό καί Θρακικό Ἑλληνισμό ἐπιστημονικές καί θρησκευτικές ἐκδηλώσεις, τίς ὁποῖες διοργανῶνουν ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί οἱ Ἱερές Μητροπόλεις ἐπ' ἀφορμῇ τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπό τή Μικρασιατική Καταστροφή (1922-2022).

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ τακτική σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ Ἔργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 4.10.2022

Συνῆλθε σήμερα, Τρίτη 4 Ὀκτωβρίου 2022, σέ πρώτη τακτική Συνεδρία, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στό Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετρακί, ἱερουργήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἀμφιλοχίου.

Περὶ τὴν 9η πρωινή, στή μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἀπαρτία.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Σύρου, Τίνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δίλου καὶ Μυκόνου κ. Δωρόθεο καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο.

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, στή σύντομη προσφώνησή του πρὸς τὰ Μέλη Αὐτῆς, ζήτησε ὅλοι μαζί νά εὐχηθοῦν καὶ νά ἀγωνισθοῦν, ὥστε ὁ στόχος τῶν προσπαθειῶν νά εἶναι αὐτὸ πού ζήτησαν πρὸ ὀλίγου στὴν προσευχή τους: «Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός

νά μᾶς δώσει “τὴν χάριν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος” καὶ νά “κατευθύνει τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν Του”».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱεραρχίας, ἀντιφώνησε ἀκολούθως ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν.

Στὴ συνέχεια παρουσιάσθηκαν οἱ Ἐκθέσεις Πεπραγμένων τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν γιὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔτος 2021-2022 ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Προέδρους αὐτῶν, ἀκολούθησε συζήτηση γιὰ τὸν τρόπο ἀξιοποίησής τους καὶ ἔγινε ἡ συμπλήρωση τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων.

Ὑστερα ἀπὸ ἓνα σύντομο διάλειμμα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησή του, μέ θέμα: «Ἡ Μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τίς τελευταῖες δεκαετίες μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία ἑνὸς Ἱεράρχου», στὴν ὁποία θέλησε, ὅπως ἀνέφερε χαρακτηριστικά, νά τονίσει θέματα καθημερινῆς ἀνάγκης καὶ ὄχι αὐτὴ νά ἀποτελέσει μία ἐπιστημονικὰ τεκμηριωμένη θεωρητικὴ ἀκαδημαϊκὴ εἰσήγησι. (Τὸ πλῆρες κείμενο τῆς Εἰσηγήσεως δημοσιεύεται στὶς ἐπόμενες σελίδες τοῦ παρόντος τεύχους).

Ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως καὶ συνήχθησαν συμπεράσματα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θά συνεχίσει τίς ἐργασίες Της τὴν Τετάρτη 5 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ

*Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

Οί Έργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 5.10.2022

Συνήλθε τὴν Τετάρτη 5 Ὀκτωβρίου 2022, στὴ δευτέρα Τακτικὴ Συνεδρία τῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τὴν προσευχὴ, ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καὶ διαπιστώθηκε ἀπαρτία. Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας (4.10.2022).

Ἀκολούθως, σύμφωνα μὲ τὴν Ἡμερησίᾳ Διάταξη, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος ἀνέγνωσε τὴν Εἰσήγησή του, μὲ θέμα: «Ἀνασυγκρότησις τῆς Ἑνορίας καὶ ἐπανευαγγελισμὸς τῶν πιστῶν». (Το πλῆρες κείμενο τῆς Εἰσηγήσεως δημοσιεύεται στίς ἐπόμενες σελίδες τοῦ παρόντος τεύχους)

Μετά ἀπὸ ὀλιγόλεπτο διάλειμμα, ἐπακολούθησε εὐρύτατος διάλογος ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως, κατὰ τὸν ὅποιον ἔλαβαν τὸν λόγο πολλοὶ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς. Ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάσισε νὰ παραπεμφθεῖ ἡ Εἰσήγησις στὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο πρὸς περαιτέρω ἀξιοποίηση.

Κατόπιν ἡ Ι.Σ.Ι. ἀσχολήθηκε μὲ ὑπηρεσιακὰ θέματα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θὰ συνεχίσει τίς ἐργασίες Τῆς τὴν Πέμπτη 6 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

*Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου
τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

Οί Έργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 6.10.2022

Συνήλθε τὴν Πέμπτη, 6 Ὀκτωβρίου 2022, στὴν τρίτη Τακτικὴ Συνεδρία τῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τὴν προσευχὴ ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καὶ διεπιστώθηκε ἀπαρτία.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας (5.10.2022).

Ἐν συνεχείᾳ ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἰδρυματικῆς Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως. Ἐπὶ συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρότασις δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 67 ψήφους καὶ ἡ πρότασις διὰ καταστάσεως 10 ψήφους. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπρωσώπου ἐπὶ συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικηφόρος Εὐσταθίου, ψήφους 66
- 2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰάκωβος Κανάκης, ψήφους 39
- 3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Μελέτιος Στάθης, ψήφους 7.

Ἐπίσης εὐρέθη καὶ 1 λευκὴ ψήφος.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικηφόρος Εὐσταθίου μὲ 63 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 77 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰάκωβος Κανάκης ἔλαβε 9 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν καὶ 5 λευκὲς ψήφοι.

Στὴ συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἰδρυματικῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Ἐπὶ συνόλου 77 ψηφισάντων, ἡ πρότασις δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 70 ψήφους καὶ ἡ πρότασις διὰ καταστάσεως 7 ψήφους. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς

πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 77 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Δαμασκνός Κιαμέτης, ψήφους 65

2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐπιφάνιος Καραγεωργος, ψήφους 32

3) Μητροπολίτης Βρεσθῆνης Θεόκλητος, ψήφους 4

Ἐπίσης εὐρέθησαν καὶ 2 λευκὲς ψῆφοι.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δαμασκνός Κιαμέτης, μέ 60 ψήφους ἐπὶ συνόλου 77 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐπιφάνιος Καραγεωργος ἔλαβε 12 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν 5 λευκὲς ψῆφοι.

Μετά τό πέρασ τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησε τό Μικρό Μήνυμα τῶν νεοεκλεγέντων Μητροπολιτῶν στήν αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Κατά τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστική Τάξη οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρος καὶ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκνός, ἔδωσαν τό Μέγα Μήνυμα ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, παρουσίᾳ πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καὶ πιστῶν.

Οἱ χειροτονίες τῶν Ἐψηφισμένων Μητροπολιτῶν θά τελεσθοῦν ὡς ἑξῆς:

– Τό Σάββατο 8 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου.

– Τὴν Κυριακή 9 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, ἡ χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκνοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ Ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 7.10.2022

Συνῆλθε τὴν Παρασκευή, 7 Ὀκτωβρίου 2022, στήν τέταρτη Τακτική Συνεδρία τῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τὴν προσευχή ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καὶ διεπιστώθη ἀπαρτία.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τὰ Πρακτικά τῆς χθεςινῆς Συνεδρίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἔδρας Δράμας. Ἐπὶ συνόλου 74 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 68 ψήφους. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 74 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος Πάπαρης, ψήφους 69

2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθιναγόρας Μπίρδας, ψήφους 38

3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος Βλατίτσας, ψήφους 13

Ἐπίσης εὐρέθη καὶ 1 λευκὴ ψῆφος.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Δράμας ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος Πάπαρης μέ 69 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 74 ψηφισάντων, ἐνῶ εὐρέθησαν 4 λευκὲς ψῆφοι καὶ 1 ἄκυρη ψῆφος.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἔδρας Ἡλείας. Ἐπὶ συνόλου 74 ψηφισάντων, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 69 ψήφους. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ἐκλογῆς. Γιά τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 74 ψηφισάντων ἔλαβαν:

1) Ἐπίσκοπος Ὠλένης κ. Ἀθανάσιος, ψήφους 58

2) Αρχιμανδρίτης κ. Δαμασκηνός Πετράκος, ψήφους 11

3) Επίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Κωνστάντιος, ψήφους 6

Ἐπίσης εὐρέθησαν καί 12 λευκές ψῆφοι.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας καί γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Ἡλείας ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὡλένης κ. Ἀθανάσιος, μέ 55 ψήφους ἐπί συνόλου 74 ψηφισάντων, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Κωνστάντιος ἔλαβε 1 ψῆφο, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Δαμασκηνός Πετράκος ἔλαβε 1 ψῆφο. Ἐπίσης εὐρέθησαν 16 λευκές ψῆφοι καί 1 ἄκυρη ψῆφος.

Μετά τό πέρας τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησε τό Μικρό Μήνυμα τῶν νεοεκλεγέντων Μητρο-

πολιτῶν στήν αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Κατά τήν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστική Τάξη οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες Ἡλείας κ. Ἀθανάσιος καί Δράμας κ. Δωρόθεος, ἔδωσαν τό Μέγα Μήνυμα ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ.Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καί πιστῶν.

Ἡ χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Δράμας κ. Δωροθέου θά τελεσθεῖ τήν Κυριακή 16 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν.

*Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας*

Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου
σπὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(4 Ὀκτωβρίου 2022)

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

συνήλθαμε σήμερα σπὸν εὐλογημένο αὐτό χωρο, σπὴν καθιερωμένη ἐπίσια τακτική συνεδρίαση τῆς ὀλομέλειας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας σύμφωνα μέ τά ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν Καταστατικό Της Χάρτη.

Ζητήσαμε πρὸ ὀλίγου σπὴν προσευχή μας ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, νά μᾶς δώσει «τὴν

χάριν, τὴν εὐλογίαν καί τὸν φωτισμό τοῦ Παναγίου Πνεύματος» καί νά «κατευθύνει τά διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν Του».

Νά εὐχηθοῦμε καί νά ἀγωνισθοῦμε αὐτός νά εἶναι πάντοτε ὁ στόχος τῶν προσπαθειῶν μας.

Κατὰ τό πρόγραμμά μας θά εἶμαι ὁ πρῶτος εἰσηγητής-ὀμιλητής, γι' αὐτό δέν θά μακρύνω τώρα τὸν λόγο ἀλλά μόνον θά σᾶς καλῶς ὀρίσω καί θά εὐχηθῶ καλή ἐπιτυχία σπὴς ἐργασίες μας.

Ἀντιφώνησις εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας
καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ (4 Ὀκτωβρίου 2022)

Μακαριώτατε,

Ἡ κατ' ἔτος σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας, ἐξυπηρετεῖ τρεῖς βασικούς σκοπούς:

α) Τό Συνοδικόν σύστημα Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας,

β) τὴν ἐξέτασιν θεμάτων γενικοῦ καί ειδικοῦ Διοικητικοῦ καί Ποιμαντικοῦ ἐνδιαφέροντος καί
γ) τὴ διαπροσωπική ἐπικοινωνία Ἀδελφῶν.

Δι' αὐτό εἴμεθα παρόντες, διὰ νά ἀκούσωμε μέ προσοχή καί νά συζητήσωμε, μέ σκοπὸ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας: «Τῷ Θείῳ Πνεύματι συνδιασκεπτόμενοι» καί νά χαροῦμε βλέποντας πρὸς πρόσωπο πρὸς πρόσωπο τὸν ἀδελφὸ μέ σκεπτικό τό γερωντικό: «Εἶδες τὸν ἀδελφὸ, εἶδες τὸν Θεόν».

Ἡ ἐναρκτήριος προσευχή μᾶς εἰσήγαγε σπὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ὁ Μακαριώτατος μέ τὴν προσφώνησι ἔδωκε τό περίγραμμα τῶν θεμάτων καί μέ τὴν εἰσήγησι ἔθεσε ὀρισμένες προοπτικές πού πρέπει νά προσεχθοῦν.

Τό θέμα τῆς ἐγγραφῆς νέων μελῶν σπὸν Κατάλογο πρὸς Ἀρχιερατείαν καί πληρώσεως τῶν κενῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, εἶναι θέμα πού μᾶς καταξιώνει ὡς Ἐπισκόπους, ἀλλά καί μᾶς ὑποχρεώνει σέ συναίσθησι τῆς εὐθύνης.

Κατὰ τὴ συνήθεια τῶν Ἀντιφωνήσεῶν μου εἰς τὴ σεπτὴ Ἱεραρχία, θά προσθέσω λόγον τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου πρὸς οἰκοδομίν.

«ΚΟΨΕ ΤΑ ΣΧΟΙΝΙΑ»

Γιά τήν ἀδικία μίλησε ὁ Χρυσόστομος στήν προηγούμενη ὁμιλία καί ἐτόνισε νά προτιμήσουμε νά ἀδικηθοῦμε παρά νά ἀδικήσουμε ἄλλους. Στή συνέχεια θά ἀσχοληθεῖ μέ τήν ὕβρι, γιά νά τονίσει ὅτι ὅταν ὕβριζομε τόν ἄλλον, ἡ ὕβρις ἐπανέρχεται στόν ἑαυτόν μας.

Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος θά εἰπῇ:

«Ἄς ἔχομε ὑπ' ὄψιν μας σέ ὅλες τίς περιπτώσεις νά στεκόμαστε ψηλότερα ἀπό τίς ὕβρεις. Καί σᾶς τό ἐξηγῶ μέ παράδειγμα: Ἐνῶ εὐρισκόμεθα σέ διαμάχη μέ κάποιον ὑψηλά εὐρισκόμενο ἀνθρώπο, τό νά ὕβριζομε αὐτόν, τό θεωροῦμε ὕβρι πρὸς τόν ἑαυτόν μας. Ἐνῶ εἶσαι πολίτης τοῦ Οὐρανοῦ καί ἔχεις τήν οὐράνια σκέψι καί ζωή, περιυβρίζεις τόν ἑαυτόν σου μέ ἐκεῖνον πού ζῆ καί σκέπτεται τά γήινα. Μήν λοιπόν ὕβριζεις τόν ἑαυτόν σου ὕβριζοντας ἐκεῖνον! Τίμησε τόν ἑαυτόν σου καί ὄχι ἐκεῖνον, λυπήσου τόν ἑαυτόν σου καί ὄχι ἐκεῖνον».

Καί θά ἐνισχύσει αὐτήν τή σκέψι μέ τό ἀκόλουθο παράδειγμα:

«Ἐάν κάποιος φτωχός ἐπῆρε ἀπό τήν αὐλή σου λάσπη πού ἦταν πεταμένη, γι' αὐτό τό πράγμα θά ὕβρισης καί θά προχωρήσης σέ διαμάχη καί δικαστήριο; Ἀσφαλῶς δέν θά τό κάνεις αὐτό, γιά νά μήν προσβάλλης τόν ἑαυτόν σου καί γιά νά

μήν σέ κατηγορήσουν ὅλοι. Ὁ χρυσός εἶναι πηλός –λάσπη– πεταμένος στήν αὐλή σου. Γι' αὐτόν θά συγκρουστής; Καί δέν θά σέ περιγελάσουν οἱ πολίτες τοῦ Οὐρανοῦ; Δέν θά σέ διώξουν ἀπό τήν πατρίδα τους ἐσένα πού εἶσαι τιποτένιος καί τόσο ἄθλιος, ὥστε νά προτιμᾶς νά φιλονικῆς γιά τή λάσπη; Ἐάν γνωρίζεις ὅτι ὅλη ἡ οἰκουμένη δέν εἶναι τίποτε μπροστά στά οὐράνια ἀγαθά, κόψε τά σχοινιά καί τίς πλεκτάνες μέ τά ἐπίγεια πράγματα.

Μέχρι πότε θά σκύβωμε κάτω, μέχρι πότε θά ὕβριζομε ὁ ἕνας τόν ἄλλον ὅπως τά θηρία; Ἀλλά τά θηρία δέν τρώγονται μεταξύ τους, ἀλλά μέ αὐτά πού ἀνίκουν σέ ἄλλο εἶδος. Ἐσύ ὅμως ἂν καί ἔχεις πολλά κοινά σημεῖα, τήν εὐγένεια, τό λογικό, τή γνῶσι τοῦ Θεοῦ, τή δύναμι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καί πολλά ἄλλα, αὐτόν ἐσύ τόν ὕβριζεις, τόν περιβάλλεις μέ μύρια καί τόν σκοτώνεις. Δέν ἔχει σημασία ὅτι δέν σπρώχνεις τό ξίφος καί δέν βυθίζεις τό χέρι σου στόν λαϊμό του. Δέν τόν φονεύεις βέβαια, ἀλλά ὅμως τόν περιλούεις μέ ὕβρεις, κάνεις τή γλῶσσα σου ξίφος καί τόν περιβάλλεις μέ πολλές ἄλλες ἁμαρτίες».

Τό δίδαγμα:

Ἡ ὕβρις πρὸς τόν ἄλλον ἐπιστρέφει στόν ἑαυτόν σου, ὅπως ὅταν φτύνεις πρὸς τόν οὐρανό, τό φτύσιμο γυρίζει στό πρόσωπό σου.

*Εισήγησις τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στή Σεπτί Ἱεραρχία
τοῦ Ὀκτωβρίου 2022 μέ τίτλο: «Ἡ Μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας
κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες μέσα ἀπό τήν ἐμπειρία
ἐνός Ἱεράρχου: Οἱ ἀπαντήσεις πού ἄρχισαν νά ἔρθουν»
(4 Ὀκτωβρίου 2022)*

Ἀδελφοί μου,

Θά ἤθελα ἐν πρώτοις νά ζητήσω συγγνώμη διότι σέ ὅσα προτίθεμαι νά σᾶς ἀνακοινώσω καί νά σᾶς προτείνω, ἀναμειγνύονται καί προσωπικά μου βιώματα.

Πέρασαν πενήντα πέντε (55) χρόνια ἀπό τότε πού ὁ γέροντάς μου Νικόδημος Γραικός, αὐτός ὁ ἅγιος κληρικός, μοῦ ἄνοιξε τόν δρόμο τῆς Ἱερωσύνης. Σέ λίγο συμπληρώνονται δέκα πέντε (15) χρόνια ἀπό τότε πού τό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας μας μέ ἐξέλεξε Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πενήντα πέντε χρόνια ἐργάτης στόν ἀμπελῶνα τῆς Ἐκκλησίας.

Πλούσια τά πνευματικά ὀφέλη καί οἱ ἐμπειρίες πολλές κοντά στόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ. Τεράστια τά προβλήματα καί οἱ δυσκολίες σκληρές καί πάμπολλες.

Ἀσφαλῶς θά ὑπάρξουν ἐπιστήμονες, ἐρευνητές πού θά φέρουν ὑπεύθυνα στήν ἐπιφάνεια κακοποιημένες πολλές ἀλήθειες καί θά γελοιοποιήσουν τίς πρόχειρες κατά καιρούς φυλλάδες καί τίς πληρωμένες «διαφημίσεις» καί προβολές.

Εὐχαριστῶ θερμά τοὺς ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, τοὺς κληρικούς μας, τοὺς λαϊκοὺς συνεργάτες καί τά στελέχη τῆς Πολιτείας μας καί ἐκείνους ὅσους μᾶς βοήθησαν καί βοηθοῦν καί ἐκείνους ὅμως πού εἶναι ἀντίθετοι καί πολέμοί μας στόν ἀγῶνα μας, γιατί μᾶς κάνουν προσεκτικώτερους καί δυνατότερους.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μας κατηύθυνε ἔτσι τά πράγματα, ὥστε τά μέλη τῆς κατά καιρούς Ἱεραρχίας μας ἐπί τῶν ἡμερῶν μου νά ἐκλέξουμε καί νά χειροτονήσουμε ὑπέρ τούς πενήντα πέντε (55) Ἀρχιερεῖς, Μητροπολίτες καί βοηθούς Ἐπισκόπους.

Μεγάλη ἡ συγκίνηση καί συγχρόνως ἡ ἐπίγνωση τῆς εὐθύνης.

Β΄

Θά μπορούσα σήμερα, ἀδελφοί μου, νά σᾶς ἀναγνώσω ἀπό τή θέση αὐτή μιά προσεγμένη, θεωρητική ἀκαδημαϊκή εἰσήγηση ἀνάλογη μέ τίς δυνάμεις μου. Ὅσα προηγήθηκαν ἀλλά καί οἱ ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πατρίδας μας σήμερα ἄλλα μέ συμβουλεύουν νά τονίσω.

Νά στρέψω τήν προσοχή μας καί τίς σκέψεις μας σέ θέματα καθημερινῆς ἀνάγκης, καί ὅλα αὐτά κάτω ἀπό τήν Χάρι τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί Πατέρα μας, πού συνεχίζει νά μᾶς ἀγαπάει καί νά μᾶς φροντίζει ἐν Χριστῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι. Σήμερα, βλέπουμε τά πάντα νά εἶναι ρευστά, ἀσαφῆ, νά ἐξελίσσονται ραγδαῖα. Εἴμαστε στήν ἐποχή τῆς εἰκονικῆς πραγματικότητας καί τοῦ ψηφιακοῦ κόσμου, ὅπου ἔχει κλονιστεῖ ἡ παλαιά ἀντίληψη περί κοινοτισμοῦ καί συλλογικῆς συνειδήσεως, κάθε τί τό παραδοσιακό καί κάθε ἐναπομείνας θεσμός.

Ένα άλλο σημαντικό χαρακτηριστικό της εποχής μας είναι ο συγκρητισμός. Δηλαδή η διάχυση και ο συνδυασμός θρησκευτικών ιδεών και πρακτικών σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης ζωής και δραστηριότητας. Θρησκευτικές ιδέες, διαφορετικής προέλευσης, εκλαϊκευμένες, διαχέονται παντού με τρόπο άναρχο και άνοργάνωτο, όχι μόνον μέσω των περιοδικών, της τηλεόρασης, του διαδικτύου, αλλά και μέσα από καθημερινές συνήθειες και πρακτικές, που σχετίζονται με την ευεξία, την υγεία, τη σωματική άσκηση, όπως οι εναλλακτικές μέθοδοι ιατρικής, οι πολεμικές τέχνες κ.ά.

Βλέπουμε μιά αναντιστοιχία ανάμεσα σ' αυτό που δηλώνουμε ότι πιστεύουμε και στίς καθημερινές μας πράξεις και συνήθειες.

Σήμερα οι περισσότεροι δέν αποδέχονται την πίστη της Έκκλησίας, όπως διατυπώνεται σε αυτήν. Αδιαφορούν. Αναμειγνύουν κάποια στοιχεία της Ορθοδοξίας με άτομικές τους ή ξενόφερτες πεποιθήσεις και συνήθειες, που αλλοιώνουν την παραδοσιακή νοοτροπία και συνθέτουν μιά ατομική θρησκευτικότητα.

Ο κόσμος έχει αλλάξει ραγδαία. Ο παραδοσιακός τρόπος ζωής έχει μεταβληθεί. Κι αυτό φαίνεται μέσα από νέες πραγματικότητες κατά τα τελευταία χρόνια, όπως τό αυτόματο διαζύγιο, ό πολιτικός γάμος, ή κατάργηση της αναγραφής του θρησκευματος στίς ταυτότητες, ή πολιτική κηδεία, ή καύση του νεκρού, ό ύποβοηθούμενος θάνατος κ.ά.

Όλα αυτά και τόσα άλλα όδηγοϋν στην ανάγκη επανευαγγελισμού του λαού μας. Πρέπει και πάλι νά ξεκαθαρίσουμε τίς θεολογικές προϋποθέσεις για τή σχέση του ανθρώπου με τόν Θεό, τόν συνάνθρωπο και τόν κόσμο.

Πρός τόν σκοπό αυτό απαιτοϋνται:

I. Συστράτευση Κληρικων, Πανεπιστημιακων διδασκάλων και λαϊκων ευσεβων.

II. Συνεργασία με τούς καθηγητές των Θεολογικων και Έκκλησιαστικων Σχολων. Τώρα μάλιστα που στίς τελευταίες ή Έκκλησία επέτυχe τήν πλειοψηφία στή διοίκησή τους, τήν

συμμετοχή της στην επιλογήν των εισαγομένων και διδασκόντων εις αυτές ως και τήν υπόδειξιν τής διδακτέας ύλης στους ιεροσπουδαστές.

III. Προσφορά και αξιοπρεπής έξυπνηρήτηση σε αδελφούς μας πάσχοντες και τούς ένδεεις είτε κατά μόνας ή σε πρότυπα λειτουργικά Κέντρα για άτομα από τήν παιδική ηλικία μέχρι τά βαθιά γεράματα.

Όλα αυτά για νά συντελεσθοϋν και νά υλοποιηθοϋν χρειάζονται οικονομική στήριξη, όπως τόνισε στους αρχαίους Αθηναίους ό Δημοσθένης «Δει δὴ χρημάτων και άνευ τούτων οϋδέν εστι γενέσθαι». Η Έκκλησία έχει τήν υποχρέωση νά αξιοποιήσει τήν έναπομείνασα περιουσία της για τήν υλοποίηση αυτών των σκοπων της. Από τό 100% σκορητίσθηκε τό 96% αυτής. Έναπομένει σήμερα τό 4%. Αυτό αξιοποιούμενο θά βοηθήσει στους στόχους τής Έκκλησίας. Γιατί, ή Έκκλησία, πέρα από τήν έσχατολογική της προοπτική, αφού κινείται έντός τής ιστορίας δέν μπορεί νά εγκαταλείπει τόν άνθρωπο. Και, ό επανευαγγελισμός μās βοηθάει νά έχουμε τό βλέμμα μας προσανατολισμένο και στά έσχατα και στό τώρα.

Γ'

Άγαπητοί μου αδελφοί, θά ήθελα στό σημείο αυτό νά σās ενημερώσω σχετικά με τόν

Νόμο 4957/2022 για τήν Μισθοδοσία του Κλήρου

Ψηφίσθηκαν με πρωτοβουλία τής Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκης Κεραμέως και με ευρεία πολιτική συναίνεση τά άρθρα 347 και 446 του νόμου 4957/2022 με τίτλο «Νέοι όριζοντες στα Άνώτατα Εκπαιδευτικά Ίδρύματα: Ένίσχυση τής ποιότητας, τής λειτουργικότητας και τής σύνδεσης των Α.Ε.Ι. με τήν κοινωνία και λοιπές διατάξεις» (Φ.Ε.Κ. Α', 141/21-7-2022).

Οί διατάξεις αυτές επέλυσαν τό ζήτημα των όργανικων θέσεων των διορισμένων κληρικων και

ἐπικαιροποίησαν τό καθεστώς τῆς μισθοδοσίας.

Τό διάταγμα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου πρέπει νά ἐκδοθεῖ ὅπωςδήποτε τό συντομότερο, εἰδ-
άλλως ἡ τύχη τοῦ ψηφισθέντος νόμου θά εἶναι ἡ
ἴδια μέ αὐτή τοῦ νόμου 536/1945.

Ἐπειδή κάθε νόμος ἔχει τά ὑπέρ καί τά
κατά του, ἀναμένουμε τήν ἔκδοσιν αὐτοῦ τοῦ
Διατάγματος καί ἡ Δ.Ι.Σ. θά ἀσχοληθεῖ καί πάλι
μέ τό θέμα αὐτό.

- Ἐχουμε ὁμως τήν ὑποχρέωσιν νά δημοσιεύσουμε
ἕνα κείμενο πού θά μαρτυρεῖ καί στούς σημερινούς
καί στούς ἀνιερικούς ἀντιρρησίες, ὅτι ἡ καταβολή
τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κράτους πρός τούς
κληρικούς δέν εἶναι χάρισμα, ἀλλά ὑποχρέωσιν
κρατική γιά τήν προσφορά τῶν κληρικῶν καί
τήν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους
ἔναντι τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὅπως
αὐτό εἶχε δεσμευθεῖ.

Τό κείμενο αὐτό νά γραφῆ στά σημερινά
Πρακτικά τῆς Ἱεραρχίας μας εἰς μαρτυρίαν
συνεχῶς καί ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων
Συνελεύσεως στήν Ἐρμιόνη ἀπηύθυνε στίς 4
Μαρτίου 1827 ἔγγραφο πρός τούς Ἀρχιερεῖς
Κορίνθου Κύριλλον, Τριπόλεως Δανιήλ, Ρέντος
Διονύσιο, Ἀνδρούσης Ἰωσήφ καί Βρεσθένης
Θεοδώρητον καί τούς παρήγγειλε νά συντάξουν
σχέδιον γιά τά «Ἐκκλησιαστικά».

Ἡ ὡς ἄνω ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπή συνέταξεν
Ἐκθεσιν, περιεκτική τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἐντός τοῦ
Βασιλείου Μοναστηρίων, ἐφ' ἧ καί σχέδιον
διοργανισμοῦ, ἀφορῶντος τήν βελτίωσιν τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν, παρὰ τῆς ἐπί τούτῳ διορισθείσης
Ἐπιτροπῆς διά τοῦ ἀπό 15/27 Μαρτίου 1833
Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, συναισθανόμενα
τά βιώματα τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτη Ἰωάννου
Καποδίστρια γράφοντος «σκοπός τοῦ Ἔθνους
καί τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ βελτίωσις τοῦ
Κλήρου, ἡ ἐκκλησιαστική εὐνομία καί εὐταξία καί
ἡ ἐπάρκεια τῶν ἀναγκαίων εἰς τούς λειτουργούς
τοῦ Θεοῦ, ἵνα σχολάζοντες τῶν βιοτικῶν μερῶν

ἐνασχολῶνται ἐπιμελέστερον περί τήν ὑπηρεσίαν
τῶν θεῶν καί τήν τῶν ψυχῶν παιδαγωγίαν καί
προστασίαν» ἔγραψαν στήν ἔκθεσίν τους:

Μεγαλειώτατε

.....

Ἡ Ἑλλάς ἔχει, κατά τήν γνώμην μας, πόρον
πλουσιώτατον εἰς διατροφὴν τοῦ Κλήρου,
τά κτήματα τῶν μοναστηρίων, καί αὐτά δέν
εἶναι ὀλίγα. Ταῦτα, καλῶς διοικούμενα καί
οικονομούμενα, θέλουσι παρέχει ὄχι μόνον
ἄφθονα τά εἰς διατροφὴν τοῦ Κλήρου, ἀλλά
καί τά εἰς σύστασιν καί διατήρησιν καί ἄλλων
φιλανθρώπων καταστημάτων, καί εἰς τό
ὅποσον δίδομεν σχέδιον· διορίζομεν πού καί
πῶς νά ἐξοδεύονται τά ἐκ τῶν μοναστηριακῶν
κτημάτων εἰσοδήματα, καταδαπανώμενα μέχρι
τουδε ἀσκόπως καί ἀνωφελῶς. Ἄλλ' ἐκτός τῶν
κτημάτων τῶν μοναστηρίων ὑπάρχουν καί ἄλλα
τῶν Ἐπισκοπῶν· συμπεριλαμβάνονται καί ταῦτα
εἰς τήν αὐτήν κατηγορίαν τῶν μοναστηριακῶν,
καί μόνον τά τῆς Ἐκκλησίας ἀνίκοντα, ὡς μικρά,
ἀφίνονται εἰς τὰς κοινότητας πρός χρῆσιν τῶν
Ἐκκλησιῶν καί τοῦ κλήρου αὐτῶν, καί ταῦτα
οικονομοῦνται ἀμέσως παρὰ τῶν κοινοτήτων δι'
ἐπιτρόπων.

Γιά ὅσους κατά καιροῦς ἀμφισβήτησαν ἢ
ἀμφισβητοῦν τό νόημα τῆς φράσεως «εἰς
βελτίωσιν τοῦ Ἱερατείου» τοῦ ψηφίσματος τῆς
Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως στό Ἄργος στίς 11 Ἰουλίου
1829, ὅτι δηλαδή δέν πρόκειται γιά μισθοδοσία
τοῦ Κλήρου, γράφουμε τά ἑξῆς:

I. Ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική Γραμματεία ἀπ-
εστάλη τό κατωτέρω ἔγγραφο ὑπογραφομένο
ἀπό τόν Σπ. Τρικούπη:

«Κρίνομεν οὐσιωδέστατον νά συστήσωμεν εἰς
τήν ἰδιαιτάτην φροντίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τά
περί συστάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου,
καθ' ὅσον ἀφορᾷ τά ἐκκλησιαστικά κτήματα,
συμφώνως μέ τά εἰς τό Ψήφισμα τῆς ἐν Ἄργει
ἐθνικῆς συνελεύσεως ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας συστάσεως τοῦ Ταμείου
τούτου κρίνεται κατεπείγουσα, καθ' ὅσον,

ἐκτός εἰς αὐτό ἀποκεμμένης καταλλήλου τῶν Ἐπισκόπων προικοδοτίσεως καί τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου συμφώνως μέ τά εἰς τό ἄρθρον τοῦ ἀπό 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) Βασιλικῆ Διατάγματος διαλαμβανόμενα, τά σχολεῖα τοῦ Κράτους παραμεληθέντα τοσοῦτους ἤδη μῆνας δι' ἔλλειψιν χορηγίας διαρκοῦς, κινδυνεύουν νά παραλύσουν, καί ἡ δημόσιος ἐκπαίδευσις, ἀντικείμενον τόσον οὐσιῶδες περί τήν ἠθικὴν τοῦ χριστιανοῦ μόρφωσιν, νά μείνῃ εἰς τήν ὁποίαν εὐρίσκεται μέχρι τοῦδε κατάστασιν».

II. Σύστασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Ἀκολούθησε ἡ ἀπό 12 Ὀκτωβρίου 1833 συνοδική ἐρμηνευτικὴ ἐγκύκλιος «Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Σεβ. Μητροπολίτας καί Ἐπισκόπους» πού κάνει λόγο γιὰ τό ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ «ἐξ οὗ θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐπικρατείας καί οἱ ἄλλοι κληρικοί, καθὼς καί οἱ διδάσκαλοι τῶν σχολείων καί θέλει συνίστασθαι καί διατηρεῖσθαι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καί τὴν παιδείαν θεοφιλῆς καί θεάρεστον».

Τό Ἐκκλησιαστικόν Ταμεῖον εἶναι ἀνεξάρτητον εἰδικόν ταμεῖον.

Ἐν Ἀθήναις 13 Δεκεμβρίου 1834

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
ἡ Ἀντιβασιλεία
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Πρόεδρος
ΜΑΟΥΡΕΡ
ΕἴΔΕΚ

III. Διάταγμα συστάσεως ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Ἡ περιουσία τοῦ συστηθέντος ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐμπιστεύεται εἰς τὴν ἐπιστάσιαν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τιθεμένης ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς παιδείας γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 1834

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
ἡ Ἀντιβασιλεία
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Πρόεδρος
ΜΑΟΥΡΕΡ
ΕἴΔΕΚ

IV. Πρακτικά Συνεδριῶν.

Κατὰ τὴν παράγραφον τρίαν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐβδόμης συνεδρίας (26 Ἀπριλίου 1833) «ἐκρίθη ἐπάναγκες, οἱ μὲν Ἐπίσκοποι νά μισθοδοτῶνται αὐτάρκως καί ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος τῶν κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθησομένων πόρων (ἔσοδα Μοναστηριακῆς περιουσίας), οἱ δέ πρεσβύτεροι, διάκονοι καί λοιποὶ ὑπηρετῶν τῶν ἐκκλησιῶν νά μισθοδοτῶνται κυρίως μὲν παρὰ τῶν Κοινοτήτων (σημειωτέον ὅτι ἡ περιουσία τῶν ἐνοριῶν, τῶν ἐπισκοπῶν καί ἡ ἐνορία ὅλη περιῆλθε στὴν διοίκησιν καί κυριότητα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος). Ὅταν δέ οἱ πόροι τῆς Κοινότητος δέν ἐξαρκοῦν, ἡ Κυβέρνησις νά ἀναπληροῖ τό ἐλλείπον ἀπὸ τῶν προειρημένων πόρων».

- Στὰ πρακτικά τῆς Ἡ' συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς (27 Ἀπριλίου 1833) διαβάζουμε: «Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τό περί μισθοδοσίας τοῦ κλήρου, κατὰ τὴν τρίτην παράγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, καί ἀπεφασίσθη, ὅτι πρέπει νά συστηθῇ εἰς ἐκάστην κοινότητα Ἐκκλησιαστικόν Ταμεῖον, διοικούμενον παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ κατ' ἔτος ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων. Εἰς τό ταμεῖον τοῦτο θέλουν σύγκεισθαι τά ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς Ἐκκλησίας κτημάτων εἰσοδήματα (ἔσοδα ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἐνοριακῆς περιουσίας). Ἀπὸ τό ταμεῖον τοῦτο θέλει διατηρεῖσθαι, ἐπισκευάζεσθαι καί καλλωπίζεσθαι ὁ ναός, θέλουν μισθοδοτεῖσθαι οἱ ἐν αὐτῷ ὑπηρετοῦντες καί εἰ μὲν περισσεύουσιν οἱ πόροι, θέλουσι ἐξοικονομεῖσθαι ἐξ αὐτῶν οἱ πτωχοὶ τῆς ἐνορίας, εἰ δέ ἐλλείπουσι, θέλουν ἀναπληροῦσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν Γ' παράγραφον τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως (ἐκ τοῦ ταμείου τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας)».

-Εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Θ' συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς (28 Ἀπριλίου 1833) διαβάζουμε: «ἐλήφθησαν εἰς σκέψιν τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τό Γ' ἄρθρον τῶν πρακτικῶν τῆς Ζ' συνεδριάσεως, καί ἐθεωρήθη ἐπάναγκες τό νά συστηθῆ ἰδιαίτερον ταμεῖον ὑπό τήν ἄμεσον διαχείρισιν τῆς Κυβερνήσεως καί τήν ἐπιστάσιαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπί τούτῳ διοριζομένης.

Τό ταμεῖον αὐτό θέλει ἐπαρκεῖ πρὸς μισθοδοσίαν τῶν Ἐπισκόπων, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δι' ἐκάστην κοινότητα ἀπαιτουμένων διά τό Ἐκκλησιαστικόν ἐξόδων πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ Κλήρου, πρὸς οἰκοδομίαν Ἐκκλησιῶν, πρὸς σύστασιν φιλανθρωπικῶν καί κοινωφελῶν καταστημάτων, πρὸς περίθαλψιν καί διατροφήν πτωχῶν καί ἀπόρων καί ἀπλῶς εἰς πᾶν ὅ,τι θεοφιλές καί φιλάνθρωπον».

Στίς 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 ἀνακοινώθηκε:

Ἡ μέχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος 1ης/13 Δεκεμβρίου 1834 ὑπάρχουσα ἐπιτροπή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου διαλύεται.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ

Μετά πενταετίαν νέα ἀλλαγὴ γίνεται στὴν διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου μέ τῆ νομοθετικὴ ρύθμισιν «Περὶ μεταβάσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων εἰς τὴν ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν», μέ τῆ διαβεβαίωσιν ὅμως ὅτι οἱ πόροι αὐτοὶ «νά χρησιμεύσωσι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας».

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ἀπριλίου 1843

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ

Αὐτό σήμανε τό τέλος τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου καί τοῦ ὄραματος τῆς βελτίωσης τῆς θέσεως τοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τό θέμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί μοναστηριακῆς περιουσίας, τῆς τύχης τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου καί τίς ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους ἐπανεφερε ὁ Μητροπολίτης (Ἀρχιεπίσκοπος) Ἀθηνῶν Μελέτιος Μεταξάκης, ὅπως διαβάζουμε στό ὑπόμνημά (του) πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας καί στό Ὑπουργεῖο Παιδείας. Γράφει:

«Διὰ τὴν περιουσίαν αὐτὴν ἐσημειώθη ἓνα εἶδος ἐκτροπῆς. Κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Κράτους εὐρέθησαν ἐν αὐτῷ 593 Μοναί. Ἡ ἐν Ἀργεῖ Ἐθνοσυνέλευσις εἶχε ψηφίσει, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία "θέλει διορίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων, τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν καί ἐξασφαλίσαι τὰ πρὸς διατροφήν αὐτῶν ἀναλόγως μέ τό χρέος καί τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῶν".

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ψηφισθέντων ἐσχεδιάσθη ἡ σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου καί ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ προσαχθέντος τῆ Ἱ. Συνόδου σχεδίου, αὕτη ἐξεδίδοτο τὴν ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1833 ἀπόφασιν αὐτῆς δι' ἧς ἐνέκρινε ὅπως 116 ἔρημα Μοναστήρια καί ἕτερα 116 ὑπαγόμενα εἰς τό σχέδιον, περιέλθωσιν ἀμέσως ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Κυβερνήσεως, τὰ δέ λοιπὰ 226, χαρακτηριζόμενα ἐν τῷ σχετικῷ πίνακι, ὡς Μοναστήρια ὑποβαλλόμενα εἰς φόρον, ὑποβληθῶσιν εἰς τακτικὸν ἔρᾶνον ὀλικοῦ κεφαλαίου 405.650 δρχ.

Ἐπακολούθησαν εὐθύς ἡ ἔκδοσις Βασιλικοῦ Διατάγματος ὑπάγοντος τὰ παραχωρηθέντα Μοναστήρια καί εἰσοδήματα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς Παιδείας, συνιστώσα δέ ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐκθύμως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ Β. Διατάγματι ἔγραφε: "Τὰ Μοναστήρια ἐσυστήθησαν καί ἐπροικοδοτήθησαν παρ' εὐσεβῶν πρὸς θεοφιλῆ καί θεάρεστον σκοπὸν πρὸς τοῦτον τὸν πρῶτον καί κύριον αὐτῶν σκοπὸν θέλουσι χρησιμεύσει καί εἰς τό

έξις τά ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα, συντελοῦντα εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Κλήρου, εἰς τὴν εὐκολίαν τῶν Ναῶν καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν".

Ἀκολουθῶς τὸ σχέδιον περιέλαβε καὶ ἄλλας Μονάς, οὕτως ὥστε διατηρήθησαν μόνον 151, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Θεσσαλίας ἀνῆλθον εἰς 170.

Διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1834 συνεστήθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, ὡς "ἀνεξάρτητον εἰδικὸν ταμεῖον" ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πενταμελοῦς Ἐπιτροπείας "τιθεμένης ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας Γραμματείας". Τὸ ταμεῖον ἰδρύετο "διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικά καὶ τὴν Ἐκπαίδευσιν" μέ σκοπὸν νὰ καταστήσῃ "καθαρῶς καὶ ἀσφαλῶς καταφανῆ τὴν διάκρισιν τοῦ Κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἰδιαίτην διαχείρισιν τῶν δι' αὐτὸν προσδιωρισμένον ποσοτήτων".

- Πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν καὶ ἡμίσεος ἐτῶν διαλύεται (Β.Δ. 1ης Ἰουλίου 1838) ἡ διευθύνουσα τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπή, διὰ λόγους οικονομικούς καὶ τὸ ταμεῖον ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεῖαν, μετὰ δὲ πάλιν πέντε ἔτη εὐρεθέντος, ὅτι "ἡ ἀκριβὴς τῶν ἐκκλησιαστικῶν προσόδων ἀπὸ τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους διαχώρισις, ὡς προσδιωρισμένων νὰ χρησιμεύωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ Ἱ. Κλήρου καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας" θὰ ἐπετυγχάνετο ἐκτελέστερον ἐν τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν, μετεβιβάσθη εἰς ταύτην ἡ διαχείρισις (Β.Δ. 29ης Ἀπριλίου 1843).

Τὸ πρῶτον λοιπὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, χάριν τοῦ ὁποίου διελύθησαν 412 Μοναὶ καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς φορολογίαν αἱ λοιπαί, προσορισμὸν ἔχον νὰ βελτιώσῃ τὸν Ἱ. Κλῆρον ἔσχα ἐφήμερον τὸν βίον.

Δύο παρατηρήσεις ἐπιβάλλονται:

Πρῶτη, ὅτι τὸ ἀριστάτατον Κράτος πρὶν ἢ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ Κλήρου διὰ μορφώσεως αὐτοῦ καὶ ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως, ὡς ἐπήφισεν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἐπιβαρύνει τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν δι' ἰδίων δαπανῶν, ἥτοι τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας.

Δευτέρα, ὅτι τῆς διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προσόδων ἀποξενώνει εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὴν Ἐκκλησίαν, διαλύον δέ τὸ ὡς "ἀνεξάρτητον" ἰδρυθέν Ταμεῖον καὶ συγχωνεύει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν πρὸς τὴν τοῦ Δημοσίου.

- Εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῆι τις, ὅτι ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὀριστικῆς καταλήψεως τῶν 3/4 περιῶν τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ τῆς φορολογίας τῆς ἄλλης δέν ἦτο πράγματι ἡ βελτίωσις τοῦ Ἱ. Κλήρου καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ πρώτου τούτου μέρους θὰ ἐπερίσσειον χρήματα καὶ ἡ βοήθεια τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως ὅμως ἐξετελέσθη ἡ σχετικὴ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀπόφασις, ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους βαρύνει ἡ εὐθύνη ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐν ᾧ μέρει αἱ ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις δέν ἐξεπληρώθησαν. Ἐπιβάλλεται δηλονότι νὰ ἐξακριβωθῇ ὁποῖα ὑπῆρξε τῆς περιουσίας ταύτης ἡ πρόσσοδος, κατὰ τὰ διαρρεύσαντα 85 ἔτη, ὁποῖα ἡ ἐξ αὐτῆς πραγματικὴ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δαπάνη καὶ τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τῶν σωζομένων κτημάτων καὶ κεφαλαίων νὰ ἐπιστραφῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ".

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ζήτησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μελέτιος Μεταξάκης ἀπὸ τὴν Πολιτεία. Ὅμως "ἀπαντητικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐδηλώθη: "Προσφάτως τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου, οὐδέ τὰ βιβλία, κτηματολόγια, καὶ λογιστικά τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὑφίστανται πλέον, καέντα εἰς πρόσφατον ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ὑπουργείου πυρκαϊᾶς".

Δ'

ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ-ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ (ΣΧΙΣΤΟ-ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ)

Στις πολλές συζητήσεις μας με τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς χώρας μας κ. Κυριάκον Μητσοτάκην, καταλήξαμε ὅτι σήμερον εἶναι ἀνάγκη ὅσο ποτὲ ἄλλοτε νὰ συνεργασθοῦν Πολιτεία-

Ἐκκλησία σέ πολλούς τομείς πρὸς ὠφέλεια τῶν δύο φορέων καὶ κυρίως γιὰ τὴ στήριξη τοῦ λαοῦ μας στὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς Πρόνοιας.

Συμφωνήσαμε νὰ ἀρχίσουμε τὴν συνεργασία μας ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ κτῆμα ΣΧΙΣΤΟ-ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Κτῆμα
Σχιστό-Σκαραμαγκάς

Τὸ κτῆμα τοῦτο περιῆλθε στὴν Ἱερά Μονὴ Κοιμίσεως Θεοτόκου Κλειστῶν δι' ἀγορᾶς τὸ ἔτος 1793, ἐκτάσεως 18.945 στρεμ.

Μέ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 33333/11-12-1843 ἀπόφασί τῆς Γραμματείας (Υπουργείου Οἰκονομικῶν) τὸ κτῆμα ἀναγνωρίστηκε ὡς κτήσιπ ἰδιωτικῆ ἀνήκουσα στὴν Ἱερά Μονή.

Ἀπὸ τὸ 1933 τὸ κτῆμα περιῆλθε στὴν διοίκηση καὶ διαχείριση ἀρχικῶς στὸν Ο.Δ.Ε.Π. καὶ ἀπὸ τὸ 1988 στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἔκτασιπ αὐτὴ σταδιακᾶ συνεχῶς μίκραινε. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἔκτασιπ δόθηκε τιμῆμα γιὰ δημιουργία καὶ ἐπέκτασιπ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυστάθμου, γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ Οἰκισμοῦ Νέου Ἰκονίου, γιὰ τὴν δημιουργία καὶ διαπλάτυνσιπ τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοῦ Σχιστό-Σκαραμαγκᾶ καὶ γιὰ τὴν λειτουργία καὶ συντήρησιπ ἀγωγοῦ φυσικοῦ ἀερίου ὑπὲρ Δ.Ε.Π.Α.

Ἀκόμη δόθηκαν 1000 στρ. πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Κοινωνικῆς Πρόνοιας γιὰ τὴν ἀποκατάστασιπ τῶν ἀστεγῶν τοῦ Δήμου Περάματος.

Δωρήθηκαν 330 στρ. πρὸς τὸν Ἐνιαῖο Σύνδεσμο Δήμων καὶ Κοινοτήτων Πειραιᾶ καὶ Δυτικῆς Ἀττικῆς γιὰ τὴν δημιουργία Κοιμητηρίου καὶ ἄλλες δύο συνεχόμενες ἐκτάσεις 360 καὶ 960 στρεμμάτων πρὸς τὸ Δημόσιο πρὸς ἀποκατάστασιπ τῶν ἀστεγῶν τοῦ Δήμου Περάματος.

Στὸ νότιο τιμῆμα τοῦ κτήματος Σκαραμαγκᾶς ἀναπτύχθηκε σταδιακᾶ καὶ ὁ οἰκισμὸς ποῦ ἀποτελέσε ἀργότερα τὸν Δῆμο Περάματος.

[Ἀκολουθοῦν οἱ ὀμιλίες τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως]

Ἐξοχώτατε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως κ. Μητσοτάκη,

Σήμερα εἶναι μιά ὁμορφη μέρα γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ὁμορων δήμων.

Ἐκινᾶ σήμερα ἓνα μεγάλο ὁμορφο ταξίδι ποῦ μοναδικὸ προορισμὸ ἔχει τὴν μιά καλύτερη ποιότητα ζωῆς, ἓνα πιὸ παραγωγικὸ, πιὸ ὑγιεινὸ, περισσότερο οἰκολογικὸ μέλλον γιὰ ὅλους ...

Ταυτόχρονα ὁμως ἀνοίγουμε σήμερα ἓνα νέο κεφάλαιο στίς σχέσεις Ἐκκλησίας-Κράτους, ἐγκαινιάζουμε μιά νέα συνεργασία μέ φιλόδοξους στόχους, ἀλλὰ καὶ ἀπτά ἀποτελέσματα στὴν καθημερινότητα τοῦ πολίτη ...

Ὅσα εἰπώθηκαν μέχρι στιγμῆς ἀπὸ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ Ἀντιπρόεδρο τῆς ΣΧΙΣΤΟ ΑΕ π. Νικόδημο Φαρμάκη καὶ τὸν ἐντιμότατο κ. Παναγιώτη Σταμπουλίδη, Ἐντεταλμένο Σύμβουλο τοῦ Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ. ἦταν ἄκρως κατατοπιστικά.

Τοὺς εὐχαριστῶ, διότι ἀπὸ τὰ λεγόμενά τους γίνεται ἀπὸ ὅλους ἀντιληπτό, ὅτι τὸ μεγάλο αὐτὸ ἀναπτυξιακὸ ἔργο ποῦ θὰ ὑλοποιηθεῖ στὸ ἐκκλησιαστικὸ κτῆμα τοῦ Σχιστοῦ γίνεται «ἐπ' ἀγαθῶ».

Τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ ἐνδυναμώσει τὴν χώρα μας, θὰ ὠφελήσει τὸν λαὸ μας, θὰ ἐνισχύσει τὴν τοπικὴ κοινωνία καὶ τὴν ἐθνικὴ μας οἰκονομία, θὰ ἀφήσει γιὰ τίς ἐπόμενες γενεές ἓνα πράσινο ἀειθαλὲς ἀποτύπωμα.

Ὅραμά μας εἶναι ἡ καθολικὴ ἀναβάθμισιπ τῆς ποιότητας ζωῆς γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς στὸ Σχιστό καὶ τῶν ὁμορων καὶ ἐγγύτερων Δήμων τῆς Ἀττικῆς.

Περισσότερες, καλύτερες δουλειές, ὑγιεινὸ περιβάλλον, βιώσιμη ἀνάπτυξιπ.

Λές καὶ σταμάτησε ὁ χρόνος στή βόρεια ζώνη, στὸ γυμνὸ τοπίο τοῦ Σχιστοῦ. Λές καὶ ὁ τόπος αὐτός δέν μετεῖχε στή μεταπολεμικὴ ζύμωσιπ πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀναπτυξιακὰ πρότυπα.

Ἴχνος ἀνάπτυξης, πολλῶ μᾶλλον ἀνάπτυξης φιλικῆς πρὸς τὸ περιβάλλον.

Αλλά και νοτίως ή περιοχή αναπτύχθηκε ως εργατούπολη. Σέ αυτό που διακρίθηκε –όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως– ήταν στά τραγούδια «του καμμού και του αναστεναγμού», άπηχήματα της ένδειας, της φτώχειας και της σκληρής βιοπάλης.

Τή δεκαετία του '60 δημιουργήθηκε ή παραγωγούπολη του Άνω Περάματος σέ εκκλησιαστικές εκτάσεις.

Από τό 1970 τά πράγματα καλύτερευσαν έν γενεί σέ όλες τίς οικιστικές περιοχές της Δυτικής Άττικής. Οί γειτονίες αστικοποιήθηκαν, όμόρφυναν, τό βιοτικό επίπεδο τών κατοίκων βελτιώθηκε.

Όλα αυτά συνέβησαν και ισχύουν, όχι όμως για τό βόρειο τμήμα του Σχιστού, τό όποιο παρέμεινε «κρανίου τόπος». Μέ άργούς ρυθμούς τίς επόμενες δεκαετίες τό γυμνό τοπίο κερματίστηκε σέ χωματερές, βιοτεχνικές ζώνες, κοιμητήριο, μέ άποτέλεσμα ή περιβαλλοντική επιβάρυνση της περιοχής νά αποκτίσει δραματικές διαστάσεις.

Από τά περίπου 19 εκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα της αρχικής κατά τούς τίτλους κτήσης έκτασης του εκκλησιαστικού κτήματος, μόνον αυτά τά 3.000 στρέμματα παρέμειναν στή νομή της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Τά υπόλοιπα 16 στρ. μέσω δωρεών, παραχωρήσεων άνευ άνταλλάγματος, άπαλλοτριώσεων και εκποιήσεων μέ συμβολικά τιμήματα, χρησίμευσαν σέ κοινωφελείς και δημόσιους σκοπούς, όπως ή σύσταση και επέκταση του Πολεμικού Ναυστάθμου,

ή δημιουργία τών οικισμών Νέου Ίκονίου και Άνω Περάματος, καθώς και του συνοικισμού αναπήρων Πειραιά,

ή άποκατάσταση άστέγων του Δήμου Περάματος,

ή κατασκευή και διαπλάτυνση της Έθνικής Όδου Σχιστού-Σκαραμαγκά,

ή λειτουργία και συντήρηση άγωγού φυσικού άερίου υπέρ της Δημόσιας Έπιχείρησης Άερίου,

ή σύσταση κοιμητηρίου.

Όσον άφορα τά έναπομείναντα 3.000 στρέμματα,

ή Έκκλησία της Ελλάδος έκανε προσπάθειες στό παρελθόν μέ στόχο τήν άντιμετώπιση του φαινομένου της αυθαίρετης ρίψης άστικών άπορριμάτων και οικοδομικών υλικών.

Η αναπτυξιακή αξιοποίηση μέχρι πρόσφατα ήταν κάτι τό άδιανόητο. Χωρίς τήν κρατική άρωγή κάθε πρόταση και πρωτοβουλία ήταν έξαρχής καταδικασμένη νά πέσει στό κενό.

Όμως, όλα αυτά τά λυπηρά θέλω νά πιστεύω ότι σέ λίγο θα άποτελούν παρελθόν χάρις στην πρόσφατη άγαστή συνεργασία της Ε.Κ.Υ.Ο. μέ τά μέλη της Κυβερνήσεως.

Μιά συνεργασία που και τό Κράτος και ή Έκκλησία της Ελλάδος διαχρονικά επιζητούν επί της αρχής, αλλά όχι πάντοτε μέ τόν πιο όρθο τρόπο και ούτε πάντοτε επιτυχημένα.

Βεβαίως έχουν περάσει 200 χρόνια από τήν εποχή του Όθωνος, τότε που ή Αντιβασιλεία άντιμετώπιζε όχι μόνο τά εκκλησιαστικά κτήματα, αλλά και τήν ίδια τήν Έκκλησία ως «δημόσιο κτήμα», και μετά από πολλές ιστορικές περιπέτειες και διακυμάνσεις, σήμερα εύτυχως ή Έκκλησία της Ελλάδος άπολαμβάνει τήν οικονομική άντεξουσότητα που της άρμόζει.

Άς έρθουμε όμως στό σήμερα, στό τώρα.

Θέλω νά εύχαριστήσω τόν κ. Πρόεδρο και τά στελέχη της Έλληνικής Κυβέρνησης για τήν πραγματική τους πρόθεση νά επιλύσουν χρόνια ζητήματα που άπασχολούν τήν Έκκλησία της Ελλάδος, νά άποκαταστήσουν έδραιωμένες άδικίες και νά μās βοηθήσουν νά άνταποκριθούμε στις άπαιτήσεις της εποχής και στις προκλήσεις του μέλλοντος.

Η ανακήρυξη του έργου στό Σχιστό σέ Στρατηγικής Σημασίας είναι ίσως τό χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αυτής της στάσης της Πολιτείας, αλλά όχι τό μόνο.

Εύχομαι ή σημερινή ήμέρα νά μίν κριθεί από τόν ιστορικό του μέλλοντος ως ένα μεμονωμένο εύτυχές στιγμιότυπο, αλλά νά σημάνει μία νέα αρχή στις σχέσεις Πολιτείας και Έκκλησίας.

Νά συναπολαύσουν οι δύο φορείς τό χάρισμα της συναλληλίας και της άλληλοκατανοήσεως,

καί σέ κάθε συνεργασία μας νά υποδειγματίζουμε τόν τρόπο συνεννοίσεως μέ τό παράδειγμα τοῦ Σχιστοῦ.

Βλέπουμε τά γόνιμα καί σημαντικά ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἐπιλογῆς.

Βλέπουμε πόσο ψηλά μποροῦμε νά φθάσουμε, ὅταν Πολιτεία καί Ἐκκλησία συνεργάζονται κοινοπρακτικά, ἰσότητα καί ἀλληλοπεριχωρητικά γιά τό κοινό καλό καί πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ.

Ἀπό αὐτή τή στάση, ὁ μέγανος κερδισμένος θά εἶναι ἡ πατρίδα μας. Πατρίδα μας δέν εἶναι μόνο ὁ τόπος τῆς ἑλληνικῆς ἐπικράτειας, ἀλλά κυρίως ὅλοι ὅσοι βρισκόμαστε στό “ἔμεῖς”, ὅσοι νιώθουμε αὐτόν τόν τόπο πατρίδα μας.

*Ὁμιλία Πρωθυπουργοῦ
κ. Κυριάκου Μητσοτάκη*

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, κύριοι Ὑπουργοί, κυρίες καί κύριοι, τό πιό μεγάλο ταξίδι ξεκινάει μέ τό πρῶτο βῆμα.

Καί, πράγματι, σήμερα Μακαριώτατε κάνουμε αὐτό τό σημαντικό πρῶτο βῆμα προκειμένου νά γίνει πράξη ἕνα ὄραμα τό ὁποῖο εἶχατε καί τό ὁποῖο πολλές φορές εἶχατε τή δυνατότητα νά συζητήσουμε. Τό ὄραμα αὐτό ἔγκειται στή δυνατότητα τῆς Ἐκκλησίας νά μπορέσει ἐπιτέλους νά ἀξιοποιήσει ἐπ’ ὠφελεία ὁλόκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τήν ἀκίνητη περιουσία πού τῆς ἔχει ἀπομείνει.

Περιγράψατε, νομίζω, μέ πολύ γλαφυρό τρόπο τήν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ σημαντικοῦ κτήματος πῶς στό διάβα τοῦ χρόνου καί γιά λόγους κοινωνικούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπολύτως ἀντιληπτοί, συρρικνώθηκε, ἔφτασε σήμερα ὅμως νά ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἕνα σημαντικό κτῆμα τριῶν χιλιάδων (3.000) στρεμμάτων. Τρεῖς χιλιάδες στρέμματα, ἄν ἔπρεπε μέ κάποιον τρόπο νά σᾶς κάνω μιά παρομοίωση, εἶναι οὐσιαστικά τό μισό Ἑλληνικό, εἶναι ἡ ἕκταση τήν ὁποία βλέπουμε καί ἀπό τίς δύο πλευρές τοῦ δρόμου.

Εἶχαμε συζητήσει, λοιπόν, πολλές φορές ἐάν θά μπορούσαμε, μέ ἀφορμή αὐτό τό κτῆμα, νά

δρομολογήσουμε ἕνα νέο πλαίσιο συνεργασίας Πολιτείας καί Ἐκκλησίας. Καί νά παρέχουμε οὐσιαστικά στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τήν τεχνική δυνατότητα, τήν υποστήριξη προκειμένου μελετητικά νά ὀρμάσει τό πολύ περίπλοκο, ἀλλά καί πολύ ὁμορφο καί πολύ δημιουργικό ἔργο, τό ὁποῖο ὁ π. Νικόδημος Φαρμάκης εἶχε τήν καλοσύνη νά μᾶς περιγράψει σέ πολύ μεγαλύτερη λεπτομέρεια.

Καί, πράγματι, σήμερα ἐπικυρώνουμε οὐσιαστικά τό πρῶτο βῆμα αὐτῆς τῆς Συνεργασίας. Ἐπιλέξαμε τό Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ. ὡς φορέα ὑλοποίησης καί ὀρμανσης ὅλης αὐτῆς τῆς σύνθετης μελετητικῆς διαδικασίας, διότι ἔχει ἀποδείξει ὅτι ἔχει τήν τεχνική ἐπάρκεια νά χειριστεῖ, Μακαριώτατε, τέτοια σύνθετα ἔργα. Ἐχει, ὅμως, καί τή διάθεση νά βοηθήσει ὥστε τό ἔργο αὐτό, ὅπως εἶπατε, νά μῖν εἶναι μόνο μιά μεμονωμένη προσπάθεια συνεργασίας, ἀλλά νά ἀποτελέσει οὐσιαστικά ἕνα πρότυπο, ἕναν πιλότο γιά τήν ἀξιοποίηση καί ἄλλων σημαντικῶν ἐκτάσεων πού διαθέτει σήμερα στήν κατοχή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γιά τήν ἀναπτυξιακή σημασία τοῦ ἔργου, δέν νομίζω ὅτι χρειάζεται κανεῖς νά μιλήσει πολύ. Δέν πρέπει κανεῖς νά διαθέτει ἰδιαίτερες γνώσεις Γεωγραφίας γιά νά ἀντιληφθεῖ τήν ἐξαιρετικά στρατηγική σημασία αὐτοῦ ἐδωπέρα τοῦ γηπέδου στό ὁποῖο βρισκόμαστε. Ἡ δέ δυνατότητα ἀνάπτυξης ἑνός ὑπερσύγχρονου, φιλικοῦ πρὸς τό περιβάλλον, κέντρου logistics, μεταφορᾶς καί διαχείρισης ἐμπορευματοκιβωτίων, καί ὄχι μόνο, φαντάζει ὡς αὐτονόητη ἀνάγκη, ἄν λάβει κανεῖς ὑπόψη τή μεγάλη σημασία καί τή δυναμική, ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται στό λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ.

Δέν θέλω, ἐπίσης, νά πῶ πολλά πράγματα γιά τήν πολύ μεγάλη σημασία πού ἀποδίδουμε συνολικά ὡς Κυβέρνηση στήν ἀναπτυξιακή δυναμική τῆς Δυτικῆς Ἀττικῆς. Ἀκριβῶς πίσω μας βρίσκονται τά ναυπηγεῖα τῆς Ἐλευσίνας. Βρεθήκαμε πρῖν ἀπό λίγες μέρες ἐκεῖ, μαζί μέ τόν ἀρμόδιο Ὑπουργό Ἐπενδύσεων καί Ἀνάπτυξης, γιά νά μπορέσουμε νά σηματοδοτήσουμε μιά ἀκόμα σημαντική παρέμβαση τήν ὁποία κάναμε

σώζοντας ουσιαστικά εξακόσιες (600) θέσεις εργασίας και δημιουργώντας τήν προοπτική νά δημιουργηθοῦν πολλές ἀκόμα περισσότερες.

Θά ἔχουμε τή δυνατότητα νά δρομολογήσουμε καί ἐδῶ στό Σχιστό.

Δέν θέλω νά ὑποτιμίσουμε Μακαριώτατε τήν περιπλοκότητα τοῦ συγκεκριμένου ἔργου. Ἔχουμε, ὅμως, τήν ἀπόλυτη βούληση νά προχωρήσουμε μέ πολύ μεγάλη ταχύτητα, νά ξεπεράσουμε τά ἐμπόδια μέ τή συνεργασία τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων καί εἰδικά τοῦ Ὑπουργείου Περιβάλλοντος πού μᾶς τιμᾷ μέ τήν παρουσία του καί ὁ Ὑφυπουργός Χωροταξίας – ὁ κ. Ταγαράς – ὥστε νά ἀποδείξουμε στήν πράξη ὅτι ἡ ἀνάπτυξη μέ ἀποκλειστικό γνώμονα τήν προστασία τοῦ Περιβάλλοντος ἀποτελεῖ μιά συνταγματικά κατοχυρωμένη ἐπιταγή, τήν ὁποία εἴμαστε σέ θέση νά ὑπηρετήσουμε. Διότι θέλω νά ἀναλογιστοῦμε ὅλοι μαζί κατά πόσο πραγματικά προστατεύαμε τό περιβάλλον ὅταν ἀφήναμε οὐσιαστικά αὐτόν τόν χῶρο παντελῶς ἀπροστάτευτο νά καταλήγει, τελικά, νά μετατρέπεται σέ μιά ἀνεξέλεγκτη χωματερή. Σέ ἕναν χῶρο στόν ὁποῖο ὁ καθένας πετοῦσε τά σκουπίδια του ἢ τά μπάζα του μέχρι πού νά ἔρθει ἡ Ἐκκλησία μέ τή δικιά μας ὑποστήριξη καί νά κάνει μιά πρώτη παρέμβαση καθαρισμοῦ τοῦ χώρου.

Ἡ βιώσιμη ἀνάπτυξη Μακαριώτατε, κυρίες καί κύριοι εἶναι μονόδρομος γιά τή χώρα. Ἡ δέ τεχνολογία πιά μᾶς ἐπιτρέπει νά μπορούμε νά παρεμβαίνουμε μέ τέτοιο τρόπο, ὥστε ὅλα τά ἔργα τά ὁποῖα δρομολογοῦμε νά εἶναι ἔργα μηδενικοῦ περιβαλλοντικοῦ ἀποτυπώματος ὡς πρὸς τίς ἐκπομπές τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, ἀλλά καί θετικοῦ περιβαλλοντικοῦ ἀποτυπώματος ὡς πρὸς τή δυνατότητα νά προσθέσουμε καί ὄχι νά ἀφαιρέσουμε πράσινο. Καί ἐκτός ἀπό τήν ἀναπτυξιακή πρωτοβουλία, ἡ ὁποία θά ξεδιπλωθεῖ σέ αὐτόν τόν χῶρο, ταυτόχρονα νά μπορούμε νά φυτεύσουμε πολλά καινούργια δέντρα καί νά ἀποδώσουμε στίς τοπικές κοινωνίες ἕνα μεγάλο πάρκο σέ ἕναν χῶρο, ὁ ὁποῖος σήμερα δέν εἶναι χῶρος ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπισκέψιμος.

Κατά συνέπεια, τά ὀφέλη ἀπό μία τέτοια συνεργασία εἶναι στό δικό μου τό μυαλό ἀπολύτως προφανῆ, καί ὅπως εἶπατε Μακαριώτατε, σηματοδοτοῦν καί ἕνα νέο κεφάλαιο στίς σχέσεις Πολιτείας καί Ἐκκλησίας. Ἔχουμε ἀποδείξει ὅτι ἔχουμε τή βούληση καί τή διάθεση νά ἐπιλύσουμε χρόνιες ἐκκρεμότητες πού ταλανίζουν τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί πού θά μπορούσαν νά σηματοδοτήσουν, στά πλαίσια τῶν συνταγματικά κατοχυρωμένων διακριτῶν ρόλων μας, ἕνα καινούργιο κεφάλαιο πάντα πρὸς ὄφελος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Ὅπως, λοιπόν, λύσαμε χρόνιες ἐκκρεμότητες πού σᾶς ταλάνιζαν δεκαετίες, μέ τήν ἴδια βούληση, μέ τήν ἴδια διάθεση, μέ τήν ἴδια ἐνέργεια θά “χρησιμοποιοῦμε» (ἐντός εἰσαγωγικῶν) τό ἔργο τοῦ Σχιστοῦ γιά νά ἀποδείξουμε ὅτι μπορούμε νά κάνουμε πράξη μιά τέτοια σύμπραξη, ἡ ὁποία θά εἶναι πρῶτα καί πάνω ἀπ’ ὅλα πρὸς ὄφελος τῆς τοπικῆς κοινωνίας - τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι θά βροῦν δουλειά, τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι θά ἀπολαμβάνουν ἕναν χῶρο πρασίνου καί ἀναψυχῆς, ἀλλά θά εἶναι, ναί, καί πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας. Διότι ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας ὅταν εἶναι σχολάζουσα, δέν εἶναι οὐσιαστικά περιουσία, δέν μετατρέπεται σέ κεφάλαιο.

Ἐμεῖς θέλουμε ἡ Ἐκκλησία νά μπορεῖ νά ἔχει τή δυνατότητα νά ἐκμεταλλεῖται τήν ἀκίνητη περιουσία της καί μέσα ἀπό τά ἔσοδα ἀπό αὐτήν τήν ἀκίνητη περιουσία νά μπορεῖ νά στηρίζει τό ἐξαιρετικά πλούσιο καί σημαντικό κοινωφελές της ἔργο. Καί θέλουμε νά δίνεται ἡ δυνατότητα στήν Ἐκκλησία νά μπορεῖ νά ἔχει αὐτήν τήν οἰκονομική αὐτοτέλεια προκειμένου νά διευρύνει καί ἄλλο τό κοινοτικό της ἔργο. Αὐτό εἶναι μιά στρατηγική ἐπιλογή τῆς Κυβέρνησης, τήν ὁποία θά ὑπηρετήσουμε μέ συνέπεια, μέ συνέχεια καί μέ σταθερότητα.

Κατά συνέπεια, θέλω καί πάλι νά σᾶς εὐχαριστήσω γιά τήν πολύ γόνιμη συνεργασία τήν ὁποία εἶχαμε. Νά γνωρίζει καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά καί τό ΤΑΙΠΕΔ ὅτι τά Ὑπουργεῖα εἶναι στήν διάθεσή τους γιά νά ξεπεράσουμε τά

έμπόδια και τίς δυσκολίες που αναπόφευκτα θα υπάρξουν όταν μιλάμε για μία σύνθετη και μεγάλη και βαριά παρέμβαση. Όμως, ξέρουμε που θέλουμε να πάμε και έχουμε αποδείξει ότι έχουμε τη δυνατότητα τέτοια περίπλοκα έργα, όχι απλά να τα ωρμάζουμε επενδυτικά, αλλά τελικά να μπορούμε να τα φέρουμε και εις πέρας. Έπομένως, όπως είπατε και σεις καταλήγοντας, μία εικόνα χίλιες λέξεις. Άς αφήσουμε τη φαντασία μας λίγο ελεύθερη να σκεφθούμε δημιουργικά και πραγματικά τι μπορεί να γίνει σέ αυτήν την έκταση. Και τότε, θα αντιληφθούμε ότι πραγματικά έχουμε επιλέξει να διαβούμε μαζί τον σωστό δρόμο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ε'

Απόφασις 2-6-2022

Εύρωδικαστηρίου

Μία υπόθεση του κτήματος στη Βουλιαγμένη για τό οποίο προσφύγαμε μετά από πολλές δυσκολίες στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τό 2013. Η απόφασις που μας δικαίωσε βγήκε στις 2-6-2022 δηλαδή μετά 9 ολόκληρα χρόνια μέ ό,τι αυτό συνεπάγεται. Περιληπτικά μπορούμε να πούμε τά εξής:

«Η Έκκλησία της Ελλάδος κέρδισε στις 2-6-2022 τί δίκη στό Ε.Δ.Δ.Α. που αφορά τον χαρακτηρισμό της αδικαιολόγητης άρνησις του Κράτους να ρυθμίσει πολεοδομικά τά άτακτοποιήτα της Βουλιαγμένης, ως παραβίαση του δικαιώματος σέ δίκαιη δίκη. Η παραβίαση αυτή έχει ως συνέπεια τήν απώλεια εισοδήματος για τήν Έκκλησία της Ελλάδος της τάξεως των 20.000.000 κατ' έτος.

Α) Η Έκκλησία της Ελλάδος δικαιώνεται πλήρως και ένισχύει τό ήθικό έπιχείρημά της απέναντι στην κοινωνία όσον αφορά τήν παρελκυστική τακτική της Διοίκησης προς διαιώνιση μιας χρονίζουσας άδικίας εις βάρος της.

Β) Η Έκκλησία της Ελλάδος κατοχυρώνει πλήρως τό νομικό της έπιχείρημα ότι ως ιδιοκτήτης άκίνητης περιουσίας έχει ίσα δικαιώματα απέναντι στό Νόμο μέ τούς άλλους ιδιοκτήτες και δέν θα πρέπει να θίγεται από τό Κράτος τό συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα στην ιδιοκτησία της και τό δικαίωμα σέ δίκαιη δίκη.

Γ) Άνοίγει ό δρόμος για τήν πλήρη αποζημίωση της Έκκλησίας της Ελλάδος για τί ζημία που υπέστη καθόλα τά έτη λόγω της άδικαιολόγητης καθυστέρησης της Διοίκησης να ρυθμίσει πολεοδομικά τά άκίνητά της, ως νομίμως όφειλε. Η Έκκλησία της Ελλάδος θα άσκήσει άγωγή κατά του Έλληνικού Δημοσίου ζητώντας αποζημίωση. Η Πρόσκληση Ένδιαφέροντος της ΕΚΥΟ για τήν άξιοποίηση 17 πολεοδομικώς άρρυθμιστων έκτάσεων της Βουλιαγμένης (2167/2021) έχει δημιουργήσει αδιάσειστα τεκμήρια βασισμένα σέ πραγματικές προσφορές επί των συγκεκριμένων άκινήτων, ώστε να υπάρχει ευχέρεια στην απόδειξη του ύψους της ζημίας της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Δ) Άνοίγει ό δρόμος για τήν πολεοδομική ρύθμιση των άτακτοποιήτων σέ συμμόρφωση της Διοίκησης και του άρμοδίου ΟΤΑ προς τήν απόφαση του Ε.Δ.Δ.Α. καθώς ό φάκελος της υπόθεσεως θα διαβιβασθεί στην Έπιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Εύρώπης, ή όποια είναι υπεύθυνη - κατ' άρθρο 46 της ΕΣΔΑ - για τόν έλεγχο της εκτέλεσης των αποφάσεων του ΕΔΑΔ από τά συμβαλλόμενα Κράτη.

Έκτός των μνημονευθέντων θα ακολουθήσουν και άλλες περιπτώσεις, όπως:

1. Της Φασκομπλιάς.
2. Των Λεγραιών.
3. Της Βάρης.
4. Της Στροφυλιάς.
5. Του Κοκκιναρά.
6. Του Φλαμουριού της Μαγνησίας κ. ά.

Μακαριστός Προκαθήμενος είχε πει: “Σεις οί νεώτεροι μή κοιτάτε τό 96% της Έκκλησιαστικής

Περιοσίας που χάθηκε. Άξιοποιήστε τό 4%. Αυτούς τούς βράχους, αυτές τīs πέτρες, αυτό τό χῶμα νά τό κάνετε ΠΝΕΥΜΑ”.

Ίδου ἕνα ὄραμα, ἰδού ἕνα στόχος. Καί ὅλα αὐτά μόνο γιά τόν Λαό μας καί τήν Πατρίδα μας.

Εἰσήγησις στή Σεπτί Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2022 μέ θέμα:
 «Ἀνασυγκρότηση τῆς ἐνορίας καί ἐπανευαγγελισμός τῶν πιστῶν»
 τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου
 καί Ἰκαρίας κ. Εὐσεβίου
 (5 Ὀκτωβρίου 2022)

Μετά πολλῶν εὐχαριστιῶν διά τήν ἀνάθεσιν τῆς παρουσίας εἰσηγήσεως παρῆλθον εἰς τό βῆμα σήμερον, διά νά ὁμιλήσω εἰς τήν ἀγάπην Σας, «οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας» (Α' Κορ. β 1). Τολμῶ νά ἀρθρώσω κραυγὴν τινα ἀγωνίας καί προβληματισμοῦ διά τήν πορείαν τοῦ ζῶντος σώματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν σύγχρονον πραγματικότητα. Μία πορεία ἡ ὁποία ὁμοιάζει κατά πολὺν εἰς τόν ἀνήφορον τοῦ Γολγοθᾶ, ὅπου ἐν μέσῳ μαστιγώσεων καί ἐμπτυσμῶν ἔσωθεν καί ἔξωθεν ἀναβαίνουσα ἡ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία ἐλπίζει καί προσδοκᾷ τήν ἀλήθειαν τῆς Ἀναστάσεως. Προσδοκῶ, ὡς ἄσμα ζεούσης καρδίας ν' ἀφήσω μίαν παρακαταθήκην σκέψεως καί συμπροβληματισμοῦ πρὸς μελέτην καί γόνιμον διεργασίαν εἰς δόξαν τῆς Παναγίου Τριάδος καί εὐκλειαν τῆς κοινῆς πάντων τῶν πιστῶν Μητρὸς Ἐκκλησίας.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἶναι γνωστό ὅτι διερχόμαστε, ἴσως, τή δυσκολώτερον ἱστορικῶς συγκυρία τῶν τελευταίων χρόνων.

Μαζί μέ τήν πολυεπίπεδη κρίση, ἡ ὁποία προηγήθηκε καί ἡ ὁποία ὀνομάσθηκε οἰκονομική, ἀλλά ἐμφάνισε σαφεῖς προεκτάσεις σέ ὅλους

τούς τομεῖς καί τά ἐπίπεδα τῆς σύγχρονης ζωῆς, ἐπηρεάζοντας τόν πολιτισμό, τά ἐθνικά θέματα, τήν ἠθική τῆς κοινωνίας καί ἄλλα, ἐφανίσθηκε καί ἡ ὑγειονομικὴ κρίση. Μία πραγματικότητα δυσμενῆς, ἡ ὁποία συνέχει τή ζωή μας τά δύο τελευταῖα χρόνια καί μᾶς ἀνάγκασε νά στριμωχθοῦμε πνευματικά καί νά τηρήσουμε σκληρές, ἀλλά πολύτιμες ἰσορροπίες, μεταξύ τοῦ πληρώματος τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Πολλές φορές στή διάρκεια αὐτῆς τῆς περιόδου θυμήθηκα τό παράπονο τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: «Ὁ πλοῦς ἐν νυκτί, πυρσὸς οὐδαμοῦ. Χριστὸς καθέυδει» καί ταυτίστηκα μέ τήν ἀγωνία του. Χωρὶς ἀμφιβολία ἡ ὑγειονομικὴ αὐτὴ κρίση τοῦ κορωνοϊοῦ ἀνέδειξε τά κενά καί τīs ἐλλείψεις μας καί πῆρε ἀπὸ τά μάτια μας τά φίλτρα, πού ὠραιοποιοῦσαν καταστάσεις καί παραποιοῦσαν τήν ζοφερὴ πραγματικότητα τῆς θρησκευτικοποίησης τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τήν ἐκκοσμίκευση, ὡς συνελόντι εἶπεῖν, τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐμφανίζεται, λοιπόν, ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τοῦ συμπροβληματισμοῦ μας πάνω σ'αὐτὴ τή δυσχερῆ πραγματικότητα καί τῆς λήψεως, ἐνδεχομένως, ἀποφάσεων μέ σκοπὸ τόσο τήν πνευματικὴ ἀνασυγκρότηση τῆς Ἐνορίας, ὅσο καί τόν ἐπανευαγγελισμό τοῦ πληρώματος τῆς

Ἐκκλησίας μας, συμπεριλαμβανομένων, ὡς μὴ ὄφειλε, καί τινων ἐκ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου.

Ἄν σκεφθοῦμε, πὼς ἡ Ἐνορία ἀνάγεται στίς Συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, τότε πρέπει νά παραδεχθοῦμε πὼς ἡ διαπίστωση τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων «οὐκ ἄρεστόν ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακοπεῖν τραπέζαις» (Πράξ. στ. 2) ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλιστικὴ δικλείδα, γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναβάθμιση τῆς ζωῆς τῆς σύγχρονης Ἐνορίας, ἐνῶ ταυτόχρονα ὑποδεικνύει καὶ τὴν κατεύθυνση πρὸς τὴν ὁποία ὀφείλουμε νά κινηθοῦμε, πού δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν ἀγιασμό τῶν πιστῶν καὶ τὴν ἐπίτευξη τῆς σωτηρίας τους διὰ τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι ἀλήθεια, πὼς ἡ κοινωνία μας ἔχει ἀλλάξει τίς τελευταῖες δεκαετίες καὶ σέ τίποτε δὲν θυμίζει τὴν παραδοσιακὴ Ἑλληνορθόδοξη κοινωνία ἄλλων ἐποχῶν. Τοῦτο καθιστᾷ τὸ ἔργο τῆς Ἐνορίας δύσκολο. Ὅμως πρέπει νά δραστηριοποιηθοῦμε μέ βάση τὴν ὀρθόδοξη ποιμαντικὴ, ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὰ πρότυπα τῆς ζωῆς τῶν Δυτικοευρωπαϊκῶν Χωρῶν, πού βασιζόνται κυρίως σέ προτεσταντικὰ πρότυπα καὶ πού ἀπέχουν ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ ζωή. Οἱ διαστάσεις τοῦ χριστιανισμοῦ στίς δυτικὲς κοινωνίες ἀφοροῦν κυρίως φιλανθρωπικὲς κινήσεις καὶ ἐλάχιστα ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ καὶ πολλὰ πράγματα μετακενῶθηκαν εὐκόλα στὴν πατρίδα μας καὶ ἔλαβαν νομικὴ κατοχύρωση, ὥστε νά βάλονται τὰ θεμέλια τῆς Ὀρθόδοξης οἰκογένειας. Καὶ δὲν ἐννοῶ μόνον τοὺς διαφόρους τύπους γάμων ἢ συμφῶνων συμβίωσης, ἀλλὰ καὶ τίς ἐμμονές πού ἀναπτύσσονται ἐναντίον τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἐπὶ οὐσιαστικῶν θεμάτων ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Ὑπενθυμίζω τὴν ἐγκύκλιο διαμαρτυρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐναντι ὄλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι παρά τὴν πανθομολογούμενη ὑποδειγματικὴ τήρηση τῶν μέτρων ὑγειονομικῆς προστασίας ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τούτοις ἐπιχειροῦσαν νά καταφέρουν νά ἀπαγορευθεῖ ἡ θεία Κοινωνία,

κατὰ τὴν περίοδο τῆς πανδημίας, ἐπειδὴ αὐτὸ ἔγινε σέ Χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Ὑπενθυμίζω ἐπίσης καὶ τίς πρόσφατες διαμαρτυρίες γιὰ τὴν ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικῶς μέ τὴν προστασία τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἀποφυγὴ τῶν ἀμβλώσεων, ἡ ὁποία ἂν καὶ ἦταν πολὺ εὐγενικά καὶ διακριτικά γραμμένη, παρ' ὅλα ταῦτα ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυρίας, ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου ἐγωῖσμοῦ τῶν ἀνθρώπων, πού κρύβεται ἐπιμελῶς κάτω ἀπὸ τὴ μορφὴ τοῦ δικαιώματος καὶ νά σκεφθοῦμε ὅτι, στὴν προκειμένη περίπτωσι, τὸ δικαίωμα ἀφορᾷ τὴ στέρηση τῆς ζωῆς κάποιου ἄλλου!

Αὐτὴ ἡ σκληρότητα τῆς σύγχρονης νεοελληνικῆς κοινωνίας, πού συνήθως ἐχθρεύεται ἀπροκάλυπτα ὀτιδήποτε, ἐκκλησιαστικὸ, χριστιανικὸ, ὀρθόδοξο καὶ ἑλληνικὸ πολλές φορές, ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερη ποιμαντικὴ χειραγώγηση.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι πολλές ἀπὸ τίς δραστηριότητες τῶν Ἐνοριῶν τῶν καθ' ἡμᾶς Ἱερῶν Μητροπόλεων ἀφορμῶνται ἀπὸ ἀγαθὴ διάθεσι. Ἀποτελοῦν τὴν ἀπάντησίν μας στίς διάφορες ἀνάγκες τῶν Χριστιανῶν μας καὶ ἔχουν σκοπὸ νά τοὺς οἰκειώσουν μέ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, προσελκύνοντας τὸ ἐνδιαφέρον τους, ἂν καὶ θεωρῶ ὅτι δὲν συμβαίνει πάντοτε αὐτὸ μέ ἐπιτυχία.

Στὴ σύγχρονη πραγματικότητα τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, τὴν Ἑλληνικὴ, ἀλλὰ καὶ τὴ διεθνή, περισσότερο ὁ Λαὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ Κλήρος σέ κάποιες περιπτώσεις, φαίνεται ὅτι προσδίδουμε μεγαλύτερη βαρῦτητα στό φιλανθρωπικὸ ἔργο καὶ στίς ἀπαιτήσεις τοῦ κόσμου, παρά στὴν πνευματικὴ μας ἀποστολή.

Ὑπάρχει πάντοτε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ὁ αἰώνιος πειρασμὸς τοῦ ἀνθρώπου νά ἀκολουθήσει ἐκεῖνον πού τὸν τρέφει καὶ καλύπτει τίς ἀνάγκες του, ἀλλὰ μέχρι ἐκεῖ. Ὁ Κύριος ὁμως στό 6ο κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου ἐφιστᾷ τὴν προσοχή μας, ὥστε νά μὴν μονοπωλεῖται «ἡ βρωσις ἡ ἀπολυμένη», εἰς βάρος «τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς». Ὅμως πέρα ἀπὸ τίς διάφορες δραστηριότητες τῶν Ἐνοριῶν

μας, πολιτιστικές, και άλλες, πολλές φορές έρχομαστε πρό άδιεξόδου και πρέπει να δώσουμε λύση σε προβλήματα έμπεριστάτων μελών του πληρώματός μας, παρέχοντας άλλοτε οικονομική ενίσχυση και άλλοτε υλικά αγαθά, τά όποια όμως άφορούν τό υλικό μέρος τής ζωής τους, μέ τήν εύχή να έλθουν να γνωρίσουν τόν Χριστό και τή ζωή τής Έκκλησίας Του, για τή σωτηρία τους. Τίς περισσότερες φορές αυτό παραμένει τό μεγάλο ζητούμενο.

Έχω τήν αίσθηση όμως ότι είμαστε κατά τό μάλλον ή ήττον έπηρεασμένοι από ξένα ευρωπαϊκά εκκλησιαστικά πρότυπα, τά όποια, όπως προαναφέρθη, έχουν αναφορά σε μία προτεσταντικού τύπου νοοτροπία, για τό τί είναι ή Έκκλησία, μέ άποτέλεσμα να αφήνουμε τήν Έκκλησία μας να εκπίπτει σε φιλανθρωπικό Ίδρυμα παροχής υλικών άπολαβών, ώστε να μās ελέγχει ζωηρώς ή άποστολική διαπίστωση του «διακονείν τραπέζας», έναντι του κηρύγματος του Ευαγγελίου.

Αυτή ή διαπίστωση γίνεται έντονότερη, αν φέρουμε στό νοῦ μας τό ότι ο άπόστολος Παῦλος προκρίνει τό κήρυγμα του Ευαγγελίου άκόμη και από τή λατρευτική ζωή τής Έκκλησίας, έπιπλήττοντας τούς Κορινθίους και λέγοντας: «Οὐ γάρ απέστειλέ με Χριστός βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι» (Α΄ Κορ. α΄ 17), καθ' ότι δέν νοείται Ένορία χωρίς κατήχηση!

Από τήν άλλη μεριά πάλι, ή σύγχρονη ποικιλική μας διαίσθηση άντιλαμβάνεται ότι πολλά από τά ενεργά μέλη τής Έκκλησίας μας δέν βιώνουν τή ζωή του Χριστού μέ τόν τρόπο τής Ορθόδοξης Έκκλησίας μας, αλλά άπλως θρησκευουν μέ τρόπο δικό τους, πού θυμίζει μέν τήν εκκλησιαστική ζωή, αλλά δέν τήν εύπροσωπεί και παράλληλα θέτει τή σωτηρία τους εν άμφιβόλω.

Άς συνυπολογίσουμε ότι τό μεγαλύτερο μέρος των Χριστιανών μας δέν εκκλησιάζεται, εκτός των μεγάλων έορτών και τουτο πολλές φορές για καθαρά έθιμικούς λόγους. Τά στασίδια των Ίερών Ναών μας παραμένουν κενά μετά τήν

έκδημία των πιστών, τό όποιο σημαίνει ότι τά παιδιά τους, τά εγγόνια τους, οί συγγενείς τους δέν άκολούθησαν τά πνευματικά τους ίχνη.

Από τούς εκκλησιαζόμενους πάλι τό μεγαλύτερο ποσοστό δέν μεταλαμβάνει των άχράντων Μυστηρίων.

Και εν τέλει έλάχιστοι τηρούν τήν παραδεδομένη τάξη τής προετομασίας και τής μετοχής στην θεία Ευχαριστία, στίς λίγες κατά τόπους Ένορίες, όπου υπάρχει μία έγνωσμένη πνευματική εργασία και γι' αυτό μία ποιοτική αναβάθμιση.

Πρέπει να τονισθεί ιδιαίτέρως πώς ή Ένορία δέν είναι άπλως ένα τιμημα, αλλά αυτή ή Ίδια ή Έκκλησία, θεωρούμενη όχι ως ένα κοσμικό μέγεθος, αλλά ως θεανθρώπινη πραγματικότητα, ή όποια κατά τόν άγιο Ειρηναίο Λουγδούνων (2ος αι.) φυτεύθηκε στον κόσμο για να σώζεται ο κόσμος μέσα σε αυτήν, όχι μέ τά μέσα του κόσμου, αλλά μέ τήν θεία Χάρη, τήν Όποίαν κατέχει και οικονομεί, καθώς στην Έκκλησία υπάρχει, ενεργεί και σώζει τό Άγιον Πνεῦμα (Ιω. ιδ΄ 17). Τουτο άμέσως προκρίνει τή λατρευτική μυστηριακή ζωή τής Έκκλησίας, τής όποιας πρωταρχικό στοιχείο είναι τό κήρυγμα και ο ευαγγελισμός των πιστών, όμοῦ μέ τή μετάληψη των άχράντων Μυστηρίων, ώστε να έλθει ως συνέπεια ή οίαδήποτε ιεραποστολική δραστηριότητα.

ΕΝΟΡΙΑ

1α. Ίστορική ανασκόπησης

Άρχέγονο τύπο τής ένορίας θά μπορούσαμε να διακρίνουμε στην, κατόπιν εισηγήσεως του Ίοθόρ, κατάτμηση του όλου έργου πού άσκούσε ο Μωυσής (βλ. Ήξ. ιν΄ 13-27).

Στους χρόνους των Άγίων Άποστόλων ή Ένορία ήταν ένας όρος πού μπορούσε να εκφράσει πλήρως τό σύνολο των πιστών μās περιοχής.

Στήν Καινή Διαθήκη δέν άπαντά ο όρος «ένορία». Όμως θεολογικώς και πρακτικώς τόν συναντούμε. Η έντολή του άποστόλου Παύλου στον Τίτο: «ίνα καταστήσης κατά πόλιν

πρεσβυτέρους» (Τίτ 1, 5) δέν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρά ἐντολή γιά διοργάνωση ἐνοριῶν.

Καθώς τό Εὐαγγέλιο διαδιδόταν πρὸς τήν ὑπαίθρο, ἰδρύνονταν ἰδιαίτερες χριστιανικές κοινότητες μέ ἰδιαίτερους πρεσβυτέρους καί διακόνους καί τούς ἀποκαλούμενους «χωρ-επισκόπους» ἢ «ἐπισκόπους τῶν ἀγρῶν». Ἀργότερα εἰσῆλθε ὁ θεσμός τοῦ Μητροπολίτου. Προσαρμοζόμενη δέ ἡ Ἐκκλησία στίς πολιτικές περιφέρειες, εἰσήγαγε τόν θεσμό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ ἀνάγκη, λοιπόν, ἀποκέντρωσης, πού ἦλθε ταυτόχρονα μέ τήν αὔξηση τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὀδήγησε τήν Ἐκκλησία στήν ἴδρυση τῶν ἐνοριῶν, προκειμένου οἱ ποιμένες νά γνωρίζουν καλύτερα τό ποιμνίό τους καί νά ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικότερα τίς πνευματικές ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου.

Ἡ πρώτη πατερική μαρτυρία τοῦ ὄρου «ἐνορία» ἀπαντᾷ στόν Γρηγόριο Νύσσης: «...κατὰ τὴν ὀρεινὴν αὐτὸν ἐνορίαν διάγειν» (PG 46, 1001A). Τὴν ἴδια περίπου ἐποχή (4ος αἰ.) συναντοῦμε τόν ὄρο καί στόν Ἐπιφάνιο Κωνσταντίας τῆς Κύπρου (PG 41, 677C).

Ἀρχικά, λοιπόν, ἐπικράτησε ἡ λέξη «ἐνορία» νά σημαίνει τὴν ἐδαφικὴ περιοχὴ, ὡς θηλυκὸ τοῦ ἐπιθέτου «ἐν-όριος», πού σημαίνει: ἡ χώρα ἐντὸς τῶν ὀρίων. Ἐπὶ δεκαεξί αἰῶνες διατήρησε αὐτὴν τὴ σημασία. Μόνον οἱ Θεόδωρος Βαλαμών καὶ Ἰωάννης Ζωναρᾶς συμπεριέλαβαν στήν ἔννοια τῆς ἐνορίας τό σύνολο τῶν πιστῶν. Ἡ ἔννοια τῆς ἐκκλησιαστικῆς πέριξ τοῦ ναοῦ περιφέρειας τοῦ ἱερέα ἄρχισε, ἐπισήμως τοῦλάχιστον, νά διαφαίνεται ἀπὸ τόν 15^ο αἰῶνα καί ἐντεῦθεν.

Στά χρόνια τῆς ὀθωμανικῆς σκλαβιάς οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες, μέ τόν θεσμό τῆς ἐνορίας, κατόρθωσαν νά διατηρήσουν ἀλώβητη τὴν πίστη τους. Οἱ ἱεροὶ Ναοὶ δέν ἀποτελοῦσαν μόνον τόπους λατρείας, ἀλλὰ καί χώρους συναθροίσεως τῶν ἐνοριτῶν, πρὸς συζήτηση καί ἐπίλυση προβλημάτων. Στόν τότε ἀλύτρωτο Ἕλληνισμό, σέ ἀντίθεση μέ τόν ἀντίστοιχο τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδος, ἡ ἐνορία-κοινότητα ἦταν τό κύττα-

ρο τῆς συλλογικῆς δράσεως. Σύμφωνα πάντοτε μέ τὰ μέτρα τῆς ἐποχῆς, ἦταν τό ἰδανικότερο σύστημα αὐτοδιοικήσεως. Ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων, μέ ἐπίκεντρο τὴν ἐνορία, παρέμενε ἢ μόνη ὀργανωμένη ζωὴ, πού κράτησε τὰ ζώπυρα τῆς πίστεως καί τοῦ ἔθνους.

Σήμερα, στόν ὑπ' ἀριθ. 8/1979 Κανονισμό τῆς ΔΙΣ (ἄρ. 3, παρ. 1), τονίζεται ὅτι ἡ ἐνορία εἶναι «βασικὴ μονὰς ὀργανώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου»· τονίζεται, δηλαδή, ὁ ρόλος τῆς ἐνορίας ὡς βάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί θεμελιακοῦ στοιχείου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ οἰκοδομήματος.

Ἔτσι παρέμεινε ἡ διαμόρφωση τῶν ἐνοριῶν μέχρι τὴν ἐποχὴ μας. Στὴν ἐποχὴ μας, πού οἱ πόλεις αὐξήθηκαν πληθυσμιακῶς, λόγῳ τῆς καθέτου δομίσεως, οἱ ἐνορίες ἀπέκτησαν τόσους πιστούς, πού ἦτο πλέον ἀπαραίτητη ἡ ὑπαρξὴ περισσοτέρων τοῦ ἐνός ποιμένων, γιὰ νά δέχονται οἱ πιστοὶ τὴν κατάλληλη πνευματικὴ φροντίδα καί καθοδήγηση. Ἔτσι τώρα πλέον ἔχουμε ἐνορίες διαφορετικῶν εἰδῶν, πού θὰ ἐξετάσουμε παρακάτω.

1β. Θεολογικὴ προσέγγιση.

Ἡ ἔννοια τῆς ἐνορίας προσιδιάζει περισσότερο ἀπὸ κάθε τί μέ τὴν ἔννοια καί τό νόημα τῆς Ἐκκλησίας. Κάθε ἐνορία εἶναι μία μικρὴ εἰκόνα καί ἐν μικρῷ πλήρης ἀποτύπωση τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὰ αὐτὰ μέ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐνορίας. Ἡ μόνη διαφορὰ βρίσκεται στό μέγεθος τῆς κάθε ἔννοιας. Ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἄνευ ὀρίων, καθὼς ἀπλώνεται στόν χῶρο καί στόν χρόνο καί ἐγγίζει τὴν αἰωνιότητα, ἡ ἐνορία εἶναι μία τοπικὴ Ἐκκλησία, πού ζεῖ καί κινεῖται ἐντὸς συγκεκριμένων γεωγραφικῶν συνόρων. Τὰ ὄρια τῆς ἐνορίας, ὅμως, εἶναι μόνον τοπικά. Πνευματικὰ ἡ ἐνορία εἶναι ἓνα κύτταρο τῆς ὅλης Ἐκκλησίας. Ἔτσι, ὅπως ἡ Ἐκκλησία, ὅμοια καί ἡ ἐνορία προεκτείνεται στήν ἄκτιστη πραγματικότητα τῆς αἰωνιότητας, ἀφοῦ ἔχει ὡς κέντρο τῆς ζωῆς τῆς τῆς Θεῆς Λειτουργία καί τὴν Εὐχαριστιακὴ Σύναξη.

Ἡ ἐνορία εἶναι τὸ ζωντανὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῦ οἱ πιστοὶ εἶναι «ἀλλήλων μέλη» (Ρωμ. 12,5). Ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἔτσι καὶ ἡ ἐνορία εἶναι ἡ φανέρωση τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν στὸν κόσμο, εἶναι ἡ ζωντανὴ ἀποκάλυψη τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ Ἑσαρκου Λόγου τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο. Ἡ ἐνορία εἶναι ὁ «μεθ' ἡμῶν Θεός» (Μτθ. α' 23) πού ἀγιάζει, σώζει καὶ θεοποιεῖ τὰ μέλη τοῦ σώματός Του. Ἡ ἐνορία εἶναι ἡ συνεχὴς ἀποκάλυψη τῆς ἀγάπης, ἡ βίωση τῆς ἀγάπης, ἡ ἐμπειρία τοῦ θριάμβου τῆς ἀγάπης, πού καθέτως καὶ ὀριζοντίως ἐναγκαλιζέται τὸν σύμπαντα κόσμο καὶ θεοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο. Ἡ ἐνορία εἶναι τὸ ζωντανὸ κύτταρο τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχει στόχους καὶ μάλιστα συγκεκριμένους, σαφεῖς, θεοδίδακτους. Χωρὶς στόχους εἶναι ὁπωσδήποτε καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία καὶ ἀπονέκρωση. Ἡ Ἐνορία εἶναι «τὰ πάντα τοῖς πᾶσι», ἀφοῦ εἶναι αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ἐνορία συνδέεται μὲ τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία μέσῳ τοῦ προσώπου τοῦ Ἐπισκόπου. Ἡ ἀπόσπαση τῆς ἐνορίας ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου ἀποκόπτει τὴν ἐνορία καὶ ἀπὸ τὸ ζωντανὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἄρα ἐνορία ἄνευ ἀναφορᾶς στὸν Ἐπίσκοπο δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοηθεῖ. Ὁ δὲ κρῖκος πού συνδέει τὸν Ἐπίσκοπο μὲ τὴν ἐνορία εἶναι ὁ Ἐφημέριος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πατέρας, ὁ ὑπεύθυνος ἡγέτης, ὁ ὀργανωτής, ὁ ἐμπνευστής, ὁ καθοδηγητής τῆς Ἐνορίας. Ἡ ψυχὴ τῆς Ἐνορίας. Ὁ κύριος ὑπεύθυνος γιὰ τὸ ζωντανεῖν τῆς καὶ τὴν ἐπιτυχία τῶν στόχων τῆς. Ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου γίνεται ἡ λειτουργικὴ ἀναφορὰ στὸν Ἐπίσκοπο κατὰ τὴ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς ἐνορίας. Ἔτσι ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης χαλκεύεται καὶ ἀγιάζεται διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ δυναμοῦται διὰ τῆς Θείας Χάριτος. Δὲν ὑπάρχει ἀνώτερο γιὰ μιά Ἐνορία ἀπὸ τὸ νὰ γίνῃ μὲ τοὺς πιστοὺς τῆς, μὲ τὴν πνευματικὴ τους προκοπή, μὲ τὰ ἔργα τους καὶ τὴν λατρεία τους κέντρο δοξολογίας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

1γ. Εἶδη ἐνοριῶν

Καθὼς ἐρευνοῦμε τὴν ἔννοια τῆς ἐνορίας, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀποδεχθοῦμε ὅτι στὴν ἐποχὴ μας πλέον ὁμιλοῦμε διὰ περισσότερα τοῦ ἐνός εἶδη ἐνοριῶν. Τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητο νὰ τὸ διευκρινίσουμε, διότι κάθε εἶδος ἐνορίας χρήζει διαφορετικῆς ποιμαντικῆς διαχειρίσεως. Ἡ ἰδιαιτερότητα τῆς κάθε ἐνορίας ἀποτελεῖ πλοῦτο γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ συμπρωβληματισμοῦ, ἀφοῦ κάθε περίπτωσις ἔχει διαφορετικὲς δυσκολίες καὶ διαφορετικὰ θέματα γιὰ ἐπίλυση.

Θὰ διαχωρίσουμε τὶς ἐνορίες σὲ ἀστικές καὶ ἐνορίες τῆς ὑπαίθρου. Οἱ ἀστικές ἐνορίες χωρίζονται μὲ τὴ σειρά τους σὲ κάποιες ἐπιμέρους κατηγορίες.

Πρῶτον, εἶναι οἱ πολυάριθμες ἐνορίες τῶν μεγάλων πόλεων πού ἀποτελοῦνται ἀπὸ δεκάδες χιλιάδες ἐνοριῶν. Ἐνορίες, στίς ὁποῖες οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄγνωστοι μεταξύ τους. Ἐνορίες πού ὁμοιάζουν μὲ ἓνα χάος, στό ὁποῖο ἐπικρατεῖ ἡ μοναξιά καὶ ἡ ἀφιλία. Οἱ ποιμένες στίς ἐνορίες αὐτές θὰ πρέπει νὰ δραστηριοποιηθοῦν γιὰ νὰ προσελκύσουν τοὺς πιστοὺς στὴν Ἐκκλησία. Νὰ ἀναλάβουν ποιμαντικὴ ἐξατομικεύσεως, ἐξερχόμενοι τῶν Ναῶν καὶ μεταβαίνοντες στίς οἰκίες καὶ συνομιλοῦντες μὲ τοὺς Ἐνορίτες τους. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι κάθε τάξη ἀνθρώπων ἀκόμη δὲ καὶ ὡς ἄτομα εἶναι τελείως κάτι τὸ ξεχωριστό ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους, πρὸς τοῦτο ἢ πρὸς Τίτον ἐπιστολὴ τοῦ Ἀπ. Παύλου (κεφ. β' 1-10) εἶναι ἄριστο πρότυπο. Παρήλθε πρὸ πολλοῦ ἡ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ἐφημέριος ἀνέμενε τοὺς Ἐνορίτες στό Γραφεῖο τοῦ Ναοῦ. Τώρα πρέπει νὰ ἐξέλθῃ «πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ πλανηθέντος προβάτου». Εἶναι ἀληθές ὅτι ὅπου διακονοῦν δραστήριοι Ἱερεῖς, ἐκεῖ καὶ οἱ καρποὶ τοῦ ἔργου τους εἶναι ἐμφανεῖς.

Δεύτερον, εἶναι οἱ ἐνορίες τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἱστορικοῦ κέντρου πολλῶν μεγαλοπόλεων, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ καταστήματα καὶ γραφεῖα. Οἱ ποιμένες στίς ἐνορίες αὐτές δὲν ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ ἀναπτύξουν ἀληθινές

διαπροσωπικές σχέσεις με τούς ένοριτες τους, διότι πολύ άπλᾶ δέν ἔχουν τακτικούς ένοριτες.

Τρίτον εἶναι οἱ μικρότερες άστικές ένορίες τῶν μεγάλων πόλεων. Σ' αυτές τίς ένορίες λειτουργεῖ ἡ έννοια τῆς γειτονιάς. Οἱ άνθρωποι γνωρίζονται μεταξύ τους καί τό ἔργο τῶν ποιμένων μπορεῖ νά πάρει τόν χαρακτήρα τῆς πατρότητος, πού εἶναι τό ζητούμενον.

Οἱ ένορίες τῆς ύπαίθρου ἔχουν καί αυτές τά δικά τους έπιμέρους εἶδη. Πρῶτον, εἶναι οἱ ένορίες τῶν μικρῶν έπαρχιακῶν πόλεων. Οἱ ένορίες αυτές ομοιάζουν μέ τίς τοπικές έκκλησίες τῶν άποστολικῶν χρόνων. Ἔχουν μικρό αριθμό ένοριτῶν, μπορεῖ εὐκόλα νά σφουρηλατηθεῖ ἡ ένότητα τῶν μελῶν τους καί κάθε γεγονός τῆς ένορίας εἶναι γεγονός πού γίνεται γνωστό καί μποροῦν νά συμμετέχουν σ' αὐτό οἱ πιστοί πού αγαποῦν τόν Χριστό.

Τέταρτον, εἶναι οἱ ένορίες τῶν χωριῶν μας στήν ύπαιθρο. Κάθε χωριό ἔχει ὡς κέντρο τόν Ἱερό Ναό, γύρω άπό τόν ὁποῖον οἰκοδομήθηκε. Οἱ ναοί τῶν χωριῶν μας βρίσκονται στό έπίκεντρον τῆς τοπικῆς ζωῆς. Τά πανηγύρια, οἱ χαρές, οἱ θλίψεις καί ὅλα τά γεγονότα τῆς ζωῆς τῶν ανθρώπων γίνονται μέσα εἰς αὐτούς ἢ εἰς τά προαυλιά τους. Οἱ ἱερεῖς τῶν χωριῶν εἶναι ἀληθινοί πατέρες γιά τούς ανθρώπους καί μποροῦν, ἀνάλογα μέ τήν ποιότητά τους ἢ νά δοξάσουν ἢ νά κατακημνίσουν τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ ποιμένες αὐτοί ἔχουν τήν εὐκαιρία νά βιώσουν τό μυστήριο τῆς ένότητος καί τῆς ἀγάπης τῆς Ἐκκλησίας καθαρά καί συνειδητά.

Πέμπτον, ἔχουμε τίς ένορίες τῶν θερέτρων. Οἱ Ἱεροί Ναοί καί οἱ ένορίες σ' αὐτά τά μέρη δίνουν τήν εὐαγγελική μαρτυρία καί στούς μόνιμους κατοίκους αὐτῶν τῶν περιοχῶν, ἀλλά καί στούς πολυπληθεῖς επισκέπτες, πού διαμένουν ἐκεῖ περιστασιακῶς. Οἱ ποιμένες αὐτῶν τῶν ένοριῶν καλοῦνται νά ἐργαστοῦν διπλά. Νά φροντίσουν πνευματικῶς τούς μόνιμους κατοίκους, ἀλλά καί νά διακονήσουν ἀγαπητικῶς τούς επισκέπτες τῆς ένορίας τους μέ χαρά καί διάκριση.

Ἐνα τελευταῖο εἶδος ένορίας μποροῦμε νά εἰποῦμε ὅτι εἶναι ἡ Μονή. Τά ὀρθόδοξα μοναστήρια καί μάλιστα τά κοινόβια βιώνουν τήν εμπειρία τῆς άποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ καί τῆς σωτηρίας μέσα στά ὄρια τῶν τειχῶν τους ὡς κλειστές, συγκεκριμένες ομάδες πιστῶν, πού πομαίνονται άπό τόν γέροντα ἢ τήν γερόντισσα καί ἀγιάζονται άπό τήν κοινή συμμετοχή στή Θεία Λατρεία, μέ ἀναφορά πάντοτε στόν οἰκεῖο Ἐπίσκοπο. Κάθε Μονή εἶναι μία μικρή ένορία, μία εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀγωνίζεται, προκόπτει, θριαμβεῦει καί ζωοποιεῖ τά μέλη της. (Ενίοτε ὅμως καί άφ' ἧς στιγμῆς ακολουθοῦν τό ένοριακό τυπικό καί δέχονται οἰκογένειες, οἱ ὁποῖες αντί τῶν Ἐνοριῶν, πηγαίνουν στή Μονή, ἴσως λειτουργοῦν εἰς βάρος τῶν Μοναχικῶν ὑποσχέσεων τῶν Ἀδελφῶν καί τῆς ένότητος τῶν Ἐνοριῶν!)

Μετά τά παραπάνω μποροῦμε εὐκόλα νά συμπεράνουμε ὅτι στήν έποχή μας ἡ έννοια τῆς ένορίας ἔχει πολλές παραμέτρους. Δέν μποροῦμε λοιπόν νά ὀμιλοῦμε γενικῶς περὶ τῆς ένορίας, σάν νά πρόκειται γιά κάτι ένιαῖο, ἀλλά νά σκεφτόμαστε ὅτι ἡ ποικιλία τῶν ένοριῶν χρειάζεται καί ποικιλία ενεργειῶν, γιά νά ἐπιτελεῖται ἡ διακονία μας ἐν γνώσει καί διακρίσει.

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Στή ροή τῆς σύγχρονης πραγματικότητας πρέπει νά ὀμολογήσουμε ὅτι στίς ένορίες μας δέν εἶναι ὅλα ἰδεατά καί καλά. Πολλάκις παρατηροῦμε ὅτι τό σῶμα τῆς ένορίας νοσεῖ. Ὁ μισόκαλος καί μισάνθρωπος ὄφισ ἐνσπεῖρει τό κακό στό σῶμα τοῦ Κυρίου, γιά νά προκαλέσει νεοπλασίες, πού σκοπό ἔχουν νά φέρουν τήν άπονέκρωση καί τήν καταστροφή. Φρίττει καί τρέμει ἔμπροσθεν τῆς προοπτικῆς τῆς σωτηρίας τῶν ανθρώπων. Ἐπιπλέον δέ ὁ άνθρωπινος ἐγωισμός, ἡ νωχελικότητα, ἡ ἀδιαφορία καί ἡ άπροσεξία τραυματίζουν τήν ένορία καί τήν

ἀποπροσανατολίζουν ἀπό τὴν πορεία τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἀγάπης. Τὰ δεδομένα ἐπίσης τῆς σύγχρονης ἐποχῆς ἀλλάζουν συνεχῶς καὶ δημιουργοῦν καινούργιες συνθήκες, μέσα στίς ὁποῖες καλεῖται νά κινηθεῖ ἡ ἐνορία. Στόν συνεχῶς μεταβαλλόμενο καὶ ποικιλοτρόπως ἐξελισσόμενο κόσμο ἡ ἐνορία ὁμοιάζει σάν νά προσπαθεῖ νά βρεῖ τὴν πυξίδα της, διότι ἔχασε τὸν Πολικό Ἀστέρα, ἢ μάλλον τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης Ἰησοῦν. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀπαραίτητο νά δοῦμε καὶ νά μελετήσουμε μερικές ἀπὸ τίς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας πού ἀφοροῦν στὴν ἐνορία.

2α. Ἀνεσιότις

Ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ σοβαρά καὶ δυσεπίλυτα προβλήματα τῆς ἐνορίας σήμερα εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεσιότιτος. Οἱ πιστοὶ ἔχασαν τὴν αἴσθησι τῆς κοινότητας. Δέν ἀντιλαμβάνονται πλέον ὅτι ἡ ἐνορία εἶναι ἡ κοινὴ πνευματικὴ μήτρα, πού τοὺς γεννάει καὶ τοὺς ἀνατρέφει πνευματικά. Δέν αἰσθάνονται ὅτι ἀνήκουν σὲ μία πνευματικὴ οἰκογένεια, σὲ μία ἐνορία πού εἶναι τὸ σπῆτι καὶ τὸ καταφύγιό τους. Πολλάκις δέν γνωρίζουν οὔτε τὰ ὄρια τῆς ἐνορίας τους. Δέν γνωρίζονται οὔτε σχετίζονται μὲ τοὺς πνευματικούς τους πατέρες. Δέν ἐπιθυμοῦν καὶ δέν ἐπιχειροῦν νά γνωριστοῦν οὔτε μεταξύ τους. Δέν ἐκκλησιάζονται στόν Ἱερό Ναό τῆς ἐνορίας τους. Θυμοῦνται τὴν ἐνορία μόνον ὅταν πρόκειται νά διεκπεραιώσουν κάποιον κοινωνικό καθῆκον. Δέν προστρέχουν κοντά της ὅταν πλῆττονται ἀπὸ κάποια θλίψη, διότι δέν τὴν αἰσθάνονται ὡς ἀγκαλιὰ καὶ φωλιά. Δέν ἐπιθυμοῦν νά ζήσουν ἐντὸς τῆς ἐνορίας τὰ σημαντικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τους. Τελοῦν τὰ μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου μὲ κριτήρια καθαρὰ κοσμικά, ἐκτὸς τῆς ἐνορίας. Ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν πορεία καὶ τὰ θέματα πού ἀπασχολοῦν τὴν ἐνορία. Ἀρέσκονται στό νά κατακρίνουν, εἰδικὰ ἐάν ὑποπέσει στὴν ἀντίληψή τους κάποιον σκάνδαλο ἢ κάποιον πειρασμὸς πού ταλαιπωρεῖ τὴν Ἐνορία. Στέκονται περισσότερο σάν αὐστηροὶ κριτὲς παρά σάν πιστὰ παιδιά τῆς ἐνορίας.

Βεβαίως, ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ψύχραση μὲ τὴν ἐνορία καὶ τὴν ἀπομόνωση τῶν ἀνθρώπων ἀπ' αὐτὴ δέν βαραινεὶ ἀποκλειστικά ἐκείνους. Μεγάλον μερίδιον εὐθύνης φέρει καὶ ἡ ἴδια ἡ ἐνορία. Σὲ πολλές περιπτώσεις ἐκείνη πρώτη ἔστρεψε τὴν πλάτη της εἰς τὰ πνευματικά της παιδιά, προσωπολήπτισε, περιχαρακώθηκε στὰ δεδομένα της, κλειδώθηκε πίσω ἀπὸ μία ἐσωστρέφεια, πού τὴν ὀνόμασε παράδοση καὶ σοβαρότητα, ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὸ «φαίνεσθαι» καὶ ὄχι γιὰ τὸ «εἶναι», ἔκανε λαμπρὰ ἔργα, ἀλλὰ δέν ἐλάμπρυνε τοὺς ἀνθρώπους πού τὴν ἀπαρτίζουν. Ἡ ἀγάπη ἔγινε σύνθημα, ἔγινε ὀργανωμένη φιλανθρωπία, ἀλλὰ δέν ἔγινε προσωπικὴ ἐπαφή, δέν ἔγινε ἄγγιγμα ψυχῆς, δέν ἔγινε συναντίληψη, δέν ἀνέπαυσε. Ἡ ἐνορία δέν προσπάθησε νά ἀφουγκρασθεῖ τοὺς πιστοὺς της. Οἱ ἄνθρωποι ἀποκόπτονται ἀπὸ τὴν ἐνορία τους, ὅταν δέν ἔχουν λόγο σ' αὐτή. Ὅταν κανεὶς δέν τοὺς καλεῖ γιὰ νά ζητήσῃ τὴν ἄποψή τους, ὅταν κανεὶς δέν τοὺς ζητᾷ νά συμμετέχουν οὐσιαστικά στίς ἀποφάσεις καὶ στὴν πορεία τῆς ἐνορίας, εἶναι φυσικὸ νά χάνουν τὴν σχέση τους μὲ τὴ δική τους ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα. Μία ἐνορία πού δέν ὑπολογίζει τὰ παιδιά της, δέν μπορεῖ νά ἀναμένει νά τὴν ἀγαπήσουν ἐκεῖνα. Ἡ διοίκηση γίνεται μόνον ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἰδίως στὴν Ἐπαρχία εἶναι πολλές φορές ἀνύπαρκτο. Μᾶς προβληματίζει ἔντονα τὸ ποιοὶ θὰ συμμετέχουν ὡς ἐπίτροποι ἐφέτος πού ἀλλάζει ἡ σύνθεσι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται ἐρήμην τοῦ σώματος τῶν πιστῶν. Οἱ ἐνορίτες μαθαίνουν τὴν πορεία τῆς ἐνορίας τους ἀπὸ τίς ἀνακοινώσεις καὶ τίς ἀφίσες. Δέν τίς καθορίζουν. Μόνον τίς πληροφοροῦνται ὡς ληφθεῖσες. Ἄρα γιὰ νά συγκινηθοῦν διὰ τὴν ἐνορία; Ἡ Θεία Λατρεία τελεῖται ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸ στενὸ χορὸ τῶν ἱεροψαλτῶν, χωρὶς καμμία οὐσιαστικὴ συμμετοχὴ τῶν πιστῶν. Οἱ πιστοὶ πού εἶναι παθητικοὶ θεατὲς ἐπαναλαμβανομένων ἀκολουθιῶν καὶ τελετῶν, χωρὶς κάποια ὑποτυπώδη συμμετοχὴ, κάποτε κουράζονται καὶ

ἀραιώνουν. Ἡ χαλαρότητα, ἡ ἀποξένωση καί ἡ ἀνεστειότητα εἶναι προκλήσεις καί θέματα πού θίγουν τήν οὐσία τῆς ἐνορίας, ἀφοῦ ἄπτονται τῆς ἐνότητας τῆς Ἐκκλησίας, ἐπάνω στήν ὁποία στηρίζεται ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

2β. Ὑπογεννητικότητα

Ἐνα πολύ σοβαρό πρόβλημα πού μαστίζει τίς ἐνορίες σήμερα εἶναι ἡ ὑπογεννητικότητα. Ὁ ἀριθμός τῶν πιστῶν κάθε χρόνο μειώνεται. Οἱ γεννήσεις τῶν παιδιῶν τείνουν νά εἶναι λιγότερες ἀπό τούς θανάτους. Ὁ τεράστιος ἀριθμός τῶν ἀμβλώσεων συνθλίβει τήν ἐλπίδα τῆς ἀνανέωσης τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ ἀγωνία τῆς ἐπιβίωσης, ἡ ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος, ἡ ἀκαταστασία τοῦ κόσμου, οἱ πάσης φύσεως κρίσεις, ὀδηγοῦν τούς ἀνθρώπους στήν ἀπόφαση νά ἀποφύγουν τήν τεκνοποιία. Ὁ ἡδονισμός καί ἡ ἐλευθεριότητα ὀδηγοῦν τά ζεύγη σέ μία ζωή χαλαρή καί ἀνεύθυνη. Ὁ νέος ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νά ζήσει τή συντροφικότητα ἐγωκεντρικά καί ὄχι θυσιαστικά, κυρίως χωρίς ὑποχρεώσεις πού ἐπιφέρει ἡ ἔλευση τῶν παιδιῶν. Τοιουτοτρόπως ὁ πληθυσμός τῶν ἐνοριῶν συνέχεια γηράσκει. Οἱ πάσης φύσεως ἐνοριακές συνάξεις παρουσιάζουν ὄλο καί περισσότερο μίαν παρακμαϊκή εἰκόνα, ἀφοῦ ἀπουσιάζει ἀπ' αὐτές τό σφρίγος καί ἡ δυναμικότητα τῆς νεότητας.

2γ. Μετανάστευση

Ἐνα ἐπιπλέον πρόβλημα πού πλίττει τήν ἐνορία εἶναι τό ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως, πού βιώνει ἡ ἑλληνική κοινωνία. Ἡ ἐσωτερική καί ἐξωτερική μετανάστευση μετακινεῖ πολλούς ἀνθρώπους ἀπό τόπο σέ τόπο. Ἡ ἀναζήτηση καλυτέρων συνθηκῶν διαβίωσης, ἡ ἐξεύρεση ἐργασίας, ἡ ἀναζήτηση τῆς γνώσεως, ἡ προσωπική ἀποκατάσταση, οἱ μεταθέσεις πολλῶν κατηγοριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων (στρατιωτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, κ.ἄ.), ὀδηγοῦν τούς ἀνθρώπους σέ ἀλλαγί τοῦ τόπου κατοικίας. Ἔτσι δέν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά σφυρηλατηθεῖ τό δέσμο μέ κάποια ἐνορία. Ἡ πνευματική οἰκογένεια χάνει τά μέλη της, πρὶν προλάβει νά τά γνωρίσει.

2δ. Ἀλλοίωση τῆς συνθέσεως τῶν κατοίκων

Οἱ τοπικές κοινωνίες τά τελευταία ἔτη ἀλλάζουν ὡς πρὸς τή σύνθεσή τους. Σέ πολλές συνοικίες πόλεων καί χωριῶν ἔχουν πάψει πλέον νά ἀκούγονται τά Ἑλληνικά. Στά σχολεῖα τῆς πατρίδας μας φοιτοῦν πάρα πολλά παιδιά ἄλλων φυλῶν καί ἐθνοτήτων, πού σέ μερικές περιπτώσεις καταλαμβάνουν τήν πλειοψηφία τῆς σχολικῆς τάξεως. Οἱ ἄνθρωποι πού ἤλθαν στήν Ἑλλάδα γιά νά βροῦν καλύτερες συνθήκες ζωῆς, ἐργάστηκαν πολύ σκληρά, κουράστηκαν, ὑπέμειναν ἀμέτρητες θλίψεις καί δοκιμασίες, ἀλλά οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς προόδευσαν καί ἐστερεώθηκαν πολύ δυναμικά πλέον στά πόδια τους. Τώρα πλέον οἱ ἴδιοι ἀναλαμβάνουν τά ἥνια πολλῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐπιβάλλουν τήν παρουσία τους μέ τήν πρόοδο καί τήν ἐργατικότητά τους καί διεκδικοῦν τά ἴδια δικαιώματα μέ αὐτά τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἀφοῦ συνεισφέρουν ἀποδοτικά στήν προκοπή τῆς χώρας. Ἡ Ἑλλάδα ἔγινε ἡ δική τους πατρίδα καί ἡ πατρίδα τῶν παιδιῶν τους. Ἐν τούτοις, εἶναι φορεῖς ξένων παραδόσεων καί ἄλλων ἀντιλήψεων. Πολλοί ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐτερόθρησκοι ἢ ἐτεροδόχοι. Ἡ παρουσία τους μέσα στίς ἐνορίες ἀλλάζει τήν πνευματική σύνθεση τῶν ἐνοριῶν. Ὑπάρχουν ἐνορίες στίς ὁποῖες ἡ πλειοψηφία τῶν ὀρθοδόξων ἀνατρέπεται σέ μειοψηφία. Οἱ Ἐνορίες εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀναπτύξουν τήν ἐσωτερική ἱεραποστολή μέ προσοχή καί διάκριση, διότι πλέον τά θρησκευτικά δικαιώματα τῶν πολιτῶν καί μάλιστα τῶν μειονοτήτων τά ὑπερασπίζεται τό ἴδιο τό κράτος ιδιαίτερα καί δυναμικά. Ἡ Ἑλλάδα πάντοτε ἀφομοίωσε ὅσους τήν προσέγγιζαν. Ἡ Ὀρθοδοξία πάντοτε μαγνίτιζε ὅσους τήν ἐγνώριζαν. Στήν περίπτωση ὅμως τῶν ἀδελφῶν πού εἰσῆλθαν ἀπό τήν Ἀνατολή στά νησιά μας ἀνεπτύξαμε κατηχητική δραστηριότητα στούς ἐπιθυμοῦντες καί μερικούς ἀπό αὐτούς τούς κατηχήσαμε, τούς βαπτίσαμε καί τούς ἐντάξαμε στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καίτοι οἱ συνθήκες τούς μετέστησαν σέ ἄλλες εὐρωπαϊκές Χῶρες.

2ε. Νέος τρόπος ζωής

Ένα από τα πιο δύσκολα και περίπλοκα θέματα και προβλήματα που έχει να διαχειριστεί ή ένορσία είναι ο νέος τρόπος ζωής των ανθρώπων. Κάθε ημέρα ή ζωή των ανθρώπων αλλάζει. Οί αρχές, οί αξίες, τά ιδανικά, τά πρότυπα, οί στόχοι, τά δεδομένα, οί συνθήκες, τά ήθη, ο τρόπος σκέψεως, όλα αλλάζουν όχι από ημέρα σε ημέρα, αλλά από ώρα σε ώρα! Η μία γενιά άδυνατεί να επικοινωνήσει και να συμμεριστεί τήν άλλη. Τά πάντα παλαιώνουν σχεδόν άμα τή γεννήσει τους.

Οί άνθρωποι υπεραπασχολούνται, διότι πρέπει να καλύψουν τίς βιοποριστικές τους ανάγκες, άληθινές ή επίπλαστες. Έργάζονται σε δύο ή και τρεις εργασίες, μέ ό,τι αυτό συνεπάγεται για τήν έσωτερική τους ίσορροπία, για τί σωματική τους υγεία και για τήν οικογενειακή τους άρμονία. Άκόμη και τά μικρά παιδιά στεροούνται τίς χαρές τής παιδικής τους ηλικίας, τό παιχνίδι, τήν άνεμελιά, τήν απλότητα, τί χαρά, διότι ως μαραθνοδρομοί τρέχουν τίς έξωσχολικές δραστηριότητες, προκειμένου να αποκτήσουν τά προσόντα για μία μελλοντική καριέρα και για μία παντοτινή ...δυστυχία. Μέσα στην άγωνία, τό άγχος και τό τρέξιμο τής υπεραπασχολήσεως κανείς δέν έχει τί διάθεση να προσεγγίσει τήν ένορσία, να ένταχθεί στο δυναμικό της, να παρακολουθήσει τίς δραστηριότητες της, να συμμετάσχει και να απολαύσει τί Θεία Λατρεία. Η πνευματική ζωή είναι πολυτέλεια σε ένα κόσμο, που έχει ως υπέρτατο ιδανικό τήν επιβίωση.

Τά Σαββατοκύριακα πλέον δέν είναι ημέρες χαλαρώσεως. Δέν άνανεώνονται οί σχέσεις κατ' αυτά. Δέν ξεκουράζονται οί άνθρωποι. Προσπαθούν μέσα σ' αυτές τίς δύο ημέρες να διασκεδάσουν, να δραπετεύσουν, να φύγουν πρός τίς έξοχικές κατοικίες ή πρός κάποιους τουριστικούς προορισμούς, όπου κουράζονται περισσότερο, διότι κι εκεί που πηγαίνουν μεταφέρουν τίς άγωνίες, τίς ανασφάλειες, τούς έκνευρισμούς και τήν πνευματική τους πενία. Οί όρδες των αυτοκινήτων στους έθνικούς δρόμους

κάθε Σαββατοκύριακο μαρτυρούν του λόγου τό άληθές. Μέσα τίς δύο αυτές ημέρες, που θα υπήρχε ίσως λίγος χρόνος να προσεγγίσουν οί άνθρωποι τήν ένορσία τους και να χαρούν τήν έπαφή μέ τήν πνευματική τους οικογένεια, εκείνοι έξαφανίζονται από τήν πνευματική τους έστία. Περιχαρακώνονται στον έγωισμό ή στην κατά σάρκα οικογένεια και απορρίπτουν τήν κοινωνία των πιστών, των άγιών, των κοινώς άγωνιζομένων, των φίλων και πνευματικών άδελφών, που θα τούς έδινε πολλά περισσότερα απ' αυτά τά όποια προσδοκούν να λάβουν για τό Σαββατοκύριακο.

Ένα άλλο γνώρισμα του συγχρόνου τρόπου ζωής είναι ή άτομικότητα. Ο άνθρωπος αισθάνεται μόνος, ζει μόνος, κερδίζει τά πάντα μόνος, συντηρεί τί μοναξιά του, διότι αγαπάει τό άτομό του. Οί στόχοι είναι άτομικοί, ή καριέρα είναι άτομική, τά επιτεύγματα είναι άτομικά, ή διασκέδαση έγινε άτομική, ή εκπαίδευση έγινε άτομική, οί αποφάσεις άτομικές, οί επιλογές άτομικές, οί πτώσεις άτομικές, ή ζωή άτομική και γι' αυτό άνυπόφορη, δύσβατη και άπελπις. Οί άνθρωποι φοβούνται να σπάσουν τί μοναξιά τους. Φοβούνται μήπως προδοθούν, μήπως άπατηθούν, μήπως άπογοπτευθούν, μήπως ξεγελαστούν. Φοβούνται τί χαρά τής κοινωνίας, τό άνοιγμα τής καρδιάς, τήν έμπιστοσύνη εις τόν άλλον άνθρωπο. Η όψη του άλλου δέν είναι ή χαρά τους. Τό πρόσωπο του άλλου δέν είναι ο παράδεισός τους. Η παρουσία του άλλου δέν είναι ή επιθυμία τους. Άκόμη και ο εύλογημένος έρωτας βιώνεται άτομικά και σαρκικά και γίνεται πάθος, πτώση και βάσανος. Η άτομικότητα είναι ο μεγάλος πειρασμός και ή μεγαλύτερη φυλακή του συγχρόνου ανθρώπου. Ο άτομικός άνθρωπος δέν βιώνει τήν όρθόδοξη κοινωνικότητα τής ένορίας. Άκόμη και ή παρουσία του εις τόν Έγρό Ναό είναι άτομική. Η συνομιλία του μέ τόν Ίησοϋν έχει άτομικό περιεχόμενο. Άκόμη και τήν σωτηρία τήν περιμένει και τήν εκζητά άτομικά μόνο για τόν έαυτό του. Ένοχλείται μέ τήν προοπτική ότι μπορούν να σωθούν και οί

άλλοι, μάλιστα δέ οί ανυπόληπτοι. Ἡ ἀτομική πίστη δέν εἶναι ὀρθόδοξη πίστη. Εἶναι ἐγωιστική θρησκεία. Ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σχέση. Σχέση ὄχι μόνο μέ τόν Θεό, ἀλλά καί μέ τούς ἀνθρώπους. Ἡ ἀτομικότητα δημιουργεῖ μία θρησκευτική ἰντελιγκέντσια, ἐκκλησιαζομένους χριστιανούς, θρησκευομένους εὐσεβεῖς, σύγχρονους φαρισαίους, ἀλλά ὄχι συνειδητούς καί ἀληθινούς ἐνορίτες.

Ἐνα ἐπίσης στοιχεῖο τοῦ συγχρόνου τρόπου ζωῆς εἶναι ἡ διάσπαση τοῦ μυαλοῦ καί τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. Ὁ ὄγκος καί ἡ ποικιλία τῶν πληροφοριῶν, τό μέγεθος τῶν γνώσεων, οἱ πρωτοφανεῖς ἐρεθισμοί τῶν αἰσθήσεων, οἱ ἀπίστευτες εὐκαιρίες τῶν ἐπιλογῶν, οἱ θελκτικές προκλήσεις τῆς δημοσιότητας, ἀλλά καί ἡ ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος, ὁ τρόμος τοῦ ἀγνώστου, ὁ φόβος τῆς ἀσθένειας καί τοῦ θανάτου κατακερματίζουν τόν ἄνθρωπο καί ἐγείρουν μία ἀδυσώπητη ἐσωτερική ἀντιπαλότητα στό τρίμερές τῆς ψυχῆς. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νά συναρμονίσει τί λογική, τό συναίσθημα καί τί βούλησή του. Ἄλλα θέλει, ἄλλα ἐπιδιώκει καί ἄλλα ὑπολογίζει, μέ ἀποτέλεσμα στό τέλος νά βιώνει μία ἐσωτερική ἀκαταστασία. Αὐτός ὁ ἐσωτερικός κατακερματισμός ἀποπροσανατολίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ὁδό τῆς κατά Θεόν προκοπῆς. Τόν φυλακίζει στά συνθήματα, τά κινήματα, τά νοήματα καί τίς μέρμνες τοῦ ψεύδους. Τόν καθιστᾷ ἔρμαιο τῶν διαφορῶν οικονομικῶν συμφερόντων καί τῶν ποταπῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων. Ἡ ἔλλειψη ἐσωτερικῆς συνοχῆς εἶναι ἡ αἰτία τοῦ ἀνικανοποιήτου, τοῦ ἐνοχικοῦ, τοῦ ἄβουλου, τοῦ ἐξαρτημένου, τοῦ κατατεθλιμμένου ἀνθρώπου. Αὐτόν τόν διασπασμένο ἐσωτερικά καί κατακομματιασμένο ἄνθρωπο καλεῖται ἡ ἐνορία νά φροντίσει, νά περιθάλπει, νά παρηγορήσει, νά συγκεντρώσει «τόν ἐσκορπισμένον νοῦν του» στόν στόχο καί στήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

Ἐνα ἐπίσης ἔντονο χαρακτηριστικό τοῦ συγχρόνου τρόπου ζωῆς εἶναι ἡ ἀμφισβήτηση τῶν θεσμῶν, ἡ κρίση καί ἡ ἀπόρριψη τῶν παρα-

δεδομένων. Γιά τί σύγχρονη πραγματικότητα τό παρελθόν φαντάζει παρωχημένο. Κάθε τί παλαιό ἀπορρίπτεται εὐκόλα καί ἀντικαθίσταται μέ ὅ,τι ἐπιβάλλει ὁ συρμός ἢ οἱ ἰδεοληπίες τοῦ παρόντος. Παραδόσεις αἰῶνων λησμονοῦνται. Νέα ἦθη, νέες πρακτικές, καινούργιες μέθοδοι ξεπροβάλλουν καθημερινά καί προσδοκοῦν νά ἐπιβληθοῦν στίς ἀνθρώπινες συνειδήσεις. Τό παραδοσιακό ταυτίζεται μέ τί νέκρωση, μέ τό τέλμα, μέ τήν ἀγκύλωση, μέ τόν στεῖρο δογματισμό. Οἱ ἄνθρωποι ἀποστρέφονται τίς παραδόσεις, διότι αἰσθάνονται πώς ἐγκλωβίζονται ἀπ' αὐτές σέ καλούπια καί τρόπους ζωῆς πού δέν τούς ἀρέσουν. Τά πάντα γύρω μας σέ κοινωνικό ἢ ἰδεολογικό ἐπίπεδο μπορεῖ νά ἀλλάξουν. Ἡ γνήσια καί ἀληθινή Ὄρθόδοξη Παράδοσή μας δέν ἀλλάζει, εἶναι ἀνθεκτική διότι εἶναι αὐθεντική καί ἡ αὐθεντικότητά της πηγάζει ἀπό τό ὀρθόδοξο χριστιανικό βίωμα τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἰς τό ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, ἢ μάλλον τῆς ἐλευθεριότητας, ἐπιλέγουν καινούργιους τρόπους συμπεριφορᾶς. Οἱ θεσμοί ἐπίσης διέρχονται ἐσωτερική καί ἐξωτερική ἐντονότατη κρίση. Ἡ οἰκογένεια, ἡ παιδεία, ἡ πατρίδα, ἡ δικαιοσύνη, ἡ τίμια ἐργασία, ἡ υγεία, ἡ δημοκρατία, προδίδονται ἀπό τούς φορεῖς τους καί ἀπορρίπτονται ἀπό τούς ἀποδέκτες τους.

Ὁ θρησκευτικός ἀποχρωματισμός τῆς κοινωνίας μας ὑποτιμᾷ τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας. Δυστυχῶς ἡ ἑλληνική κοινωνία μας ἀποχριστιανίζεται σταδιακά σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς δημόσιας ζωῆς καί ὁ κίνδυνος τῆς ἐκκοσμικέυσης τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι πλέον ἐμφανής. Στό περιεχόμενο τῶν θείων ἀληθειῶν δέν ἔχουμε δικαίωμα νά κάνουμε ὑποχωρήσεις ἢ παραχωρήσεις. Οὐδεῖς ἐκσυγχρονισμός εἶναι ἀνεκτός. Ζημιώνει τί θεία ὑπόθεση τῆς σωτηρίας. Ἡ ἐκκοσμικέυση ἀπειλεῖ καί θέτει σέ κίνδυνο τί σωτηρία, διότι ἀλλοιώνεται, παραχαράσσεται καί παρερμηνεύεται τό πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά πολεμεῖ καί νά ἀντιστέκεται στό κοσμικό φρόνημα, σύμφωνα καί μέ τίς συνεχεῖς

υπομνήσεις του Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου, ο οποίος μέσα από το Ευαγγέλιό του και τις τρεις Καθολικές επιστολές αναφέρεται διαρκώς, άμέσως ή έμμέσως, στή σχέση κόσμου και Έκκλησίας, για να καταδείξει τήν έμφανή διαφοροποίηση και τήν απαραίτητη διαφύλαξη του πολύτιμου πνευματικού όρθοδόξου χριστιανικού θησαυρού. Η ένορία καθώς και η Έκκλησία, ως ένας θεσμός και μία παράδοση αιώνων, έχουν εισέλθει στο άρνητικό πρίσμα τής ανθρώπινης όπτικής. Ο σύγχρονος άνθρωπος πείθεται όλο και πιο πολύ ότι μπορεί να ζήσει και χωρίς αυτά. Η Έκκλησία και η ένορία πρέπει να πείθουν καθημερινά για τήν αξία τους, διότι διαφορετικά για πολλούς ανθρώπους κινδυνεύουν να μετατραπούν άπλωσ σε αναμνήσεις. Τουτό είναι ένα δυνατό στοιχείμα για τούς συνειδητούς εργάτες του Ευαγγελίου.

Στή δυσκολία τής παντελοϋς άμφισβητήσεως τών πάντων έρχεται να προστεθεί και η φανερή ή υπόγεια πολεμική εναντίον τής Έκκλησίας. Έπειδή η όρθόδοξη πίστη σε συνδυασμό με τήν έλληνική παιδεία καθιστούν τόν άνθρωπον διακριτικό και νήφοντα, εισέρχονται στόν στόχο όλων εκείνων που επιθυμούν τήν εκμετάλλευση του ανθρώπου. Τά συμφέροντα εταιρειών παγκοσμίου έμβλειας, οί επιδιώξεις ρυπαρών πολιτικών προσώπων, η μισαλλοδοξία άκραιών θρησκευτικών ομάδων, η δική μας ανεπίτρεπτη πολλάκις άνοχή και άδιαφορία είναι οί βασικές αιτίες για να ύφίσταται σήμερα η Έκκλησία ένα μυστικό διωγμό, να ύπομένει μία πολεμική και μία άπαξίωση άθέμιτη και άδικη για τήν ποιότητά της. Τά πρόσωπα τών κληρικών άπαξιούνται. Οί άλήθειες τής πίστεως άμφισβητούνται δημόσια και από χείλη επισήμων. Μία προπαγάνδα άνήθικη και άθέμιτη προσπαθεί να άπαξίώσει και να διαφθείρει τήν Έκκλησία και τό Ευαγγέλιο. Η Όρθόδοξη πνευματική ζωή παρουσιάζεται ως καρπός νοσηρότητας. Η σχέση με τήν ένορία περιφρονείται επιδεικτικά. Έτσι καθίσταται δύσκολο η πνευματική οικογένεια τής ένορίας να προσεγγίσει τά παιδιά της, που έχουν πέσει

θύματα τής παραπληροφορήσεως και τής ψευδο-ενημερώσεως.

Ο μακαριστός π. Άλέξανδρος Σμέμαν σημειώνει κάτι, τό όποϊον ίσως θά πρέπει να μάς προβληματίσει και κυρίως να ενεργοποιήσει τήν πομπαντική προσπάθεια: «Τούς ιερείς τούς βλέπουν και τούς αισθάνονται όπως τά νεκροταφεία. Νοιώθουν δέος, αλλά πιστεύουν πως δέν μπορούν να έχουν καμμία θέση και σχέση με τή ζωή τους.».

Ένα επίσης στοιχείον του σύγχρονου τρόπου ζωής είναι η ύλομανία και η τεχνολογία που χαρακτηρίζουν τόν άνθρωπον σήμερα. Η κατανάλωση έχει καταστεί τό ύπέριστο ιδανικό τών κοινωνιών. Οί άνθρωποι ζούν για να καταναλώνουν και αξίζουν τόσο όσο καταναλώνουν. Η προσκόλληση στην ύλη κατέστησε τόν άνθρωπο ένα θηρίο, ένα όδοστρωτήρα, που ίσοπεδώνει τή φύση, τό περιβάλλον, τούς συνανθρώπους του, άκόμη και τήν ψυχή του, προκειμένου ν' απολαύσει περισσότερα ύλικά αγαθά. Παράλληλα η έκρηξη τής τεχνολογίας, και μάλιστα τής ηλεκτρονικής, μετέτρεψε τούς ανθρώπους σε άβουλα πλάσματα, σε έξαρτημένες μαριονέτες, που πριν προλάβουν να χαροϋν κάτι, όνειρεύονται και άδημονούν διά τήν άπόκτηση κάτι νεώτερου ή πιο έξελιγμένου. Μέσα σ' αυτή τή σισύφειο προσπάθεια και άγωνία του καταναλωτισμού και τής αγάπης προς τήν τεχνολογία η ένορία φαντάζει ως κάτι που δέν άφορά κανένα, που δέν έγγίζει κανέναν, που είναι κάτι ξένο προς τή σύγχρονη πραγματικότητα.

Μέσα στα δεδομένα του σύγχρονου τρόπου ζωής πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν και τήν τεράστια επίδραση τής πάσης φύσεως όθόνης στους ανθρώπους. Οί όθόνες, μικρές, μεγάλες, μικροσκοπικές είναι παράθυρα που άνοίγουν καινούργιους κόσμους σ' όσους τς κοιτάζουν. Δίνουν μηνύματα, διαμορφώνουν συνειδήσεις, πληροφοροϋν, μορφώνουν, επιδρουν, κτίζουν ή γκρεμίζουν, ανάλογα με τό περιεχόμενο που παρουσιάζουν στους θεατές τους. Κάποτε μία εικόνα έλεγε χίλιες λέξεις. Τώρα μία όθόνη

παρουσιάζει χιλιάδες εικόνες. Οί όθόνες αντίκατέστησαν τούς φίλους, τραυμάτισαν θανάσιμα τήν έπικοινωνία, άποξένωσαν τήν οικογένεια, βύθισαν τούς θεατές τους σέ ψευδαισθήσεις πληρότητας, αφήνοντάς τους στήν τραγικότητα τής κενότητας. Για τήν πορεία τής Ένορίας οί όθόνες είναι οί σύγχρονες σειρήνες, πού θέλγουν τούς ένορίτες μακριά από τήν Άγία Τράπεζα και από τήν κοινωνία τής αγάπης.

ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

Μπροστά στήν άμχανία πού δημιουργείται στό εκκλησιαστικό σώμα από τόν σύγχρονο τρόπο ζωής καθίσταται άπαραίτητο νά άποφύγουμε τόν έφρησυχασμό. Νά συμπροβληματιστούμε και νά διερωτηθούμε κατά πόσο ένα μερίδιο τής όλης αυτής καταστάσεως βαρύνει μέ ευθύνη τή δική μας συνείδηση. Εάν κάνουμε τήν αυτοκριτική μας έν μετανοία και έπιγνώσει, ίσως δούμε ένα φώς έλπίδας στή σκοτεινή σήραγγα τής άρνήσεως, τήν όποία μέ θλίψη όλοι μας διαβαίνουμε. Η αυτοκριτική δέν είναι έλεγχος. Είναι αυτογνωσία. Η αυτογνωσία έπιφέρει τήν άληθή ταπεινώση και ή ταπεινώση τήν όντως θεϊκή ευλογία κατά τό «ό Θεός ύπερηφάνοις αντίτάσσεται, ταπεινοίς δέ δίδωσι χάριν» (Ιακ. 8, 6). Για τούτο ή αυτοκριτική είναι προϋπόθεση έπιτυχίας στήν ποιμαντική μας εργασία. Δέν είναι προσβολή τής άρχιερωσύνης, αλλά άληθής καταξίωση και πολύτιμο πρόσημο. Όπως κρίνουν οί λαϊκοί άδελφοί μας τούς έαυτούς τους και έξομολογούνται τά λάθη τους σέ μās, τοιουτοτρόπως όφείλουμε κι έμεις νά κρίνουμε τούς έαυτούς μας, για νά συντηρούμε ζωντανή τήν ένότητα τής Έκκλησίας.

3α. Οί Ποιμένες και ή Ένορία

Στό πλαίσιο μās γνήσιας αυτοκριτικής πρέπει νά δούμε πώς βλέπουν τήν ένορία οί Ποιμένες. Δυστυχώς πρέπει νά παραδεχτούμε ότι ή ένορία δέν είναι για όλους τούς Ποιμένες τό σπίτι τους. Πολλοί βλέπουν τήν Ένορία μόνο ως τό πεδίο

τής εργασίας τους ή τής επαγγελματικής τους εξέλιξεως. Αντιμετωπίζουν τά ζητήματα τής ένορίας διοικητικά ως υπάλληλοι ενός Ν.Π.Δ.Δ. Διεκπεραιώνουν τά πάντα, αλλά τυπικά, ψυχρά και άδιάφορα. Καταθέτουν τά χαρίσματά τους, αλλά όχι τή δύναμη και τή ζέση τής ψυχής τους. Είναι καλοί διοικητές, αλλά άδιάφοροι Ποιμένες.

Μεγάλη άγωνία έχουν πολλοί Ποιμένες ένοριών για τήν οικονομική διαχείριση. Η μέριμνα τής έκπληρώσεως τών ύποχρεώσεών τους άπέναντι στήν Ίερά Μητρόπολή τους, ή φιλοδοξία για τήν έπιτέλεση έργων καλλωπισμού, κτηριακών έγκαταστάσεων, τεχνολογικής ύποδομής, φιλανθρωπίας, κατηχίσεως, έκδηλώσεων κ.λπ. πρωταγωνιστεί στήν ιερατική τους συνείδηση. Άξιολογούνται από τό πόσα χρήματα κερδίζουν χάριν τής Ένορίας. Έτσι έχουμε λαμπρές και πλούσιες ένορίες, αλλά μέ φτωχούς πνευματικά και άδιάφορους ένορίτες. Ο καλός ιερέυς δέν είναι μόνον αυτός πού φροντίζει για τήν υλική παρουσία τής Ένορίας, αλλά εκείνος πού φροντίζει τήν άληθή ουσία τής ένορίας, πού είναι οί ένορίτες. Έξάλλου ό Έφημέριος επιβάλλεται νά άποκτήσει συνείδηση ποιμένος και όχι μισθωτού, θέση πατρός και όχι κατακτητού, φρόνημα διακόνου και όχι δυνάστου. Η δημιουργία ποιμαντικής ευθύνης στόν ιερό Κλήρο και λαϊκής εκκλησιαστικής συνείδησης στήν Ένορία άποτελεί τόν χριστιανικό τρόπο ζωής. Δυστυχώς υπάρχουν Ένορίες, όπου δέν υπάρχει ούτε ένα παιδί για νά διακονήσει τόν Ίερέα στό Άγιο Βήμα. Υπάρχουν Ένορίες, όπου οί ψάλτες είναι υπέργηροι και δέν έχουν λάβει καμία μέριμνα για τή διαδοχή τους. Έκατοντάδες οί νέοι άπόφοιτοι Σχολών Έκκλησιαστικής Βυζαντινής Μουσικής, αλλά υπάρχει έλλειψη ιεροψαλτών. Επίσης παρατηρείται άπροθυμία νεανίδων νά ύπανδρευθούν ύποψηφίους Κληρικούς. Τά αυξανόμενα διαζύγια στίς ιερατικές οικογένειες και ή κρίση στίς ιερατικές και μοναχικές κλήσεις αναμένουν τήν ποιμαντική μας χειραγωγή.

3β. Ἐπιλογή προσώπων

Εἶναι δύσκολο, ἀλλά πρέπει νά τό παραδεχτοῦμε ὅτι ὑπάρχει σέ ὅλους μας μεγάλη ἀδυναμία στήν ἐπιλογή τῶν προσώπων πού θά ἐργαστοῦν ὡς στελέχη τῆς ἐνορίας. Κατ' ἀρχήν ἡ ἐπιλογή τῶν ποιμένων εἶναι ἕνα θέμα ἀκανθῶδες καί δισεπίλυτο. Ἡ ἀπροθυμία τῶν νέων νά προσέλθουν στήν ἱερωσύνη καί τό σπάνιο τοῦ χαρίσματος τούτου μᾶς δυσκολεύει στήν ἐπιλογή. Ἐάν λόγῳ αὐτῶν τῶν δυσκολιῶν γίνουν κάποιες ἐκπτώσεις στήν ἐπιλογή τῶν κατάλληλων γιά τήν ἱερωσύνη προσώπων, τότε ὅλη ἡ Ἐκκλησία πληρῶνει τίς ἐπιπτώσεις.

Ἀλλά καί ἡ ἐπιλογή τῶν λαϊκῶν δέν εἶναι εὐκόλλη ὑπόθεση. Καθένας πού πλησιάζει ἕνα κληρικό κρύβει πολλῶν εἰδῶν προθέσεις. Ὑπάρχουν οἱ καλοί ἄνθρωποι, πού ὡς λαϊκά στελέχη συνεισφέρουν τό καλύτερο γιά τήν ἐνορία τους, ἀλλά ὑπάρχουν καί οἱ διπρόσωποι, οἱ δίβουλοι, οἱ ὑποκριτές, οἱ ἀνώριμοι, πού γίνονται στελέχη τῶν ἐνοριῶν καί ὑποσκάπτουν τήν ἐνότητα τῆς ἐνορίας ἢ φιλοδοξοῦν νά κερδίσουν ὑλικές ἀπολαβές, κοινωνική καταξίωση καί δημόσια ἀναγνώριση. Ἡ ἀνεπιτυχής ἐπιλογή τῶν καταλλήλων προσώπων γιά τήν ἐπιλογή καί ἐπ' ἀνδρωσὴ τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ὡς ἀκριβό ἀντίτιμο τήν ὀπισθοδρομὴ τῆς ἐνορίας καί τὸν σκανδαλισμὸ τῶν πιστῶν.

3γ. Ἐλλειψη ἐπιμορφώσεως κληρικῶν

Ἐνα ἐπίσης θέμα τοῦ ὁποίου πρέπει ν' ἀναλάβουμε τήν εὐθύνη εἶναι ἡ μὴ ἐπιμορφωσὴ τῶν κληρικῶν μας. Ἡ παιδεία δέν τελειώνει ποτέ οὔτε ἡ ἐσωτερικὴ καλλιέργεια. Δέν ἔχει σημασία τό ἐπίπεδο τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐνός κληρικοῦ. Σημασία ἔχει ἡ θέλησή του νά συνεχίσει νά ἐκπαιδεύεται. Καλοῦμε τοὺς κληρικούς μας νά εἶναι λίγο ἀπ' ὅλα. Τοὺς θέλουμε θεολόγους, λειτουργιολόγους, παιδαγωγούς, διακοσμητές, ψυχολόγους, καλλιτέχνες, ρήτορες, μαγεῖρους, ὀργανωτὲς ἐκδρομῶν καί ἐκδηλώσεων, ἐπικοινωνιακούς τεχνοκράτες, πολιτικούς μηχανικούς, μαστόρους καί ὅ,τι ἄλλο βάλει τό

ἀνθρώπινο μυαλό. Ἡ μετεκπαίδευση πού λαμβάνουν ὁμως περιορίζεται στό προσωπικό τους φιλότιμο, στά τάλαντα πού τοὺς ἔδωσε ὁ Θεός, στά σεμινάρια καί τίς ἱερατικές συνάξεις πού προσκαλοῦνται καί στό προσωπικό μας παράδειγμα. Ἡ ἡμμάθεια εἶναι ἡ μεγάλη πληγή τῆς Ἐκκλησίας. Βέβαια, τό τραγικότερο ἀπ' ὅλα εἶναι ἡ θεολογικὴ ἀνεπάρκεια. Οἱ διδάσκαλοι τῆς πίστεως καί οἱ ποιμένες ὑποτίθεται ὅτι εἶναι μελετημένοι ἐπάνω στά θέματα τῆς ὀρθόδοξης ζωῆς καί παραδόσεως, ἐπάνω στή νοοτροπία καί τίς ἀλήθειες τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί ἐπάνω στήν ἀγιοπνευματικὴ ἐμπειρία, πού διατρέχει τήν Ὀρθοδοξία ἐδῶ καί πολλοὺς αἰῶνες. Αὐτὴ ἡ ἡμμάθεια σέ συνδυασμὸ μὲ τὸν ἐωσφορικό ἐγωισμό δυσφημοῦν τό Εὐαγγέλιο, διασύρουν τό ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ἀσύστολα ἐγκληματοῦν ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους, γιά τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος δίνει συνεχῶς τό Αἴμα Του. Ἡ στενότητα τῆς σκέψεως καί ἡ ἔλλειψη τῆς ἀρετῆς εὐθύνονται γι' αὐτὴ τὴν θεολογικὴ ἀνεπάρκεια. Ἡ θεραπεία της εἶναι ἡ βαθειὰ μελέτη τῆς πίστεώς μας καί ἡ καθοδήγησις ἀπὸ διακριτικὸ πνευματικὸ ὁδηγὸ καί πατέρα. Αὐτὴ ἡ θεολογικὴ ἀνεπάρκεια δυστυχῶς φαίνεται καί διαδίδεται, χάρι στή σύγχρονη τεχνολογία, μέσα ἀπὸ τὰ κηρύγματα, τὰ μνημόγια, τὰ κείμενα, τίς ἀποφάσεις πού λαμβάνονται καί τίς ἐνέργειες πού πραγματοποιοῦνται. Αὐτὴ εἶναι καί μία ἀπὸ τίς αἰτίες τοῦ διχασμοῦ πού βιώνει τό ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸ σῶμα. Ὅσο δέν ἐπιμορφώνουμε τοὺς κληρικούς μας ἀληθινά, ὅσο δέν ἐμπνέουμε τὴν παιδεία, τόσο θά ὑφιστάμεθα τ' ἀποτελέσματα τῆς ἡμμάθειας καί τῆς ἀνεπάρκειας.

3δ. Λάθη κληρικῶν

Ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὰ λάθη τῶν κληρικῶν της. Λάθη τὰ ὁποία ἀκυρώνουν τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καί καταρρακώνουν τό κῦρος τῆς Ἐκκλησίας. Λάθη πάσης φύσεως, ἠθικά, οἰκονομικά, διοικητικά, λάθη συμπεριφορᾶς, ἠθελμμένα ἢ ἀνεπίγνωστα.

Λάθη πού γίνονται απ' όλες τις βαθμίδες των κληρικών. Ο λαός με καθαρό όφθαλμό και αγαθή συνείδηση, αγαπτικῶς ἐπισημαίνει αυτά τὰ λάθη. Ἡ τύφλωση τοῦ ἐγωισμοῦ καί ἡ αἴσθησις ἀνωτερότητας, ὅμως, δέν ἐπιτρέπουν τήν παραδοχή των πτώσεων καί ἐμποδίζουν ἀπό τήν ἀληθῆ μετάνοια. Ἄς μᾶς συνέχει τουλάχιστον ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «οὐαί... δι' οὗ τό σκάνδαλον ἔρχεται» (Ματθ. ι' 7). Οἱ ἄνθρωποι καί ὁ Θεός δέν μᾶς θέλουν ἀλάνθαστους οὔτε προσδοκοῦν κάτι τέτοιο ἀπό κανέναν κληρικό. Μᾶς θέλουν ὅμως, αὐθεντικούς, διαρκῶς μετανοοῦντες καί ἀγωνιζόμενους.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ἡ αὐτοκριτική εἶναι σκόπιμη καί ὠφέλιμη μόνο ὅταν οικοδομεῖ. Ἐάν ἐπιθυμοῦμε τήν ἀναδιοργάνωση των ἐνοριῶν μας καί τόν ἐπανευαγγελισμόν των πιστῶν, ἴσως πρέπει νά συμπροβληματιστοῦμε ἐπάνω σέ κάποιες προτάσεις.

4α. Βαθειά ἐργασία

Τίποτε δέν γίνεται σωστά ὅταν γίνεται πρόχειρα. Στό ὕψιστο ζήτημα τῆς ἐνορίας πρέπει νά ἐργαστοῦμε συλλογικά καί ἀποφασιστικά. Τό ἐπερχόμενο ἔτος 2023 μπορεῖ νά ἀφιερῶθαι στήν ἀνασυγκρότηση τῆς ἐνορίας. Ὅλες οἱ Συνοδικές Ἐπιτροπές ταπεινά προτείνουμε νά ἔχουν ἀποκλειστικά ὡς περιεχόμενο τῆς ἐργασίας τους τήν ἐνορία. Ἡ κάθε μία νά ἐξετάσει τήν ἐνορία ἀπό τή δική της ὀπτική γωνία καί στό τέλος νά γίνει ἓνα Συνέδριο, ὅπου θά ληφθοῦν ἀποφάσεις γιά ὅλους τούς τομεῖς τῆς ἐνορίας. Βέβαια, εἶναι αὐτονόητο πῶς οἱ ἀποφάσεις αὐτές θά εἶναι δεσμευτικές γιά ὀλόκληρη τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

4β. Ἐκδόσεις

Γιά νά ἀνασυγκροτηθεῖ ἡ ἐνοριακή ζωή, πρέπει νά γνωρίζει ὁ καθένας τόν ρόλο του. Ἡ ἐπιμόρφωση

των ἰθυνόντων προσώπων τῆς ἐνορίας μπορεῖ νά λάβει ἓνα πιό μόνιμο χαρακτῆρα, ἐάν ἀποτυπωθεῖ σέ συγκεκριμένα ἐγχειρίδια, ἐγκόλπια, τά ὅποια θά μπορεῖ ὁ καθένας νά συμβουλευέται, ὅποτε αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο. Μποροῦν λοιπόν νά ἐκδοθοῦν βοηθήματα πρὸς τόν λαό γιά τό τί σημαίνει ἐνορία, πρὸς τούς ἱερεῖς, ὅπου θά περιγράφονται οἱ ὑποχρεώσεις τους καί θά δίδονται ἰδέες ποιμαντικῆς διακονίας, πρὸς τούς ἐπιτρόπους στοὺς ὁποίους θά δίνονται ὁδηγίες γιά τήν παρουσία τους καί τήν προσφορά τους στήν ἐνορία, πρὸς τούς ἱεροψάλτες, ὅπου θά ἀποτυπώνεται ἡ δεοντολογία τοῦ διακονήματός τους καί πρὸς τούς νεωκόρους, διά νά γνωρίζουν τήν ὑψηλή θέση καί ἀποστολή πού μποροῦν νά ἐπιτελέσουν ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Γιά νά ἀναζωπυρώσουμε τήν ἐνορία πρέπει νά κάνουμε μία ἐκδοτική ἐκστρατεία μέσῳ των ἐντύπων καί των ἠλεκτρονικῶν ἐκδόσεων, ἔτσι ὥστε ἡ γνώση νά φέρει ἀγαθούς καρπούς.

Ἐνας δεύτερος τομέας, στόν ὁποῖο πρέπει νά ἐπιστρατευθεῖ ἡ ἐκδοτική ἱκανότητα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ κατήχησις των νέων, των ἐνηλίκων καί των ποιμένων. Μέ λόγο ζωντανό καί σύγχρονο πρέπει νά παρουσιαστοῦν οἱ ἀλήθειες τῆς πίστεως, ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία καί ἡ πνευματική ζωή. Κοινά βοηθήματα γιά τά κατηχητικά σχολεῖα, μέ πλούσιο ἐποπτικό ὕλικό καί δυνατές προτάσεις, βοηθήματα γιά τίς συνάξεις συμμαλέτης Ἁγίας Γραφῆς, μέ ἰδέες καί κατευθυντήριες γραμμές γιά τήν ἔρευνα καί τήν ἀνάπτυξη θεμάτων, ἐνιαύσια Κυριακοδρόμια εὐληπτα, μεστά νοημάτων καί σύντομα, εἶναι μερικές ἐκδόσεις πού θά συνεισφέρουν οὐσιαστικά στήν ἐπιμόρφωση λαϊκῶν καί κληρικῶν. Σημαντικό ἐκδοτικό ἄθλο θά ἀποτελέσει καί ἡ ἐκδοσις πρακτικῶν ὀδηγιῶν διά τήν τέλεση των μυστηρίων σέ γλῶσσα ἀπλή καί κατανοητή, γιά νά γνωρίζουν οἱ κληρικοί καί οἱ λαϊκοὶ ποιά εἶναι ἡ θέση τους στά μυστήρια καί τί πρέπει νά κάνουν σ' αὐτά. Ἄνυπερθέτως θά πρέπει νά ἀπαντηθεῖ ἅπαξ διαπαντός καί νά τηρηθεῖ ἀπό ὅλους τό δέον

γενέσθαι στά Μυστήρια τῶν γαμοβαπτίσεων καί στά Μυστήρια, τά ὅποια τελοῦνται σέ κτίματα καί παρεκκλήσια ξενοδοχείων ἢ στήν ὑπαιθρο καί τίς παραλίες τά καλοκαίρια, κατά τά ὅποια βάλλεται τόσο ἡ ιερότητα τῶν Μυστηρίων, ὅσο καί ἡ ιερατική αὐτοσυνειδησία τοῦ ἐπιτελοῦντος αὐτά. Ἀναγκαῖο στοιχεῖο τῆς δραστηριότητάς μας πρέπει νά ἀναδειχθεῖ ἡ ποιμαντική τῶν πενθούτων, τῶν ἀσθενῶν, τῶν φιλοξενουμένων σέ ἰδρύματα Γηροκομείων, Νοσοκομείων. Ἀκόμη δέ τῶν νεοφωτίστων, πρό καί μετά τό βάπτισμα, ἕως ὅτου θά δύνανται νά ζήσουν ἐν Χριστῷ, διότι ἡ κατήχηση πλέον ἔχει σχεδόν καταργηθεῖ στήν οἰκογένεια καί στό σχολεῖο παντελῶς! Ὁ λόγος, προφορικός καί γραπτός, εἶναι δύναμη. Ὁ γραπτός λόγος ἰδίως, μένει πάντοτε ζωντανός καί εἶναι ἕνα διαρκές ἐργαλεῖο ἀπό τούς φιλότιμους γεωργούς στό γεώργιο τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσης τό ἔγκριτο καί ἐπίσημο περιοδικό «Ἐφημέριος» μπορεῖ νά ἀφιερῶσει μία σειρά τευχῶν στά θέματα τῆς ἐνορίας. Μελέτες, προτάσεις, ιδέες, θέσεις, ἀκόμη καί ἕνας γόνιμος διάλογος, μπορεῖ νά ἀποτυπωθοῦν πολύ ὁμορφα στά τεύχη τοῦ περιοδικοῦ, πού ἔτσι θά λειτουργήσει ὡς χρήσιμο ἐργαλεῖο ποιμαντικῆς διακονίας γιά τούς πατέρες πού τό παραλαμβάνουν καί τό μελετοῦν.

4γ. Λατρευτική ζωή

Ἐάν φιλοδοξοῦμε τήν ἀναζωπύρωση τῆς ἐνορίας καί τόν ἐπανευαγγελισμό τῶν πιστῶν μας εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητο νά ξαναστοχαστοῦμε ἐπάνω στή λατρεία. Τό θέμα τῆς Θείας Λατρείας πρέπει νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό ἰδεοληψίες. Ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνθρώπινο προνόμιο, δικαίωμα καί κατασκευάσμα. Ὡς τέτοιο εἶναι εὐπλαστο καί ἀναδιαμορφούμενο. Γιά τόν λόγο αὐτό ἄλλωστε ἔχουμε πολλά καί διαφορετικά τυπικά. Ἡ λατρεία ἀποτελεῖ τό ἐπίκεντρο τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς. Οἱ ἐμπειρίες πού χαρίζει εἶναι προγεύσεις καί ἀρραβῶν τῆς σωτηρίας καί τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐνορία πρέπει νά στοχεύσει πολύ συνειδητά στή δυναμική συμμετοχή τῶν πιστῶν

στί Θεία Λατρεία. Ἡ Λατρεία συνεπιτελεῖται ἀπ' ὅλους μαζί. Ἐάν δέν γίνεται αὐτό, τότε εἶναι μία παράσταση, μία καρικατούρα προσευχῆς, ἕνα νεκρό συνονθύλευμα πράξεων καί λόγων, μία ψευδαίσθηση ἐπικοινωνίας μέ τόν Θεό, μία συντήρηση τοῦ ἐγωῖσμοῦ, μία φαρισαϊκή ὑποκρισία, ἀνίκανη νά μεταμορφώσει τόν κόσμο. Ἡ Θεία Λατρεία δέν ἔχει παθητικούς δέκτες, ἔχει μόνον πομπούς. Πομπούς πού ἐκπέμπουν τήν εὐχαριστία τῆς ἐνορίας στόν κοινό τῶν πάντων Πατέρα Θεό. Ἔτσι λοιπόν, πρέπει νά ξαναμελετήσουμε, νά συζητήσουμε καί νά ἀποφασίσουμε ἐπάνω σέ κάποια λατρευτικά θέματα, ἐάν ἐπιθυμοῦμε καί ἐπιδιώκουμε νά γεμίζουν οἱ λαϊκοί ἀδελφοί μας τούς Ἱερούς Ναούς κατά τή Θεία Λατρεία. Αὐτά εἶναι: τό ὠράριο τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, προκειμένου νά μή συμπύπτουν μέ τίς ἐργασίες τῶν ἀνθρώπων καί τίς λοιπές ἀσχολίες τους, τό μοναστηριακό καί ἐνοριακό τυπικό, πού ἀφορᾷ στό μέγεθος τῶν ἀκολουθιῶν μέσα στόν κόσμο, τό γλωσσικό ἰδίωμα στό ὅποιο θά ἀποδίδονται τά κορυφαία νοήματα τῆς Θείας Λατρείας, γιά νά πάψει ἡ Λατρεία νά εἶναι μαγική τελετή, ὁ τόπος καί ὁ τρόπος πού θά ἐπιτελοῦνται τά ἱερά μυστήρια, γιά νά σταματήσουν ἐπιτέλους αὐτά νά εἶναι κοινωνικές ἐκδηλώσεις καί νά γίνουν πράξεις ἀγιασμοῦ καί σωτηρίας. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀνασυγκρότηση τῆς ἐνορίας, ἐάν δέν ὑπάρξει ἀνανέωση τῆς Θείας Λατρείας. Ἡ Θεία Λατρεία εἶναι ὁ δρόμος πρὸς τόν Θεό. Ἀλλά γιά τόν Θεό δέν ὑπάρχουν μονόδρομοι. Ἄς ξανακάνουμε τή Θεία Λατρεία δρόμο γιά τήν Πατρική Ἀγκαλιά.

4δ. Ἐνότητα

Ἡ ἐνορία δέν εἶναι μόνον τόπος, κυρίως εἶναι τρόπος. Εἶναι ὁ τρόπος τῆς ἀγάπης τῶν πιστῶν μέ τόν Θεό καί μεταξύ τους. Εἶναι τό δέσμιμο τῶν καρδιῶν, ἡ συμπόρευση ὅλων πρὸς τόν οὐρανό, ἡ συνεστίαση τοῦ εὐχαριστιακοῦ δείπνου, ἀπ' ὅπου δέν πρέπει νά λείπει κανείς. Ὅλα τά στελέχη τῆς ἐνορίας πρέπει νά ἀναλώνονται στόν στόχο τῆς ἐνότητας, τῆς φιλαδελφίας, τῆς φιλαλληλίας καί

της συνοχής. Η αδελφосύνη εντός της ένορίας πρέπει να καλλιεργείται σε όλα τα επίπεδα. Να υπάρχει μεταξύ των κληρικών, να υπάρχει μεταξύ των λαϊκών και να υπάρχει μεταξύ κληρικών και λαϊκών. Η συμπαράσταση στη χαρά και τί θλίψη, ή πάσης φύσεως θερμή επικοινωνία, οι ποικίλες εκδηλώσεις, τό άγνό και άδολο ενδιαφέρον και ό,τι άλλο μπορεί να σκεφτεί κάποιος, όλα πρέπει να επιστρατευτούν, διά να παραμένει ή ένορία ένα ζωντανό σώμα, τά μέλη της όποίας είναι άρρήκτως δεμένα μεταξύ των. Η δεμένη και ζωντανή ένορία αποτελεί την έλπίδα του κόσμου, τί δόξα της Έκκλησίας, τό καταφύγιο του ποικιλοτρόπως χεμαζομένου ανθρώπου της εποχής μας. Έξάλλου εκείνα τά όποια μās ένώνουν στην Έκκλησία είναι δυνατώτερα, όταν καλλιεργηθούν, από αυτά που μās χωρίζουν. Είναι ανάγκη λοιπόν να δημιουργήσουμε ή να καλλιεργήσουμε την «ένοριακή συνείδηση», ό λαός μας να αποκτήσει γνήσιο εκκλησιαστικό φρόνημα, γιατί χωρίς αυτό θά απομονωθεί και θά αποκοπεί από την Ένορία.

4ε. Ποιότητα

Ό επανευαγγελισμός των ανθρώπων θά γίνει μόνον μέσα από την ποιότητα της ποιμαντικής εργασίας. Είναι απαραίτητο να αποφεύγουμε τόν πειρασμό της ποσότητας, ή όποια ένισχύει πολλάκις μόνο την κενοδοξία του κληρικού και πλήττει την ποιότητα. Η μικρά ζύμη έχει δύναμη. Δέν έχει σημασίαν π.χ. πόσα μέλη έχει ένας Κύκλος, αλλά πόσο σωστή εργασία γίνεται στον Κύκλο αυτό. Η ποιότητα της εργασίας θά φέρει και την ποσότητα των πιστών, ένω ό πειρασμός της ποσότητας συνήθως υποβιβάζει την ποιότητα του διακονήματος. Άς φροντίσουμε ή ποιότητα της εργασίας, που κάνουμε, να έναρμονίζεται με την ποιότητα του δικού μας προσώπου και όλα τά υπόλοιπα θά τά φροντίσει ό Δομίτωρ της Έκκλησίας Ήσους Χριστός. Η καρποφορία του Ένοριακού έργου δέν εξαρτάται μόνον από τίς γνώσεις τίς επιστημονικές ή τίς έμπειρικές του Έφημερίου και των συνεργατών του, αλλά κατά

κύριο λόγο από την ποιότητα της έσωτερικής υπάρξεως και έν Χριστώ ζωής τους.

4στ. Έπιμόρφωση κληρικών

Θεία έπινεύσει ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερώνυμος μετά των εκλεκτών αυτού συνεργατών έσύστησε τό Ίδρυμα Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως (Ι.Π.Ε.) της Γερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Ένα καινοτόμο και πρωτότυπο για τά εκκλησιαστικά δεδομένα έπιμορφωτικό και έρευνητικό εκκλησιαστικό ίδρυμα, τό όποιο, έδω και μία δωδεκαετία παρέχει διά βίου εκπαίδευση, κατάρτιση και ποιμαντική έπιμόρφωση στους κληρικούς και λοιπούς συνεργάτες των Γερών Μητροπόλεων, καθώς και άλλων φορέων της Έκκλησίας, όπως και σε κάθε μέλος του σώματος της Έκκλησίας, που ενδιαφέρεται διά την καλλιέργειά του. Τό έργο αυτού του Ίδρύματος είναι πάρα πολύ σημαντικό και καρποφόρο. Είς μνημόσυνον αιώνιον πρέπει να αναφέρουμε τόν εκλεκτό και δυστυχώς μακαριστό πλέον π. Αδαμάντιο Αύγουστιδη, διατελέσαντα Διευθυντή του Ίδρύματος Ποιμαντικής Έπιμορφώσεως, που έθεσε τίς κατευθυντήριες γραμμές, ως πνευματικό ανίστημα του Μακαριωτάτου, επάνω στις όποιες κινείται τούτο τό Ίδρυμα μέχρι σήμερα. Η διά βίου έπιμόρφωση όλων των διακονούντων στην Έκκλησία είναι μία άδήρητη ανάγκη της εποχής μας. Είναι απαραίτητο άπαντες να στηρίξουμε τό έργο αυτού του Ίδρύματος, με σκοπό την αναβάθμιση του μορφωτικού επιπέδου του ιερού κλήρου και την βελτίωση της προσφορας της Έκκλησίας προς τό σύγχρονο άνθρωπο.

4ζ. Συνεργασίες

Για την αναζωπύρωση της ένορίας και τόν επανευαγγελισμό των ανθρώπων είναι επίσης απαραίτητο να καλλιεργηθεί ή συνεργασία μεταξύ της Έκκλησίας και των διαφόρων φορέων της πολιτείας. Όλες οι συνεργασίες είναι εύλογια Θεού, όταν αποσκοπούν στην προσφορά προς τούς ανθρώπους. Είναι κάτι που τό περιμένει ή

κοινωνία σήμερα και τό έχει ανάγκη. Ἡ ἐνορία ἔχει τή δυνατότητα νά συνεργαστεῖ μέ τά σχολεῖα, τούς πολιτιστικούς καί ἀθλητικούς συλλόγους, τίς διάφορες ἐνώσεις καί μέ κάθε ἀνθρωπιστικό φορέα πού ὑπάρχει στά ὄρια της. Αὐτές οἱ συνεργασίες θά ἀναβαθμίσουν τό ρόλο τῆς ἐνορίας στό κοινωνικό γίνεσθαι. Θά παρουσιάσουν τό ζωντανό πρόσωπο τῆς ἐνορίας, ἡ ὁποία δέν πρέπει νά περιχαρακώνεται στόν ἑαυτό της. Ὁ πολιτισμός, ὁ ἀθλητισμός καί ἡ ψυχαγωγία εἶναι τρεῖς ἄξονες, στούς ὁποίους μπορεῖ ἡ ἐνορία νά συνεργαστεῖ μέ τίς κοινωνικές ομάδες πού δροῦν μέσα στά σπλάχνα της. Αὐτές οἱ συνεργασίες μποροῦν νά εἶναι ἡ σαγήνη τοῦ Πνεύματος γιά τούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας.

4η. Ἱερατικές κλί(ή)σεις

Ἡ καλλιέργεια τῶν ἱερατικῶν κλίσεων εἶναι ἓνα μεγάλο θέμα, τό ὁποῖον ἄπτεται τῆς ποιότητας πού θά ἔχουν οἱ κληρικοί στό μέλλον. Ἡ καλλιέργεια αὐτή εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐνισχυθεῖ. Εἰδικές ομάδες ὑποψηφίων κληρικῶν μποροῦν νά συσταθοῦν. Συναντήσεις καί συνεργασίες αὐτῶν τῶν ομάδων θά φέρουν μόνον ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Εἰδικές κατασκηνώσεις, ἐπιμορφωτικά σεμινάρια, ἐκδρομές, λατρευτικές εὐκαιρίες διά τούς ὑποψηφίους κληρικούς θά δυναμώσουν τήν κλήση πού ἔλαβαν ὡς χάρισμα Θεοῦ κάποιον νεοί διά τό μεγάλο διακόνημα τῆς ἱερωσύνης. Θά εἶναι πολύ θετικό καί ἡ βράβευση παλαιῶν καί καταξιωμένων κληρικῶν, πού ἐγνωσμένα ἀναλώθηκαν στό γεώργιο τῆς Ἐκκλησίας καί προσέφεραν τόν καλύτερο ἑαυτόν τους στή διαποίμανση τῶν πιστῶν.

4θ. Σύσταση εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

Μπροστά στίς δυσκολίες, πού ἀντιμετωπίζουν σήμερα οἱ ἱερεῖς, εἶναι ἀπαραίτητο πλέον νά συσταθεῖ μία εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή γιά τά θέματα τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τά ζητήματα τοῦ ἐγγάμου καί

ἀγάμου κλήρου διά τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς θά φωτιστοῦν ἐπαρκῶς. Οἱ γνωμοδοτήσεις αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς θά ἐνδυναμώσουν τή σύσφιγξη τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν τριῶν βαθμίδων τοῦ ἱεροῦ κλήρου, θά βοηθήσουν τήν Σεπτή Ἱεραρχία στόν ἐναγκαλισμό τῶν κληρικῶν καί στήν πρόληψη καί ἐπίλυση πολλῶν καί δυσκόλων προβλημάτων, πού τώρα ἀντιμετωπίζονται κατά βούλησιν. Διά τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ὁ ἐφημεριακός Κλῆρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θά μπορεῖ νά ἔχει μίαν ἐπίσημη φωνή πρὸς τό ἀνώτατο ὄργανο τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, πού εἶναι ἡ Σεπτή Ἱεραρχία.

4ι. Φιλανθρωπία

Ἕνας τομέας πού ἡ Ἐκκλησία δίνει τή μαρτυρία τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος μέ τόν καλύτερο τρόπο εἶναι ἡ φιλανθρωπία. Ἡ προσφορά εἰς τόν ἐμπερίστατο ἀδελφό εἶναι ἡ πιό δυνατή μαρτυρία τῆς θεϊκῆς ἀγάπης πρὸς τόν ἄνθρωπο. Στόν τομέα τῆς φιλανθρωπίας ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διακρίνεται τά τελευταῖα χρόνια, καί μάλιστα κατά τίς ἐπαχθεῖς περιόδους τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καί τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ. Μέ τίς στρατιές τῶν ἐθελοντῶν, μέ τίς προσφορές τῶν πιστῶν καί μέ τήν σοφὴ διαχείριση καί ἀξιοποίηση κάθε ἐναπομείναςας οἰκονομικῆς ἱκμάδος ἡ Ἐκκλησία ἔδωσε τήν ἀριστη σφραγίδα τοῦ στίγματός της. Ἐπαινέθηκε ἀπ' ὅλους τούς χώρους, ἀκόμη καί ἀπὸ ἐκείνους πού διάκεινται ἀρνητικά ἀπέναντι εἰς τόν χριστιανισμό. Ἡ φιλανθρωπία μπορεῖ νά γίνῃ πολύτιμο ἐργαλεῖο γιά τήν ἀναδιοργάνωση τῆς ἐνορίας καί τόν ἐπανευαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων. Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐθελοντισμοῦ, ἡ πνευματικὴ προσέγγιση τῶν πενήτων καί ὄχι μόνον ἡ ἱκανοποίηση τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τους, ἡ ἐνεργοποίηση ὅλων τῶν κοινωνικῶν ομάδων πρὸς τήν φιλανθρωπία καί τήν ἐλεημοσύνη θά βοηθήσουν τή σύγχρονη ἐνορία νά οἰκοδομηθεῖ ὡς κοινότητα ἀληθοῦς ἀγάπης καί γνησίου χριστιανικοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

4α. Πολιτισμός

Ὁ ἄνθρωπος σήμερα πεινᾷ καί διψᾷ γιὰ ἀληθῆ ἀριστουργήματα. Τρέφεται μέ πολιτιστικά σκουπίδια σέ ὄλους τούς τομεῖς. Ὅπου βρεῖ τό ἄριστο τό ἐναγκαλίζεται καί τό στηρίζει. Ἐπίσης ἀναζητεῖ μέσ' ἀπό τήν τέχνη κάποιο ἀνώτερο πνευματικό μήνυμα, πού ἡ πτωτική πολιτιστική πραγματικότητα δέν τοῦ προσφέρει. Ἔτσι μπορούμε νά ἐξηγήσουμε τήν τεράστια ἐπιτυχία πού ἔκαναν οἱ προσφάτως κινηματογραφικές καί τηλεοπτικές ἀποτυπώσεις τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως καί Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, οἱ θεατρικές παραστάσεις πού ἀναφέρονται σέ θέματα τοῦ ἑλληνισμοῦ, οἱ μουσικές συναυλίες πού γίνονται γιὰ εὐγενεῖς σκοπούς, οἱ εἰκαστικές ἐκθέσεις πού δίνουν μηνύματα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἡ Ἐκκλησία πάντοτε παρήγαγε πολιτισμό. Στήν ἐποχή μας μπορεῖ νά προσφέρει τόν πολιτισμό της στούς ἀνθρώπους μέ πολλά καί διαφορετικά μέσα. Ἡ ἐνορία, ἐφ' ὅσον ἐργαστεῖ ἐπάνω σ' αὐτό τόν τομέα, θά ἐνδυναμώσει τούς ἐσωτερικούς δεσμούς της καί θά προσεγγίσει ἀνθρώπους πού ἀναζητοῦν τήν ἀλήθεια τῆς ἀπόλυτης ὁμορφιάς. Αὐτή ἡ ἀπόλυτη ὁμορφιά, κατά τόν Φίοντορ Νοστογιέφκι, εἶναι πού θά σώσει τόν κόσμο.

4β. Ἐργαλεῖα ἠλεκτρονικῆς τεχνολογίας

Ζοῦμε στήν ἐποχή τῶν ἀμέτρητων ἠλεκτρονικῶν ἐργαλείων. Τά πάντα πλέον ὀργανώνονται μέσῳ τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν καί τῶν ἠλεκτρονικῶν προγραμμάτων. Μέσα στίς συνθῆκες αὐτές ἡ ἐνορία δέν πρέπει νά μείνει οὐραγός. Εἶναι ἐπιτακτικότερη ἀνάγκη ἡ διαδικτυακή καί ἠλεκτρονική ὀργάνωση τῶν ἐνοριῶν καί ἡ σύνδεσή τους μέ τήν κεντρική διοίκηση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πού ἀνήκει. Ἰστοσελίδες ἐνημερώσεως ἐπί διοικητικῶν καί πάσης ἄλλης φύσεως θεμάτων, ἠλεκτρονική ἐξυπηρέτηση τῶν ἐνοριτῶν, προγράμματα γραμματειακῆς ὑποστηρίξεως, σωστό καί ὑπεύθυνο ἄνοιγμα στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης εἶναι κάποια ἀπό τά ἔργα πού θά ἀναδιοργανώσουν τήν

ἐνορία καί θά βοηθήσουν ἀποφασιστικά στήν προσέγγιση τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου καί μάλιστα τῶν νέων. Μέ τόν τρόπο αὐτό θά καταστῆ δυνατόν νά ἐπιτευχθεῖ καί ἡ σωστή προβολή τοῦ πολυδιάστατου καί πολυσήμαντου ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τό ὅποιο οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἔχουν τραγική ἀγνοία. Εἶναι ἀπαραίτητο πλέον ἡ Ἐκκλησία, ἡ ἐνορία, ἡ κάθε εὐλογημένη δομή νά προβάλλουν τό ἔργο τους στήν κοινότητα τοῦ παγκοσμίου ἴστοῦ τοῦ διαδικτύου, μέ διάκριση ὅμως καί προσοχή. Αὐτό ὄχι ἀπό κενοδοξία, ἀλλά ἀπό ποικιλιὰ ἀγωνία γιὰ τήν πληροφόρηση ὄλων περί τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου καί γιὰ τήν ἀνάπαυση τῶν ἀσθενεστέρων στή συνείδηση, ὅπως ἐξᾴλλου προτρέπει καί ὁ ἰδρυτής τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας Μέγας Παῦλος: «τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον» (Β' Τιμ. δ, 5). Ὀφείλουμε νά κινούμεθα πέρα ἀπό ματαιοδοξίες καί κοσμικές φιλοδοξίες. Ἡ χρήση τῶν μέσων μαζικῆς δικτύωσης πρέπει νά εἶναι λελογισμένη καί ὄχι ἀμετροεπής, γιὰ τήν ἀποφυγή σκανδαλισμοῦ, Κλήρου καί Λαοῦ. Ὀφείλουμε νά ἐπιστήσουμε στούς Κληρικούς μας, ἀγάμους κι ἐγγάμους, προϋσταμένους καί μή, πνευματικούς καί ἡγουμένους, τήν προσοχή τους στήν ἐνασχόλησή σας μέ τά ἠλεκτρονικά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης. Ἄς φροντίσουν ὅπως ἀπαρνούμενοι τήν προσωπική τους αὐτάρκεια τήν περιορίσουν στήν ἀπολύτως ἀναγκαῖα, διά νά μή εἶπω νά καταργήσουν αὐτή τήν ἐπικοινωνία, ὡς μᾶλλον ἐπιζήμια γιὰ τήν Ἱερατική ζωή καί τά πνευματικά ἀγωνίσματα. Θά πρέπει ἀκόμα νά ἀποφεύγουν δημόσιους σχολιασμούς, ἐπικρίσεις προσώπων καί καταστάσεων, γιὰ τήν ἀποφυγή περαιτέρω ἐκθέσεως τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος καί κυρίως γιὰ τήν ἀποφυγή σκανδαλισμοῦ ἀρκετῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν μας, μερικοί ἀπό τούς ὁποίους παραπονούμενοι καταγγέλλουν ἀμετροέπεια στίς ἐπικοινωνίες, μέσῳ τοῦ διαδικτύου, ἀπάδουσα τοῦ σχήματος καί τῆς θέσεως τῶν σεβαστῶν μας Πατέρων. Ἀκόμη πρέπει κάθε ἐπικοινωνία μας ὡς Κληρικῶν καί Μοναχῶν, νά συνάδει τῷ ἱερῷ σχήματι καί κατατείνει στήν

ιεραποστολική δραστηριότητα και πνευματική εργασία, ιδίως όταν πρόκειται διά τόν Ἡγούμενο και πνευματικόν Πατέρα/Εξομολόγο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἢ τῆς Ἑνορίας και Πατέρα πλήθους πνευματικῶν τέκνων. Καίτοι προσωπικῶς πιστεύουμε, πῶς ἡ ἐπερχόμενη πνευματική βλάβη ἀπό τή χρήση και μετοχή τοιούτων μέσων εἶναι κατά πολύ μεγαλύτερη ἀπό τήν ὠφέλεια ἐξ αὐτῶν! Πιστεύουμε δέ πῶς ἐξαιτίας τῆς ἐπιπόλαιας χρήσεως τοῦ διαδικτύου, ὡς Ἐκκλησία μᾶλλον ἐκτιθέμεθα παρά ὠφελοῦμε. Ἰδίως ὅταν ἡ ἐνημέρωση και πληροφορία τῆς διακονίας μας κατακλύζεται ἀπό εἰδήσεις πανηγύρεων και ἐξαντλεῖται σέ ἀνώριμες και ἀνόπτες ἀναφορές «πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις», ὅτι «θέατρον ἐγεννήθημεν τῷ κόσμῳ και ἀγγέλους και ἀνθρώποις» (Α΄ Κορ. δ΄ 9), ἀλλὰ δυστυχῶς ὄχι ὅπως τιμητικά τὸ ἐννοεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος! Ὅμως ἔτσι θά δικαιολογήσουμε τήν παρουσία μας και πῶς ἐργαζόμαστε ποιμαντικῶς; Μὴ γένοιτο!

Κι ἐπειδὴ ἔγινε λόγος γιά τή σύγχρονη πρὸς τόν λαό κίνηση και προσέγγιση τοῦ Ἐφημερίου και Πατέρα, τῆς Ἑνορίας ἢ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τοῦ ποιμένος πρὸς τὸ ποῖμνιο, ἐπιτρέψατέ μοι ὀλίγα τινά ἀπό τήν ὑπερπεντηκονταετῆ ἐμπειρία μου στήν Ἱερωσύνη, τά εἰκοσιεπτὰ δέ ἐξ αὐτῶν ἔτη ὡς Ἐπίσκοπος.

Δέν γίνεται νά ποιμαίνεται ὁ Λαός ἀπό ἀποϊμαντους ποιμένες, πού δέν ὑπακούουν στό Εὐαγγέλιο και τή φωνή τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό ἀποϊμαντους ποιμένες προέκυψε τὸ φαινόμενο τοῦ γεροντισμοῦ, μέ συνέπεια τίς καταστάσεις φόβου και τρόμου τοῦ Λαοῦ και ἀποτέλεσμα τή θολή και ἀθεολόγητη προφητολογία και προφητολαγνεῖα, πού ταλαιπωρεῖ τήν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου και τόν ἀποπροσανατολίζει πνευματικά. Καί μόνον ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «πάντες γὰρ οἱ προφῆται και ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν» (Ματθ. Ια΄ 13), ἀρκεῖ γιά νά καταδείξει τή λανθασμένη ἀτραπὸ τῆς ἀπωλείας τους! Γι' αὐτὸ και ἡ Ἐκκλησία μας τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, παρά τίς τόσες προρρήσεις του τόν ἀποκάλεσε ἐθνοϊερομάρτυρα, ἰσαπόστολο, διδάσκαλο τοῦ Γένους, ἀλλὰ προφήτη δέν τόν ὀνόμασε!

Ἡ αὐτοειδωλοποίηση τῶν ποιμένων εἶναι τὸ ὀλισθηρὸ ἔδαφος τῶν ποιμαινομένων και γι' αὐτὸ δημιουργοῦνται ὁμάδες, πού διασποῦν τήν ἐνότητα τῶν Ἑνοριῶν. Τὸ λυπηρὸ εἶναι ὅτι σέ ὄλους αὐτούς ὑπάρχει μιὰ θεωρητικὴ πνευματικὴ αὐτάρκεια, τήν ὁποία ἐκμεταλλεύεται ὁ πονηρός.

Πρέπει νά ἀντιληφθοῦμε ὁπωσδήποτε τή σπουδαιότητα τῆς πνευματικῆς πατρότητας. Οἱ Κληρικοί μας δέν εἶναι μόνο τελετουργοὶ ἢ κοινωνικοὶ ἐργάτες, ὅπως τονίζει ὁ μακαριστὸς π. Γεώργιος Μεταλληνός. Εἶναι και πνευματικοὶ Πατέρες, ἀλλὰ τὸ θεραπευτικὸ ἔργο ὁμως πρέπει νά ξεκινᾷ ἀπό τούς ἴδιους κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου: «*Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν*» (Λουκ. δ 23) Μόνον μέ αὐτὴ τήν προϋπόθεση μπορεῖ νά μεταδώσει τήν ἐμπειρία τῆς πίστεως, τῆς μετανοίας, τῆς προσευχῆς και τῆς μετοχῆς ἐν τέλει στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ! Ἡ καλλιέργεια, ἡ σπουδὴ τῆς πνευματικῆς πατρότητας εἶναι τὸ ἰσχυρὸ ὑπόβαθρο στή λειτουργία, τήν παρουσία και τήν πορεία τῆς Ἑνορίας. Ἄλλωστε σέ μιὰ σχέση ἀπό τήν ὁποία ἀπουσιάζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, θά ἀπουσιάζουν και οἱ καρποὶ Του.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί,

Ὁ Κύριος και Δομῆτωρ τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ ἐλπίδα τοῦ σύμπαντος κόσμου και ἡμῶν τῶν ποιμένων τοῦ λαοῦ Του. Προσβλέπουμε στό Πανάγιο πρόσωπό Του, ἔχοντας τήν βεβαιότητα ὅτι Ἐκεῖνος προστατεύει τήν Νύμφη Ἐκκλησία και τήν ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς εἰς τήν ἄτρεπτη δόξα τῆς αἰωνιότητος. Ἐντὸς τῆς ἀκτίστου χάριτός Του και τῆς ἀπερινοήτου δυνάμεώς Του δέν ὑπάρχουν ἀξεπέραστα προβλήματα. Ἐμεῖς, ὡς πατέρες τῶν παιδιῶν Του, ὡς φορεῖς τῶν ἐνεργειῶν Του, ὡς διαχειριστὲς τῶν μυστηρίων Του, ὡς προβολεῖς τῆς ἀνεκλαλίτου δόξης Του θά συνεχίσουμε τήν ἀναζήτηση τοῦ ἀνθρώπου. Θά συνεχίσουμε νά ἐπαναλαμβάνουμε τὸ «*Ἀδάμ, ποῦ εἶ;*» (Γεν. Γ, 9), διά νά βροῦμε τούς τετρωμένους ἀπό τήν ἁμαρτία ἀδελφούς μας και νά τούς φέρουμε στό θεραπευτήριό τῆς μετανοίας.

Όλα τά μέσα τῆς ἐποχῆς μας θά ἐπιστρατευτοῦν διά τό σκοπό αὐτό. Ἡ ἀναδιοργάνωση τῆς ἐνορίας καί ὁ ἐπανευαγγελισμός τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖ στοχεύουν. Δέν ὑπάρχει πλέον ἡ πολυτέλεια τοῦ ἐφησυχασμοῦ! Ἡ ἐντατικοποίηση τῆς ἐργασίας, θεσμῶν καί προσώπων, εἶναι αὐτονόμη. Ἡ προβολή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου εἶναι ἀπαραίτητη. Ὁ ἀγιασμός καί ἡ κοινή σωτηρία ἀπάντων εἶναι τό ζητούμενο.

Μέ αἰσθήματα καί λόγους εὐχαριστίας καί εὐγνωμοσύνης γιά τήν ὑπομονή καί τήν προσοχή κατακλείω τόν λόγο μου, εὐχόμενος ὁ συμπροβληματισμός ὄλων μας σήμερα νά καταστεῖ γόνιμη δύναμη διά τήν ἀνασυγκρότηση τῆς ἐνορίας καί τόν ἐπανευαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων, εἰς τρόπον ὥστε νά ἐργαστοῦμε γιά τό κῆρος τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας. Τοῦτο τό κῆρος ὁ λαός τό ἔχει ἀνάγκη, γιά τοῦτο ἐπιβάλλεται σέ ὅλους μας προσοχή, προσευχή καί «σύνεσις ἐν πᾶσιν».

Προσπαθήσαμε μέ τήν εἰσήγησή μας αὐτή, νά ἐκφράσουμε τήν ἀγωνία μας, νά ἐπισημάνουμε ἀλήθειες, νά δημιουργήσουμε προβληματισμό. Γιά τόν καταρτισμόν της ἐπικαλεσθήκαμε συνεπικούρους καί ἄλλους ἐκκλησιαστικούς ἄνδρες, ἀνά τήν Ἑλλάδα γιά νά πλαισιώσουν τίς σκέψεις μας, ὥστε διά τῆς ἀπό κοινοῦ συμβολῆς, νά προέλθουν συμπεράσματα, νά ληφθοῦν ἀποφάσεις, πού θά βελτιώσουν ἢ καί θά ἀναθεωρήσουν ἐνδεχομένως τί διακονία μας. Διεπιστώσαμε δέ ὅτι στήν ἔκδοση τῶν εἰσηγήσεων τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοῦλου, ἐνώπιον τοῦ σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπό τοῦ ἔτους 1998-2006 καί ὑπό τόν τίτλο: «Εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ» ἔχουν ἀκουσθεῖ εἰσηγήσεις, ἔχουν ληφθεῖ ἀποφάσεις, ἔχουν γίνει ἀντικείμενο ἐπεξεργασίας καί διατυπωθεῖ παρατηρήσεις, ἔχουν ἀποφανθεῖ ἀρμόδιες ἐπιτροπές καί ἐπί τοῦ προκειμένου θέματος τῆς ἐνοριακῆς ἀνασυγκροτήσεως καί δῆ τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ τῶν πιστῶν.

Ἡ διαπίστωση αὐτή θέτει ὅλους μας ἐνώπιον τῶν εὐθυνῶν μας καί μᾶς παρακινεῖ νά ὑπενθυμίσουμε στήν ἀγάπη Σας τό ὑπ' ἀριθ.

754/465/15.02.2006 ἐγκύκλιο σημεῖωμα τό ὁποῖο ἀπεστάλη σέ ὅλους ἐμᾶς τό σχετικόν κείμενο, πού δίνει κατευθύνσεις, οἱ ὁποῖες 16 χρόνια μετά παραμένουν ἐπίκαιρες καί ἀκριβῶς τώρα πλέον εἶναι ἀνάγκη νά τηρηθοῦν πρὸς τό δέον γενέσθαι, γιά τίν ὅσο τό δυνατόν ἐνδελεχέστερη διακονία τῆς σωτηρίας τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Δράττομαι δέ τῆς εὐκαιρίας, γιά νά εὐχαριστήσω καί ἀπό τῆς θέσῃ αὐτῇ ὅλους τοὺς Ἁγίους Ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἔστρεξαν μέ πολλή ἀγάπη καί συμπαρέστησαν θερμῶς, τόσον οικονομικά, ὅσο καί ἠθικά, στήν ἀκριτική μας Ἱεράν Μητρόπολιν Σάμου, Ἱκαρίας καί Κορσεῶν, ἡ ὁποία ἐτρώθη βαρέως ἀπό τόν σεισμό τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 2020. 50 Ἐνορίες στίς πόλεις καί τά χωριά μας, ὡς καί 4 Ἱερές Μονές μας ἔμειναν χωρίς θυσιαστήρια. Ἐπί δύο ἔτη ἡ θεία Λατρεία ἐπιτελεῖται ἀπρόσκοπτα μὲν, ἀλλά σέ βοηθητικούς χώρους καί αἶθουσες πνευματικῶν κέντρων, τά ὁποῖα μετετράπησαν σέ προσωρινούς Ναούς, ἀκόμη δέ σέ μικρά Παρεκκλήσια, ἀλλά καί στήν ὑπαιθρον ὅταν οἱ καιρικῆς συνθῆκες τό ἐπιτρέπουν. Δύο χρόνια μετά τόν σεισμό ἀκόμη μετροῦμε πληγές, ἐνῶ μόλις καί μετά βίας, λόγω γραφειοκρατικῶν καθυστερήσεων καί οικονομικῆς ἀνέχειας ἐπιχειροῦμε τήν ἔναρξη τῶν μελετῶν διά τήν προϊόντος τοῦ χρόνου καί κατά τήν οικονομική δύναμή μας ἐπισκευή πλέον τῶν 98 Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριακῶν, Μοναστηριακῶν καί Παρεκκλησιῶν.

Διά τοῦτο εὐχαριστῶ ὅλους σας γιά τῆς θερμῆς συμπαράστασις, ἀκόμη δέ καί τήν παρελθοῦσα Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο γιά τήν ἀπόφαση περιαγωγῆς δίσκου πρὸς περαιτέρω οικονομική ἐνίσχυσίν μας, τῆς ὁποίας τήν ἀγάπη μέ εὐγνωμοσύνη λαμβάνομε.

Εὐχόμαι ὁ προβληματισμός ἀπό τήν παροῦσα εἰσηγήσει νά ἐπιφέρει στίς ψυχές καί τῆς ζωῆς τοῦ ποιμνίου μας θαυμαστή τήν ἀλλοίωσιν τῆς Δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Γένοιτο!

Εὐχαριστῶ, εὐχεσθε!

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ἐφηφ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καί
Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου

Ὁ ἐφηφισμένος Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρος (κατά κόσμον Ἀθανάσιος) Εὐσταθίου γεννήθηκε τό ἔτος 1967 στίς Ροβιές Εὐβοίας, ὅπου καί ἔλαβε τήν ἐγκύκλιο μόρφωση. Ἐπεράτωσε τίς Γυμνασιακές καί Λυκειακές σπουδές του στή Χαλκίδα.

Τό ἔτος 1985 εἰσήχθη, κατόπιν πανελλαδικῶν ἐξετάσεων, στό Τμῆμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ε.Κ.Π.Α., λαβόν τό πτυχίο μέ βαθμό «λίαν καλῶς».

Κατά τά ἔτη 1990-1991 ὑπηρέτησε τί στρατιωτική του θητεία ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικός τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ἀπολυθεῖς μέ τόν βαθμό τοῦ Ἀνθυποσμηναγοῦ.

Τήν 5η Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1995 ἐκάρην μοναχός στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου ΑΡΜΑ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος ὑπό τοῦ Πανοσιολογιώτατου Πρωτοσυγκέλλου (καί νῦν Μητροπολίτου Κορίνθου) κ. Διονυσίου.

Συμμεταρτήσαντος τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου (καί νῦν Μητροπολίτου Χαλκίδος) κ. Χρυσοστόμου τοῦ Β΄, τήν 13η τοῦ μηνός Νοεμβρίου καί τήν 6η τοῦ μηνός Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους (1995) χειροτονήθηκε, ἀντιστοίχως, Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπό τόν μακαριστό μητροπολίτη Χαλκίδος κυρό Χρυσόστομο Α΄ (Βέργη), λαβόν συγχρόνως καί τό ὄφικιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τό ἔτος 1996 χειροθετήθηκε Πνευματικός-Ἐξομολόγος.

Κατά τά ἔτη 1996-1997 ὑπηρέτησε ὡς Ἱεροκέρυκας καί Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Μεσσαπίων.

Τό ἔτος 1998 διορίσθηκε Προϊστάμενος τοῦ παλαιοχριστιανικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Πολιοῦχου Χαλκίδος Ἀγ. Παρασκευῆς καί Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καί τῆς Ἑρανικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναπτύσσοντας σημαντικό ποιμαντικό καί φιλανθρωπικό ἔργο, φροντίζοντας, παράλληλα καί σέ συνεργασία μέ τήν ΙΒ΄ Ἐφορεία Βυζαντινῶν

Ἀρχαιοτήτων, γιά τήν κτηριακή ἀποκατάσταση τοῦ Ἱ. Ναοῦ, καθώς καί γιά τήν ἀνακαίνιση τῶν Παρεκκλησίων καί τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἑνορίας.

Τό ἔτος 2002 διορίσθηκε μέλος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Κατά τά ἔτη 2003-2005 διετέλεσε διευθυντής τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Οἰκοτροφείου Ἀρρένων «Ἡ Ἁγία Παρασκευή».

Ἀπό τοῦ ἔτους 2005 ὑπηρέτησε ὡς Διευθυντής τοῦ Γραφείου Γάμων καί Διαζυγίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως· τό ἔτος 2006 διορίσθηκε Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου ΑΡΜΑ, διαδεχθεῖς τόν προαχθέντα σέ Μητροπολίτη Σισανίου καί Σιατίστης Ἀρχιμ. κ. Παῦλο Ἰωάννου· ἀπό τοῦ ἔτους 2007 διετέλεσε μέλος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί ὑπεύθυνος τῆς ποιμαντικῆς μέριμνας τοῦ Στρατοῦ καί ἀπό τοῦ ἔτους 2008 Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Χαλκίδος, διατηρώντας τίς θέσεις αὐτές ἕως καί τῆς ἀποσπάσεώς του τό ἔτος 2010, λόγφ μεταπτυχιακῶν σπουδῶν, στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἰταλίας καί Μελίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Κατά τό διάστημα τῆς παραμονῆς του στήν Ἰταλία, ἐξυπηρετήσε ὡς Ἐφημέριος τίς λειτουργικές, ποιμαντικές καί πνευματικές ἀνάγκες τῶν Ἐνοριῶν Βάρης (Bari) καί Φοβαίας (Foggia). Παράλληλα, παρακολούθησε μεταπτυχιακά μαθήματα στό Istituto di Teologia Ecumenico-Patristica "San Nicola" Bari τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀπουλίας (Facolta Teologica Pugliese) καί ἔλαβε τόν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδῶν του μέ βαθμό «Ἀριστα» ("Summa cum laude").

Ἐπιστρέφοντας τό ἔτος 2014 στήν Ἱερά Μητρόπολη Χαλκίδος, διορίσθηκε στήν θέση τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἱστορικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου αὐτῆς καί ἐφημέριος τοῦ ἐν αὐτῷ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐργασθεῖς γιά τήν ἀνακαίνιση καί τήν συντήρηση τῶν κτηριακῶν του ἐγκαταστάσεων, γιά τήν ἀνανέωση τοῦ δυναμικοῦ τῶν Τροφίμων, τήν παροχή τῶν μέσων γιά τήν ἀνετη καί ἀξιοπρεπῆ διαβίωσή τους, καθῶς καί γιά τήν συμμετοχή τους σέ ἐξωσχολικές δραστηριότητες.

Μετέχει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνθρῶπων Χαλκίδος (Ε.Π.Α.Χ.), ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ.

Ἀπό τοῦ ἔτους 2019 καί μέχρι σήμερα ὑπηρετεῖ τήν Ἱερά Μητρόπολη Χαλκίδος καί ἀπό τήν θέση τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ *ἐφηφ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί* *Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκνοῦ*

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Δαμασκνός Κιαμέτης γεννήθηκε τό 1975 στόν Πειραιά, ἀνατράφηκε καί πραγματοποίησε τίς ἐγκύκλιες σπουδές του στόν τόπο τῆς καταγωγῆς του, τή Σάμο.

Ἐλαβε τό Πτυχίο τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τό 1997.

Τό ἴδιο ἔτος ἐκάθη μοναχός καί χειροτονήθηκε διάκονος ὑπό τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς κυροῦ Καλλινίκου.

Τόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης ἔλαβε τόν Ἰούνιο τοῦ 2002 ὑπό τοῦ Γέροντός του, Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τόν ὁποῖο ἀκολούθησε ἅμα τῆ ἐνθρονίσει του στόν Βόλο. Ἐκεῖ χρημάτισε Ἀρχιδιάκονος καί Διευθυντής τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου τοῦ Μητροπολίτου (1998-2003), Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος (2003-2006) καί ἔπειτα Πρωτοσύγκελλος (2006 μέχρι σήμερα). Ἀπό τῶν διοικητικῶν αὐτῶν θέσεων, συντόνισε τό ὅλο ἱεραποστολικό, κοινωνικό καί ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Διετέλεσε Προεδρεύων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ἀνέλαβε τί διοργάνωση τῶν μνησιαίων Ἱερατικῶν Συνάξεων, πολλῶν Ἐπιμορφωτικῶν Ἱερατικῶν Σεμιναρίων, καθῶς καί πολυάριθμων Συνεδρίων καί ποικίλων Ἐκδηλώσεων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος. Διετέλεσε Διευθυντής τοῦ περιοδικοῦ «Πληροφόρηση» (2002-2012) καί Ὑπεύθυνος τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τοῦ Βρεφονηπιακοῦ της Σταθμοῦ. Διύθυνε τό νεανικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, διετέλεσε ἐπί πενταετία Ἀρχηγός τῶν κατασκηνώσεων ἀρρένων,

Ίδρυσε τήν Παιδική καί Νεανική Χορωδία τῆς Μητροπόλεως, καί εἶχε τήν εὐθύνη τῆς ἐκδοσης πρότυπων Κατηχητικῶν Βοηθημάτων γιά ὅλες τίς βαθμίδες τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Παραλλήλως, διακόνησε ὡς Προϊστάμενος τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως Χριστοῦ Βόλου, ὅπου ἐργάστηκε, πλὴν τῆς ποιμαντικῆς καί φιλανθρωπικῆς διακονίας, καί γιά τήν ἀποπεράτωση καί ἐξωραϊσμό τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Ναοῦ.

Μερίμνησε, ἐπίσης, γιά τήν ἀνακαίνιση τῶν Ἱερῶν Παρεκκλησίων Ἁγίου Νεκταρίου Βόλου καί Ἁγίου Ἀνδρέα Φυτόκου καθὼς καί γιά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Λαζάρου τοῦ Νέου Κοιμητηρίου Βόλου. Χάρη στίς ἐνέργειες καί τίς προσπάθειές του, ἀνακαινίστηκε ὁ Ἱερός Ναός Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μακρινίτης, καθὼς καί τὰ ἱστορικά Παρεκκλήσια τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας.

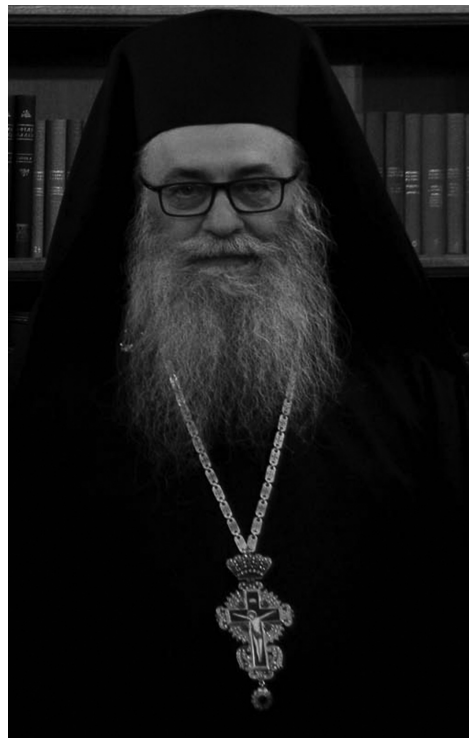
Ἐπῆρξε ἐμπνευστής, δημιουργός καί Διευθυντής τοῦ Μουσείου Βυζαντινῆς Τέχνης καί Πολιτισμοῦ, στή Μακρινίτσα Πηλίου, τοῦ πρωτότυπου χώρου δημιουργικῆς ἀπασχόλησης παιδιῶν «Ὁ Μικρός Παράδεισος» καί «Ἡ Γωνιά τοῦ Θεοῦ» στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, καθὼς καί Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σουλγικείου Γηροκομείου Καναλιῶν καί συνέβαλε καθοριστικά στήν ἐκ βάρων ἀνακαίνιση καί εὐρυθμὴ λειτουργία του.

Ἐξέδωσε δύο συλλογές ὁμιλιῶν καί κηρυγμάτων μέ τόν τίτλο: «Ἀπό καρδίας: Ἐννέα λόγοι γιά τήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί Κηρύττοντας σέ σημαντικούς σταθμούς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους».

Ἵστερα ἀπό πρόσκληση, μετέβη καί ὠμίλησε σέ Ἱερές Μητροπόλεις, μέ τήν εὐκαιρία λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἢ Συνάξεων. «Φῶς ἰλαρόν», «Ἀναζήτηση: Ποῦ εἶναι ὁ Θεός σου;» κ.ἄ.)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ἐφηφ. Μητροπολίτου Δράμας κ. Δωροθέου

Ὁ ἐφηφισμένος Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος (κατά κόσμον Βασίλειος) Πάπαρης

γεννήθηκε τό 1957 στήν Καβάλα. Σπούδασε Φιλολογία καί Θεολογία στό Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Γιά ἑπτὰ ἔτη ὑπηρέτησε ὡς φιλόλογος στή Γενική καί τήν Ἐκκλησιαστική Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση, καθὼς καί ὡς ὑποδιευθυντής στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τό 1990 χειροτονήθηκε Διάκονος καί τό 1991 Πρεσβύτερος, λαβών τό ὄφικιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Ἐκτοτε καί μέχρι τῆς εἰς Ἐπίσκοπον ἐκλογῆς του ὑπηρέτησε στήν Ἱερά Μητρόπολη Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου ὡς Πρωτοσύγκελλος, ὑπεύθυνος Νεότητος καί Κατηχίσεως καί Ἐφημερεύων

Τεροκήρυκας. Παραλλήλως ὀργάνωσε Κοινωνικά Φροντιστήρια καὶ Κατασκηνώσεις Νέων. Εἶναι κτίτορας τῶν Ἱερῶν Ναῶν Παναγίας «Ἄξιόν Ἔστιν» Ἀξιουπόλεως καὶ Ἁγίας Τριάδος Πολυκάστρου.

Ἀπὸ τὸν Μάρτιο τοῦ 2019 ὑπηρέτησε ὡς Β΄ καὶ ἀκολούθως ὡς Α΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος στὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μητροπολίτης Δράμας ἐξελέγη τὴν 7η Ὀκτωβρίου 2022.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας
κ. Ἀθανασίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Ἀθανάσιος ἐγεννήθη στὸ χωριὸ Ξυλοκέρα Ἡλείας τὴν 10-2-1954 ἀπὸ ἀγρότες γονεὺς τὸν Γεώργιον καὶ τὴν Μαρίαν. Τὸ κατὰ κόσμον ὄνομα εἶναι Ἀριστείδης.

Μετὰ τὸ Δημοτικὸ στὴν γενέτειρά του καὶ τίς Γυμνασιακὲς σπουδὲς (ἐνιαεῖον Γυμνάσιον-Λύκειον) εἰς τὸν Πύργον, ἐφοίτησε γιὰ δύο ἔτη (1973-1975) εἰς τὸ Ἀνώτερον Ἐκκλ. Φροντιστήριον Ριζαρείου Ἐκκλ. Σχολῆς Ἀθηνῶν. Μετὰ ἀπὸ εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις εἰσῆλθε εἰς τὴ Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, λαβὼν τὸ πτυχίον του τὸ 1982.

Τὴν 13 Ἰουλίου 1975 ἐκάθη Μοναχὸς εἰς τὴν Ἱ.Μονὴν Χρυσοπηνῆς Λαμπείας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἡλείας κυροῦ Ἀθανασίου, ὀνομασθεὶς Ἀθανάσιος καὶ τὸ 1976 ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Μητροπολίτου Ἡλείας κυροῦ Ἀθανασίου.

Τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1982 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καὶ ἐν συνεχείᾳ προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ.

Ἀπὸ τὸ 1980 εἶναι Ἡγούμενος τῆς Ἁνω Μονῆς Δίβρης καὶ ἀπὸ τὸ 1982 Τεροκήρυξ τῆς Ἱεῤῥᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας. Προσφέρει τίς ὑπηρεσίας του ὡς Γραμματεὺς στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἔχει τακτικὲς Ραδιοφωνικὲς

ἐκπομπὲς στὸ Ραδιόφωνο τῆς ΕΡΑ Πύργου καὶ τῆς Ἱεῤῥᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας.

Κατὰ τὴν Συνεδρία τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 2009 ἐξελέγη Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱεῤῥᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας ὑπὸ τῆς σεπτιῆς Ἱεραρχίας

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμπράσης Ἐπισκοπῆς Ὠλένης, καὶ τὴν 1ην Νοεμβρίου 2009 ἐχειροτονήθη Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱεῤῥᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου τοῦ Β΄.

Χειροτονητήριο Λόγος ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου (Ι. Καθεδρικός Ναός Ἀθηνῶν, 8 Ὀκτωβρίου 2022)

*«Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν οὕτω καὶ ἐγένετο, εἶπ τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος» (Ἰωβ 1,21)*

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε, Σεπτέ Προκαθήμενε τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Σεπτί τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν χορεία,

Τίμοι τῆς Ἐκκλησίας Πρεσβύτεροι καί Διάκονοι,

Ὅσιώτατοι Μοναχοί καί Μοναχές,

Ἐξοχωτάτη Κυρία Πρόεδρε τοῦ Ἀρείου Πάγου,

Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες,

Εὐλογημένε καί περιούσιε τοῦ Κυρίου λαέ,

Ἰστάμενος κατὰ τὴν ἱερά ταύτη τοῦ βίου μου στιγμή πρό τῶν βαθμίδων τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου τοῦ πανσέπτου Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν καί ὑπακούων σπὴν Θεία Κλήση, τὴν συνοδικῶς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐκφραζομένη διὰ τῆς ψήφου τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τὴν ἄκρως τιμητικὴ ἐκλογή τῆς ἀναξιότητός μου στό ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα, «*φόβῳ μεγάλῳ συνέχομαι*» (Λουκ. 8,37) ἐνώπιον τοῦ τελουμένου σήμερον μυστηρίου, ἐνθυμούμενος τὸ παράδοξο τῆς βάτου ἐκείνης θαῦμα, τὴν ὁποία ὁ Θεόπτης προφήτης Μωϋσῆς εἶδε φλεγομένη, ἀλλὰ μὴ κατακαυομένη, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία ἄκουσε τὸν Παντοκράτορα Κύριο Σαββῶθ νά λέει πρὸς αὐτόν: «*Μωϋσῆ, Μωϋσῆ... μὴν πλησιάζεις ἐδῶ. Βγάλε τὰ σανδάλια σου ἀπὸ τὰ πόδια σου, γιατί ὁ τόπος ὅπου στέκεσαι εἶναι τόπος ἅγιος. Τότε ὁ Μωϋσῆς σκέπασε τὸ πρόσωπό του, γιατί φοβόταν νά κοιτάξει κατὰ πρόσωπο τὸν Θεό*». (Ἐξοδος 3, 4-6). Ὁ φόβος αὐτός μέ συνέχει ἐντόνως, διότι δέν θά κοιτάξω ἀπλῶς κατὰ πρόσωπο τὸν Κύριο, ἀλλ' ὡς ἐν

ἄλλῃ Πεντηκοστῇ θά δεχθῶ τὴν φλόγα ἐκείνη τοῦ Πνεύματος, ποὺ ἐκάθισε ἐπὶ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, καὶ διὰ τῶν πλουσίων δωρεῶν τῶν ὑπερφυῶν χαρισμάτων αὐτῆς θά καταστῶ Ἀρχιερεὺς καὶ ποιμένας λογικῶν προβάτων.

Ἄπειρο τὸ ἔλεος καὶ ἀνεξιχνίαστες οἱ βουλές τοῦ Θεοῦ!

Θά ἄρμοζε ἐν σιωπῇ νά ζήσω τὴν ἱερωτάτη αὐτῇ στιγμῇ τῆς ζωῆς μου, τί μοναδική καὶ ἀνεπανάληπτη. Διότι ἡ σιωπή εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς αἰωνιότητος. Καὶ ἡ στιγμή αὐτή εἶναι μὲν παροδική στιγμή τοῦ χρόνου, ἡ ὁποία ὅμως δι' ἐμέ κλείνει τὸ Ἄπειρο καὶ μοῦ προσφέρει τὴν γεύση τοῦ αἰωνίου.

Ἐάν ἐπιχειρῶ νά ψελλίσω λίγες λέξεις, «*χείλεσιν ἀναξίους*», τὸ πράττω γιὰ νά ἀπευθύνω δόξα καὶ αἴνο στόν Οἰκτίρμονα καὶ Φιλάνθρωπο Θεό, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ ἀπείρῳ αὐτοῦ ἐλέει «*ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου*» (Λουκ. 1,48).

Δοξολογῶ τὸ Πανάγιο ὄνομα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ Θεοῦ, διότι εὐδόκησε νά γεννηθῶ ἀπὸ γονεῖς ταπεινοὺς μὲν ἐνώπιον ἀνθρώπων, μεγάλους δέ καὶ ὑψηλοὺς –λόγῳ τῆς εὐσεβείας τους– ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἔμαθα τὸ μέγιστο: νά ἀγαπῶ τὸν Θεό καὶ νά τηρῶ πάντοτε τὸ θέλημά Του.

Δοξολογῶ Αὐτόν, διότι μέ ἀξίωσε νά γίνω λειτουργὸς τοῦ ἁγίου Του θυσιαστηρίου, κήρυκας καὶ διάκονος τοῦ λόγου, ἐργάτης τοῦ ἀμπελῶνος Του.

Δοξολογῶ Αὐτόν, διότι κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς τῆς διακονίας μου μέ ἀξίωσε νά ὑπηρετῶ τὸ ἅγιο θέλημά Του παρ' ἀνδρῶν, ὄχι μόνο εὐσεβῶν καὶ ἀφοσιωμένων στό λειτούργημά τους, ὅπως οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Χαλκίδος Χρυσόστομος

ὁ Α΄ καὶ Χρυσόστομος ὁ Β΄, ἀλλὰ καὶ πλήρων ἀγάπης, στοργῆς καὶ διακρίσεως, ὥστε ἡ πλησίον αὐτῶν διακονία μου νὰ εἶναι, ταυτοχρόνως, καὶ μία μαθητεία συνέσεως, ζήλου, ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία.

Δοξολογῶ Αὐτόν, διότι κατὰ τὴν πορεία τῆς ζωῆς μου ἔστειλε τοὺς ἀγαθοὺς Του ἀγγέλους, τοὺς πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως εὐεργετήσαντάς με.

Γιὰ ὅλα αὐτά, εὐχαριστώντας τὸν πανάγαθο Θεό, τὸν αἴνο, τὴν προσκύνηση καὶ τὴν δοξολογία πρὸς Αὐτόν ἀναπέμπω, καὶ ἀναβοῶ τὸ τοῦ προφητὰνακτος: «ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου "διηγίσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου" εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ· ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε» (Ψαλμ. 9, 2-3). Διότι «μικρὸς ἦμιν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον Αὐτοῦ καὶ ἦρε με... καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως Αὐτοῦ» (Ψαλμ. 151, 1,4).

Ὑμνολογῶ τὴν Κυρία καὶ Δέσποινά μας Θεοτόκο, τὴ Βασίλισσα οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὴν παρακαλῶ, ὡς γνήσια καὶ φιλόστοργη Μητέρα, νὰ μέ σκεπάζει μέ τὸν μανδύα τῶν δραστηκωτάτων ἱκεσιῶν Της καὶ νὰ μέ ἐνισχύει στὸν ἀρχιερατικό μου βηματισμό.

Καὶ ἰδοὺ, ἐντὸς ὀλίγου –Θεοῦ συνεργία καὶ βοηθεία– κάμπτοντας τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος θά ὑποταχθῶ στὸ πανάγιο τοῦ Θεοῦ θέλημα καὶ θά δεχθῶ τὴν γλωσσοπυρσόμορφο Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀνερχόμενος στὸν ὕψιστο τῆς Ἱερωσύνης βαθμὸ καὶ εἰσερχόμενος στὴ μαρτυρική καὶ πολυώδυνη ἀρχιερατική μου πορεία.

Μέ συγκλονίζει τὸ ὕψος τῆς τιμῆς ποὺ περιποιεῖ στὴν εὐτέλειά μου ὁ Κύριός μου Ἰησοῦς Χριστός. Πολύ περισσότερο, ὅμως, μέ συνέχει τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, ποὺ ἀπορρέει ἐξ αὐτῆς.

Γνωρίζω ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς θεότητος, νοῦς Χριστοῦ, φῶς καὶ φωτισμός, ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος. Γνωρίζω ὅτι οἱ βαθμίδες τοῦ Ἀρχιερατικοῦ θρόνου ὀδηγοῦν σέ Γολγοθᾶ καὶ ὅτι ἡ ἐπισκοπικὴ διακονία εἶναι

διακονία σταυρώσιμη. «Τὸ ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα εἶναι μόχθος καὶ ὄχι ἄνεση, φροντίδα καὶ ὄχι ἀπόλαυση, λειτούργημα ὑπεύθυνο καὶ ὄχι ἐξουσία ἀνεξέλεγκτη», κατὰ τὸν ἅγιο Ἰσίδωρο τὸν Πηλουσιώτη (P.G. 78, 900Α).

Ὑποψιάζομαι τὸ μέγεθος τῶν δυσκολιῶν, ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὸ Ὑπόργημα τοῦτο, καὶ ἡ ἀγωνία κορυφώνεται ὅταν ἐνθυμοῦμαι τὰ λόγια τοῦ Χρυσορρήμονος Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος λέει ὅτι περισσότερο ταράττεται ἡ ψυχὴ τοῦ ποιμένα ἀπὸ τὰ προβλήματα, ἀπ' ὅτι ταράττεται ἡ θάλασσα ἀπὸ τὰ κύματα.

Λυγίζουν τὰ γόνατα καθὼς θά ἠχήσουν στ' αὐτιά μου τὰ λόγια τῆς εὐχῆς ποῦ, σέ λίγο, θά διαβάσετε, Μακαριώτατε, ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος: «Σὺ Χριστέ, καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίησον μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, ὀδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπιῶν, φωστῆρα ἐν κόσμῳ, ἵνα, καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρουσίας ζωῆς, παραστῆ τῷ Βήματί σου ἀκαταισχύντως καὶ τὸν μέγα μισθὸν λάβῃ, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου».

Οἱ ἡμέρες, τίς ὁποῖες διερχόμαστε, καθιστοῦν βαρύτερο τὸν ἐπισκοπικὸ σταυρό. Εἶναι ἡμέρες «κενώσεως» τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ κρίση τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ ἡ ἀνατροπὴ τῶν ἀξιῶν ἄφησαν ἀπελπιστικό κενὸ στὴν ψυχὴ τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Ἡ σύγχυση καὶ ἡ ἀμφισβίτηση ἔγιναν γνωρίσματα τῆς ἐποχῆς μας. Γύρω μας ἑκατομμύρια ἀνθρώπων πληγωμένων, προδομένων, ἀπελπισμένων, ὑψώνουν ἀπεγνωσμένα τὰ χέρια τους καὶ ζητοῦν λύτρωση. Καθὼς εἶναι ἀφυδατωμένοι μεταφυσικά καὶ ἔχουν πάρει διαζύγιο ἀπὸ τὸ πνεῦμα καί, ἀφοῦ τὰ ἔχουν δοκιμάσει ὅλα, ζητοῦν πλέον καὶ κάτι ἄλλο. Στρέφονται μέ λαχτάρια στὴν Ἐκκλησία σάν τὴ μοναδικὴ ἐλπίδα ποὺ τοὺς μένει καὶ ζητοῦν τὴ χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ. Καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ ἐπισκόπου, ζητοῦν νὰ βροῦν τὴ γνησιότητα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τὴ

ζωντανή μαρτυρία του Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσα σ' αὐτόν τόν μεταβαλλόμενο κόσμο.

Γι' αὐτό καί ὁ ἐπίσκοπος τοῦ 21ου αἰῶνα χρειάζεται προφητική ἐνόραση καί τόλμη γιά νά συλλάβει τούς παλμούς τῆς ἐποχῆς του καί νά σκύψει μέ τή στοργή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου ἐπάνω ἀπό τίς ἀνοικτές πληγές τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητα. Χρειάζεται τήν ἀρετή ἀγίου, τή σύνεση σοφοῦ, τήν αὐταπάρνηση μάρτυρος, τόν λόγο ἀποστόλου, γιά νά ἀνταποκριθεῖ στίς ἀπαιτήσεις τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του καί νά ἀναδειχθεῖ «*τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ*» (Α' Τιμ. 4,12), ἡγέτης ἀληθινός, ὁ ὁποῖος θά ὀδηγεῖ τόν λαό τοῦ Θεοῦ «*εἰς νομάς σωτηρίου*».

Αὐτῆς τῆς καθαρῆς, τῆς γενναίας καί μαρτυρικῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, ἀξιόνομαι ἀπό τήν Ἁγία Ἐκκλησία νά συμμετάσχω κι ἐγώ σήμερα. Χειροτονοῦμαι ἐπίσκοπος, ὄχι γιά νά κυβερνήσω, ἀλλά γιά νά ὑπηρετήσω. Οὔτε γιά νά διαπρέψω. Ἀλλά γιά νά ἐπιδοθῶ, μέ ἱερή καί ἀκατάπαυστη σιγή, στήν ὑπηρεσία ὄλων τῶν ψυχῶν.

Στήν ψυχή μου ἤχει ἡ φωνή τοῦ Χρυσορρήμονος Πατρός: «*Σὺ δέ, ὁ τὴν Ἐπισκοπὴν λαχὼν, ὅσῳ πρὸς μείζονα ὄγκον ἀναβέβηκας, τόσῳ πλείονα ἀπαιτηθῆσῃ*» (Ἰωάν. Χρυσόστομος). Καί ἀναμετρώντας –μέ βαθεῖα συναίσθηση τῆς ἀνεπαρκείας τῶν πνευματικῶν μου δυνάμεων– τό ὕψος τῆς νέας διακονίας μου, μέ συνέχει φόβος καί δέος. Γνωρίζω ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος χοϊκός καί ἀδύνατος, «*σάν τό χνούδι, τό ὁποῖο παρασύρει ὁ ἄνεμος καί τό ἐξαφανίζει ἀπὸ τό πρόσωπο τῆς γῆς*» (Ψαλμ. 1,4). Ὅμως, δέν πτοοῦμαι, οὔτε δειλιῶ, μά οὔτε καί ξεχνῶ τήν προειδοποίηση τοῦ Κυρίου ὅτι «*Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστὶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ*» (Λουκ. 9,62). Κι ἂν στὸν δρόμο μου βρεθοῦν πολλαπλά προβλήματα, στά ὄτα μου θά ἤχει ἡ φωνή τοῦ Κυρίου «*μὴ ταρασσέσθω σου ἡ καρδιά μηδὲ δειλιάτω*» (Ἰωάν. 14, 27).

Ἀναπολώντας τό παρελθόν, βλέπω τό ἄπειρο θεῖο ἔλεος, τὴν ἀγαθότητα καί τὴν πάνσοφο Βουλὴ τοῦ Θεοῦ νά καθοδηγοῦν τό πλοῖο τῆς ζωῆς μου. Πιστεῶ ὅτι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε «*ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου*» (Ψαλμ. 70,5), ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος «*πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως*» (Εβρ. 1, 1) μέχρι σήμερον μέ εὐεργέτησε καί στήριξε τὰ βήματά μου, δέν θά μέ ἐγκαταλείψει καί σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη καμπὴ τῆς ζωῆς μου. Ἀκούω τὴ φωνὴ Του νά ἀπευθύνει καί σέ μένα, ὅπως καί στὸν Προφήτη, τὴν ἐλπιδοφόρο διαβεβαίωση: «*δέν θά σέ ἀφήσω ποτέ καὶ δέν θά σέ ἐγκαταλείψω*» (Εβρ. 13,5). Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ δική Του Χάρις, «*ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα*» θά μέ καταστήσει ἱκανό νά ἀρθῶ στό ὕψος τῆς ἀποστολῆς μου καί νά ἀνταποκριθῶ στίς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν.

Εἰδικά, ὅσον ἀφορᾷ στήν λαχοῦσαν μοι Ἱερά Μητρόπολη Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, συνεχόμαι ἀπὸ τὴ σκέψη, πὼς θά βρεθῶ κάτω ἀπὸ τό βάρος τῆς πνευματικῆς κληρονομίαις τῶν αἰοδιμῶν Προκατόχων μου, καί ἰδιαίτερα τῶν τελευταίων ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν Εὐσταθίου, Θεοφίλου καί Ἱερεμίου, καθὼς καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου, ὁ ὁποῖος ἐλάμπρυνε τὴν Ἱ. Μητρόπολη Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως ὡς Ἱεροκήρυξ, ἀλλά καί ὡς Τοποτηρητὴς αὐτῆς τὴν διαποίμανε ἐπαξίως καί μέ νεανικό σφρίγος, καί ἀναλογίζομαι τὴ φοβερὴ εὐθύνη, νά ἀποδυθῶ σ' ἕναν ἀγῶνα συνεποῦς συνεχείας, ποῦ ἀσφαλῶς θά εἶναι ἕνας σταυρός. Στηρίζομαι ὅμως στὸν Θεό, ποῦ μέ κάλεσε μέ θαυμαστό τρόπο, καί ἔχω τὴν πεποίθησι, πὼς κανένας σταυρός δέν εἶναι σκληρός, ὅταν τόν ἀγκαλιάζει τρυφερά καί ἀποφασιστικά ὄλη μας ἡ θέλησι!

Μετά φόβου Θεοῦ, λοιπόν, Μακαριώτατε, πίστεως, ἐλπίδος καί ἀγάπης προσέρχομαι, γιά νά δεχθῶ διὰ τῶν τίμων χειρῶν Σας τὴν Χάρη τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος.

Πρὶν ὅμως εἰσέλθω στό «*ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος*» (Ἐξοδ. 26,33), στά «*ἅγια τῶν ἁγίων*» (Ἐξοδ. 26,33), ἐπιτρέψατέ μου,

Μακαριώτατε Ἅγιε Δέσποτα, κατ' αὐτή τήν ἁγία ἡμέρα καί ὥρα τῆς ζωῆς μου νά στιχουργήσω, μετά Θεόν, εὐχαριστήρια ᾧδή πρός τό τίμιο πρόσωπό Σας.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους ψυχῆς Ἑσᾶς, τόν ταπεινό, εὐγενῆ, συνετό, σώφρονα, ἀσκητικό, ὑπομονετικό, ἀθόρυβο, εὐλάλως σιωπηλό καί σοφό Πρωθιεράρχη, γιά τήν πατρική στοργή καί εὐμένεια, μέ τήν ὁποία περιβάλλετε τήν ἐλαχιστότητά μου, ὥστε νά μέ ἐπιλέξετε μεταξύ ἄλλων ἱκανοτέρων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, νά μέ τιμῆσετε διά τῆς ἐμπιστοσύνης Σας καί νά προτείνετε τήν ὑποψηφιότητά μου στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας. Σᾶς εὐχαριστῶ ἀκόμα καί γιά τή σημερινή εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία μου, ἡ ὁποία μέ ἀναβιβάζει στόν ὕψιστο τῆς ἱερωσύνης βαθμό. Οὐδεῖς λόγος δύναται νά ἐκφράσει τόν πρός τό πρόσωπό Σας σεβασμό καί τήν υἱική μου ἀγάπη.

Ἰσόβια θά Σᾶς εὐγνωμονῶ γιά τή συγκινητική Σας ἀγάπη, τήν ὁποία, μέ σεβασμό πολύ, ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς ἀντιπελαργῶ. Ἀσπαζόμενος υἱικῶς τήν δεξιά Σας, ὑπόσχομαι σταθερή καί ἀδιάπτωτη τή συμπαράσταση καί βοήθειά μου καί Σᾶς διαβεβαιώνω πῶς, κάθε καιμός Σας καί κάθε ἀνύστακτη μέριμνά Σας γιά μία σωστή καί σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ διακυβέρνηση τῆς Ἐκκλησίας, θά μέ βρίσκει πάντα εἰλικρινῆ καί τίμιο συνοδοιπόρο καί βοηθό.

Ἐξαιτοῦμαι τίς θεοπειθεῖς εὐχές Σας, ὥστε ὁ σταυρός πού θά τεθεῖ ἐπί τῶν ὤμων μου νά εἶναι, κατά τό δυνατόν, ἐλαφρῆς. Δεπθεῖτε δέ, ἡ διακονία μου νά εἶναι καρποφόρος καί εὐλογημένη παρά Κυρίου.

Ὡσαύτως εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας τή σεπτή Ἱεραρχία τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία διά τῆς τιμᾶς ψήφου της μέ ἀνέδειξε Ποιμενάρχη τῆς ὠραίας καί εὐάνδρου Ἱεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως. Ὑπόσχομαι στούς ἐκλέξαντάς με Ἱεράρχες νά δικαιώσω τίς ἐλπίδες καί τίς προσδοκίες, τίς ὁποῖες ἐστήριξαν εἰς ἐμέ, καί νά ἀναλώσω τόν ἑαυτό μου, μί φειδόμενος κόπων

καί θυσιῶν, γιά τήν κατά Θεόν πρόοδο καί τήν σωτηρία τοῦ ποιμνίου μου.

Εὐγνωμοσύνη καί εὐχαριστία, ἐξαιρέτως, ἐκφράζω καί πρός Ἑσᾶς, Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς –τούς λειτουργούς καί τούς ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι συμπροσευχομένους– οἱ ὁποῖοι λαμπρύνετε τή σημερινή σύναξη μέ τήν παρουσία Σας, μετέχοντες στή χαρά τῆς κληρωθείσης μοι διακονίας, καθῶς, κατά τή φρικτή ταύτη λειτουργική στιγμή, θά ἐπιθέσετε τίς ἱερές χεῖρες Σας ἐπί τῆς κεφαλῆς μου, ἐπικαλούμενοι τή Χάρι τοῦ πανσθενουργοῦ Θεοῦ Πνεύματος, γιά νά μέ ἀναδείξετε δι' Αὐτῆς τῆς Χάριτος Ἐπίσκοπο καί συνεπίσκοπό Σας. Εἶναι ἀνεκτίμητος ἡ συμπαράσταση καί ἡ πνευματική ἐνίσχυση, τήν ὁποία λαμβάνω ἀπό τήν ἀγάπη Σας, ἀγάπη τήν ὁποία θά συνεχίσω νά προσμένω, νά ἐπιθυμῶ καί νά ἀνταποδίδω, κατά τό μέτρο τῶν δυνατοτήτων μου.

Τήν ἄφατο εὐγνωμοσύνη καί τίς εὐχαριστίες μου ἐκφράζω πρός τόν πεφιλημένο μου Γέροντα καί πνευματικό μου πατέρα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο, πού γιά τριακονταετία σχεδόν βαστάζει τό βάρος τοῦ καταρτισμοῦ καί τῆς ἐν Θεῷ τελειώσεως τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς. Τόν εὐχαριστῶ ἀκόμα γιά τήν πατρική στοργή καί ἀγάπη, μέ τήν ὁποία μέ περιβάλλει, καί γιά ὅσα ὑπέρ ἐμοῦ ἔπραξε καί πράττει μέχρι σήμερα στή ζωή μου. Ἡ πολυχρόνια παρά τούς πόδας του σπουδή καί μαθητεία στήν κατά Θεόν ζωή, καθῶς καί στή διοίκηση τῆς Μητροπόλεως Χαλκίδος, μοῦ χάρισε πολύτιμη πείρα καί ἐμπειρίες πού θά μοῦ εἶναι πολύτιμες στή νέα μου ζωή. Διαδηλῶ τήν υἱική μου ἀφοσίωση πρός τό σεπτό πρόσωπό του καί ὁμολογῶ ὅτι τό ἐκπαγλο πάθος του γιά τήν Ἐκκλησία, τό ἀξιοτίμητο τῆς ψυχικῆς καί σωματικῆς του ἀντοχῆς, ἡ ἀνύστακτη φροντίδα του χάριν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ σθενοργία τῆς ψυχῆς του, στήν ὁποία ἐνοικεῖ καί τό ἀνύστακτο βλέμμα, καί τό εὐήκοον οὖς, ἀλλά καί τό ὀξυδερκές τοῦ νοός γιά κάθε τί πού ἀφορᾷ τήν ἁγία μας Ἐκκλησία, τό ἀκράδαντο τῆς πίστεώς

του στό θεόληπτο χρέος του, ή ευθύτητα και ή ευγένειά του, ή παρουσία του ως πηγή έλπίδας, αϊσιοδοξίας και ζωής, θά αποτελούν πηγή έμπνεύσεως και δείκτη πορείας στην αρχιερατική μου διακονία. Για τά όσα δέ πολύτιμα μου προσέφερε, δέν θά παύσω δεόμενος υπέρ τής πολυτίμου υγείας του και τής άκμαιότητος τών σωματικῶν και πνευματικῶν του δυνάμεων.

Προσέτι, κατά τήν ὥρα ταύτη, στρέφω ευγνώμονα τί σκέψη μου προς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο, τόν χειραγωγήσαντά με στή μοναχική ζωή. Απετέλεσε για έμέ τό πρότυπο τοῦ ιεροπρεποῦς λειτουργοῦ μέ τήν καλικέλαδη φωνή, τοῦ δεινοῦ ἱεροκήρυκος, τοῦ εὐπροσέγορου κληρικοῦ. Τόν ευχαριστῶ για τήν αγάπη του, τί συμπαραστάση και τό ενδιαφέρον, μέ τά όποια μέ περιέβαλε από τά χρόνια τής εφηβείας μου, αλλά και τόν ἐπιστηριγμό και τήν ἐμπιστοσύνη πού μου ἔδειξε, ως Πρωτοσύγκελλος στην Ἱερά Μητρόπολη Χαλκίδος.

Τίς ευχαριστίες και τί φιλάδελφη αγάπη μου ἐκφράζω, επίσης, στον πολυειδῶς ευεργετήσαντά με από τήν ἐποχή τών μαθητικῶν μου χρόνων Πανιερώτατο Μητροπολίτη Φαναρίου κ. Ἀγαθ-άγγελο, Γενικό Δ/ντή τής Ἀποστολικῆς Διακονίας τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, ἰδιαίτερος δέ για τήν καθοριστική συμβολή του στην πραγματοποίηση τών ἐν Ἰταλία μεταπτυχιακῶν μου σπουδῶν.

Ευχαριστῶ τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Φιλόθεο, Ἀρχιερατομάτα τής Ἱερᾶς Συνόδου, για τόν ἐπιστηριγμό και τήν ἀδελφική αγάπη, μέ τήν όποια μέ περιέβαλλε καθ' ὅλη τί διάρκεια τής διακονίας του ως Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, αλλά και μέχρι σήμερα από τήν ὑψηλή και ευθυνοφόρο θέση τοῦ Ἀρχιερατομάτου.

Ἐνθυμοῦμαι μετά συγκινήσεως και ευγνωμοσύνης πολλῆς τόν χειροτονήσαντά με διάκονο και πρεσβύτερο και «ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἀναπαυόμενο μακαριστό Μητροπολίτη Χαλκίδος κυρό Χρυσόστομο τόν Α', στον όποιο ὀφείλω τίς ἀφορμές τής ἀφιερώσεώς μου στον Θεό, και ἐπικαλοῦμαι τήν ἐκ τών οὐρανῶν

εὐλογία του. Στό πρόσωπό του πάντοτε ἀτένιζα τήν πιό πιστή ἔκφραση τής πατρικῆς αγάπης, τήν πιό ἐπιεική κρίση τής ἐν Θεῷ καρτερίας, τί σταθερή ποδηγεσία μέ ἀποστολική ἀπλότητα, τήν ευγένεια, τήν ἐκκλησιαστική σοβαρότητα και τό ἀρχιερατικό μεγαλεῖο. Συγκρατῶ δέ στή σκέψη μου τό ὑπόδειγμα τοῦ ἀληθινοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός και τοῦ γνησίου πνευματικοῦ πατρός και Ἱεράρχου και μνημονεύω: «Χρυσόστομο τοῦ αἰοδιμου ἀρχιερέως, τοῦ και πνευματικοῦ πατρός μου γενομένου, αἰωνία ή μνήμη».

Τήν ἱερά αὐτή στιγμή ἐκζητῶ τίς εὐχές τών ἀειμνήστων προκατόχων μου ἀρχιερέων Ἱερεμίου, Θεοφίλου, Εὐσταθίου και πάντων τών πρό αὐτῶν διαπομπανάντων τό λογικό ποιμνιο τής Ἱ. Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως. Από τό φῶς τής Μεταμορφώσεως πού ἀπολαμβάνουν στον οὐρανό, τούς παρακαλῶ νά στείλουν, μέ τίς προσευχές τους, μόνο μία ἀχτίδα, νά καταυγάσει τήν καρδιά μου, για νά δεχθεῖ πλοῦσια τί Χάρη. Ἄς εἶναι αἰωνία ή μνήμη τους.

Ευχαριστῶ τούς κατά σάρκα Γονεῖς μου, πού ἀνέθρεψαν ἐμένα και τόν ἀδελφό μου, μέ τήν ἀπλοϊκή ευσέβειά τους και μέ τόν τίμιο μόχθο τών χειρῶν τους. Σέ αὐτούς ὀφείλουμε τό εὖ ζῆν τής κατά Χριστόν ζωής. Τόν μακαριστό μου πατέρα Ἀναστάσιο, τοῦ όποίου ή ψυχή θά ἀγάλλεται από τούς οὐρανούς, βλέποντας τό παιδί του ἐνδεδυμένο μέ τήν Χάρη τής Ἀρχιερωσύνης· και τήν ἀγαπημένη μου μητέρα Μαρία, τής όποίας ὁ συνεχής και ἀφοσιωμένος ἀγώνας για τήν ἀνατροφή μας βασιζόταν στην πίστη της στον Χριστό και στην αγάπη της προς τήν Ἐκκλησία και ή όποια στάθηκε δίπλα μας σέ ὄλες τίς ἀποφάσεις τής ζωής μας. Ἡ θεϊκή Ἀγάπη και ευσέβεια τούς κάλεσε νά πράξουν μία μέγιστη πράξη θυσίας: Νά δώσουν και τά δύο τους παιδιά στην διακονία τής Ἐκκλησίας. Ἀφῆθηκαν μέ πίστη και περισσή προθυμία στό θεϊκό κάλεσμα. Και ὁ Θεός τίμησε τήν προσφορά τους και τούς ἔδωσε μεγάλες πνευματικές χαρές. Και αὐτῆς τής ὥρας ή μεγάλη πνευματική χαρά τους ἀνήκει, διότι εἶναι ή ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ

στήν θυσιαστική τους προσφορά και στήν επιθυμία τους να φανούν τά παιδιά τους αντίξια της ιεραποστολικής κλήσεως και της αγάπης του Θεού. Ἄς μέ συνοδεύουν οἱ εὐχές τους μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς μου.

Μνημονεύω μέ ιδιαίτερη συγκίνηση τόν κατά σάρκα και πνεῦμα ἀδελφό μου π. Νικόδημο, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, τόν φειδωλό σέ λόγους μά γενναιόδωρο σέ αγάπη, διότι μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός τήν μεγάλη εὐλογία νά διακονήσουμε ἀρμονικά και νά ἐργασθοῦμε μέ αὐταπάρνηση, ἀνιδιοτέλεια και ζῆλο γιά τήν ἐξάπλωση τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου στή Μητρόπολη πού ἀνδρωθήκαμε. Τόν εὐγνωμονῶ, διότι πάντοτε μοῦ συμπαραστάθηκε μέ αγάπη και ὑπομονή και μέ τί συμβολή του ἐλάφρυνε τό βάρος τῆς ἀποστολῆς μου ὡς Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου. Τόν διαβεβαιῶ πώς, ἂν και ἐντός ὀλίγου χρόνου θά χωρίσουμε τοπικῶς, πάντοτε θά εἶμαι δίπλα του, σέ ὅτιδήποτε μέ χρειαστεῖ. Στό πρόσωπό του εὐχαριστῶ και ἅπαντες τούς ἀγαπητούς λειτουργούς, Πρεσβυτέρους και Διακόνους.

Ἐν συγκινήσει βαθειά και αγάπη πολλῆ στρέφω τήν σκέψη και τήν καρδιά μου πρὸς τούς Χριστιανούς πού μέ ἀξίωσε ὁ Θεός νά διακονήσω, καθὼς και τούς πολύτιμους συνεργάτες μου τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας Μεσσαπίων, τῶν Ἐνοριῶν Ἁγίας Παρασκευῆς Πολιούχου Χαλκίδος, Βάρης και Φοβαίας Ἰταλίας, καθὼς και τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Ἐκκλ. Ὁρφανοτροφείου Χαλκίδος, τούς ὁποίους «ἐν ἀληθείᾳ ἠγάπησα» (Γ' Ἰωάν. 1,1), ἐργασθεῖς ἱεραποστολικῶς μεταξύ αὐτῶν ἐπί μία ὀλόκληρη 27ετία. Τούς εὐχαριστῶ γιά τίς συγκινητικές ἐκδηλώσεις τῆς πρὸς ἐμέ αγάπης τους. Πάντοτε θά προσεύχομαι γι' αὐτούς και τήν κατά Θεόν πρόοδό τους.

Εὐχαριστῶ τά Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τό προσωπικό και τά ἀγαπητά μου παιδιά τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Χαλκίδος, πού μέ βοήθησαν μέ τί συνετή συνεργασία τους και τήν αγάπη τους.

Ὅπως συγκινητική και ἄκρως τιμητική τυγχάνει ἡ εὐγενική παρουσία ὄλων ὑμῶν, σεβαστῶν κληρικῶν, μοναχῶν και μοναζουσῶν, ἐντιμοτάτων ἀρχόντων, (ἐκλεκτῶν διδασκάλων,) συνεργατῶν στά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, ἀγαπητῶν συγχωριανῶν μου, πολυτίμων φίλων, ἀδελφῶν και συγγενῶν, γνωστῶν και ἀγνωστῶν, πού συγκεντρωθήκατε σήμερα ἐδῶ, χωρὶς νά ὑπολογίσετε κόπους και θυσίες, προκειμένου νά μοιραστεῖτε μαζί μου τή χαρά τῆς προσωπικῆς μου Πεντηκοστῆς και νά προσευχηθεῖτε, ὥστε νά ἀναδειχθῶ «ἐργάτης δόκιμος και ἀνεπαίσχυντος» (Β' Τιμοθ. 2,15) τοῦ Ἀμπελώνος τοῦ Κυρίου. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά και εὐχομαι ὁ Τριαδικός Θεός νά ἀμείψει τήν αγάπη σας.

Ἀπό τά βάθη τῆς ὑπάρξεώς μου εὐγνωμονῶ, εὐχαριστῶ και τιμῶ, γιά τήν συμμετοχή της στή σημερινή χαρά, τήν κ. Ἰωάννα Παπανικολάου-De Sanctis, ἡ ὁποία πολυτρόπως μέ στήριξε κατά τήν παραμονή μου στήν Ἰταλία, και ὑπόσχομαι ὅτι θά εὐχομαι πάντοτε γι' αὐτήν και τήν οἰκογένειά της στό Ἱερό Θυσιαστήριο.

Ἐμπλεως αγάπης και στοργῆς, εὐχαριστῶ τά πνευματικά μου τέκνα, τά ὁποία ἐκ βαθέων ἀγαπῶ και γιά τήν πρόοδο τῶν ὁποίων προσεύχομαι διπνεκῶς.

Τούς Ἱερεῖς τοῦ Καθεδρικοῦ τούτου Ναοῦ και ὅσους ἐργάστηκαν και κοπίασαν γιά τήν εὐπρέπεια, τήν τάξη και τήν λαμπρότητα τῆς σημερινῆς συνάξεως ἐξόχως τούς εὐχαριστῶ.

Χαιρετισμό αγάπης ἀνυποκρίτου και ἀσπασμό εἰρήνης ἀπευθύνω πρὸς τούς Χριστιανούς τῆς λαχούσης μοι θεοσώστου Ἐπαρχίας, ζητῶν δέ τίς προσευχές τους ὑπέρ εὐοδώσεως τῆς διακονίας μου, διαβεβαιῶ αὐτούς ὅτι θά εἶμαι δίπλα τους ὡς πραγματικός ποιμένας.

Παρακαλῶ, Πατέρες και Ἀδελφοί, προσεύχεσθε δι' ἐμέ. Ἐάν κατά τό διάστημα τῆς ἐπικοινωνίας και συναναστροφῆς μας ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως ἐπίκρανα ἢ ἀδίκησα οἰονδίποτε, ἐξαιτοῦμαι ταπεινῶς τή συγγνώμη του.

Και νῦν, ὑποχωρῶν στό θεῖο θέλημα και ἐπικαλούμενος τήν μεσιτεία τῆς Ὑπεραγίας

Θεοτόκου, τοῦ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας καί Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καί Κυριακῆς, τῆς ἁγίας καί ἐνδόξου ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Δαβίδ τοῦ Γέροντος, Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου, Ἰακώβου τοῦ «μέ συγχωρεῖτε» (τοῦ Τσαλίκη), Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, Δανιὴλ τοῦ Κατουνακιώτου καί πάντων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ διαλαμπράντων ἁγίων, ὁσίων πατέρων καί ἱεραρχῶν τῶν ἐκ Γορτυνίας καί Μεγαλοπόλεως ἁγίων ἱεραρχῶν Ἀθανασίου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Ε΄ καί Διονυσίου τοῦ Σοφοῦ, Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωσήφ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Θεοκλήτου καί Ἀνανίου Ἐπισκόπων Λακεδαιμονίας, τῆς ὁσιομάρτυρος Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα, τῶν νεομαρτύρων Εὐθυμίου τοῦ Νέου καί Ἰωάννου, τῶν ὁσίων Λεοντίου καί Γερασίμου, τῶν σήμερον ἐορταζομένων ὁσίων μητέρων Πελαγίας καί Ταϊσίας, τῆς ἐνδόξου παρθενομάρτυρος Πελαγίας καί πάντων τῶν Ἁγίων, κλίνω εὐλαβῶς τόν αὐχένα στήν βουλή τοῦ Θεοῦ καί ἀνέρχομαι τίς βαθμίδες τοῦ φρικτοῦ Θυσιαστηρίου, ἐπαναλαμβάνων ἐν κατανύξει τοῦ Τελώνου τήν φωνή: «ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ» (Λουκ. 18, 13).

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, παραθέτω ὄλο μου τό εἶναι, στήν εὐσπλαχνία τοῦ Παναγίου Θεοῦ καί στά σεπτά καί ἅγια χέρια Σας, προκειμένου μέ τί δική Σας εὐλογία καί εὐχή, νά σπεύσω καί νά συναντήσω τούς ἐν Γορτυνίᾳ καί Μεγαλοπόλει ἀδελφούς μου. Σᾶς παρακαλῶ, δεηθῆτε ὥστε, σύμφωνα μέ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, «*τὴν ψυχὴν τοῦ ἱερέως καί ἀρχιερέως δεῖ εἶναι καθαρωτέραν καὶ αὐτῶν τῶν ἀκτίων, ἵνα μὴδέποτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καταλιμπάνῃ αὐτὸν ἔρημον*». Καί οἱ ψυχές, πού πλανῶνται τῆδε κακεῖσε, νά ἐλκύωνται ἀπὸ τό φῶς τοῦ εὐαγγελίου καί ἡ ποιμνὴ τοῦ Χριστοῦ συνεχῶς νά αὐξάνεται πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Σᾶς παρακαλῶ, Μακαριώτατε, εὐχηθεῖτε, ὥστε σάν ὀρθόδοξος ἐπίσκοπος, ποτέ νά μὴν ἀφήσω τί σκέψη μου νά κατέβει ἀπὸ τό ὕψος τοῦ φρικτοῦ ἀξιώματός μου. Καί ἡ πύρινη μορφὴ τοῦ Παρακλήτου, νά κατοικήσει σέ ὅλη τὴν ἔκτασι τῆς ψυχῆς μου. Καί νά μοῦ δώσει τί δύναμη, νά διατηρήσω τόν βαθμὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀταπεινωτο, τό πολίτευμα ἄμεμπτο, καί τό λειτούργημα εὐδόκιμο, γιὰ τί δόξα τῆς Ἐκκλησίας καί γιὰ τί σωτηρία τῆς ψυχῆς μου.

Τό δέ τιμὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, πού σήμερα μοῦ παραδίδετε, νά τό κρατῶ σταθερά, μέ φόβο Θεοῦ, ἔτσι ὥστε μαζί μέ τό ἐμπιστευθὲν μοι ποιμνιο, νά ἀξιωθοῦμε τῆς ἀρρήτου ἀγαλλιᾶσεως, τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης καί τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀνεκλαλήτων ἀγαθῶν τῆς Μελλούσης Ζωῆς καί Βασιλείας. Ἀμίν.

Προσλαλία
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου
στή χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου
Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου
στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν
(8 Ὀκτωβρίου 2022)

Θεοφιλέστατε,
ἀγαπητέ μου π. Νικηφόρε,

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τήν τιμία ψῆφο της σέ ἐξέλεξε Μητροπολίτη Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως σέ διαδοχή τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Ἱερεμία, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε λόγιος ἱεράρχης, μέ σημαντικό ποικιλοτρόπο ἀλλά καί ἐπιστημονικό ἔργο, κυρίως στήν ἐρμηνεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Πρόκειται γιά μία Μητρόπολη ἱστορική, μέ πλῆθος τοπικῶν ἁγίων πού γεννήθηκαν ἢ ἔδρασαν στήν περιοχή. Ἀναφέρω ἐνδεικτικά μόνο τόν ἅγιο Ἀθανάσιο, Ἀρχιεπίσκοπο Χριστιανουπόλεως, τό λείψανο τοῦ ὁποῖου φυλάσσεται στήν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Γορτυνίας, καί τόν ἅγιο Διονύσιο τόν Α΄ τόν σοφό, Οἰκουμενικό Πατριάρχη ἐκ Δημητσάνας. Ἀπό τή Δημητσάνα καταγόταν καί ὁ Ἐθνομάρτυρας Γρηγόριος ὁ Ε΄.

Σέ στέλνουμε σέ μία ὀρεινή κυρίως περιοχή, ἀλλά μέ μεγάλη καί ἰδιαίτερη ἱστορία, πού χάνεται στά ἀρχαῖα χρόνια. Ὁ Πλάτων στούς *Νόμους* του ἀναφέρει ὅτι ἡ Γόρτυνα τῆς Κρήτης ἰδρύθηκε ἀπό τούς κατοίκους τῆς Γόρτυνος τῆς Ἀρκαδίας πού τήν ἀποίκισαν (*Πλάτωνος Νόμοι*, 708, a-b) – ἐξ οὗ καί τό ὄνομα. Οἱ ἐπαρχίες τῆς Γόρτυνος καί τῆς Μεγαλοπόλεως εἶναι περιοχές πού οἱ κάτοικοί της ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδας, μέ πρωτεργάτη τόν καταγόμενο ἀπό τήν περιοχή Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Ἀκόμη οἱ

κάτοικοί της εἶναι δραστήριοι καί ὅπου βρεθοῦν προκόβουν.

Μεταβαίνεις στήν καρδιά τῆς Πελοποννήσου, ἕνα μέρος μέ ξεχωριστό φυσικό κάλλος καί μέ θαυμάσιους ἀνθρώπους πού χρειάζονται τόν ποικιλοτρόπο ὅστε νά πορεύονται «*ἐν γῆ εὐθείᾳ*» (*Ψαλμ. ρμβ΄ 10*).

Ὅμως ὁ πληθυσμός τῆς περιοχῆς τά τελευταῖα δέκα χρόνια μειώθηκε ἀκόμη περισσότερο, σύμφωνα μέ τά ἐπίσημα στατιστικά στοιχεία τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς. Αὐτό εἶναι ἕνα ζήτημα πού χρήζει ἰδιαίτερης ἀντιμετώπισης, κυρίως ἀπό τήν Πολιτεία, ἀλλά καί ἀπό τόν κάθε φορέα. Χρειάζεται νά βρεθοῦν ἐπιπλέον τρόποι καί κίνητρα γιά νά ἐνισχυθεῖ ἡ παραμονή τῶν ἀνθρώπων στόν τόπο πού γεννήθηκαν. Κι ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία, ἂν ὑπάρχουν τρόποι μέ τούς ὁποῖους μποροῦμε νά συμβάλουμε, δέν πρέπει νά τούς ἀποφεύγουμε.

Ὁ κύριος λόγος, γιά τόν ὁποῖο ἔθεσα τήν ὑποψηφιότητά σου στήν κρίση τῶν συνεπισκόπων μου, εἶναι τό ἀθόρυβο τοῦ χαρακτῆρος σου, ἡ λιτότητα καί δωρικότητα τοῦ ἥθους σου. Πιστεύω ὅτι αὐτά ἀποτελοῦν ἐχέγγυα γιά τήν ἐπιτυχῆ σου διακονία.

Σέ ὅλες τίς θέσεις πού ὡς τώρα ὑπηρέτησες, ἀπέδειξες τήν ἀποτελεσματικότητά σου χωρίς ἐγωιστικές ἐπιδιώξεις καί ἐπίδειξη δυνάμεως. Αὐτά εἶναι χαρακτηριστικά στοιχεία τοῦ εὐαγγελικοῦ ἥθους. Ὁ Κύριος δέν ἐπέδειξε

αίσθηση δυνάμεως αλλά μᾶς ἔδειξε τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἄπειρο ἔλεός Του.

Σέ ξεχώρισα καὶ σέ πρότεινα γι' αὐτὸ τὸ ἀθόρυβο στοιχεῖο τοῦ χαρακτῆρος σου. Καθ' ὅτι αὐτὸ παραπέμπει περισσότερο στό γλυκύ καὶ τὸ ἠδύ, πού εἶναι ὁ Θεός. Ὁ Θεός δέν εἶναι τόσο στή βροντή, στή θάλασσα, στή βουή, στήν ἀντάρα, στό χαλάζι, ἀλλά σέ κάτι πιό ἀνεπαίσθητο καὶ λεπτό, ὅπως ἡ πρωινή αὔρα (*Βασ. Γ', 19, 12*).

Ζοῦμε σέ ἓναν κόσμο, στὸν ὁποῖο κατὰ κόρον προβάλλεται ὁ θόρυβος καὶ ἡ εἰκόνα, ἡ μέ κάθε τρόπο ἐπιβολή τῆς παρουσίας τοῦ ἐνός ἔναντι τοῦ ἄλλου. Ὁ Θεάνθρωπος ὅμως δέν διάλεξε κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τρόπους.

Τὰ περισσότερα σημεῖα, τὰ θαύματα πού ἱστοροῦνται στήν Καινὴ Διαθήκη, δέν πραγματοποιοῦνται ἐνώπιον πολλῶν ἀνθρώπων. Καὶ τίς περισσότερες φορές ὁ Κύριος ζητοῦσε νά παραμείνουν ἀδημοσίευτα στοὺς πολλούς. Τό κορυφαῖο δέ, ἡ Ἀνάσταση, δέν ἔγινε ἐνώπιον οὐδενός. Ἀνίγγειλε τὸ μῆνυμά Του, τῆς νίκης δηλαδή τοῦ θανάτου, μέσφ τῆς ἀδοξίας, τοῦ Πάθους καὶ τῆς ἄκρας κενώσεως.

Τὸ ζήτημα δέν εἶναι ἀπλῶς νά ἀλλάξει ὁ κόσμος, ἀλλὰ πῶς δέν θά πεθάνει ὁ κόσμος. Καὶ αὐτὴ ἡ προσδοκία θά ὀλοκληρωθεῖ στὰ Ἐσχατα. Ἀπὸ τώρα καὶ μέχρι τῆ Δευτέρα Παρουσία ὁ κόσμος θά βρίσκεται διαρκῶς σέ μία σύγχυση. Καὶ ἡ Ἐκκλησία Του καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα θά βρίσκεται πάντοτε σέ μία πάλι μέ τὸ κοσμικὸ φρόνημα. Ὁ μόνος τρόπος ἀντιμετώπισης αὐτῆς τῆς πάλης εἶναι ὁ τρόπος πού μᾶς ὑπέδειξε ὁ Χριστός: ἡ σιωπή, ἡ ὑπομονή, ἡ καρτερία, ἡ μί βία στή βία. Τὸ ἀθόρυβο εἶναι τὸ ὑπόβαθρο γιὰ ἓναν ἐπιτυχημένο διάλογο καὶ ἐπικοινωνία.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, σοῦ εὔχομαι καὶ σέ παρακαλῶ πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση νά ἐπιμείνεις καὶ νά μεταφέρεις τὸ ἀθόρυβο πού σέ χαρακτηρίζει καὶ στήν ἀρχιερατικὴ σου διακονία. Ἀντίθετα μέ τὸ σύγχρονο κοσμικὸ πνεῦμα, πού ἀπαιτεῖ μέ κάθε τρόπο τὴν προβολή καὶ τὴ δημοσιότητα.

Σοῦ εὔχομαι ἀπὸ καρδιᾶς ἐπιτυχία στήν ὑψηλὴ ἀποστολή πού ἡ Ἱεραρχία σοῦ ἀνέθεσε.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 4969
Αριθ. Αθήναι, 19 Ὀκτωβρίου 2022
Διεκπ. 2090

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Θέμα: «Περί ἐξοικονομήσεως ἐνεργείας»

Κοινοποίηση:
Ἀπάσας τὰς Συνοδικὰς Ὑπηρεσίας

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθεῖσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 11ης μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείῃ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, ἐπ' ἀφορμῇ καὶ τῆς λεγομένης «ἐνεργειακῆς κρίσεως», ἥτις προβληματίζει ἐντόνως τὸν σύγχρονον κόσμον, ἀπεφάσισεν ὅπως συστήσῃ ὑμῖν τὴν, κατὰ τὴν ἔμφρονα ποιμαντικὴν κρίσιν ὑμῶν, λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἐξοικονομήσεως ἐνεργείας εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς καὶ τὰς Ἱερὰς Μονὰς, τὰ κτίρια τῶν Γραφείων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων καὶ γενικῶς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων χρησιμοποιούμενα κτιριακὰ συγκροτήματα.

Διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω Συνοδικῆς συστάσεως δύνασθε νὰ συμβουλευθῆτε καὶ τὴν ἐπισυναπτομένην ὑπ' ἀριθ. 68315/502/2022 Κ.Υ.Α. (Φ.Ε.Κ. Β' 3424/2.7.2022) μὲ τίτλον: «Μέτρα γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ἐνεργειακῆς ἀπόδοσης καὶ τὴν ἐξοικονόμηση ἐνεργείας σε κτίρια καὶ εγκαταστάσεις ποὺ ἀνήκουν σε ἡ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ φορεῖς τοῦ Δημόσιου Τομέα».

Ταῦτα γνωρίζοντες ὑμῖν, παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5001
Αριθ. Αθήναι, 21 Ὀκτωβρίου 2022
Διεκπ. 2115

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Θέμα: «Περί ἀνασφαλιστῶν μοναχῶν»

Κοινοποίηση:
Σεβ. Μητροπολίτην Δημητριάδος καὶ Ἄμυροῦ
κ. Ἰγνάτιον, Πρόεδρον τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθεῖσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 10ης μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., κατόπιν Ἀποφάσεως τῆς συνελευθούσης κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον Σεπτῆς Ἱεραρχίας, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀνυστάκτου μερίμνης Αὐτῆς διὰ τὴν τάξιν τῶν μοναχῶν καὶ ἐξ ἀφορμῆς ἀνακυφάντων προβλημάτων μετὰ τὴν συγχώνευσιν διαφορῶν προνοιακῶν ταμείων τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς χορήγησιν ἀσφαλιστικῆς ἰκανότητος εἰς τοὺς μοναχοὺς καὶ μοναχὰς ὑπὸ τοῦ Ο.Π.Ε.Κ.Α., ἀπεφάσισεν ὅπως ἐνημερώσῃτε Αὐτῇ διὰ τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸν τῶν μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν, τῶν ἐγκαταβιούντων εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς τῆς ὑμετέρας Θεοσώστου Ἱεραρχίας, οἵτινες στεροῦνται τῆς δυνατότητος πραγματοποιήσεως δωρεάν ἱατρικῆς ἐξετάσεως καὶ χορηγήσεως φαρμάκων, ἴνα, συλλεγησομένων τῶν ἀπαντήσεων, μεριμνήσῃ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ὀρισθείσης πρὸς τοῦτο Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὴν Ἱ. Μητρόπολη Δράμας
 γιὰ τὴν τελετὴ τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς
 τοῦ Χειρογράφου Εὐαγγελισταρίου στὴν Ἱ. Μονὴ Εἰκοσιφοινίσσης
 (29.9.2022)

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα
 Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεῖμον,
 Τοποτηρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας
 Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς κύριε
 Ἐλπιδοφόρε,
 Ἐκπρόσωπε τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου,
 Σεβασμιώτατοι ἐν Κυρίῳ Ἀδελφοί,
 Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη τῆς Ἱ. καὶ περιπύστου
 Μονῆς Παναγίας Εἰκοσιφοινίσσης, μετὰ τῆς Τι-
 μίας συνοδείας Σας,
 Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες,
 Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες,
 Εὐλογημένε καὶ ἡγαπημένε λαὸ τοῦ Κυρίου,

Μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγαλλιάσεως καὶ βα-
 θείας συγκινήσεως Σᾶς ἀπευθύνουμε τὸ παρὸν
 Συνοδικὸ Μήνυμα, διὰ τοῦ ὁποῖου συμμετέχουμε
 στὴν πνευματικὴ χαρμολύπη ποὺ αἰσθάνεται
 ὅλος ὁ Δραμινὸς Λαός, ὅλη ἡ Βόρειος Ἑλλάδα
 μας, ὅλη ἡ Πατρίδα μας κατὰ τὴν παροῦσα ἱστο-
 ρικὴ ἡμέρα.

Ἡμέρα πένθους, μνήμης, περισυλλογῆς καὶ τι-
 μῆς πρὸς τὰ θύματα τῆς σφαγῆς τῆς Δράμας τοῦ
 ἔτους 1941. Καὶ παράλληλα ἡμέρα πνευματικῆς
 χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης γιὰ τὸ γεγονός τῆς πα-
 ραδόσεως καὶ παραλαβῆς ἀπὸ τὸ Μουσεῖο Βί-
 βλου τῆς Οὐάσιγκτον ἑνὸς σπουδαίου ἐκκλησι-
 αστικοῦ, ἐθνικοῦ καὶ ἱστορικοῦ κειμηλίου. Πρό-
 κεται περὶ τοῦ χειρογράφου Εὐαγγελισταρίου,
 τὸ ὁποῖο χρονολογεῖται στὰ τέλη τοῦ 10ου καὶ
 τὶς ἀρχὲς τοῦ 11ου αἰῶνα, πού, δυστυχῶς, εἶχε
 κλαπεῖ μαζί μὲ ἄλλα πολλὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα
 καὶ πολύτιμα ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἀπὸ

τὴν Ἱερὰ Μονὴ Εἰκοσιφοινίσσης, τὸν Μάρτιο τοῦ
 1917, ἀπὸ Βουλγάρους στρατιῶτες, κατὰ τὴν δι-
 ἀρκεια τῆς πρώτης Βουλγαρικῆς κατοχῆς.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 2014 ἀνήκει στὴν ἰδιωτικὴ συλ-
 λογὴ τοῦ ὡς ἄνω Μουσείου τῆς Βίβλου, ἐνῶ
 προσφάτως ἀποφασίσθηκε ἀπὸ τὸν Ἑλλογιώ-
 τατο κ. Jeffrey Kloha, Πρόεδρο τοῦ Μουσείου, ἡ
 ἐπιστροφή του στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εἰκοσιφοινίσσης
 Δράμας.

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης
 Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συγχαίρει θερμῶς καὶ
 εὐχαριστεῖ ἐγκαρδίως τὸν κ. Kloha γιὰ τὴν γεν-
 ναῖα καὶ δίκαια ἀπόφασί του.

Ὡσαύτως, εὐχαριστίες ὀφείλονται στὸν Πανα-
 γιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη γιὰ τὴν συμ-
 βολή του στὸ εὐτυχὲς γεγονός, καθὼς καὶ πρὸς
 ὅλους ὅσοι παντοιοτρόπως ἐργάσθηκαν γιὰ τὸν
 ἐπαναπατρισμὸ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Εὐαγγελι-
 σταρίου. Καί, βεβαίως, κατὰ τὴν ἱστορικὴ αὐτὴν
 ἡμέρα εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ θυμηθοῦμε εὐγνω-
 μόνως καὶ προσευχητικῶς τὴν μορφή τοῦ ἀοι-
 δίμου Μητροπολίτου Δράμας κυροῦ Παύλου, ὁ
 ὁποῖος κατέβαλε σύντονες καὶ ἀγωνιώδεις προ-
 σπάθειες γιὰ τὴν ἐπιστροφή τῶν κλαπέντων ἀπὸ
 τὴν Μακεδονία καὶ τὴν Θράκη ἐκκλησιαστικῶν
 καὶ ἐθνικῶν μας κειμηλίων. Εἴμεθα πεπεισμένοι
 ὅτι ἀυλιζόμενος στὶς οὐράνιες Μονὲς θὰ συγχαί-
 ρει σήμερα καὶ θὰ ἀγάλλεται μαζί μας.

Ἀγαπητοί μου, ὁ ἐπαναπατρισμὸς τοῦ Εὐαγ-
 γελισταρίου συνιστᾷ πράξη ἀποκαταστάσεως
 καὶ δικαιοσύνης. Τὸ ἱερὸ αὐτὸ κειμήλιο ἀποτε-
 λεῖ ἀναφαίρετο κτῆμα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εἰκο-
 σιφοινίσσης. Πρόκειται περὶ μιᾶς μεγάλης εὐλο-

γίας τῆς Κυρίας Θεοτόκου πρὸς τὴν μοναστικὴ ἀδελφότητα, τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δράμας, τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλον τὸν χριστιανικὸ κόσμο. Εἶναι πολὺ σημαντικό οἱ κλαπέντες ἐκκλησιαστικοὶ θησαυροὶ νὰ ἐπιστρέφουν ἐπισήμως στὸν χῶρο ὅπου ἀνίκουν καὶ νὰ εἶναι στὴν διάθεση τῶν μελετητῶν τῆς ἱστορίας, τῆς τέχνης καὶ πρώτιστα τῶν εὐλαβῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι περιβάλλουν τὰ ἱερά μας κειμήλια μὲ σεβασμὸ, εὐλάβεια καὶ τιμὴ.

Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ νὰ συνεργήσει καὶ νὰ φωτίσει τοὺς ἀρμοδίους γιὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸ καὶ ἄλλων κλαπέντων κειμηλίων μας.

Μετὰ θερμῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

**Χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου
γιὰ τὴν ἔναρξη τοῦ Α΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου
Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(14.10.2022)**

Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως,

Σεβασμιώτατοι,

Ἑλλογιώτατοι,

Ἐκλεκτοὶ προσκεκλημένοι,

Μέ περισσὴ χαρὰ χαιρετίζω τὴν ἔναρξη τοῦ Α΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς θέμα: «Ἡ κατάρρευση τῶν Αὐτοκρατοριῶν (1914-1923) καὶ ἡ Γενοκτονία τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ τοὺς Νεοτούρκους: Μικρὰ Ἀσία, Πόντος, Ἀνατολικὴ Θράκη, Ἀρμένιοι, Ἀσσύριοι».

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτικῆς Ταυτότητος, ἔχει ἤδη δώσει δείγματα τοῦ ἐνδιαφέροντός της γιὰ τὴν ἐμβριθῆ καὶ ἀπροκατάληπτη μάθησι τῆς ἱστορίας καὶ τῆ διαφύλαξι τῆς ἱστορικῆς μνήμης, καθότι αὐτὰ μᾶς συνδέουν μὲ τὸ παρελθόν καὶ τίς ρίζες μας, νοηματοδοτώντας συνάμα τὸ μέλλον. Ἔτσι λ.χ. κατὰ τὴν περι-

οδο 2012-2020 διοργανώθηκαν 10 Ἐπιστημονικά Συνέδρια καὶ ἐκδόθηκαν οἱ ἀντίστοιχοι Τόμοι γιὰ τὴ σημαντικὴ ἐπέτειο τῶν 200 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι τοῦ 1821.

Ἡ ἐπέτειος τῶν 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ μᾶς καλεῖ νὰ ἀνατρέξουμε στὶς Ἑλληνικὲς καὶ Χριστιανικὲς ρίζες τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀλυσμονήτων Πατρίδων καὶ νὰ ἀντλήσουμε ἐλπιδοφόρα μηνύματα ἀπὸ αὐτές, νὰ τιμήσουμε τὴ μνήμη τῶν πολυαριθμῶν θυμάτων τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ νὰ ἀναλογισθοῦμε τὰ δεινὰ ποὺ ἐπέφερε ὁ Διχασμὸς, ὥστε νὰ μὴν ἐπαναληφθοῦν παρόμοια τραγικὰ λάθη ποὺ ὀδήγησαν σὲ μία ἀπὸ τίς μεγαλύτερες τραγωδίες τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἰδιαιτέρως ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τοὺς Ἁγίους Ἐθνοϊερομάρτυρες τοῦ 1922, μὲ κορυφαία μορφή τὸν Ἅγιο Χρυσόστομο Σμύρνης, γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ γίνουν εἰδικὲς ἀναφορὲς στό παρόν Συνέδριο. Τιμοῦμε ἐπίσης ὅλους τοὺς ἐκτελεσθέντες, τοὺς ἀγνοουμένους, τοὺς ξεριζωμένους, τοὺς πρόσφυ-

γες πού ἦλθαν ἀπό τή Μικρά Ἀσία, τόν Πόντο καί τήν Ἀνατολική Θράκη.

Ἡ ἐπιστημονική ἔρευνα ἔχει ὡς ἀντικείμενο τήν ψυχραμπ μελέτη τῶν γεγονότων καί γι' αὐτόν τόν λόγο θεωρῶ ιδιαίτέρως σημαντικό αὐτό τό Συνέδριο. Ἡ Ἐκκλησία μας θέλει νά διατηρηθεῖ ἡ ἱστορική μνήμη καί ἡ ἐθνική ταυτότητα. Αὐτό βέβαια σέ καμία περίπτωση δέν συνεπάγεται διάθεση ἐκδικητικότητας ἢ φανατισμοῦ. Θυμόμαστε τή Γενοκτονία καί εὐχόμαστε νά μὴν ἐπαναληφθεῖ. Ἐπιθυμοῦμε τήν εἰρηνική συνύπαρξη μέ τούς γειτονικούς λαούς, ἀλλά καί δέν θά σβήσουμε καμία σελίδα ἀπό τή μακρόχρονη ἱστορία μας.

Εὐχαριστοῦμε τούς ἐκλεκτούς ὁμιλητές, οἱ ὁποῖοι προθυμοποιήθηκαν νά μᾶς καταθέσουν τήν πολύτιμη γνώση τους καί τά πορίσματα τῶν πολυετῶν ἐρευνῶν τους.

Συγχαίρουμε τόν Πρόεδρο τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο, τόν Πρόεδρο τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τή διοργάνωση τῶν Συνεδρίων καί Κοσμήτορα τῆς Σχολῆς Κλασσικῶν καί Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης κ. Ἐμμανουήλ Βαρβούνη, τά Μέλη καί τόν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς, καθώς καί τούς συνεργάτες αὐτῆς γιά τή διοργάνωση τοῦ Συνεδρίου καί τή μέχρι τώρα προσφορά τους.

Εὐχόμαστε καλή ἐπιτυχία στίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου μας καί τή χάρη τοῦ Δωροεδότη Κυρίου πρὸς ὅλους.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός 343/2022: Τροποποίηση του Κανονισμού 319/2020 «Περί διαρθρώσεως υπηρεσιών και θέσεων της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Ἀθηνῶν» (Φ.Ε.Κ. Α' 132)

Ἀριθμ. 343/2022

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2) τίς ὑποχρέωσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, τίς ἀπορρέουσες ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τίς ὑφιστάμενες κοινωνικές, ποιμαντικές καί πνευματικές ἀνάγκες τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

4) τίς ὑπ' ἀριθ. 3948/2022/8.6.2022 καί 5688/2022/2.9.2022 Προτάσεις τοῦ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

5) τό ὑπ' ἀριθ. 6/25.8.2022 Πρακτικό τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας (Α.Υ.Σ.Ε.)

6) τίς ὑπ' ἀριθ. 358/22.8.2022 καί 365/5.9.2022 Γνωμοδοτήσεις τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

7) τίς ἀπό 25.8.2022 καί 6.9.2022 Ἀποφάσεις τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου,

ἀποφασίζει τήν τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ 319/2020 «περί διαρθρώσεως υπηρεσιῶν καί θέσεων τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (Φ.Ε.Κ. Α' 132/13.7.2020), ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 343/2022

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ 319/2020
«Περί διαρθρώσεως υπηρεσιῶν καί θέσεων τῆς
Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»
(Φ.Ε.Κ. Α' 132)

Ἄρθρο 1

Τά ἄρθρα 2, 22 καί 23 τοῦ Κανονισμοῦ 319/2020 «Περί διαρθρώσεως υπηρεσιῶν καί θέσεων τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (Φ.Ε.Κ. Α' 132), ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρο 2

Διοικητική ἐποπτεία - Ἱεραρχικός ἔλεγχος

1. Ἡ Ἱερά Αρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν ἀσκεῖ τό ἀγιαστικό, πνευματικό, σωτηριολογικό, φιλανθρωπικό καί κοινωνικό τῆς ἔργο διὰ τῶν Ἐνοριῶν (Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν), Ἱερῶν Παρεκκλησίων, Ἐξωκκλησίων, Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ἑσυχαστηρίων, Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων, Ἐκκλησιαστικῶν Μουσείων καί λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων (εἴτε δημοσίου εἴτε ἰδιωτικοῦ δικαίου), πού ὑπάγονται στήν πνευματική καί κανονική τῆς δικαιοδοσία καί μέ τά ὅποια τῆ συνδέει σχέση διοικητικῆς ἐποπτείας, ἀλλά καί διὰ τῶν υπηρεσιῶν, τῶν λειτουργῶν καί τοῦ προσωπικοῦ, πού ὑπάγονται ἀπευθείας στό νομικό τῆς πρόσωπο καί ἀποτελοῦν ὄργανά τῆς (μέ τήν εὐρεία ἔννοια) καί ὑπάγονται στόν Ἱεραρχικό ἔλεγχό τῆς.

2. Γιά τήν παρακολούθηση καί ἐποπτεία τοῦ φιλανθρωπικοῦ, προνοιακοῦ καί κοινωνικοῦ ἔργου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τῶν προνοιακῶν ἐν γένει δομῶν καί δομῶν φροντίδας, πού ἔχουν ἰδρύσει καί λειτουργοῦν τά πάσης φύσεως ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα τῆς πνευματικῆς καί κανονικῆς τῆς δικαιοδοσίας (Ἐνοριακοί Ἱ. Ναοί, Φιλόπτωχα Ταμεῖα, μή κερδοσκοπικά Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα καί ἐταιρίες κ.ἄ.), συστήνεται στήν Ἱερά Αρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν αὐτοτελής Ὑπηρεσία μέ τίτλο «Ὑπηρεσία Ἐποπτείας Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων καί Προνοιακῶν Δομῶν τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς

Ἀθηνῶν». Ἡ Ὑπηρεσία ἀσκεῖ διοικητική ἐποπτεία στίς νομικές πράξεις καί ὑλικές ἐνέργειες καί στά ὄργανα τῶν ὡς ἄνω ἐποπτευόμενων φορέων, ἐνημερώνεται γιά τόν προγραμματισμό τῆς δράσης τους καί τή δραστηριότητά τους, γιά τό σύνολο τῶν ὠφελουμένων, τά κριτήρια εἰσόδου-ἐξόδου τους, γιά τό προσωπικό καί τούς ἐθελοντές τους, παρακολουθεῖ τήν ἐκτέλεση τοῦ προϋπολογισμοῦ τους καί τή λογιστική καί περιουσιακή τους διαχείριση καί συντονίζει τή δράση τους. Ἡ Ὑπηρεσία ὑπάγεται ἀπευθείας στόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο, στόν ὁποῖον καί ἀναφέρεται γιά κάθε θέμα πού ἀφορᾶ τό ἀντικείμενό της. Τῆς Ὑπηρεσίας προΐσταται κληρικός κατηγορίας ΠΕ κλάδου Κληρικῶν μετακλητῶν πού διορίζεται μέ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί ἐπικουρεῖται στό ἔργο του ἀπό ἕναν (1) ὑπάλληλο ἰδιωτικοῦ δικαίου, κατηγορίας ΠΕ Κλάδου Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπίσης προσλαμβάνεται μέ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

3. Οἱ ὑπηρεσίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διαρθρώνονται ὡς κατωτέρω:

α. Διεύθυνση Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ πού περιλαμβάνει τίς ἐξῆς ὀργανικές μονάδες:

1. Γραφεῖο Προσωπικοῦ-Διοικητικῆς Μέριμνας.
2. Γραφεῖο Γάμων-Διαζυγίων.
3. Γραφεῖο Γραμματείας καί Πρωτοκόλλου.
4. Τμήμα Οἰκονομικῶν:
- 5.α. Γραφεῖο Λογιστηρίου.
- 5.β. Γραφεῖο Ταμείου.
- 5.γ. Γραφεῖο Προμηθειῶν.
6. Τμήμα Νομικῶν Ὑποθέσεων.
7. Τμήμα Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

8. Τμήμα Προστασίας καί Ἀξιοποίησης Ἀκίνητης Περιουσίας.

β. Αὐτοτελῆ Γραφεῖα-Ὑπηρεσίες:

1. Γραφεῖο Μακαριωτάτου.
2. Γραφεῖο Πρωτοσυγκελλίας.
3. Γραμματεία Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
4. Γραφεῖο Τύπου καί Δημοσιῶν Σχέσεων.
5. Αὐτοτελής Ὑπηρεσία Πληροφορικῆς, Ψηφιακῶν Ἐφαρμογῶν καί Διαχείρισης Ἔργων.

6. Ὑπηρεσία Διασύνδεσης καί Διεθνῶν Σχέσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μέ τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση.

7. Ὑπηρεσία Ἐποπτείας Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων καί Προνοιακῶν Δομῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

Ἄρθρο 22

Γραμματεία Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου (Μ.Σ.)

1. Ἡ Γραμματεία τοῦ Μ.Σ. ἔχει τίς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Τήν τήρηση τῶν πρακτικῶν καί τοῦ ἀρχείου θεμάτων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Εἰδικότερα: τηρεῖ καί καταχωρεῖ τά Πρακτικά τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου μέ τίς ἀποφάσεις του σέ εἰδικό Βιβλίο, τό ὁποῖο ἀριθμεῖται, μονογράφεται καί θεωρεῖται ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο / ἢ τόν Προεδρεύοντα αὐτοῦ ἢ τηρεῖ καί καταχωρεῖ τά Πρακτικά τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου σέ ἠλεκτρονικό ἀρχεῖο, ἐκτυπώνοντας αὐτά, ἀνά Μητροπολιτικό Συμβούλιο, καί μεριμνώντας γιά τή θέση τῶν ἀντιστοίχων ὑπογραφῶν καί σφραγίδων. Στό τέλος ἐκάστου ἔτους βιβλιοδετεῖ τά ἐκτυπωμένα Πρακτικά σέ Βιβλίο καί ἐπιμελεῖται τῆς τοποθετήσεως τῆς σφραγίδας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τῆς μονογραφῆς ὄλων τῶν Μελῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἀνά σελίδα. Κοινοποιεῖ, ἀρμοδίως, τίς ἀποφάσεις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

β) Τήν προετοιμασία καί εἰσήγηση ἐπί τῶν πρὸς συζήτηση θεμάτων καί τήν ἐπεξεργασία τῶν ἀποφάσεων καί Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ Γραμματεία στελεχώνεται ὡς ἐξῆς: α) δύο (2) θέσεις γραμματέων κλάδου ΠΕ Κληρικῶν, β) τέσσερις (4) θέσεις γραμματέων κλάδου ΠΕ Διοικητικῶν Γραμματέων.

Ἄρθρο 23

Αὐτοτελές Γραφεῖο Τύπου καί Δημοσιῶν Σχέσεων

1. Στίς ἀρμοδιότητες τοῦ Αὐτοτελοῦς Γραφείου Τύπου καί Δημοσιῶν Σχέσεων ἀνήκουν:

α) ἡ ἐπισκόπηση τοῦ Τύπου καί γενικῶς τῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καί Ἐπικοινωνίας καί ἡ ἐνημέρωση τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν γιά κάθε δημοσίευμα ἀναφερόμενο σέ αὐτούς,

β) ή μέριμνα για την ενημέρωση του κοινού περί των δραστηριοτήτων της Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἡ προβολὴ τοῦ ἔργου της, μετὴν ἔκδοση ἐνημερωτικῶν δελτίων ἢ ἄλλων ἐντύπων καὶ τῆ χρήση κάθε ἄλλου πρόσφορου μέσου, σὲ συνεργασία μετὴν τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν,

γ) ἡ τήρηση τοῦ ἀρχείου τοῦ Γραφείου.

2. Τὸ Γραφεῖο Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων ὑποστηρίζεται ἐπὶ θεμάτων διοικητικῆς μέριμνας ἀπὸ τὸ Τμῆμα Διοικήσεως τῆς Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐπὶ δὲ οἰκονομικῶν θεμάτων ἀπὸ τὸ Τμῆμα Οἰκονομικῶν τῆς Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

3. Στὸ Γραφεῖο ὑφίστανται οἱ ἑξῆς ὀργανικὲς θέσεις:

α) μία (1) θέση Διευθυντοῦ, κλάδου ΠΕ Κληρικῶν ἢ ΠΕ Δημοσιογράφων ἢ ΠΕ Διοικητικῶν Γραμματέων, β) δύο (2) θέσεις κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ, γ) δύο (2) θέσεις γραμματέων κλάδου ΔΕ Διοικητικῶν Γραμματέων.

4. Στὸ Γραφεῖο ἀνήκει ἡ Ὑπηρεσία Διοργάνωσης Μουσικῶν Ἐκδηλώσεων Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς καὶ Ἠχογραφήσεων, πού εἶναι ἀρμόδια γιὰ τὴ διοργάνωση ἐκδηλώσεων βυζαντινῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, ἐπιμέλεια ἠχογραφήσεων καὶ τῶν μουσικῶν ἐκδόσεων καὶ ψηφιοποίηση τῶν ἀρχείων βυζαντινῆς-ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

5. Στὸ ἀνωτέρω Γραφεῖο καὶ γιὰ τῆς ἀνάγκες τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας συνιστᾶται μία ὀργανικὴ θέση κλάδου ΠΕ Θεολόγων. Πρόσθετα προσόντα διορισμοῦ: δίπλωμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ πτυχίον Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς Ὡδείου, ἐπιπέδου Φυγῆς, ἀριστη γνῶση Η/Υ.

6. Ἡ ὡς ἄνω Ὑπηρεσία Διοργάνωσης Μουσικῶν Ἐκδηλώσεων, Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς καὶ Ἠχογραφήσεων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ἐφεξῆς ὑπὸ τὸν διακριτικὸ τίτλο: «Ὑπηρεσία Μουσικῆς») ἔχει τοὺς ἑξῆς εἰδικότερους σκοποὺς:

α) Τὴν πραγματοποίηση καὶ διοργάνωση μουσικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων Βυζαντινῆς, Εὐρωπαϊκῆς, Ἑλληνικῆς Παραδοσιακῆς, Ἑλληνικῆς Λαϊκῆς καὶ Ὀρχηστρικῆς Μουσικῆς.

β) Τὴν ἀνάληψη συνεργασίας μετὴν φορεῖς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Πανεπιστήμια, Βιβλιοθηκῆς, Ἰδρύματα, τὸ Ἰδρυμα Βυζαντινῆς & Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τὸ Ὡδεῖο αὐτοῦ, Κέντρα Νεότητος, Κατασκηνώσεις, Συνεταιρισμοὺς, Μὴ Κυβερνητικὲς Ὀργανώσεις καὶ Ἰδιωτικὸς Φορεῖς,

γιὰ τὴν ἀπὸ κοινού ὑλοποίηση προγραμμάτων καὶ δράσεων.

γ) Τὸν σχεδιασμό, μελέτη καὶ ὑλοποίηση δράσεων Πολιτισμοῦ, εἰδικότερα στὴ Μουσικὴ Ἐκπαίδευση καὶ Κατάρτιση, μετὴν τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, καθὼς καὶ μετὴν Ὑπηρεσίαις καὶ Διευθύνσεις αὐτῶν καὶ ἄλλων ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ φορέων σύμφωνα μετὴν ἰσχύουσα νομοθεσία.

δ) Τὴν προώθηση τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς κοινωνικῶν εὐάλωτων ἢ κοινωνικῶν ἀποκλεισμένων ὁμάδων καὶ τὴν ὑποστήριξη αὐτῶν μετὴν μουσικῶν, εἰκαστικῶν καὶ λοιπῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων καὶ δράσεων.

ε) Τὸν προγραμματισμὸ καὶ πραγματοποίηση δράσεων ἀνάδειξης τῆς μουσικῆς καὶ ἐν γένει πολιτιστικῆς κληρονομίας μετὴν τῆς συνεργασίας μετὴν Πολιτιστικούς, Ἐξωραϊστικούς καὶ Ἰδιωτικούς Συλλόγους.

στ) Τὴν ἀνάληψη ἐκπαιδευτικῶν δράσεων καὶ προγραμμάτων ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, (εἴτε αὐτοτελῶς εἴτε συνεργαζόμενοι μετὴν δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ φορεῖς).

ζ) Τὴν διαφύλαξη τῶν πολιτιστικῶν, ἱστορικῶν, παραδοσιακῶν θεσμῶν καὶ ἐθίμων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τὴν μετάδοσή τους εὐρύτερα καὶ δὴ στὴν νέα γενιά.

η) Τὴν παρουσίαση δράσεων λαογραφικῶν καὶ πολιτιστικῶν-ἱστορικῶν (στὴν ἡμεδαπὴ καὶ στὴν ἀλλοδαπῆ).

θ) Τὴν ἐποπτεία, ἐπιμέλεια καὶ πραγματοποίηση εἰκονοληψίας καὶ ἠχογράφησης μουσικῶν, θεατρικῶν, καλλιτεχνικῶν παραστάσεων, μουσικῶν ἐκδόσεων. Τὴν συλλογὴ, καταγραφή καὶ ψηφιοποίηση ἀρχείων βυζαντινῆς-ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐντύπων, δίσκων βινυλίου, μαγνητικῶν μέσων ἀποθήκευσης (κασετῶν), ψηφιακῶν δίσκων (CD).

ι) Τὴν ἐπιστημονικὴ κατάρτιση, ἐκπαίδευση, ἐπιμόρφωση κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, στελεχῶν καὶ ὑπαλλήλων δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ τομέα, στὴν Ίερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ σὲ ἄλλες Ίερές Μητροπόλεις (κατόπιν τῆς συμφωνῆς συνεργασίας αὐτῶν).

ια) Τὴν ἔκδοση ἐντύπων, βιβλίων, λευκωμάτων καὶ περιοδικῶν (τυπογραφημένα ἢ ψηφιακά).

ιβ) Τὴν λειτουργία Ὀρχήστρας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς τῆς Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μετὴν ἐπωνυμία

«ΚΑΝΩΝ», ή οποία θά στοχεύει στή συνεργασία μέ φορείς καί Ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας, τήν τοπική αὐτοδιοίκηση, Μή Κυβερνητικές Ὄργανώσεις, Ἰδιωτικούς Συλλόγους καί Φυσικά Πρόσωπα. Περαιτέρω δέ τήν κατάρτιση καί ἀξιοποίηση νέων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δραστηριοποιούνται καί ἐξασκοῦν κάποιο μουσικό ὄργανο καί ἀνήκουν σέ κατηχητικά Σχολεῖα, Συνάξεις καί εὐρύτερα στό δυναμικό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί λοιπῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

ιγ) Τόν σχεδιασμό, μελέτη, ἐκπόνηση καί παρουσίαση ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων καί ἡμερίδων σέ σχολεῖα, ἐκπαιδευτήρια καί ἄλλες δομές μέ σκοπό τή διαφύλαξη, προβολή καί μελέτη τῆς μουσικῆς μας παράδοσης.

7. Διοικητική διάρθρωση - Ἡ Ὑπηρεσία ὑπάγεται στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί λαμβάνει ἐντολές ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καί τοῦ Πρωτοσυγγέλλου αὐτῆς, ἐνῶ οἱ δράσεις τῆς, ὁ προγραμματισμός τῆς καί ὁ σχεδιασμός αὐτῆς προσδιορίζεται ὑπό τοῦ ὡς ἄνω Ὑπευθύνου ὑπαλλήλου αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει ἐπίσης τήν καλλιτεχνική διεύθυνση τῆς Ὀρχήστρας «ΚΑΝΩΝ» πού προβλέπεται στήν ὡς ἄνω παράγραφο 6.».

Ἄρθρο 2

Προστίθεται ἄρθρο 32Α στόν Κανονισμό 319/2020 «Περί διαρθρώσεως ὑπηρεσιῶν καί θέσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (Φ.Ε.Κ. Α' 132), ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρο 32Α

Ψάλτες καί Νεωκόροι

μή ἐνοριακῶν Ναῶν Κοιμητηρίων

Τό μεταφερόμενο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Ν. 4735/2020 προσωπικό (ψάλτες καί νεωκόροι) τῶν μή ἐνοριακῶν Ναῶν τῶν Κοιμητηρίων, πού περιήλθε στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν ἀπό τή δημοσίευση αὐτοῦ, καταλαμβάνει τίς ἀκόλουθες θέσεις:

Μή ἐνοριακοί Ἱεροί Ναοί Κοιμητηρίων

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΕ

Ἐξι (6) θέσεις Κλάδου ΔΕ Ἱεροψαλτῶν

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΥΕ

Τέσσερις (4) θέσεις Κλάδου ΥΕ Νεωκόρων».

Ἄρθρο 3

1. Ἐκ τῆς παρουσίας ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κανονισμός αὐτός δημοσιεύεται καί στό ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ὁ παρῶν κανονισμός νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 6.9.2022

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 30.9.2022

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ νομική ἰσχὺς τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρῦξεων ἀρχίζει ἀπό τήν ἡμερομηνία ἀναρτίσεώς τους στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κανονισμός 246/2013, Ἄρθρο 1, Φ.Ε.Κ. Α' 275).

Κανονισμός συστάσεως καί λειτουργίας του Έκκλησιαστικού Ίδρύματος υπό τήν έπωνυμία: «Κέντρον Δημιουργικής Άπασχολήσεως Παίδων (Κ.Δ.Α.Π.) τής Ίερās Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης "Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ"»

Άριθμ. 3404/1589/2022

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. τίς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπό τίς Εὐαγγελικές ἐπιταγές, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνες καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τίς ὑφιστάμενες κοινωνικές, ποιμαντικές καί πνευματικές ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης,

4. τήν ὑπ' ἀριθ. 476/8.7.2022 πρόταση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου,

5. τήν ὑπ' ἀριθ. 357/22.8.2022 γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6. τήν ἀπό 24.8.2022 Ἀπόφαση τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

συνιστᾷ Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα ὑπὸ τήν ἑπωνυμία «Κέντρον Δημιουργικῆς Ἀπασχολήσεως Παίδων (Κ.Δ.Α.Π.) τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης "Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ"», ὡς ἐξῆς:

Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
 τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τήν ἑπωνυμία
 «Κέντρον Δημιουργικῆς Ἀπασχολήσεως Παίδων
 (Κ.Δ.Α.Π.)

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης
 "Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ"»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ἄρθρον 1

Σύσταση – Ἐπωνυμία – Ἐδρα – Σφραγίδα – Κτιριακές
 ἐγκαταστάσεις

Στήν Περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης καί ὑπὸ τήν πνευματική καί διοικητική ἐποπτεία αὐτῆς, συνίσταται Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα, ὑπὸ τήν ἑπωνυμία «ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ (Κ.Δ.Α.Π) ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ -Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ-», τό ὁποῖο θά λειτουργεῖ ὡς Νομικό Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ἐποπτευόμενον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, πού θά διέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἐδρα τοῦ Κ.Δ.Α.Π. εἶναι ἡ πόλις τῶν Σερρών. Τό ἀνωτέρω Κέντρον δύναται νά λειτουργεῖ καί παραρτήματα ἐντός τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, ἐξηρητημένα διοικητικῶς καί διαχειριστικῶς ἀπό αὐτό.

Τό ἐξονομασθέν Κέντρον Δημιουργικῆς Ἀπασχόλησης Παιδῶν ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσα εἰς τό μέσον τήν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος καί κάτωθεν τούτου τό ἔτος ἰδρύσεως αὐτοῦ, ἧτοι τό «2022» καί κύκλῳ ἐσωτερικῶς ἀναγράφονται οἱ λέξεις «ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ -Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ-», ἐξωτερικῶς δέ «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ». Οἱ κτιριακές ἐγκαταστάσεις τοῦ Κ.Δ.Α.Π. δεόν ὅπως πληροῦν ἀπαραίτητως τίς τεχνικές προδιαγραφές ὅπως αὐτές ὀρίζονται στίς ἰσχύουσες κείμενες διατάξεις καί ἐξασφαλίζουν τήν πλήρη προσβασιμότητα καί σέ φιλοξενούμενα παιδιά ΜΕΑ.

"Αρθρον 2

Σκοπός του Ίδρύματος

Τό Έκκλησιαστικό τουτο Ίδρυμα τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, ὡς χώρος ἀγωγῆς καί ἀσφαλούς διαμονῆς, σκοπό ἔχει τή δημιουργική ἀπασχόληση τῶν παιδιῶν γιά ὀρισμένο χρονικό διάστημα τῆς ἡμέρας, ἐκτός σχολικοῦ ὥραριου, τή σωστή ἀξιοποίηση τοῦ ἐλευθέρου χρόνου μέ ἀτομική ἢ συγκροτημένη δραστηριότητα ἢ μέσα ἀπό ὀργανωμένες ὁμάδες ἐργαστηρίων, τή ἐξυπηρέτηση τῶν ἐργαζομένων γονέων, τή γνωριμία μέ τή χριστιανική πίστη, τόν πολιτισμό καί τήν ἱστορία τοῦ τόπου μας, τήν ἀνάπτυξη δεξιότητων καί τήν κοινωνικοποίηση.

Στό Ίδρυμα γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του, προβλέπεται νά παρέχονται οἱ ἀκόλουθες ὑπηρεσίες:

α. Προσφορά γνώσεων καί δυνατοτήτων μάθησης (γλώσσα, ἀνάγνωση, γραφή, φιλαναγνωσία, μαθηματικά, ἱστορία, πολιτισμός, οἰκολογική συνείδηση, θρησκευτικά, δημιουργική ἔκφραση, εἰκαστικά, μουσική, ἀθλητισμός, ξένες γλώσσες, νέες τεχνολογίες, κ.λπ.) οἱ ὁποῖες εἶναι χρήσιμες, ὄχι μόνο γιά τήν κοινωνικοποίηση καί πρόοδο τῶν παιδιῶν, καθώς ἀπαιτεῖται ἡ δημιουργική ἐνασχόλησή τους, μέ τό θρησκευτικό, πνευματικό, πολιτιστικό καί τό φυσικό τους περιβάλλον, ὅσο καί γιά τήν προετοιμασία τους στίς ἐπόμενες βαθμίδες ἐκπαίδευσης καί τή διάπλαση ὀλοκληρωμένων καί χρηστῶν προσωπικοτήτων.

β. Ἀσφαλή καί δημιουργική ἀπασχόληση καί ἀξιοποίηση τοῦ ἐλευθέρου χρόνου τῶν παιδιῶν μέ τήν ἀνάπτυξη ἀτομικῆς καί ὁμαδικῆς δραστηριότητας.

γ. Ὑλοποίηση προγραμμάτων ἔκφρασης, ψυχαγωγίας, ἀθλησης. Ἀνάπτυξη δημιουργικότητας καί προγραμματισμοῦ.

δ. Σφυρηλάτηση φιλικῶν δεσμῶν καί κοινωνικῶν σχέσεων.

ε. Στενή συνεργασία μετά τῆς οἰκογένειας καί παραπομπή σέ φορεῖς πού παρέχουν ἐξειδικευμένες ὑπηρεσίες, ἂν αὐτό χρειαστεῖ.

"Αρθρον 3

Διοίκηση – Συγκρότηση τῆς Δ.Ε.

α. Τό Ίδρυμα διοικεῖται ὑπό πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.) ἀπαρτιζόμενης ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης ὡς Προέδρου καί τεσσάρων λαϊκῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν) διοριζομένων ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, τῇ προτάσει

τοῦ Μητροπολίτου. Στήν πρώτη συνεδρίασή του ἐκλέγεται, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος καί τά τυχόν ἐκτελεστικά μέλη αὐτῆς,

β. Τόν Σεβ. Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληρώνει ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής Αὐτοῦ, κληρικός κατά προτίμηση. Τά μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς διορίζονται ἐπί τριετείθι θητεία, μετά τή λήξη τῆς ὁποίας δύνανται νά ἐπαναδιορισθοῦν. Κάθε μέλος ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον ἀντικαθίσταται ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου κατά τά ἀνωτέρω (ἄρθ. 3, παρ. 1).

Ὁσαύτως, κατ' αὐτόν τόν τρόπον καί κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου δύνανται νά ἀντικατασταθεῖ μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καί πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας του, λόγω ἀδικαιολογήτων ἀπουσιῶν ἐκ τριῶν Συνεδριῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἢ ὀλιγωρίας καί ἀστοχίας περὶ τήν ἐπιτέλεση τῶν ἀνατιθεμένων σέ αὐτό καθηκόντων.

γ. Τό ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων στήν Διοικούσα Ἐπιτροπή τοῦ Ίδρύματος εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο, οἱ δέ προσφερόμενες ὑπηρεσίες ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεάν ἄνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως

"Αρθρον 4

Καθήκοντα – Ἀρμοδιότητες τῆς Δ.Ε.

1. Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπή συνέρχεται τακτικῶς μέν κατά μῆνα, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δέ ὡςάκις ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖο ὁ Σεβ. Πρόεδρος ἢ ἤθελε ζητηθεῖ ἐγγράφως ὑπό τριῶν τουλάχιστον μελῶν, ἀναφερόντων τά θέματα, γιά τά ὁποῖα ζητοῦν τή σύγκληση τοῦ Συμβουλίου. Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπή εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτία, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατά πλειοψηφία, ἐν ἰσοψηφία κατισχυοῦσης τῆς ψήφου τοῦ Σεβ. Προέδρου. Τά πρακτικά τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἀναγιγνώσκονται στήν ἀμέσως ἐπομένη Συνεδρίαση καί ὑπογράφονται ὑπό τῶν μελῶν.

2. Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπή ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἀφορώσης τήν ὁμαλή λειτουργία τοῦ Ίδρύματος.

Εἰδικώτερα:

α. Ἀσκεῖ, διά τοῦ Σεβ. Προέδρου ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένων Μελῶν αὐτοῦ, ἐποπτεία ἐπὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τοῦ Κ.Δ.Α.Π.

β. Ἀποφασίζει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ

Ίδρύματος συμφώνως προς τούς εν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένους σκοπούς.

γ. Μελετᾶ καί ἐγκρίνει διάφορα μέτρα, ὑπέρ ὑλικῆς ἐνισχύσεως, πνευματικῆς προόδου καί εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

δ. Καταρτίζει τόν ἐτήσιο Ἰσολογισμό, Προϋπολογισμό καί Ἀπολογισμό τῶν ἐσόδων καί ἐξόδων καί τόν ὑποβάλλει πρὸς ἐγκριση στό οἰκείο Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

ε. Προσλαμβάνει κατόπιν εἰσηγήσεως τό προσωπικό τοῦ Κέντρου.

Ἄρθρον 5

Ἐκπροσώπηση τοῦ Κ.Δ.Α.Π.

Ὁ Σεβ. Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τό Κ.Δ.Α.Π. ἐνώπιον κάθε Δικαστικῆς καί Διοικητικῆς Ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καί γιά λογαριασμό τοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν προηγουμένης ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ὑπογράφει τήν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος καί ἐπικυρώνει τά ἀποσπάσματα πρακτικῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, δύναται δέ νά ἐξουσιοδοτεῖ εἰδικά ὀριζόμενο πρὸς τοῦτο μέλος τῆς Δ.Ε. γιά τήν ἄσκηση, καθ' ὅλοκληρίαν ἢ μερικῶς, συγκεκριμένων ἀρμοδιοτήτων του.

Ἄρθρον 6

Καθήκοντα Διευθύνσεως

Ὁ Διευθυντής-Διευθύντρια, ὁ ὁποῖος πρέπει νά εἶναι α) κάτοχος πτυχίου Α.Ε.Ι. ἢ ὁμοτίμου ἀνωτάτης σχολῆς καί β) νά ἔχει σχετική ἐμπειρία, φροντίζει γιά τήν εὐρυθμη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καί τήν ἐφαρμογή τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε. Συνεργάζεται μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη γιά τήν πρόσληψη τοῦ προσωπικοῦ καί εἰσηγεῖται σχετικῶς στήν Δ.Ε. τήν κατάρτιση τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τοῦ Ἀπολογισμοῦ καί τοῦ Ἰσολογισμοῦ, εἰσηγούμενος ἐγκαίρως ἐνδεχόμενες ἀναμορφώσεις αὐτῶν. Ἐπίσης, εἰσηγεῖται τό πρόγραμμα λειτουργίας, τό καθηκοντολόγιο τοῦ προσωπικοῦ, μεριμνᾷ γιά τή σύννομη λειτουργία τοῦ Κ.Δ.Α.Π. καί ἐνημερώνει γιά τήν ἐν γένει λειτουργία του τήν Δ.Ε. Δύναται στήν ἐνάσκηση τῶν καθηκόντων του νά ἐπικουρεῖται ἀπό διοικητικό ὑπάλληλο, ἔμμισθο ἢ ἐθελοντή, ὁ ὁποῖος καί θά ἐκτελεῖ κατ' ἀνάθεση καθήκοντα γραμματέως καί ταμίου τοῦ Ἰδρύματος, φυλάττει ἅπαντα τά βιβλία διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ Κ.Δ.Α.Π., συντάσσει τά πρακτικά τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, τήν ἀλληλογραφία, κρατεῖ τήν σφραγίδα

καί τό Ταμεῖο τοῦ Ἰδρύματος. Εἶναι ὑπόλογος ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς γιά τήν εὐρυθμη, νόμιμη καί ἀσφαλῆ λειτουργία τοῦ Κ.Δ.Α.Π.

Ἄρθρον 7

Καθήκοντα διοικητικοῦ ὑπάλληλου

Τῆ διοικητική καί οἰκονομική ἐργασία δύναται νά ἀσκεῖ διοικητικός ὑπάλληλος, κάτοχος πτυχίου Α.Ε.Ι. ἢ Α.Τ.Ε.Ι. ἢ Ι.Ε.Κ. ἀντίστοιχης εἰδικότητος μέ σχετική ἐμπειρία.

Ὁ ἀνωτέρω ὑπάλληλος ἀσκεῖ τά ἀκόλουθα καθήκοντα, μέ ἔμμισθη ἢ ἐθελοντική σχέση, ὑπό τήν ἐποπτεία καί συνεργαζόμενος μετά τοῦ Διευθυντοῦ/Διευθύντριας:

α. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν προμήθεια καί τόν ἔγκαιρο ἐφοδιασμό τοῦ Κ.Δ.Α.Π. μέ τά ἀναγκαῖα ὑλικά, γιά τήν καλή φύλαξη, συντήρηση καί διάθεσή τους καθῶς καί γιά τή λοιπή ἐν γένει περιουσία τοῦ Κ.Δ.Α.Π., συμφώνως πρὸς τίς ἐκάστοτε ἀποφάσεις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

β. Συντάσσει τίς μισθολογικές καταστάσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κ.Δ.Α.Π. καί ὑπολογίζει, σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες διατάξεις, τυχόν πρόσθετες ἀμοιβές (ὑπερωρίες κ.λπ.) πού προκύπτουν.

γ. Τηρεῖ ὅλα τά βιβλία διαχειρίσεως, στά ὅποια καταχωρεῖ ὅλες τίς κατά νόμον ἀπαιτούμενες ἐγγραφές.

δ. Εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν τήρηση γενικῶς τῶν λογαριασμῶν, τή συγκέντρωση τῶν παραστατικῶν στοιχείων, ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν εἰσπράξεων καί πληρωμῶν, ὥστε νά εἶναι πάντοτε εὐχερῆς ὁ ἔλεγχος τῶν ἐσόδων καί ἐξόδων,

ε. Ἐκτελεῖ κάθε ἄλλη ἐργασία διοικήσεως καί διαχειρίσεως πού τοῦ ἀνατίθεται κατά περίπτωσιν ὑπό τῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρον 8

Διαχείριση Οἰκονομικῶν

1. Ἡ διοίκηση καί διαχείριση τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπό τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐκμίσθωση ἀκινήτων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καί ἡ ἐκποίηση τούτων ἐνεργεῖται κατά τίς κείμενες ἐκάστοτε διατάξεις «περὶ ἐκμισθώσεως καί ἐκποίησεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

2. Γιά κάθε εἰσφορά εἰς χρήμα ἐκδίδεται Γραμμάτιο Εἰσπράξεως, ὑπογραφόμενο ὑπό τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμως ἐξουσιοδοτημένου ἐκπροσώπου του καί

του ταμίου, για κάθε δέ εισφορά εις είδος εκδίδεται απόδειξη παραλαβής υπογραφομένη υπό των ιδίων και ακολουθεί σχετική καταχώριση στα οικεία βιβλία του Ίδρύματος.

3. Για κάθε πληρωμή εκδίδεται Ένταλμα Πληρωμής, υπογραφομένο υπό του Προέδρου ή του νομίμως εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου του και του Ταμίου, για κάθε δέ χορηγούμενο είδος εκδίδεται διατακτική υπογραφομένη υπό των αὐτῶν.

4. Ο Προϋπολογισμός και Ἀπολογισμός του Ίδρύματος ψηφίζεται υπό της Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, τῆ εἰσηγήσει του Διευθυντοῦ του Κέντρου, και ἐγκρίνεται υπό του Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν και Νιγρίτης, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν κειμένων διατάξεων «περί ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν και Ἀπολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

5. Τό Ἴδρυμα, μέ ἀπόφαση τῆς Δ.Ε., δύναται, ἐφ' ὅσον συντρέχει λόγος, νά ἀναθέτει τῆ λογιστική ὑποστήριξή του, συνολικῶς ἢ κατά περίπτωσιν, σέ ἐξωτερικό συνεργάτη, φυσικό ἢ νομικό πρόσωπο.

Ἄρθρον 9

Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος εἶναι:

α) Οἱ ἐκάστοτε ὑπέρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν και Νιγρίτης.

β) Εἰσφορές του Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Ἱερῶν Μονῶν και Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν και Νιγρίτης, ἐγγραφόμενες στούς Προϋπολογισμούς υπό τῶν οικείων Συμβουλίων και νομίμως ἐγκρινόμενες.

γ) Κληρονομίες, κληροδοσίες και δωρεές ὑπέρ του Ίδρύματος ἢ και ἀφιερῶματα ἐκ μέρους παντός τρίτου ὑπέρ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης και τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.

δ) Κάθε ἐπιχορήγηση ἢ ἐνίσχυση ὑπέρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, του Κράτους, ὡς και εἰσφορές Δήμων και Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν.

ε) Πρόσοδοι ἐκ περιφορᾶς δίσκων στούς Ἱερούς Ναούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν και Νιγρίτης, τῆ ἐγκρίσει του Μητροπολίτου.

στ) Πρόσοδοι ἐκ τῶν τροφείων τῶν φοιτούντων εις τό Κ.Δ.Α.Π. ὀριζόμενες δι' ἕκαστον υπό τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

ζ) Κάθε ἄλλο ἔσοδο προερχόμενο ἀπό κάθε νόμιμη και χρηστή πηγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΤΟ Κ.Δ.Α.Π.

Ἄρθρον 10

Δικαίωμα ἐγγραφῆς

1. Δικαίωμα ἐγγραφῆς στό Κ.Δ.Α.Π., ἔχουν ὅλα τὰ παιδιά, κατόπιν αἰτήσεως τῶν γονέων ἢ τῶν κατά νόμον κηδεμόνων τους, συμφώνως πρὸς τίς σχετικές νομικές προβλέψεις, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς ἐγγραφῆς παιδιῶν, ἐφ' ὅσον και γιά ὅσο διάστημα πάσχουν ἀπό μεταδοτικά νοσήματα. Τὰ ἐγγραφόμενα παιδιά προέρχονται κατά κύριο λόγο ἀπό τήν περιοχὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν και Νιγρίτης, στήν ὁποία ἀνήκει τό Κ.Δ.Α.Π. χωρίς νά ἀποκλείεται ἡ περίπτωση ἐγγραφῆς παιδιῶν πού διαμένουν σέ ὁμορη περιοχὴ, και ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κενές θέσεις ἢ στήν περίπτωση πού μέ τήν ἐγγραφή ἐξυπηρετεῖται ἰδιαίτερα ὀξυμένη κοινωνική ἢ οικονομική ἀνάγκη τῶν γονέων, ἢ ὁποία αἰτιολογεῖται εἰδικά. Εἰδικώτερα γίνονται δεκτά παιδιά ἡλικίας 5-12 ἐτῶν.

2. Κατά τήν ἐγγραφή προτιμῶνται παιδιά ἱερέων, ἐργαζομένων γονέων και παιδιά οικονομικά ἀδυνάτων οικογενειῶν, προτιμώμενων ἐκείνων πού ἔχουν ἀνάγκη φροντίδος γιά διάφορα κοινωνικά αἴτια (ὅπως π.χ. παιδιά ὀρφανά ἀπό τούς δύο ἢ τόν ἕνα γονέα, παιδιά ἀγάμων μητέρων ἢ σέ διάσταση εὐρισκομένων γονέων, παιδιά πού προέρχονται ἀπό γονεῖς μέ σωματική ἢ πνευματική ἀναπηρία, πολυτέκνων ἢ τριτέκνων οικογενειῶν κ.λπ.) κατά σειράν προτεραιότητος ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων. Γιά τήν ἐγγραφή τῶν παιδιῶν ἀπαιτεῖται:

α) Αἴτηση γονέα ἢ κηδεμόνα

β) Ἱατρική βεβαίωση γιά τήν κατάσταση ὑγείας του παιδιοῦ

γ) Κάθε ἄλλο δικαιολογητικό πού ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή θεωρεῖ ἀπαραίτητο.

Αἰτήσεις ἐγγραφῆς ὑποβάλλονται σέ ὅλη τῆ διάρκεια του ἔτους ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κενές θέσεις. Γιά τήν ἐπανεγγραφή ἀπαιτοῦνται ὅλα τὰ παραπάνω δικαιολογητικά.

Ἡ ἐπιλογή τῶν φιλοξενουμένων παιδιῶν γίνεται μέ ἀπόφαση τῆς Δ.Ε., μετά ἀπό εἰσήγηση του/τῆς Διευθυντοῦ/Διευθύντριας του Κέντρου.

Ἄρθρον 11

Διακοπή φιλοξενίας παιδιῶν

Ἡ διακοπή τῆς φιλοξενίας τῶν παιδιῶν στό Κ.Δ.Α.Π. πραγματοποιεῖται, ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ ἀκόλουθες περιπτώσεις:

α) "Όταν τό ζητήσουν μέ αίτησή τους οί γονείς ή οί κηδεμόνες τών παιδιών.

β) "Όταν έμφανιστούν σοβαρά προβλήματα στή συμπεριφορά ή τήν ύγεια τών παιδιών, πού δέν μπορούν νά αντιμετωπιστούν από τό "Ίδρυμα, μετά από προηγουμένη έπικοινωνία μέ τούς γονείς καί ειδικό Ίατρό.

γ) "Όταν δέν καταβάλλεται από τούς γονείς ή οικονομική τους συμμετοχή γιά χρονικό διάστημα πέρα τών τριών (3) μηνών, χωρίς νά υπάρχει σοβαρός πρός τούτο λόγος καί αφού προηγουμένως ειδοποιηθούν νά καταβάλουν τό όφειλόμενο ποσό.

δ) "Όταν κατ' έξακολούθηση καί παρά τίς σχετικές έγγραφες ειδοποιήσεις πρός τούς γονείς, αυτοί δέν συμμορφώνονται μέ τό Πρόγραμμα καί τούς όρους λειτουργίας του Κ.Δ.Α.Π.

ε) "Όταν κατ' έξακολούθηση καί πέραν του ενός (1) μηνός (συνεχόμενα) τά παιδιά άπουσιάζουν άδικαιολόγητα από τό Κ.Δ.Α.Π.

"Άρθρον 12

Μεταφορά παιδιών

Τά φιλοξενούμενα παιδιά μεταφέρονται από τίς οίκες αυτών εις τό Κ.Δ.Α.Π. καί άποχωρούν άπ' αυτού τήν καθορισμένη ώρα μέ ευθύνη τών οικογενειών αυτών. Έάν τό Κ.Δ.Α.Π. διαθέτει μέσο μεταφοράς, τότε θά επιβαρύνονται αυτές μέ τό κόστος μεταφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

"Άρθρον 13

Λειτουργία του Κ.Δ.Α.Π.

Τό Κ.Δ.Α.Π. προσαρμόζει τή λειτουργία του ανάλογα μέ τό ώράριο λειτουργίας τών σχολείων τής περιοχής. Τό Κ.Δ.Α.Π. διακόπτει τή λειτουργία του κατά τίς έπίσημες άργίες καί κατά τίς άργίες λόγω έορτασμού έθνικού, έκκλησιαστικού, ή τοπικού γεγονότος, καθώς καί κατά τήν ήμέρα τής έορτής τών Πολιούχων τών Σερρών, τών Παμμεγίστων Ταξιαρχών τήν 8ην Νοεμβρίου.

Τό Κ.Δ.Α.Π. μπορεί νά συνεχίσει τή λειτουργία του καί κατά τούς θερινούς μήνες ανάλογα μέ τίς τοπικές ανάγκες καί κατά τήν κρίση τής Διοικήσεως.

"Άρθρον 14

Ίατρική παρακολούθηση

α) Ή παρακολούθηση τής ψυχικής καί σωματικής υγείας τών παιδιών, άποτελεί παράλληλη υποχρέωση

του Ίδρύματος, πρός τήν αντίστοιχη οικογενειακή καί ένεργείται από Παιδίατρο, είτε του Έθνικού Συστήματος Ύγείας, είτε συνεργάτη του Κ.Δ.Α.Π., ό όποιος επισκέπτεται σέ τακτά χρονικά διαστήματα τούς χώρους του Κ.Δ.Α.Π.

β) Γιά κάθε παιδί τηρείται έμπιστευτικός Φάκελος Ύγείας, πού ένημερώνεται από τόν Ίατρό. Γνώση τών στοιχείων του φακέλου υγείας έπιτρέπεται μόνον στους γονείς ή νομίμους κηδεμόνες αυτού.

γ) Ή περιφρούρηση καί διασφάλιση τής υγείας του παιδιού άποτελεί μείζονα υποχρέωση καί του λοιπού προσωπικού του Κ.Δ.Α.Π., τό όποιο εφαρμόζει πιστά όλα τά άπαραίτητα μέτρα υγιεινής καί ασφαλείας καί ευθύνεται γιά κάθε άμέλεια ή παράλειψη, πού μπορεί νά έχει επίπτωση στήν υγεία τών παιδιών. Τό προσωπικό του Κ.Δ.Α.Π. υποβάλλεται κάθε τρείς (3) μήνες σέ προληπτικό Ίατρικό έλεγχο, έφοδιάζεται δέ μέ ειδικό άτομικό βιβλιάριο υγείας, τό όποιο θεωρείται από τήν άρμόδια Ύγειονομική Ύπηρεσία.

"Άρθρον 15

Ήμερησία άπασχόληση παιδιών

Στό Κ.Δ.Α.Π. εφαρμόζεται ήμερήσιο πρόγραμμα δημιουργικής άπασχόλησης, πού εξασφαλίζει τήν άρμονική ψυχοσωματική καί πνευματική άνάπτυξη τών παιδιών.

Στό πλαίσιο του προγράμματος, τά παιδιά προσεγγίζονται μέ μέσο τή στοργή, τόν διάλογο, τήν επεξεγήγηση, τήν έμπιστοσύνη, τίς άρχές τής παιδαγωγικής έπιστήμης καί τής παιδοψυχολογίας. Ρητά άπαγορεύεται στό προσωπικό του Κ.Δ.Α.Π. ή καταναγκαστική καί χειριστική έπιβολή άπόψεων ή ή λεκτική βία, οί άκράειες καί άσύμβατες μέ τή χριστιανική πίστη θέσεις, ό ρατσισμός, ή έπιβολή σωματικής τιμωρίας. Παραβίαση τών άνωτέρω άπαγορεύσεων άποτελεί σοβαρότατο πειθαρχικό παράπτωμα, συνεπαγόμενο άπόλυση. Βάση του ήμερησίου προγράμματος άπασχολήσεως είναι ή χριστιανική διαπαιδαγώγηση, ή κοινωνικοποίηση καί ή όμαλή συναναστροφή τών παιδιών μεταξύ τους, ή πρόοδος τους καί ή έμπέδωση κλίματος έλευθερίας, ασφαλείας καί άλληλοσεβασμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Άρθρον 16

Προσωπικό – Γενικά καθήκοντα προσωπικού

1. Τό προσωπικό ἀπαρτίζεται ἀπό τόν Διευθυντή/ Διευθύντρια του Κ.Δ.Α.Π., τό παιδαγωγικό προσωπικό, τό προσωπικό καθαριότητος καί ἀσφαλείας καί τόν συμβαλλόμενο παιδίατρο καί διακρίνεται σέ ἔμισθο καί ἄμισθο ἐθελοντικό.

Εἰδικώτερα ἀποτελεῖται ἀπό ἐξειδικευμένο προσωπικό γιά τή δημιουργική ἀπασχόληση, ἀνάλογα μέ τίς δραστηριότητες πού θά ἀναπτυχθοῦν. Ἐνδεικτικά ἀναφέρονται οἱ κάτωθι εἰδικότητες πού ἀφοροῦν ἄνδρες ἢ γυναῖκες:

α) Νηπιαγωγός, δάσκαλος, γυμναστής, δάσκαλος μουσικῆς, ἐκπαιδευτής πληροφορικῆς, ἐκπαιδευτής ζωγραφικῆς, θεατρολόγος, ἐκπαιδευτής κεραμικῆς, ψυχολόγος, χοροδιδάσκαλος κ.λπ.

Οἱ ἀνωτέρω δύναται νά εἶναι κάτοχοι πτυχίων Α.Ε.Ι., ἢ κάτοχοι ἄλλων τίτλων σπουδῶν σχετικῶν μέ τίς εἰδικότητες πού προαναφέρονται γιά τή δημιουργική ἀπασχόληση, Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμων τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἡ ἀναλογία ἐξειδικευμένου προσωπικοῦ/ παιδιῶν εἶναι 2 ἄτομα ἀνά 25 παιδιά ἢ ὅπως ἀλλιῶς ὀρίζουν οἱ ἐφαρμοζόμενες διατάξεις.

β) Προσωπικό καθαριότητος-βοηθητικῶν ἐργασιῶν, ἀσφάλειας. Τό προσωπικό καθαριότητος-βοηθητικῶν ἐργασιῶν καί ἀσφάλειας ἐκτελεῖ τίς ἐργασίες καθαριότητος τῶν ἐσωτερικῶν, ἐξωτερικῶν χώρων, καθώς καί κάθε ἄλλη βοηθητική ἐργασία πού τοῦ ἀνατίθεται ἀπό τόν Διευθυντή του Κέντρου.

2. Τό προσωπικό του Κ.Δ.Α.Π. εἶναι ὑποχρεωμένο νά ἐφαρμόζει τό ἐγκεκριμένο ἀπό τήν Δ.Ε. καθήκοντολόγιο προσωπικοῦ, νά συμβάλλει μέ ὅλες τίς δυνάμεις του στήν εὐρύθημη λειτουργία του, νά καλλιεργεῖ καί νά ἀναπτύσσει περαιτέρω τίς γνώσεις του, παρακολουθώντας τίς ἐπιστημονικές ἐξελίξεις καί γενικῶς νά ἐκτελεῖ τά καθήκοντα πού τοῦ ἀναθέτουν εὐσυνείδητα καί μέ συνέπεια. Τό προσωπικό πού ἀπασχολεῖται στό Κ.Δ.Α.Π. ὑποβάλλει πιστοποιητικό ὑγείας, τό ὁποῖο ἀνανεώνεται σύμφωνα μέ τήν ἰσχύουσα νομοθεσία.

3. Στήν Διοικούσα Ἐπιτροπή του Ἰδρύματος ἀνήκει ἡ δικαιοδοσία καί ἀρμοδιότητα προσλήψεως ἢ ἀπολύσεως τοῦ προσωπικοῦ, κατά ἀντικειμενική καί

δικαία κρίση καί βάσει τῶν προσόντων ἑνός ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων καί τῆς σχετικῆς ἐμπειρίας, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις, καθώς καί ἡ τροποποίηση τοῦ ἐργασιακοῦ καθεστώτος, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου.

4. Μέ ἀπόφαση τῆς Δ.Ε. κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ. Προέδρου τῆς ὀρίζεται ὁ διευθυντής. Ὁ διευθυντής δύναται νά εἶναι κάτοχος πτυχίου Α.Ε.Ι. ἢ Α.Τ.Ε.Ι. καί ἀσκεῖ τά καθήκοντα τῆς θέσης αὐτῆς πλέον τῶν κυρίων καθηκόντων του.

Μπορεῖ νά ὀρισθεῖ καί ἐκτελεστικό μέλος τῆς Δ.Ε. μέ τίς ἴδιες προϋποθέσεις. Συνεργάζεται μέ τό ἐξειδικευμένο προσωπικό, ὥστε τά παιδιά νά βοηθηθοῦν νά ἀναπτύξουν μέσα ἀπό τή δημιουργική ἀπασχόληση, τόν ψυχοπνευματικό τους κόσμον, τήν ὀμαδικότητα, τήν αἴσθηση τοῦ ἀνήκειν σέ σύνολο, τήν ἔμπνευση, τό αἶσθημα τῆς ἄμιλλας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἔκφρασης, τοῦ ὑγιούς συναγωνισμοῦ. Ἐπίσης συνεργάζεται μέ ἐξειδικευμένο προσωπικό ἢ νομική ὄντοτητα, γιά τή σύννομη τήρηση τοῦ λογιστηρίου τοῦ Ἰδρύματος καί τή σύνταξη καί ὑποβολή πρὸς ἔγκριση τῶν ὀικονομικῶν καταστάσεων καί τῶν προϋπολογισμοῦ, ἀπολογισμοῦ ἰσολογισμοῦ καί λογαριασμοῦ ἀποτελεσμάτων χρήσεως στή Δ.Ε. καί τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

5. Τό ἐξειδικευμένο προσωπικό ὀφείλει νά ἐντοπίζει καί νά καλλιεργεῖ τίς ἰκανότητες, τά χαρίσματα καί δεξιότητες τοῦ κάθε παιδιοῦ, νά συμβάλλει στήν ἀνάπτυξη τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τήν κοινωνικοποίηση καί τήν ὀμαλή ἔνταξη του. Ἀδικαιολόγητη ἀπουσία τοῦ προσωπικοῦ ἀπό τό Κέντρο κατά τίς ἐργασίμες ὥρες καί χωρίς ἄδεια δέν ἐπιτρέπεται.

Άρθρον 17

Εἰδικά καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ

Τά καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς:

1. Παιδαγωγικό Προσωπικό:

α) Φροντίζει γιά τή χριστιανική διαπαιδαγώγηση, τήν ψυχοσωματική ὑγεία καί τήν ψυχοκινητική πρόοδο τῶν παιδιῶν, μέ ἐξατομίκευση τοῦ ἡμερησίου προγράμματος ἀνάλογα μέ τήν ἡλικία καί τίς ἀνάγκες τους. Ἀπασχολεῖ τά παιδιά σύμφωνα μέ τό ἡμερήσιο πρόγραμμα ἀπασχολήσεως.

β) Εἰσηγείται τίς ἀνάγκες ἐφοδιασμοῦ τῶν αἰθουσῶν γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ προγράμματος μέ εἶδη (παιχνίδια, εἶδη καθαριότητος κ.λπ.).

γ) Βοηθάει τά φιλοξενούμενα παιδιά σέ ὅτι χρειάζονται.

δ) Ένημερώνει τούς αρμοδίους καί τόν παιδίατρο γιά κάθε ύποπτο, σχετικά μέ τήν υγεία τους, περιστατικό.

ε) Τηρεί βιβλίο παρουσίας τών παιδιών καί ενημερώνει αρμοδίως γιά τίς καθυστερήσεις τών παιδιών στήν προσέλευσή τους, είτε γιά τίς απουσίες τους.

στ) Λόγω τής άμεσης επαφής του μέ τά παιδιά, προσφέρει σ' αυτά μέ ύπομνη καί στοργή όλες τίς δυνατότητες γιά νά αναπτύξουν τήν προσωπικότητά τους, επιδιώκοντας συνεχώς νά δημιουργήσουν σ' αυτά ικανότητα συγκεντρώσεως, αυτενέργειας, έμπιστοσύνης στόν έαυτό τους καί στίς προσωπικές δυνατότητές τους. Σέ καμία περίπτωση καί γιά όποιοδήποτε λόγο δέν επιτρέπεται ή κακή μεταχείριση τών παιδιών (έκφοβισμός, σωματική ποινή, ρατσισμός), ή όποία συνεπάγεται απόλυση.

2. Τό προσωπικό καθαριότητας-βοηθητικών έργασιών έκτελεί τίς εργασίες καθαριότητας τών έσωτερικών καί έξωτερικών χώρων, καθώς καί κάθε άλλη βοηθητική εργασία, πού του άνατίθεται από τόν Διευθυντή/ Διευθύντρια του Ίδρύματος. Χρησιμοποιεί ύλικά καθαριότητας, πού παραλαμβάνει από τόν διαχειριστή μέ ύπηρεσιακό σημείωμα.

3. Ο παιδίατρος συμβάλλεται μέ τό Ίδρυμα μέ σύμβαση παροχής ύπηρεσιών καί έχει τίς ακόλουθες ύποχρεώσεις:

α) Έξετάζει κατά διαστήματα καί κατ' έλάχιστο όριο μία φορά τόν μήνα όλα τά παιδιά του Κ.Δ.Α.Π. καί παρακολουθεί τήν ανάπτυξή τους, σημειώνοντας τίς παρατηρήσεις του στήν άτομική καρτέλα κάθε παιδιού.

β) Παρακολουθεί, συνεργαζόμενος μέ τό λοιπό προσωπικό καί τούς γονείς, έφ' όσον χρειάζεται, τήν ψυχοσωματική υγεία καί ανάπτυξη τών παιδιών, όταν συντρέχουν ή παρατηρηθούν ιδιαίτερες περιπτώσεις συμπεριφοράς.

γ) Είσηγείται τή δυνατότητα έπιστροφής στό Κ.Δ.Α.Π., παιδιού πού άπουσίασε, έξ αίτίας σοβαρής άσθενείας, μέ βάση τό Ίατρικό Πιστοποιητικό πού προσκομίζεται από τούς γονείς καί τήν προσωπική του εξέταση.

δ) Υποδεικνύει τά μέτρα πού πρέπει νά ληφθούν γιά τήν υγιεινή τών παιδιών καί γιά τήν υγειονομική κατάσταση του Κ.Δ.Α.Π. Διατηρεί πρόχειρο φαρμακείο καί γιά όποιοδήποτε έκτακτο περιστατικό πρέπει νά σπεύδει γιά τήν παροχή τών ύπηρεσιών του.

4. Τή διοικητική καί οικονομική εργασία άσκει ό διοικητικός ύπάλληλος, συνεργαζόμενος μέ τόν/τήν Διευθυντή/Διευθύντρια. Ο άνωτέρω ύπάλληλος άσκει

τά καθήκοντα πού περιγράφονται στό άρθρο 7 του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρον 18

Είδικοί κανόνες γιά τό προσωπικό

α) Οί ώρες προσελεύσεως καί άποχωρήσεως του προσωπικού του Κ.Δ.Α.Π. καθορίζονται μέ απόφαση τής Δ.Ε. καί είναι άνάλογες μέ τό ώράριο εργασίας καί τίς ώρες λειτουργίας του Κ.Δ.Α.Π.

β) Άπαγορεύεται ή άπομάκρυνση του προσωπικού από τούς χώρους του Κ.Δ.Α.Π. κατά τίς εργάσιμες ώρες, άπολύτως. Έφ' όσον συντρέχουν ιδιαίτερα σοβαροί προσωπικοί ή ύπηρεσιακοί λόγοι, επιτρέπεται όλιγόωρη άπομάκρυνση του ύπαλλήλου, μετά από ειδική άδεια του/τής Διευθυντού/Διευθύντριας.

Άρθρον 19

Τηρούμενα Βιβλία – Οικονομική Χρήση

Τό Ίδρυμα του Κ.Δ.Α.Π. τηρεί, μέ τή μέριμνα του/ τής Διευθυντού/Διευθύντριας καί εξειδικευμένου προσωπικού ή νομικής όντότητας, διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, έντασσόμενο στά βιβλία τής Γ' κατηγορίας του ΚΦΑΣ. Συντάσσει τίς αντίστοιχες οικονομικές καταστάσεις εκδίδει τά προβλεπόμενα άπ' αυτόν φορολογικά στοιχεία.

Επίσης τό Ίδρυμα τηρεί, μέ μέριμνα του/τής Διευθυντού/Διευθύντριας καί του διοικητικού ύπαλλήλου, τά έξής βιβλία θεωρημένα από τήν Ίερά Μητρόπολη Σερρών καί Νιγρίτης:

α) Βιβλίο Πρωτοκόλλου είσερχομένων καί έξερχομένων έγγραφων.

β) Βιβλίο Πρακτικών τών συνεδριάσεων τής Διοίκησης Έπιτροπής.

γ) Διπλότυπα Γραμμάτια Είσεπραξεων καί διπλότυπα Έντάματα Πληρωμών, έκτελεστέα έφ' όσον φέρουν τήν ύπογραφή του Προέδρου ή του νομίμως έξουσιοδοτημένου εκπροσώπου του καί του Ταμείου.

δ) Βιβλίο Περιουσιολογίου, στό όποίο καταγράφονται τά κινητά καί άκίνητα περιουσιακά στοιχεία, πού έχουν διατεθεί σέ χρήση του Κ.Δ.Α.Π.

ε) Μητρώο έγγεγραμμένων παιδιών.

στ) Φυλάσσει καί άτομικούς φακέλους τών φιλοξενουμένων παιδιών, όπου είναι καταχωρημένα τά στοιχεία αυτών.

ζ) Βιβλίο παρουσίας προσωπικού.

η) Βιβλίο ή καταστάσεις δραστηριοτήτων.

Η έκάστοτε οικονομική χρήση ταυτίζεται μέ τό

σχολικό έτος, άρχομένη τήν 1η 'Ιουλίου κάθε έτους και λήγουσα τήν 30ή 'Ιουνίου. Έξαιρετικά ή πρώτη χρήση άρχίζει μέ τή δημοσίευση στό Φ.Ε.Κ. του παρόντος Κανονισμού-σύστασης του 'Ιδρύματος και λήγει τήν 30ή 'Ιουνίου 2023.

Άρθρον 20

Δωρητές – Εύεργέτες

Η Διοικούσα Έπιτροπή μέ απόφασή της δύναται νά ανακηρύξει Δωρητές και Εύεργέτες είτε έν ζωή, είτε μετά θάνατον και νά άπονέμει σχετικές διακρίσεις και έπιβραβεύσεις.

Άρθρον 21

Τελικές Διατάξεις

Άλλο θέμα σχετικό μέ τή λειτουργία τών Κ.Δ.Α.Π. πού δέ συμπεριλαμβάνεται και δέν έρχεται σέ αντίθεση μέ τά άνωτέρω, ρυθμίζεται μέ απόφαση της Διοίκουσης Έπιτροπής, λαμβάνοντας ύπ' όψιν τούς ισχύοντες έκαστοτε νόμους.

Τό 'Ιδρυμα καταργείται μέ απόφαση της 'Ιερās Συνόδου κατόπιν αίτιολογημένης άποφάσεως της Διοίκουσης Έπιτροπής αυτού, ή όποία έγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, όταν δέν έκπληρώνει τίς έκκλησιολογικές και παιδαγωγικές προϋποθέσεις και τήν άποστολή του, όταν παρεκκλίνει του σκοπού του ή καταστεί άνέφικτη ή λειτουργία του. Σέ περίπτωση καταργήσεως του Κ.Δ.Α.Π. κάθε κινητό και άκίνητο περιουσιακό στοιχείο αυτού περιέρχεται αυτόδικαίως

στό Νομικό Πρόσωπο της 'Ιερās Μητροπόλεως Σερρών και Νιγρίτης.

Άρθρον 22

Ίσχύς και τροποποίηση του Κανονισμού

1. Ο παρών Κανονισμός ισχύει από της δημοσιεύσεως αυτού διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως. Ο Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης και διά του επίσημου Δελτίου της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Κάθε τροποποίηση αυτού γίνεται από τήν 'Ιερά Σύνοδο κατόπιν αίτιολογημένης άποφάσεως της Διοίκουσης Έπιτροπής, έγκεκριμένης υπό του οικείου Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Άρθρον 23

Κάλυψη δαπάνης

Μέ τόν παρόντα Κανονισμό ούδεμία δαπάνη προκαλείται σέ βάρος του προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της 'Ιερās Μητροπόλεως Σερρών και Νιγρίτης. Οιαδήποτε μελλοντική δαπάνη θά έγγράφεται στόν οικείο Προϋπολογισμό.

Η Άπόφαση αυτή νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό επίσημο δελτίο της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθήναι, 24.8.2022

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεός

† Ο Ωρεών Φιλόθεος

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ 20/1981 περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως
τοῦ ἐν Σίφνῳ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ “ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου,
Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου (Α΄ 330)

Ἀριθμ. 345/2022

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ’ ὄψιν:

1. τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 146),

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου,

4. τὴν ὑπ’ ἀριθ. 606/1.3.2022 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου κ. Δωροθέου,

5. τὴν ἀπὸ 339/15.3.2022 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6. τὴν ἀπὸ 15.3.2022 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ

7. τὴν ἀπὸ 5.10.2022 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,

ψηφίζομεν τὸν Κανονισμὸν ὑπ’ ἀριθ. 345/2022, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 345/2022

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ 20/1981 περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν Σίφνῳ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ “ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου (Α΄ 330)

Ἄρθρον 1

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Κανον. 20/1981 «Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν Σίφνῳ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ “ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου» (Φ.Ε.Κ. Α΄ 330/27.11.1981), ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 2

1. Ἡ διοίκησις τοῦ Ἱεροῦ τούτου Προσκυνηματοῦ ἀνατίθεται εἰς ὀκταμελῆ Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ:

α) τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ ἐν Σίφνῳ Ἀρχιερατικοῦ αὐτοῦ Ἐπιτρόπου,

β) τεσσάρων (4) μελῶν, κληρικῶν ἢ λαϊκῶν, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἀπάντων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου,

γ) τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις Σιφνίων, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Συνδέσμου Σιφνίων,

δ) δύο (2) μελῶν τοῦ Συνδέσμου Σιφνίων, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, κατὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου. Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως τοῦ Συνδέσμου Σιφνίων διὰ τὸν ὀρισμὸν ἐκπροσώπων του, ὁ Μητροπολίτης προβαίνει εἰς τὸν κατὰ κρίσιν του ὀρισμὸν ἰσαριθμῶν μελῶν.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀνωτέρω, γενόμενος δι’ ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου εἶναι ἐπὶ τριετῆ θητεία, ἐκάστης τριετίας ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου.

3. Τὸ λειτούργημα τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικόν καὶ ἄμισθον».

Άρθρον 2

Τό άρθρον 3 του Κανονισμού 20/1981 «Περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως του έν Σίφνω Ίεροϋ Προσκυήματος “ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ” τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Σύρου» (Φ.Ε.Κ. Α΄ 330/27.11.1981), αντικαθίσταται ως ἑξῆς:

«Άρθρον 3

Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή κατά τήν πρώτην συνεδρίασιν αὐτῆς συγκροτεῖται εἰς σῶμα, ὅτε καί ἐκλέγει τόν Γραμματέα καί Ταμίαν αὐτῆς. Εὐρίσκεται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον πέντε (5) ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, διά φυσικῆς παρουσίας, ἀποκλειομένης τῆς δι' ἐξουσιοδοτήσεως συμμετοχῆς των. Διά τās ἐν Ἀθήναις πάσης φύσεως ὑποθέσεις τοῦ Ίεροϋ Προσκυήματος, ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή θά

ἐξουσιοδοτεῖ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τά δυνάμενα πρός ἐνέργειαν τῶν δεόντων εἰς Ἀθήνας».

Άρθρον 3

1. Ὁ παρῶν Κανονισμός δέν προκαλεῖ δαπάνην εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

2. Ὁ παρῶν Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρῶν Κανονισμός νά δημοσιευθεῖ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 5 Ὀκτωβρίου 2022

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στήν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 31.10.2022

Περί ἀνακηρύξεως, λειτουργίας καί διαχειρίσεως τοῦ Ίεροϋ Προσκυήματος Παλαιοχριστιανικῆς Βασιλικῆς Ἀγίου Ἰσιδώρου τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἴνουσσῶν

Ἄριθμ. 346/2022

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

τά ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

τάς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικᾶς ἐπιταγᾶς, τούς Ἱερούς Κανόνας καί τούς νόμους τοῦ Κράτους,

τάς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἴνουσσῶν,

τήν ὑπ' ἀριθμ. 165/31.8.2022 πράξιν καί τήν ὑπ' ἀριθ. 1515/921/31.8.2022 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἴνουσσῶν κ. Μάρκου,

τήν ὑπ' ἀριθ. 363/1.9.2022 γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

τήν ἀπό 6.9.2022 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ίερᾶς Συνόδου καί

τήν ἀπό 5.10.2022 Ἀπόφασιν τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,

ψηφίζομεν τόν Κανονισμόν ὑπ' ἀριθ. 346/2022, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 346/2022

Περί άνακηρύξεως, λειτουργίας καί διαχειρίσεως του Ίεροϋ Προσκυήματος Παλαιοχριστιανικής Βασιλικής Αγίου Ίσιδώρου τής Ίερās Μητροπόλεως Χίου, Ψαρών καί Οίνουσσών

Άρθρον 1

Η παλαιοχριστιανική βασιλική Αγίου Ίσιδώρου, ναός του 4ου-5ου αιώνας μ.Χ., εις τήν όποίαν εύρίσκονται καί οι τάφοι των Αγίων Ίσιδώρου καί Μυρόπης, λειτουργούσα εις τό διάστημα των δεκαπέντε αιώνων από τής άνεγέρσεως αυτής ως Ίερόν Προσκύημα των έγγύς καί των μακράν, τεθεισα έκπαλαι εις δημοσίαν λατρείαν, έχουσα υπερτοπικήν λατρευτικήν σημασίαν καί άνακαινισθεΐσα επ' έσχάτων, άποτελεί έκκλησιαστικόν νομικόν πρόσωπον ιδιωτικού δικαίου, κατά τήν έννοιαν των διατάξεων των άρθρων 1 καί 59 του Νόμου 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος», υπό τήν έπωνυμίαν: «Ίερόν Προσκύημα Παλαιοχριστιανικής Βασιλικής Αγίου Ίσιδώρου Χίου», μέ έδραν τήν περιοχήν Λέτσαϊνα εις τήν πόλιν τής Χίου, υπαγόμενον εις τήν Ίεράν Μητρόπολιν Χίου, Ψαρών καί Οίνουσσών.

Άρθρον 2

1. Η Διοίκησης καί Διαχείρισης του Ίεροϋ Προσκυήματος ένεργείται υπό έπταμελοϋς Διαχειριστικής Έπιτροπής, άποτελουμένης εκ: α) του οικείου Μητροπολίτου, ως Προέδρου, καί β) έξ (6) κληρικών καί λαϊκών μελών, διακρινομένων διά τό όρθόδοξον εκκλησιαστικόν ήθος, διοριζομένων μετ' ίσαριθμων άναπληρωτών, δι' Άποφάσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

2. Τόν Πρόεδρον του Ίεροϋ Προσκυήματος, άπόντα ή κωλυόμενον, άναπληροΐ ό υπ' αυτού όριζόμενος Άντιπρόεδρος, έξουσιοδοτούμενος εκάστοτε έγγραφως υπ' αυτού.

3. Ο διορισμός τής Διαχειριστικής Έπιτροπής ένεργείται μετά τό πρώτον 15ήμερον του μηνός Δεκεμβρίου εκάστης τριετίας, τής θητείας αυτής άρχομένης από τής 1ης Ιανουαρίου του έπομένου έτους.

4. Η θητεία τής πρώτης Διαχειριστικής Έπιτροπής λήγει τήν 31ην Δεκεμβρίου 2022.

5. Η Διαχειριστική Έπιτροπή, κατά τήν πρώτην συνεδρίαν αυτής, συγκροτείται εις σώμα εκλέγουσα εκ των λαϊκών μελών αυτής τόν Ταμίαν καί τόν Γραμματέα.

6. Η Διαχειριστική Έπιτροπή εύρίσκεται εν άπαρτία, όταν οι παρόντες είναι πλείονες των άπόντων.

7. Τό λειτούργημα των μελών τής Διαχειριστικής Έπιτροπής είναι τιμητικόν καί αί προσφερόμεναι ύπηρεσίαι ύφ' εκάστου των μελών αυτής παρέχονται δωρεάν, άνευ άντιμισθίας τινός ή άποζημιώσεως.

8. Οι διατελέσαντες ως μέλη τής Έπιτροπής δύνανται νά άναδιορισθώσι.

9. Εις τήν κρίσιν του οικείου Μητροπολίτου έν- απόκειται ή ήτιολογημένη άντικατάστασις μέλους τινός τής Διαχειριστικής Έπιτροπής.

10. Αί άποφάσεις τής Διαχειριστικής Έπιτροπής λαμβάνονται κατά πλειονοψηφίαν των παρόντων, έν ίσοψηφία νικώσης τής ψήφου του Προέδρου.

Άρθρον 3

1. Η Διαχειριστική Έπιτροπή συνεδριάζει, όσάκις παρίσταται άνάγκη, καθ' ήμέραν καί ώραν όριζομένην υπό του Προέδρου. Ώσαύτως, συνεδρίαν τής Διαχειριστικής Έπιτροπής δύνανται νά αιτήσωσιν έγγραφως τρία τουλάχιστον εκ των μελών αυτής.

2. Η Διαχειριστική Έπιτροπή δέν δύναται νά συγκληθής καί νά συνεδριάση νομίμως, εάν δέν παρίσταται ό Πρόεδρος αυτής αυτοπροσώπως ή δι' άντιπροσώπου, έγγραφως έξουσιοδοτηθέντος προς τουτο υπ' αυτού.

Άρθρον 4

1. Τό νομικόν πρόσωπον του Ίεροϋ Προσκυήματος εκπροσωπείται ένώπιον πάσης δικαστικής καί διοικητικής άρχής υπό του Προέδρου αυτού ή ύφ' έτέρου μέλους τής Διοικούσης Έπιτροπής, έγγραφως έξουσιοδοτουμένου υπό του Προέδρου.

2. Ο Πρόεδρος του Ίεροϋ Προσκυήματος συμβάλλεται έξ όνόματος καί διά λογαριασμόν αυτού, προηγουμένη άποφάσει τής Διαχειριστικής Έπιτροπής. Προκειμένου περι «δόσεως όρκου», τουτον δίδει διά τό Ίερόν Προσκύημα έν των λαϊκών μελών τής Διαχειριστικής Έπιτροπής, έγγραφως εκάστοτε έξουσιοδοτούμενον προς τουτο υπ' αυτής.

Άρθρον 5

Η Διαχειριστική Έπιτροπή έχει τά εξής καθήκοντα:

1) Είσιπράττει άπαντα έν γένει τά εισοδήματα του Ίεροϋ Προσκυήματος.

2) Καταρτίζει τόν Προϋπολογισμόν καί τόν Άπολογισμόν του Ίεροϋ Προσκυήματος, οϋς ύποβάλλει έμπροθέσωμς προς έλεγchon καί εγκρισιν εις τό οικείον Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

3) Μερικώς διά τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

4) Τηρεῖ τά κάτωθι διαχειριστικά στοιχεῖα: α) διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων, β) διπλότυπα ἐντάλματα πληρωμῶν, γ) βιβλίον Ταμείου, δ) Καθολικόν ἐσόδων καί ἐξόδων, ε) βιβλίον Πρακτικῶν, στ) βιβλίον τιμαλφῶν καί λοιπῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων καί ζ) Κτηματολόγιον, ἀπάντων ἠριθμημένων καί τεθεωρημένων ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 6

1. Τό διαχειριστικόν ἔτος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἀρχεται τήν 1ην Ἰανουαρίου καί λήγει τήν 31ην Δεκεμβρίου.

2. Μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, ἡ Διαχειριστική Ἐπιτροπή συντάσσει τόν Προϋπολογισμόν διά τήν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους καί ὑποβάλλει τοῦτον πρός ἔλεγχον καί ἔγκρισιν εἰς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

3. Μέχρι τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, ἡ Διαχειριστική Ἐπιτροπή συντάσσει τόν Ἀπολογισμόν τοῦ λήξαντος διαχειριστικοῦ ἔτους καί ὑποβάλλει τοῦτον πρός ἔλεγχον καί ἔγκρισιν εἰς τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

4. Διά πάσαν εἴσπραξιν ἐκδίδεται Γραμμάτιον εἰσπράξεως, διά πάσαν δέ πληρωμὴν Ἐντάλμα πληρωμῆς. Τά ἐκδιδόμενα Γραμμάτια εἰσπράξεων καί τά Ἐντάλματα πληρωμῶν, εἰς ἃ ἐπισυνάπτονται πάντα τά δικαιολογητικά, φέρουν τήν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμείου τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

- α) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ δίσκου καί κυτίων.
- β) Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐκποιήσεως ἀποκῆρου, τιμαλφῶν, ἐλαίου καί λοιπῶν ἀφιερωμάτων τῶν πιστῶν.
- γ) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ διαθέσεως εἰκόνων ἢ βιβλίων.
- δ) Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιουσίας (ἐκποιήσεις, ἐκμισθώσεις κ.λπ.).
- ε) Αἱ ἐκούσαι εἰσφοραί, δωρεαί, κληροδοτήματα καί ἐπιχορηγήσεις ὑπό φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, Ὑπουργείων, τῆς Περιφερείας, Δήμων ἢ Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων.
- στ) Αἱ προαιρετικά εἰσπράξεις ἐξ ἱεροτελεστιῶν.
- ζ) Οἱ τυχόν τόκοι ἐκ καταθέσεων, ὡς καί πάσα ἄλλη πηγὴ μὴ ἀπάδουσα τῇ Ὁρθοδόξῃ διδασκαλίᾳ καί τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἤθει.

Ἄρθρον 8

1. Ἡ ἐν γένει διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἢ σύνταξις τοῦ Προϋπολογισμοῦ καί Ἀπολογισμοῦ, ἢ ἄσκησις τοῦ ἐλέγχου κ.λπ. διέπεται ὑπό τῶν συναφῶν διατάξεων τοῦ Ν. 590/1977 καί τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν».

2. Τά ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος διατίθενται:

α) Διά τήν συντήρησιν καί ἐξωραϊσμόν αὐτοῦ καί τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεών του.

β) Διά τήν μισθοδοσίαν τυχόν προσληφθησομένου προσωπικοῦ ἢ ἐκτάκτων συνεργατῶν.

γ) Διά τήν προμήθειαν τῶν ἀπαραιτήτων ἐπίπλων, σκευῶν καί ἀγαθῶν.

δ) Διά τήν ἐνίσχυσιν τῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ε) Διά τήν ἐκδοσιν βιβλίων θεολογικοῦ, φιλολογικοῦ, ἱστορικοῦ καί ἀρχαιολογικοῦ περιεχομένου καί τήν διοργάνωσιν συνεδρίων.

στ) Διά τήν χορήγησιν ὑποτροφίῶν εἰς φοιτητάς ἢ σπουδαστάς Χίου. Τά ἀφορῶντα εἰς τὰς ὑποτροφίας ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω κατανομή τῶν πόρων τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος ἔσται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, διενεργεῖ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καί ὑπογράφει ἅπασαν τήν ἀλληλογραφίαν, προϊστάται τοῦ προσωπικοῦ καί εἰσηγεῖται εἰς τήν Διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν τήν λήψιν παντός μέτρου, ἐξασφαλίζοντος τήν πειθαρχίαν καί διευκολύνοντος τήν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 10

1. Ὁ Ταμίας παραλαμβάνει παρά τοῦ προκατόχου του, διὰ πρωτοκόλλου ὑπογραφομένου παρ' αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ ἀποχωροῦντος Ταμείου καί τεθεωρημένου παρά τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ μετρητά, ὡς καί τὰ τυχόν ὑπάρχοντα χρεώγραφα, ὁμολογίας, γραμμάτια καί πάντα σχετικόν τίτλον ἢ ἔγγραφον.

2. Ὁ Ταμίας δέν δύναται νά κρατῇ εἰς χεῖρας του ποσόν ἄνω τῶν χιλίων (1.000,00) εὐρώ. Τό ἐπὶ πλέον τούτου καταθέτει εἰς τοκοφόρον λογαριασμόν ὑπο-

καταστήματος Τραπέζης εν Χίω ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

3. Διὰ τὴν ἀνάληψιν ποσοῦ μεγαλύτερου τῶν πεντακοσίων (500,00 €) εὐρώ, δέον ὅπως ἢ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσῃ πρακτικόν, ὅπερ θὰ τυγχάνῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11

1. Πᾶσα δαπάνη δέον ὅπως προβλέπεται παρά τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Ἀναθεώρησις τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπεται ἐντὸς τοῦ διανοσμένου διαχειριστικοῦ ἔτους, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολ. Συμβουλίου.

2. Ποσὸν καταβαλλόμενον ἄνευ προβλέψεως ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος καὶ ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, βαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου τὸν Ταμίαν.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις ἔργων κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἄνευ τηρήσεως τῶν κειμένων νόμων καὶ κανονισμῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀγορὰ ἱερῶν σκευῶν, ἐπίπλων καὶ βιβλίων ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12

Διὰ τὰς ἐκμισθώσεις ἢ ἐκποιήσεις κινητῶν ἢ ἀκινήτων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἀποδοχὴν ἢ ἀποποίησιν δωρεᾶς, σύστασιν δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἢ παραίτησιν ἀπὸ ὑφισταμένου τοιοῦτου, προσφυγὴν τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος εἰς ἔνδικα μέσα ἢ παραίτησιν ἀπ' αὐτῶν, ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 2713/1434/14.08.2020 Κανονισμὸς περὶ ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, ἐκποιήσεως, ἀγορᾶς, ἀνταλλαγῆς καὶ ἀντιπαροχῆς ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν (Φ.Ε.Κ. Β' 3419), ὅπως ἐκάστοτε ἰσχύει.

Ἄρθρον 13

Ἡ ἐν γένει ἐποπτεία τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 14

Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγ. Ἰσιδώρου καὶ περὶ αὐτῆς κυκλοτερῶς, ἐξωτερικῶς μὲν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ», ἐσωτερικῶς δὲ «ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΓΙΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΧΙΟΥ».

Ἄρθρον 15

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν παύη νὰ ὑφίσταται τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα, τοῦτο περιέρχεται μετὰ πάσης τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας του εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν.

Ἄρθρον 16

Διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, διὰ τὸ ὁποῖον δέν προβλέπει ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἢ ἕτεροι νόμοι τῆς Πολιτείας ἢ ἐκκλησιαστικοὶ κανονισμοί, ἀρμόδιον τυγχάνει τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 17

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' Ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν, μὲ ὑποχρεωτικῶς θετικὴν ψήφον τοῦ Σεβ. Προέδρου καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 18

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Πᾶσα κανονιστικὴ διάταξις, ἀφορῶσα εἰς τὸ Ἱ. Προσκύνημα καὶ ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν, καταργεῖται.

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθῆναι, 5 Ὀκτωβρίου 2022

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

«Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ 210/2010 «Διεύθυνσις Δημοσιονομικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 135)»

Ἀριθμ. 344/2022

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 καὶ 4, 42 καὶ 46 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α΄ 146),

2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 9539/1548/21.10.2021 εἰσήγησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν,

3) τὸ ἀπὸ 1.12.2021 ὑπηρεσιακὸν σημεῖωμα τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

4) τὴν ἀπὸ 2.12.2021 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί

5) τὴν ἀπὸ 5.10.2022 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἀποφασίζουσα:

τροποποιεῖ τὸν Κανονισμὸν 210/2010 «Διεύθυνσις Δημοσιονομικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 135/Α΄/2010), ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 344/2022

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ 210/2010

«Διεύθυνσις Δημοσιονομικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 135)

Ἄρθρον 1

Ἡ παράγραφος 1Δ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κανονισμοῦ 210/2010 «Διεύθυνσις Δημοσιονομικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α΄ 135) ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1Δ. Ἐλέγχει προληπτικῶς ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα καὶ κανονικότητα πᾶν ἔσοδον ἢ δαπάνην ἄνω τῶν πεντακοσίων εὐρώ (500,00 €) ἢ σύμβασιν μισθώσεως ἄνω τῶν χιλίων εὐρώ (1.000,00 €) μηνιαίως ἢ ἀπόφασιν, τὰ ὅποια ἐμπίπτουν εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς ἀποφασιστικὰς ἀρμοδιότητας τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς ἢ ἐτέρων ἐξουσιοδοτημένων Διευθυντῶν, πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεων τῶν ἐν λόγῳ ὀργάνων».

Ἄρθρον 2

Ὁ παρῶν κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιεύεται δὲ καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 3

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ παρῶν κανονισμὸς νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήνα, 5 Ὀκτωβρίου 2022

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὡρεῶν Φιλόθεος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπὲρ ὅσιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/ 1977 «Περὶ καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146/31-5-1977), καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπὲρ ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ :

Ἁγίου Γεωργίου Βαροσίου Γρεβενῶν

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Γρεβενοῖς τῆ 29ῃ Σεπτεμβρίου 2022

† Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 14.10.2022

Ἱερά Μητρόπολις Γρεβενῶν

Ἐχοντες ὑπὲρ ὅσιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ.2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/ 1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπὲρ ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» καὶ προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἱερός Ναός Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀσπροκάμπου
Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς Μεσολάκκου
Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς Μικροῦ Σειρηνίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Καλοχίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Δήμητρας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Κατάκαλης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἐλευθεροχωρίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Δεσπότη
Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος Καρπεροῦ

Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Κνίδης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Ἐξάρχου
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Δαφνεροῦ
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Ἰτέας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Παλιουριάς
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀγάπης
Ἱερός Ναός Ἁγίας Τριάδος Μικροκλεισουράς
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Διπόρου
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Σαμαρίνας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Πριονίων
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Λάβδας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Περιβολίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Κοσματίου
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀβδέλλης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Σμίξης
Ἱερός Ναός Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Φιλιππίων
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Κυδωνίων
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Ροδιάς
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυρακαλῆς
Ἱερός Ναός Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀλατόπετρας
Ἱερός Ναός Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Λόχμης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Κοκκινιάς
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Λειψίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Νέας Τραπεζούντας
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Κληματακίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Χαράλαμπος Κάστρου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Σπηλαίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐλάτου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐλευθέρου Α΄
Ἱερός Ναός Γενέσιου Θεοτόκου Νεοχωρίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἀναβρυτῶν
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Μαυραναίων
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Βατολάκκου
Ἱερός Ναός Γενέσιου Θεοτόκου Πανορόματος
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Μικρολειβάδου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Μεσολουρίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Μαυραναίων
Ἱερός Ναός Προφήτου Ἡλίου Αἰμιλιανοῦ
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Βάρης
Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἰτέας
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Πιστικοῦ
Ἱερός Ναός Κοιμήσεως Θεοτόκου Πυλωρῶν

Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Φελλίου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Σταυροῦ
Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Προσβόρου
Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀθανασίου Πριονίων
Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου Κοσματίου

καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά ὑπό τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Γρεβενοῖς τῆ 29ῃ Σεπτεμβρίου 2022

† Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 14.10.2022

Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37, παρ. 2, τοῦ Ν. 590/1977, «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς ὀργανικές θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Κοιμήσεως Θεοτόκου Βολισσοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου Πυραμάς
Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καταρράκτου
Ἁγίας Παρασκευῆς Φυτῶν
Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστοῦ Ἐγρηγόρου
Γενεσίου Θεοτόκου Λεπτοπόδων
Ταξιαρχῶν Ἀναβάτου
Ἁγίας Μαρίνης Βερβεράτου
Ἁγίων Ἀναργύρων Ποταμιάς
Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστοῦ Διευχῶν
Ἁγίου Παντελεήμονος Κηπουριῶν
Ἁγίου Γεωργίου Σιδηροῦντος

ὡς καί τās κενάς ὀργανικές θέσεις τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Εὐαγγελιστρίας πόλεως Χίου
Ἁγίου Γεωργίου Βροντάδου
Ἁγίου Εὐστρατίου Θυμιανῶν

καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χίῳ τῆ 29ῃ Σεπτεμβρίου 2022

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 14.10.2022

Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις:

α) Τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν.590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

β) Τās διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» καί

γ) Τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Παροναξίας» (Φ.Ε.Κ. 482/Β'/17-2-2020),

προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενάς ὀργανικές θέσεις Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν:

1. Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου πόλεως Νάξου
2. Παντανάσσης πόλεως Νάξου

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νάξῳ τῆ 3ῃ Ὀκτωβρίου 2022

† Ὁ Παροναξίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 14.10.2022

Ίερά Μητρόπολις Σισανίου καί Σιατίστης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 38, παραγρ. 2 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καί τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 (Φ.Ε.Κ. τ. Α', 153/22-8-2018) Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

- α) Ἁγίου Ἀθανασίου, Ἁγίου Κοσμᾶ
- β) Ἁγίου Νικολάου, Τρικόρφου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σιατίστῃ, τῆ 12ῃ Ὀκτωβρίου 2022

† Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 14.10.2022

Ίερά Μητρόπολις Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

α) τῶν ἄρθρων 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί β) τῶν ἄρθρων 4-7, 17 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Διακόνου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ἁγίου Γεωργίου Ναυπάκτου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῆ 17ῃ Ὀκτωβρίου 2022

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.10.2022

Ίερά Μητρόπολις Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

α) τῶν ἄρθρων 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί β) τῶν ἄρθρων 4-7 καί 17 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Ἀθανασίου Βλαχομάνδρας

Ἁγίου Γεωργίου Κάτω Βασιλικῆς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῆ 17ῃ Ὀκτωβρίου 2022

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.10.2022

Ίερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ἁγίου Νικολάου Ἐλευθερουπόλεως

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῆ 4ῃ Ὀκτωβρίου 2022

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.10.2022

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ.
της 7.10.2022*

Μετά από έκτακτη ολιγόλεπτη Συνεδρίαση της Διαρκούς Ίερᾶς Συνόδου, της 166ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, τοποθετήθηκαν:

α. Στὴν θέση τοῦ Α΄ Γραμματέως-Πρακτικογράφου, ὁ μέχρι πρότινος Β΄ Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος, Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραπίων Μιχαλάκης.

β. Στὴν θέση τοῦ Β΄ Γραμματέως-Πρακτικογράφου, ὁ μέχρι πρότινος Γραμματεὺς παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκοπῶν, Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωάννης Καραμούζης.

Τέλος, ἀπὸ τὴν Δευτέρα 10 ἕως καὶ τὴν Τετάρτη 12 Ὀκτωβρίου 2022, συνέρχεται ἡ Διαρκὴς Ίερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς 166ης Συνοδικῆς Περιόδου, γιὰ νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

*Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ίερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ.
της 10.10.2022 καὶ 11.10.2022*

Συνῆλθε ἐπὶ διήμερο, Δευτέρα 10 καὶ Τρίτη 11 Ὀκτωβρίου 2022, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου, ἡ Διαρκὴς Ίερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 166ης Συνοδικῆς Περιόδου.

Κατὰ τὴς δύο Συνεδρίες ἡ Δ.Ι.Σ.:

- Ἐνημερώθηκε περὶ τοῦ Εὐχαριστηρίου Γράμματος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου γιὰ τὴν ἐκδίλωση αἰσθημάτων συμπαθείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν καταστροφικὴ πυρκαϊὰ στὸ Ὁμογενειακὸ Γηροκομεῖο Βαλουκλῆ.

- Ἀπεδέχθη τὴν παραίτηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ. Ἀθανασίου ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέφρασε τὴς θερμὲς εὐχαριστίες τῆς πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴς ὑπερκοσμετικὲς πολύτιμες ὑπηρεσίες του σὲ αὐτὴ τὴ νευραλγικὴ σημασίᾳ θέση. Κατόπιν δὲ προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, τοποθέτησε στὴν θέση τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἀπόστολο Κβαλιώτη, μέχρι τοῦδε Διευθυντῆ τοῦ Γραφείου Εὐρωπαϊκῆς Διασύνδεσης τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

- Ἐνημερώθηκε περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δράμας, περὶ τῆς ἐκδίλωσης παράδοσης καὶ παραλαβῆς τοῦ χειρογράφου Εὐαγγελισταρίου τοῦ 10ου αἰῶνα, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τὴν 29η Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. στὴν Ἱ. Μονὴ Παναγίας Εἰκοσιφοινίσσης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δράμας.

- Ἐνέκρινε τὴν πρόταση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσστόμου περὶ τῆς ἀπονομῆς τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν Φιλολόγο ἐκπαιδευτικὸ καὶ ἐπιφανῆ μελετητὴ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη κ. Νικόλαο Δ. Τριανταφυλλόπουλο.

- Ἐνέκρινε τὴν ἀποστολὴ ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Ὑγείας κ. Ἀθανάσιο Πιλερῆ γιὰ τὸ ζήτημα τῶν ὑγειονομικῶν σὲ ἀναστολή.

- Κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεῶν, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος θά προστεῖ στὸν πρῶτο πανηγυρικὸ

έορτασμό του ἄρτι ἀγιοκαταταχθέντος Ὁσίου Βησσαρίωνος τοῦ Ἀγαθωνίτου στήν Ἱ. Μονή Ἀγάθωνος, τήν Κυριακή 22 Ἰανουαρίου 2023.

-Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰερώνυμος, ὡς ὁ οἰκεῖος καί ἀρμόδιος Ποιμενάρχης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐνημέρωσε τά Μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικά μέ τήν ὑπόθεση τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίων Ἰσιδώρων Λυκαβητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐμπίπτει στήν ποιμαντική καί κανονική του ἀρμοδιότητα.

-Ἐπίσης, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ἡ Δ.Ι.Σ. ὄρισε:

Τόν ἐκ τῶν συνοδικῶν ὑπαλλήλων Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Δαμασκνῶ Πετράκο, Γραμματέα παρά τῷ Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Νικόδημο Ἀθανασίου, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροῦπόλεως, Γραμματέα παρά τῷ Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τόν ἐκ τῶν συνοδικῶν ὑπαλλήλων Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Θεόκλητο Μέντη, Γραμματέα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος.

Τόν ἐκ τῶν συνοδικῶν ὑπαλλήλων Αἰδεσμοῦ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἐμμανουήλ Παπαμικρούλη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς Ὑποτροφῶν.

Ἐπιπλέον, σχετικά μέ τήν καταδίκη τῆς Ἑλλάδας ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, κατόπιν προσφυγῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἄρνηση ἐπαναφορᾶς τοῦ πολεοδομικοῦ καθεστῶτος τῶν ἀκινήτων τῆς Βουλιαγμένης, ἡ Διαρκῆς Ἱερᾶ Σύνοδος, ἔχοντας τήν εὐθύνη τῆς ὀρθῆς ἐνημερώσεως ἐπί τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί προκειμένου νά ἀποκαταστήσει τήν ἀλήθεια σχετικά μέ ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.), διευκρινίζει τά ἀκόλουθα:

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δικαιώθηκε στίς 2.6.2022 ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο (Ε.Δ.Δ.Α.), τό ὁποῖο ὁμόφωνα δέχθηκε τήν προσφυγή της καί ἀποφάνθηκε ὅτι συνιστᾶ παραβίαση τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 (περί δίκαιης δίκης) τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σύμβασης τῶν Δικαιω-

μάτων τοῦ Ἀνθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) ἡ ἐπί 20 ἔτη ἄρνηση τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας νά συμμορφωθεῖ στίς ἀποφάσεις τῶν ἑλληνικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων καί νά ἐπαναφέρει τά ἐκκλησιαστικά ἀκίνητα στή Βουλιαγμένη στό πολεοδομικό καθεστῶς πού εἶχαν πρῖν ἀπό τήν κήρυξή τους ὑπό ἀπαλλοτρίωση.

Ἡ ἡγεσία τοῦ Δήμου Βάρης, Βούλας, Βουλιαγμένης ἐξέδωσε (6.10.2022) μία ἀνακριβῆ ἀνακοίνωση, πού χαρακτηρίζει ὡς ἥττα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν καταδικαστική γιά τό Ἑλληνικό Κράτος ἀπόφαση τοῦ Ε.Δ.Δ.Α. Ἀποσιωπᾶ ἐντελῶς ὅτι ἔγινε δεκτό τό κύριο αἴτημα τῆς προσφυγῆς καί ἐξαντλεῖται στό ὅτι τό Ε.Δ.Δ.Α. ἀπέρριψε ἓνα παρεπόμενο αἴτημα τῆς προσφυγῆς γιά ἐπίδικαση δίκαιης (χρηματικῆς) ἱκανοποίησης, τό ὁποῖο ἡ ἀνακοίνωση χαρακτηρίζει ἀνακριβῶς ὡς αἴτημα γιά «ἀποκατάσταση τῆς φερόμενης ὑλικῆς ζημίας». Ἡ ἀποκατάσταση τῆς περιουσιακῆς ζημίας, πού ὑφίσταται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, δέν ζητήθηκε ἐνώπιον τοῦ Ε.Δ.Δ.Α. οὔτε εἶχε προβληθεῖ μέχρι σήμερα ἐνώπιον τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων καί θά κριθεῖ στό μέλλον ἀπό αὐτά. Τόσο τό Ἑλληνικό Δημόσιο, ὅσο καί ὁ Δῆμος Β.Β.Β., πού εἰσηγήθηκε μαζικές ἀπαλλοτριώσεις ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἀπό τό 1980 καί οὐδέποτε μέχρι σήμερα κατέβαλε ἀποζημίωση, καταδικάσθηκαν σέ καταβολή προστίμων ἀπό τά διοικητικά δικαστήρια (2012), ἐπειδή ἀρνοῦνται νά προχωρήσουν σέ ἐπαναφορά τῶν ἀκινήτων στό πολεοδομικό καθεστῶς πού εἶχαν πρὸ τῆς κήρυξης τῶν ἀπαλλοτριώσεών τους, πού ἔχουν πλέον ἀρθεῖ. Στίς 21.7.2021 ὁ Δῆμος Β.Β.Β. εἰσηγήθηκε τήν ἐκ νέου κήρυξη ἀπαλλοτρίωσης σέ βάρος ἀκινήτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προβάλλοντας τήν ἀνήκουστη ἄποψη ὅτι εἶναι νομικῶς δυνατόν νά ἀπαλλοτριωθοῦν χωρίς ἀποζημίωση, κατά πλήρη παράβαση τοῦ Συντάγματος καί τῆς διεθνoῦς νομοθεσίας. Οἱ ὑπηρεσίες τῆς κεντρικῆς Κυβέρνησης δέν ἔκαναν ἀποδεκτὴ αὐτήν τήν παράνομη εἰσήγηση.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐλπίζει ὅτι μετὰ τήν δίκαιή της στό Ε.Δ.Δ.Α. τό Ἑλληνικό Δημόσιο καί ὁ Δῆμος Β.Β.Β. θά τιμῆσουν τήν

ἀρχή τοῦ Κράτους Δικαίου. Αναμένει ὅτι θὰ δώσουν τέλος στήν κατάφωρη ἀδικία σέ βάρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, πού πρέπει νά ἀξιοποιηθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία πρὸς ὄφελος τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καί κυρίως ὅτι δέν θὰ ἐπιβαρύνουν τοὺς φορολογούμενους πολίτες, ἐπιμένοντας σέ ἐνέργειες καί παραλείψεις, πού ἔχουν κριθεῖ ὡς ἔκνομες μέ ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου καί τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης.

Τέλος, ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν, ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱ. Μητροπόλεων, Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

*Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶ Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή
Πολιτιστικῆς Ταυτότητας

*Δελτίον Τύπου τῆς 30.9.2022
περὶ τῶν Ἐκδηλώσεων Μνήμης
ἐπ' ἀφορμῇ τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν
ἀπὸ τῆ Μικρασιατικῆ Καταστροφῆ*

Συνεχίζονται κατὰ τό πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Ὀκτωβρίου οἱ Συνοδικές καί Περιφερειακές Ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆ Μικρασιατικῆ Καταστροφῆ. Συγκεκριμένα: Τό Σάββατο 1 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 09.00, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου διοργανώνει τό Ἡ' Θεολογικό Συνέδριο στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεως. Τό Συνέδριο διοργανώνεται μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς (στῆς 4 Ὀκτωβρίου) τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου, πρώτου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, καί ἔχει ὡς θέμα: «Ἐκκλησιαστική Παράδοση καί Πολιτισμός τῆς Μικρᾶς Ἀσίας».

Τό Συνέδριο θὰ μεταδοθεῖ διαδίκτυακῶς ἀπὸ τῆ διεύθυνση parembasis.gr. Εἰσηγήσεις θὰ

παρουσιάσουν οἱ:

-Χρῆστος Τερέζης, Ὁμότ. Καθηγητῆς Φιλοσοφίας Παν. Πατρῶν, μέ θέμα: «Ἡ ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ στοὺς Ἴωνες Φιλοσόφους».

-Κωνσταντῖνος Μπελέζος, Καθηγ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ε.Κ.Π.Α., μέ θέμα: «Οἱ Ἐκκλησίες τῆς Ἀποκαλύψεως».

-Ἐμμανουήλ Καραγεωργίου, Καθηγ. Θεολογικῆς Σχολῆς Ε.Κ.Π.Α., μέ θέμα: «Προδρομικά στοιχεία τῶν Ἡσυχαστῶν στή διδασκαλία τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων».

-Σωτήριος Μπαλατσούκας, Καθηγ. Ἁγιολογίας, μέ θέμα: «Σύγχρονοι Μικρασιάτες Ἅγιοι».

-Ρενέ Χίρσον, Καθηγ. Κοινωνικῆς Ἀνθρωπολογίας στό St Peter's College τῆς Ὁξφόρδης, μέ θέμα: «Κληρονόμοι τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς».

Τήν Κυριακή 2 Ὀκτωβρίου τό πρῶτο, ἡ Ἱ. Μητρόπολις Ν. Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος τιμᾷ τήν ἑορτή τῆς Παναγίας τῆς Βουρλιώτισσας στόν Ἱερό Ναό Κοιμίσεως Θεοτόκου Νέας Φιλαδέλφειας. Θά τελεσθεῖ Ἱερό Πανηγυρικό Συλλεῖτουργο καί Μνημόσυνο. Στίς 11.30 θὰ γίνεῖ κατάθεση στεφάνων στό Μνημεῖο Μικρασιατῶν τοῦ Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας-Νέας Χαλκηδόνος.

Τήν ἴδια ἡμέρα τό πρῶτο καί ὥρα 08.00, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος διοργανώνει τόν 7ο ἀγῶνα δρόμου εἰς μνήμην τῶν Μικρασιατῶν προσφύγων πού ἐγκαταστάθηκαν στή Νέα Ἰωνία καί στή Νέα Φιλαδέλφεια. Ἡ ἐκδήλωση συνδιοργανώνεται μαζί μέ τοὺς τρεῖς Δήμους τῆς περιοχῆς, τό ΚΕΜΠΟ, τόν ΟΠΑΝ καί τόν Γυμναστικό Σύλλογο «Ἀνατολή».

Ἀπὸ τήν Πέμπτη 6 Ὀκτωβρίου μέχρι καί τῆ Δευτέρα 10 Ὀκτωβρίου, ὁ Ἱ. Ναός Ἁγ. Ἐλευθερίου ὁδοῦ Ἀχαρνῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διοργανώνει πενθήμερο ἀφιέρωμα γιά τῆ συμπλήρωση 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆ Μικρασιατικῆ Καταστροφῆ. Οἱ ἐκδηλώσεις θὰ ἀρχίζουν καθημερινά στίς 18.00 καί θὰ πραγματοποιοῦνται στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ (σέ περιπτώσεις κακοκαιρίας θὰ μεταφέρονται στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Ναοῦ). Θά παρουσιασθοῦν τραγούδια καί χοροὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τῆς Θράκης, ἐνῶ ὁμιλίες ἱστορικοῦ περιεχομένου θὰ πραγματοποιήσουν οἱ

Μαρία Μαντουβάλου, Καθηγ. Φιλοσοφικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α., Άθανάσιος Δέδες, Οικονομολόγος-Κατηχητής, Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Έπιστῆμων καὶ συγγραφέας, καὶ Κώστας Δαντίλης, Διευθυντής Προγράμματος τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας.

Τό Σάββατο 8 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 19.30, στό Καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκό Στάδιο θά λάβει χώρα ἡ κεντρική ἐκδήλωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπό τή Μικρασιατική Καταστροφή. Θά ἔχει ὡς τίτλο: «Μικρασία, ὅσο σέ θυμᾶμαι, ζεῖς». Θά συμμετάσχουν οἱ καλλιτέχνες: Δημήτρης Μπάσης, Ἀρετή Κετιμέ, Σοφία Μάνου καὶ Κωνσταντίνος Βελιώτης, καθώς καὶ 55 χορωδίες καὶ χορευτικά συγκροτήματα ἀπό τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. 1922 παιδιὰ καὶ νέοι θά χορεύουν καὶ θά τραγουδήσουν γιά τίς Ἀλυσμόντες Πατρίδες. Ἐπίσης, θά συμμετάσχει ἡ Ὁρχήστρα Σύγχρονης Μουσικῆς τῆς ΕΡΤ ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Γιώργου Ἀραβίδη καὶ ἡ Ὁρχήστρα Ἑλληνικῆς Μουσικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Γιώργου Δεμελῆ.

Τή Δευτέρα 10 Ὀκτωβρίου τό βράδυ, ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου θά τελέσει Ἱερά Ἀγρυπνία εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Παντελεήμονος Μύρινας.

Τήν Παρασκευή 14 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 17.00, θά ἀρχίσουν οἱ ἐργασίες τοῦ Α΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τό Συνέδριο θά ἔχει ὡς γενικό θέμα: «Ἡ κατάρρευση τῶν Αὐτοκρατοριῶν (1914-1923) καὶ ἡ Γενοκτονία τῶν Χριστιανῶν ἀπό τούς Ὀθωμανούς καὶ τούς Νεοτούρκους: Μικρά Ἀσία, Πόντος, Ἀνατολική Θράκη, Ἀρμένιοι, Ἀσσύριοι». Τό Συνέδριο θά πραγματοποιηθεῖ στήν ἰσόγειο Αἴθουσα Πολιτιστικῶν Ἐκδηλώσεων τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου (Ιασίου 1, Ἀθήνα) καὶ θά μεταδίδεται διαδίκτυακῶς ἀπό τούς ἠλεκτρονικούς συνδέσμους:

www.ekklisia1821.gr
OpenTV ὑβριδική
ecclisiaTV.gr
inTV.gr

Youtube: ecclisiaTV.gr

Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821 καὶ ecclisiaTV.gr

Twitter: www.twitter.com/ekklisia1821

Τό Σάββατο 15 Ὀκτωβρίου καὶ κατά τίς ὥρες 09.30-14.00 καὶ 17.00-19.00 θά συνεχισθοῦν οἱ ἐργασίες τοῦ Α΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος, κατά τούς μῆνες Ὀκτώβριο, Νοέμβριο καὶ Δεκέμβριο, ὁ Ἱερός Ναός Εὐαγγελιστρίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς διοργανώνει σειρά ἐκδηλώσεων μέ ἀναφορά στόν Μικρασιατικό Ἑλληνισμό. Γιά τό λεπτομερές πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων καὶ τή διαδίκτυακή ἀναμετάδοση οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἐπισκεφθοῦν τόν ἰστότοπο: enoriaendrasei.gr

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων καὶ Διαφωτίσεως

*Δελτίον Τύπου τῆς 28.9.2022
γιά τήν παρουσίαση τοῦ τόμου «Γυναῖκες
στή σκιά τῆς βίας, ἡ ποιμαντική εὐθύνη
καὶ ἡ ὀπτική τῶν θρησκευτῶν»*

Ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργανώνει τήν παρουσίαση τοῦ τόμου: «Γυναῖκες στή σκιά τῆς βίας, ἡ ποιμαντική εὐθύνη καὶ ἡ ὀπτική τῶν θρησκευτῶν», τήν Τρίτη 4 Ὀκτωβρίου 2022 καὶ ὥρα 18.30, στό Μεγάλο Συνοδικό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ιασίου 1, Ἀθήνα), μέ τή σεπτή παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ. Γερωνύμου καί τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Το βιβλίο θά παρουσιάσουν οἱ:

1. Ἀγγελική Ζιάγκα, Καθηγ. τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

2. Ἰλκνούρ Κιγιτζῆ, Καθηγ. τῆς Τουρκικῆς Γλώσσας.

3. Χαρά Καραγιαννοπούλου, Ἐπίκ. Καθηγ. τοῦ Τμήματος Διεθνῶν Εὐρωπαϊκῶν καί Περιφερειακῶν Σπουδῶν τοῦ Παντείου Παν. Ἀθηνῶν.

Τήν παρουσίαση θά συντονίσει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδή οἱ θέσεις εἶναι περιορισμένες, ὅσοι ἐνδιαφέρονται νά παρακολουθήσουν τήν Ἐκδήλωση, δύνανται νά τό πράξουν διαδικτυακά, μέσω τοῦ συνδέσμου <https://youtu.be/WqG4D4Ipn78>, ἀπό τόν ὁποῖον θά μεταδοθεῖ ἀπευθείας.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκκλησιαστική Κεντρική Ὑπηρεσία
Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.)

*Δελτίον τῆς 29.9.2022 τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
γιά τήν ἀξιοποίηση ἐκκλησιαστικοῦ
ἀκινήτου στόν Δῆμο Κερατσινίου-
Δραπετσώνας*

Συνάντηση τοῦ Δημάρχου Κερατσινίου-Δραπετσώνας κ. Χρήστου Βρεττάκου καί τοῦ Γενικοῦ Διευθυντῆ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Δρ Νικοδήμου Φαρμάκη πραγματοποιήθηκε στίς 29 Σεπτεμβρίου 2022 στό Συνοδικό Μέγαρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. μέ θέμα τό ἐμβληματικό ἀναπτυξιακό ἔργο σέ ἐκκλησιαστικό ἀκίνητο 3.000

στρεμμάτων πού ἔχει ἤδη χαρακτηριστεῖ Στρατηγικῆς Σημασίας μέ ἀπόφαση τῆς ἀρμόδιας Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Δήμαρχος κ. Βρεττάκος συνοδευόμενος ἀπό τόν ἀντιδήμαρχο κ Μιλτιάδη Θεόδοτο, ἐνημερώθηκε ἐκτενῶς γιά τό ἔργο –ιδίως γιά τό σημαντικό περιβαλλοντικό πρόσημο αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας– καθώς καί γιά ζητήματα πού ἀφοροῦν εἰδικά τόν Δῆμο Κερατσινίου-Δραπετσώνας καί προσκάλεσε τόν Γενικό Διευθυντή τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. νά ἐπαναλάβει τί σημερινή ἐνημέρωση ἐνώπιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Δρ Νικόδημος Φαρμάκης ἀποδέχθηκε εὐχαρίστως τήν πρόσκληση. Ἡ συνάντηση πραγματοποιήθηκε σέ ἄριστο κλίμα καί ἀποτελεῖ τήν ἀπαρχή τῆς συνεργασίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τόν Δῆμο Δραπετσώνας-Κερατσινίου μέ γνώμονα τήν τήρηση τῆς νομιμότητας καί τό κοινό καλό.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Δελτίον Τύπου τῆς 5.10.2022
περί τῆς Συνεντεύξεως Τύπου
γιά τήν ἐκδήλωση τῆς Ἱ.Συνόδου:
«ΜΙΚΡΑΣΙΑ: Ὅσο σέ θυμᾶμαι, ζεῖς!»*

Συνέντευξη Τύπου μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπετειακῆς ἐκδήλωσης τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ ἀφορμή τά 100 χρόνια ἀπό τί Μικρασιατική καταστροφή, παραχωρήθηκε ἀπό τοὺς διοργανωτές καί συντελεστές της, τί Δευτέρα 3 Ὀκτωβρίου, στήν αἴθουσα Τύπου τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Παρευρέθησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος, Σεβ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, ὁ Ἀρχιερατάρχης τῆς Ἱ. Συνόδου, Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος, ὁ Περιφερειάρχης Ἀττικῆς κ. Γεώργιος Πατούλης,

ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Περιφέρειας Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Πέππας, ὁ Διευθυντής τῆς Ὁρχήστρας Σύγχρονης Μουσικῆς τῆς Ε.Ρ.Τ. κ. Γιώργος Ἀραβίδης, ὁ Διευθυντής τῆς Ὁρχήστρας Ἑλληνικῆς Μουσικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Γιώργος Δεμελῆς, οἱ καλλιτέχνες Ἀρετὴ Κετιμέ καὶ Σοφία Μάνου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ὑποεπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων κ. Ἡλίας Λιαμῆς, ἡ μαέστρος καὶ ὑπεύθυνη τοῦ καλλιτεχνικοῦ προγράμματος κ. Χρυσούλα Τσιμούρη, ὁ Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος Ἀρχμ. Πολύκαρπος Μπόγρης καὶ συνεργάτες τῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἡ ἐπετειακὴ ἐκδήλωση τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θὰ πραγματοποιηθεῖ στό Παναθηναϊκὸ Στάδιο (Καλλιμάρμαρο), τό Σάββατο 8 Ὀκτωβρίου 2022 στίς 7.30 τό ἀπόγευμα, μέ τὴ Συνδιοργάνωση τῆς Περιφέρειας Ἀττικῆς καὶ τὴ στήριξη τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ. Θὰ συμμετέχουν 1922 νέοι καὶ νέες μέ 55 χορωδιακὰ σύνολα καὶ παραδοσιακὰ χορευτικὰ τμήματα ἀπὸ τίς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου καὶ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος κ. Μακάριος, εὐχαρίστησε ὅλους γιὰ τὴ συμβολή τους στί διοργάνωση αὐτῆς τῆς ἐκδήλωσης, ἰδιαίτερα τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, ὁ ὁποῖος, ὅπως εἶπε χαρακτηριστικά, χωρίς δισταγμὸ βοήθησε στό νά ξεπεραστοῦν οἱ ὅποιες δυσκολίες. Τόνισε ἐπίσης ὅτι «στίς 8 Ὀκτωβρίου ὁ κόσμος καὶ κυρίως οἱ νέοι θὰ “ζυμωθοῦν” μέ τὴν ἱστορία, τὴν παράδοση, τὴ λύπη, τὴ χαρὰ».

«Ἡ ἐκδήλωση ἀποτελεῖ εὐκαιρία ἀναστοχασμοῦ. Εὐκαιρία νά θυμηθοῦμε τοὺς κορυφαίους ἱερομάρτυρες Ἁγίους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ νά ἀντλήσουμε δύναμη ὥστε νά ἀντεπεξέλθουμε στίς δυσκολίες τῆς σύγχρονης ἐποχῆς. Νά μὴν ξεχάσουμε τίς ρίζες μας, γιατί οἱ λαοὶ ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ ἓνα καλύτερο μέλλον δέν πρέπει νά ξεχνοῦν», εἶπε μεταξύ ἄλλων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος.

Ὁ Περιφερειάρχης Ἀττικῆς κ. Γιώργος Πατούλης τόνισε ὅτι ἡ Περιφέρεια Ἀττικῆς στάθηκε ἀρωγὸς καὶ στί φετινὴ ἐκδήλωση τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναφέροντας ὅτι, «δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε, τόσο τὴ θυσία τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, ὅσο καὶ τὰ θλιβερά γεγονότα τοῦ 1922, πού 100 χρόνια μετὰ παραμένουν ἀτιμώρητα».

Σέ αὐτὰ τὰ παιδιά καὶ τοὺς νέους, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θέλησε νά δώσει τὴν εὐκαιρία νά χαροῦν, ἀλλὰ καὶ νά θυμηθοῦν, νά συναντηθοῦν μεταξύ τους, νά συναντηθοῦν ὅμως καὶ μέ τὴν ἱστορία, αὐτὴ τὴ φορὰ ὅχι διαβάζοντας, ἀλλὰ χορεύοντας καὶ τραγουδώντας, ὑπογράμμισε ὁ κ. Ἡλίας Λιαμῆς, Πρόεδρος τῆς Ὑποεπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Σύντομες ἀναφορές ἔκαναν καὶ οἱ λοιποὶ συντελεστὲς τῆς Ἐκδήλωσης.

Ἡ εἴσοδος γιὰ τὸ κοινὸ στί ἐκδήλωση εἶναι ΔΩΡΕΑΝ, μέ δελτία εἰσόδου ἀπὸ τὴν ticketservices.gr.

*Ἐκ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς
καὶ τῆς Νεότητος*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Δελτίον Τύπου (Τμῆμα) τῆς 10.10.2022
γιὰ ἐπετειακὴ ἐκδήλωση τῆς Ἱ. Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ
Καταστροφὴ στό Παναθηναϊκὸ Στάδιο*

Πραγματοποιήθηκε μέ μεγάλη ἐπιτυχία, τό Σάββατο 8 Ὀκτωβρίου 2022 στό Καλλιμάρμαρο Παναθηναϊκὸ Στάδιο, ἡ ἐπετειακὴ συναυλία γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ, μέ τίτλο «ΜΙΚΡΑΣΙΑ: Ὅσο σέ θυμάμαι, ζεῖς!», ἡ ὁποία διοργανώθηκε ὑπὸ τὴν εὐθύνη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος καὶ τῆς Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς

Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἑλλάδα, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος, ὁ ὁποῖος καὶ καλωσόρισε τὸν Μακαριώτατο, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες:

Σάμου, Ἰκαρίας καὶ Κορσεῶν κ. Εὐσέβιος, Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Παροναξίας κ. Καλλίνικος, Φωκίδος κ. Θεόκτιστος, Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καὶ Χαλκηδόνος κ. Γαβριὴλ, Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγαμένης καὶ Βάρης κ. Ἀντώνιος, Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτων, Γρεβενῶν κ. Δαβίδ, Τρίκκης, Γαρδικίου καὶ Πύλης κ. Χρυσόστομος, Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Στέφανος, Φθιώτιδος κ. Συμεῶν, Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Βαρθολομαῖος, Περιστερίου κ. Γρηγόριος, Θήρας, Ἄμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἀμφιλόχιος, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρος, ὁ ἐνηφισμένος Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος, ὁ Ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱ. Συνόδου Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος, ὁ Ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ὀδυσσεύς-Ἰωάννης Ζώρας, Γενικός Γραμματέας Ἀνώτατης Ἐκπαίδευσης τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὁ Περιφερειάρχης Ἀττικῆς κ. Γεώργιος Πατούλης, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Πέπας, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ κ. Ἄντζελα Γκερέκου, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Βαρνάβας Θεοχάρης καὶ κληρικοί τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐνῶ περισσότεροι ἀπὸ 20.000 θεατὲς γέμισαν τὶς κερκίδες τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου.

Στὴν εἰσαγωγικὴ του ὁμιλία, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀνέφερε:

«Ἀγαπητὰ μου παιδιά, τὸ μέλλον τοῦ κάθε τόπου συνδέεται ἄρρηκτα μὲ τὴν ἱστορικὴ του μνήμη. Κι αὐτὴν τὴ μνήμη, ἂν θέλουμε νὰ ἔχουμε μέλλον, ὀφείλουμε νὰ τὴ διατηρήσουμε ἄσβεστη. Γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ δημιουργήσουμε τὸ παρὸν καὶ νὰ φτάσουμε μὲ ἀξιώσεις στὴν ἐπόμενη μέρα. Ἔχοντας ὡς ὕλικό μέσα μας ἀκόμη κι αὐτὰ ποὺ μᾶς πλήγωσαν. Νὰ κρατήσουμε ζωντανές αὐτὲς τὶς χαρακίες τῆς ψυχῆς, ὅσο κι ἂν μᾶς πονοῦν. Γιατί διδάσκουν καὶ καθοδηγοῦν.

Ἡ ἱστορικὴ μνήμη εἶναι τὸ “ὕλικό ψυχῆς” ποὺ συνδέει καὶ κρατᾷ ἄσβεστη τὴν ἑλληνικὴ ταυτότητα. Ἡ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ δὲν εἶναι μία ἐπετειακὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ σκαλίσουμε τὸν πόνο. Εἶναι ἡ ἀφορμὴ γιὰ νὰ ἀναλογιστοῦμε τὸ πῶς θὰ πορευτοῦμε στὸ μέλλον καὶ πῶς θὰ διατηρήσουμε τὴν εἰρήνην.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴ γῆ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας –ἐκεῖ ποὺ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐναρμόνισαν τὴν κλασικὴ Ἑλλάδα μὲ τὸν χριστιανικὸ λόγο– ἔγινε ὀριστικὴ τὸ 1922.

Χρειάστηκε πολὺς πόνος καὶ αἷμα γιὰ νὰ ξεριζωθοῦν ἀπὸ τὰ χῶματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας οἱ ἑλληνικὲς ρίζες ποὺ ποτίζονταν ἀπὸ αἰῶνες. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ χῶμα ποὺ Ἕλληνες μούσκεψαν μὲ τὸ αἷμα καὶ τὸν ἰδρῶτα τους.

Χιλιάδες ὑπῆρξαν τὰ θύματα τῆς νεοτουρκικῆς θηριωδίας προερχόμενα ἀπὸ ὅλες τὶς τάξεις τοῦ λαοῦ. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀνώνυμοι ἐθνομάρτυρες ἔχουν καταξιωθεῖ πλέον στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ μας καὶ ὡς μάρτυρες τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία ἐπίσημα πλέον τοὺς θεωρεῖ ὡς Νεομάρτυρες. Ἐχωριστὴ θέση κατέχουν οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ κληρικοί τῶν περιοχῶν τῆς Μ. Ἀσίας ποὺ σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι ἔμειναν στὴ θέση τους, συμπάσχοντες μὲ τὸ ποιμνίό τους τὶς δύσκολες ἐκείνες ὥρες καὶ ὡς καλοὶ ποιμένες ἔθεσαν τὴν ψυχὴ τους ὑπὲρ τῶν προβάτων αὐτῶν.

Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησιῶν, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀν-

αιρεθέντων κατά τή Μικρασιατική Καταστροφή μαρτύρων ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ.

Οί πρόσφυγες τής Μικρᾶς Ἀσίας καί τοῦ Πόντου ἦταν, κατά κοινή ὁμολογία, ἡ κινητήριος δύναμη γιά νά “ἀνθίσει” ἡ μητροπολιτική Ἑλλάδα. Κουβαλοῦσαν στό μικρό τους δισάκι τή μοναδική περιουσία πού τούς εἶχε ἀπομείνει: τήν ἑλληνική ψυχή καί τίς παραδόσεις.

Παρά τίς δυσκολίες πού ἀντιμετώπισαν –πού θά πρέπει νά μᾶς προβληματίσουν καί νά μᾶς διδάξουν καί σήμερα– κατάφεραν νά γίνουν ὁ καταλύτης πού ἀπογείωσε τήν Ἑλλάδα. Χάρη στήν εὐρηματικότητα, τήν ἐργατικότητα καί τίς ικανότητές τους. Οἱ Μικρασιάτες ἀδελφοί μας συνέβαλαν σημαντικά στή διαμόρφωση τῆς σημερινῆς Ἑλλάδας καί τῆς ταυτότητάς της. Ἀνέδειξαν νέους Ἁγίους, κράτησαν ζωντανή τήν Ὀρθόδοξη πίστη καί τίς παραδόσεις. Γιατί κουβαλοῦσαν τήν Ἑλλάδα μέσα στήν ψυχή τους.

Τά 100 χρόνια πού πέρασαν μᾶς πλήγωσαν πολύ. Μᾶς πρόσφεραν ὁμως γνώση καί ἐμπειρία. Ὁ Ἕλληνας πού κράτησε ἀναλλοίωτη τήν ταυτότητά του, ζωντανές τίς παραδόσεις καί ἀκμαία τήν πολιτιστική του ἀφειρηρία, καί, ἐν τέλει, δέν βγήκε ποτέ χαμένος. Αὐτό μᾶς διδάσκει ἡ ἱστορία, κι αὐτό θά πρέπει νά κρατήσουμε ὡς πυξίδα γιά τήν πορεία μας στό μέλλον.

Ἡ ἐκδήλωση αὐτή ἀποτελεῖ κορωνίδα καί ἐπιστέγασμα μίας μεγάλης σειρᾶς ἐπετειακῶν ἐκδηλώσεων σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα, πού εἶχαν σκοπό νά τιμήσουν τήν ἐπέτειο τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς τοῦ 1922.

Ἰδιαιτέρως ὁμως, ἡ ἀποφινὴ ἐκδήλωση ἔχει ὡς πρωταγωνιστές τούς νέους, τά παιδιά μας, πού θά παραλάβουν τή σκυτάλη τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδας μας καί θά τό μεταφέρουν στίς ἐπόμενες γενιές. Τούς εὐχαριστοῦμε ἰδιαίτερα καί εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θά εἶναι ἄξιοι συνεχιστές τῶν προγόνων τους.

Τήν εὐθύνη τῆς σημερινῆς συναυλίας ἀνέλαβαν δύο συνοδικές ἐπιτροπές, ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Μακάριου καί ἡ Ὑποεπιτροπή Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων, ὑπό τήν προεδρία

τοῦ κ. Ἡλία Λιαμῆ, ἡ καλλιτεχνική διευθύντρια κ. Χρυσούλα Τσιμούρη καί ὁ ὑπεύθυνος παραγωγῆς κ. Βασίλης Κατσουρός, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβαν τήν ὑλοποίηση αὐτῆς τῆς ἀπαιτητικῆς ἐκδηλώσεως καί ἀφιέρωσαν ἐπί πέντε μῆνες τό σύνολο σχεδόν τοῦ χρόνου καί τῶν δυνάμεών τους. Τούς εὐχαριστῶ θερμά, ὅπως καί τόν Γραμματέα τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Πολύκαρπο Μπόγγρη.

Εὐχαριστῶ τόν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἱ. Συνόδου, Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κ. Φιλόθεο, ὁ ὁποῖος συνέβαλε στήν ἐπίλυση κάθε εἶδους προβλημάτων πού πάντα προκύπτουν σέ τόσο μεγάλες καλλιτεχνικές παραγωγές. Ὑπῆρξε ὁ συνδετικός κρίκος μεταξύ τῶν ὀργανωτῶν καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλά καί ὁ ἐπίσημος ἐκπρόσωπός της στίς ἐπαφές μέ χορηγούς καί φορεῖς.

Μεγάλη ἦταν καί ἡ συμβολή τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀπόστολου Καβαλιώτη, ὡς πρὸς τήν ἐξεύρεση πόρων, προκειμένου νά φτάσουμε στό σημερινό ἀποτέλεσμα.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης τούς Σεβ. Μητροπολίτες τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν πού ἀπέστειλαν χορωδιακά σύνολα καί παραδοσιακά χορευτικά τμήματα, καθὼς καί τούς ὑπεύθυνους τῶν χορωδιῶν καί τῶν παραδοσιακῶν χορευτικῶν τμημάτων.

Εὐχαριστῶ τήν Ε.Κ.Υ.Ο. καί τόν Γενικό της Διευθυντή Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη π. Νικόδημο Φαρμάκη. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ ὁμως τά μέλη τῆς Ὑποεπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων.

Δέν εἶναι δυνατόν νά μὴν ἀπευθύνω εὐχαριστίες πρὸς τά πρόσωπα καί τούς ὀργανισμούς πού συνέβαλαν στό ἀποφινὸ λαμπρὸ γεγονός:

Τό Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ, τό ὁποῖο ὑποστήριξε τήν ἐκδήλωσή μας αὐτή καί προσωπικά τήν Ὑπουργό κ. Λίνα Μενδώνη, τήν Περιφέρεια Ἀττικῆς, ἡ ὁποία προσῆλθε ὡς συνδιοργανωτής, τόν Περιφερειάρχη κ. Γεώργιο Πατούλη καί τόν Ἀντιπεριφερειάρχη κ. Νικόλαο Πέπα, τόν κ. Ἀθανάσιο Μαρτίνο, πρόθυμο συνεργό πάντοτε τῆς Ἐκκλησίας, τήν Ἑλληνική Ὀλυμπιακή Ἐπιτροπή καθὼς καί τή διοίκηση τοῦ Καλλιμάρμαρου Παναθηναϊκοῦ Σταδίου, τόν Ἑλληνικό Ἐρυθρό Σταυρό, τόν Δῆμο Ἀθηναίων, τήν Ε.Ρ.Τ., τούς Ραδιοφωνικούς Ἐκκλησιαστικούς Σταθμούς, ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ καί ΠΕΙΡΑΪΚΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ, τὴν Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία ὅπως καὶ τὴν Τράπεζα Τροφίμων. Εἶμαι βέβαιος πὼς ἀπόψε θὰ διαπιστώσουν πὼς συνέβαλαν σὲ ἓνα μεγαλειῶδες ἐγχείρημα, πού θὰ γεμίσει τίς καρδιές ὄλων μας μέ Χριστό καί Πατρίδα».

Χαιρετισμό ἀπνύθουν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Πρόεδρος τῆς Συν. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος καί ὁ Περιφερειάρχης Ἀττικῆς κ. Γιώργος Πατούλης.

Ἡ ἀπήχηση τῆς ἐκδήλωσης στό κοινό ἦταν πρωτοφανής, καθώς ὄλοι ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι ἀπό τὴν ἀπόδοση τῶν παιδιῶν πού συμμετείχαν στίς χορωδίες τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ νέοι καί οἱ νέες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπέσπασαν ἐξαιρετικά σχόλια, τόσο γιὰ τὴν ὑποδειγματικὴ τους συνεργασία μέ τὰ μουσικά σύνολα, ὅσο καί γιὰ τὴν ἄριστη προεργασία πού ἔγινε στίς κατά τόπους Ἱερές Μητροπόλεις καθ' ὅλο τό προηγουμένο διάστημα καί παρὰ τίς δυσκολίες. Παράλληλα, τὰ κείμενα πού ἐκφωνήθηκαν ἀπό ἠθοποιούς καί συνέδεαν τὰ μουσικά κομμάτια μεταξύ τους, ἦταν μία ἀπρόσμενη γιὰ τό κοινό καλλιτεχνικὴ παρέμβαση, πού ἐπίσης θεωρήθηκε ἐξαιρετικὴ.

Στὴν ἐκδήλωση συμμετείχαν 55 χορωδίες καί παραδοσιακά χορευτικὰ τμήματα, ἐνῶ συνέπραξαν ἡ Ὀρχήστρα Σύγχρονης Μουσικῆς τῆς Ε.Ρ.Τ. μέ Καλλιτεχνικό Διευθυντὴ τὸν κ. Γεώργιο Ἀραβίδη καί ἡ Ὀρχήστρα Ἑλληνικῆς Μουσικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ Καλλιτεχνικό Διευθυντὴ τὸν κ. Γεώργιο Δεμελῆ.

Ἐπίσης, τραγούησαν οἱ: Δημήτρης Μπάσης, Ἀρετὴ Κετιμέ, Σοφία Μάνου καὶ Κωνσταντῖνος Βελιώτης, ἐνῶ ἀφηγητὴς τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ὁ Θανάσης Βισκαδουράκης.

Τό σενάριο καί τοὺς θεατρικούς διαλόγους ἐπιμελήθηκε ὁ κ. Ἡλίας Λιαμῆς, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων καί Μουσικῶν Συνόλων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴ σκηνοθεσία τῶν θεατρικῶν διαλόγων ἡ κ. Ἄννα Λιαμῆ, τὴ ροὴ παραστάσεως ὁ κ. Γιάννης Χατζηγιάννης καί ἡ κ.

Ἄννα Λιαμῆ, τὴν τεχνικὴ ἐπιμέλεια ὁ κ. Γιάννης Παπουτσάκης. Ὑπεύθυνος ἠχοληψίας ἦταν ὁ κ. Λάμπρος Λαμπρόπουλος, ἐνῶ τὸν γενικό Συντονισμό ἀνέλαβε ὁ κ. Βασίλειος Κατσουρός καί ἡ κ. Χρυσούλα Τσιμούρη (Μέλη τῆς Συν. Ὑποεπιτροπῆς Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων).

Στό κλείσιμο τῆς ἐκδήλωσης, σύσσωμο τό κοινό ἔφαλε ὄρθιο τὴ φέμνη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

*Ἐκ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς
καὶ τῆς Νεότητος*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ
ἐπὶ τῶν αἱρέσεων

*Δελτίον Τύπου τῆς 11.10.2022
γιὰ τὴ ΛΒ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη
Ἐντεταλμένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν
καὶ Ἱ. Μητροπόλεων γιὰ Θέματα
Αἱρέσεων καὶ Παραθρησκείας*

Μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί μέ τὴ φιλοξενία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, πραγματοποιεῖται στὸν Πύργο Ἡλείας, ἀπὸ 18 ἕως 20 Ὀκτωβρίου 2022, ἡ «ΛΒ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱ. Μητροπόλεων γιὰ θέματα αἱρέσεων καὶ παραθρησκείας», μέ θέμα: «Αἱρετικές θεωρήσεις, χρήσεις καὶ μεταφράσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς».

Στὴ Συνδιάσκεψη συμμετέχουν Ἐκπρόσωποι Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καί οἱ Ἐντεταλμένοι τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Δωδεκανήσου.

Οί Συνδιασκέψεις αυτές διοργανώνονται από την Έκκλησία της Ελλάδος και ασχολούνται με τη μελέτη της ποιμαντικής αντιμετώπισης της σύγχρονης ποικιλόμορφης πλάνης.

*Έκ της Συνοδικής Επιτροπής
έπί των Αίρέσεων*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έκκλησιαστική Κεντρική Υπηρεσία
Οικονομικών (Ε.Κ.Υ.Ο.)

*Δελτίο της 12.10.2022 της Ε.Κ.Υ.Ο.
για την αξιοποίηση εκκλησιαστικού
άκινήτου στον Δήμο Κερατσινίου-
Δραπετσώνας*

Σέ καλό κλίμα πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Κερατσινίου Δραπετσώνας την Τετάρτη 12/10/2022 ώρα 6:30 του αναπτυξιακού έργου της Έκκλησίας της Ελλάδος στην περιοχή «Σχιστό» της Δυτικής Αττικής. Τό έργο γνωστό και υπό τόν διακριτικό τίτλο «The GreenΣχιστό», λόγω του ισχυρού περιβαλλοντικού αποτυπώματος, καθώς τό 85% από τό συνολικό έμβασμό των 3000 στρεμμάτων του εκκλησιαστικού ακινήτου στό όποιο θά πραγματοποιηθεί θά καλύπτεται από πράσινο παρουσιάστηκε ένδελεχώς από κλιμάκιο της Έκκλησιαστικής Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομικών (Ε.Κ.Υ.Ο.) της Έκκλησίας της Ελλάδος μέ έπικεφαλής τόν Γενικό Διευθυντή της Ε.Κ.Υ.Ο. Πανοσιολογιότατο Άρχιμ. Νικόδημο Φαρμάκη και στελέχη πού εργάστηκαν για τόν σχεδιασμό του έργου και ώστε σήμερα τό έργο νά έχει χαρακτηριστεί από τήν αρμόδια Κυβερνητική Έπιτροπή ως στρατηγικής σημασίας.

Η συνεδρία κράτησε περίπου 3 ώρες και ήταν έξαιρετικά γόνιμη. Στην αρχή της συνεδρίας δόθηκαν εξηγήσεις από τήν πλευρά της Ε.Κ.Υ.Ο. σέ σχέση μέ τό παράπονο του Δημάρχου κ.

Βρεττάκου για τήν ένμερωσή του μετά τί δημοσιοποίηση της ανακήρυξης του έργου σέ στρατηγικής σημασίας. Ο Γενικός Διευθυντής της Ε.Κ.Υ.Ο. π. Νικόδημος Φαρμάκης, τόνισε ότι για λόγους εϋταξίας πρώτιστα ένμερωθήκε ό Πρωθυπουργός και μάλιστα σέ δημόσια εκδήλωση και κατόπιν οί πρώτοι πού έλαβαν πρόσκληση για τήν ένμερωσή τους ήταν ταυτόχρονα ό Δήμαρχος Κερατσινίου Δραπετσώνας και ό Δήμαρχος Περάματος, και στή συνέχεια οί Άρχηγοί των Κοινοβουλευτικών Κομμάτων. Επίσης άποσαφηνίστηκε ότι δέν πρόκειται για μία ένμερωση επί τετελεσμένων αποφάσεων, αλλά τό στάδιο είναι άκόμη αρκετά πρώιμο ώστε ή Ίδιοκτήτρια του κτήματος νά άκούσει τίς γνώμες και τίς προτάσεις των δημοτικών αρχών και νά τίς λάβει ύπ' όψιν κατά τήν όριστικοποίηση του αναπτυξιακού σχεδίου.

Ο Γενικός Διευθυντής της Ε.Κ.Υ.Ο. και τό έπιτελείο του άπάντησαν σέ έρωτήσεις του κ. Βρεττάκου και πολλών εκ των Δημοτικών Συμβούλων του Δήμου Κερατσινίου, άπορίες νομικού, τεχνικού και ήθικού περιεχομένου. Άπό τίς άπαντήσεις πού δόθηκαν, όλες έστιασμένες στην ένίσχυση του πρασίνου στην περιοχή και τήν οικονομική αναβάθμισή της σέ όλα τά έπιπεδα, προκύπτει ή έντονη πρόθεση της Έκκλησίας της Ελλάδος νά διαλύσει κάθε άμφιβολία ότι ό πρωταρχικός σκοπός της δέν είναι τό κέρδος αλλά ή περιβαλλοντική και οικονομική αναβάθμιση των τοπικών κοινωνιών. Στο σχέδιο περιλαμβάνεται δάσωση γυμνων τμημάτων του κτήματος, πύκνωση και ένίσχυση του πρασίνου όπου υπάρχει σήμερα σέ κατάσταση μααραμού και προσφορά στον λαό ενός τεράστιου περιβαλλοντικού πάρκου 700.000 τ.μ. στό όποιο θά έχει πρόσβαση τό κοινό, χωρίς κόστος για τούς Ο.Τ.Α. αλλά μέ δαπάνες συντήρησης, καθαρισμού και φύλαξης του έπενδυτή. Τέλος, ή επένδυση άφορά τί δημιουργία κέντρου logistics ύπογείως του κτήματος, ώστε υπέργεια νά καλύπτεται από πράσινο. Η κτιριακή ανάπτυξη καθ' ύψος άποτελεί μία πρόταση πού στοχεύει στή διατήρηση του πρασίνου στή μεγαλύτερη έκταση του κτήματος.

Τό Δημοτικό Συμβούλιο επιφυλάχθηκε για τις προτάσεις του ώστε τό τελικό σχέδιο νά έχει λάβει τή γνώμη τῆς τοπικῆς κοινωνίας, καί ἡ πλευρά τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. δεσμεύτηκε ὅτι θά μελετήσει τίς προτάσεις σέ πνεῦμα συνεργασίας καί καλῆς προαίρεσης καί δέν θά προβεῖ σέ οἰαδήποτε μεταβολή τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου χωρίς νά ἐνημερώσει τό Δημοτικό Συμβούλιο. Ἡ δῆλωση αὐτή τοῦ Γενικοῦ Διευθυντῆ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. φαίνεται νά διασκέδασε τίς ἐπιφυλάξεις τοῦ Δημάρχου καί τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Οἱ ἐπιφυλάξεις αὐτές δέν ἀντιμετωπίστηκαν ὡς ἀδικοολόγητες ἀπό τήν πλευρά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθῶς ὄντως, σύμφωνα μέ τά λεγόμενα τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων στό παρελθόν «ὑπῆρχαν ἐξαγγελίες πού ἔμειναν στά χαρτιά» ἢ προγραμματικές συμφωνίες «μέ ὄρους ἀντιλαϊκοῦς στά ψιλὰ γράμματα». Ὅμως, ὅπως διαπιστώνει κανεῖς ἀπό τήν παρακολούθηση τῆς συνεδρίασης στό διαδικτυακό κανάλι τοῦ Δήμου Κερατσινίου Δραπετσώνας, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ξεκαθάρισε ὅτι οἱ προθέσεις της εἶναι νά δημιουργήσει κάτι πού θά ὠφελήσει πρῶτιστα τόν λαό, ὅτι ὁ ἐπενδυτής θά προκύψει ἀπό δημόσιο διαγωνισμό πού ἀνέλαβε νά φέρει εἰς πέρας ἕνας κρατικός φορέας καί ὄχι ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ἢ ἄλλος ιδιώτης, καί ὅτι ὁ κρατικός αὐτός φορέας, δηλαδή τό Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ., εἶναι ὁ πλέον ἐμπειρος στήν ὀργάνωση ἔργων στήν Ἑλλάδα καί συμβάλλεται μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὡς Τεχνικός Σύμβουλος καί ὄχι ὡς φορέας ὑλοποίησης ιδιωτικοποίησης. Ἄλλωστε ἐπίσης διευκρινίστηκε ὅτι δέν εἶναι νοπή ἢ ἔννοια τῆς ιδιωτικοποίησης σέ ἕνα κτῆμα πού δέν ἀνήκει στό Κράτος, ἡ δέ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὡς Ἰδιοκτίτρια δέν ἔχει σκοπό νά μεταβιβάσει τήν κυριότητα τοῦ ἀκινήτου σέ τρίτο, ἀλλά μόνον τό δικαίωμα ἐπιφανείας γιά 99 ἔτη. Αὐτό θά ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα, τό κτῆμα νά ἐπανέλθει ὑπό τή διαχείρισή της μετά τήν ὀλοκλήρωση ἑνός πρώτου κύκλου ἐπένδυσης καί ἀνάπτυξης μέ μακρόχρονα ὀφέλη γιά τίς τοπικές κοινωνίες καί τή διατήρηση τῆς δυνατότητας γιά νέους κύκλους ἀειφόρου ἀνάπτυξης στίς μέλλουσες γενεές.

Ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. π. Νικόδημος Φαρμάκης ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη του γιά τήν καλοπροαίρετη στάση τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων καί τό δημοκρατικό ἦθος τοῦ κ. Βρεττάκου, ὁ ὁποῖος τόνισε στήν ἀρχή τῆς συνεδρίασης ὅτι πρότεινε στήν Ε.Κ.Υ.Ο. νά λάβει χώρα ἡ ἐνημέρωση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου γιά νά μὴν ἐγκλωβίσει τό σῶμα στήν ὑποκειμενική του ἄποψη. Ὁ π. Νικόδημος Φαρμάκης μάλιστα, σημείωσε ὅτι ὑπέβαλε ὁ ἴδιος ἀνάλογο αἴτημα καί στόν Δήμαρχο Περάματος καί ἀναμένει ἀπάντησή του γιά νά παρουσιάσει τό σχέδιο ἐνώπιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Περάματος. Μάλιστα εὐχήθηκε νά καταστῆ δυνατόν νά συσταθεῖ μία κοινή ἐπιτροπή ἀπό τούς δύο Δήμους γιά τήν ὑποβολή ἐμπεριστατωμένων προτάσεων καί γνωμῶν. Ἐξέφρασε τήν ἄποψη ὅτι οἱ γνώμες τῶν Δήμων, ἐφ' ὅσον δέν βασίζονται στό δόγμα τῆς «ἀντίρρησης γιά τήν ἀντίρρηση» ἀλλά βρίσκουν ἔρεισμα στό δίκαιο, τό εὐλογο καί τό ἀντικειμενικά ὀρθό, ἀναμένεται νά βελτιστοποιήσουν τό ἀρχικό σχέδιο καί νά ἐξασφαλίσουν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τήν κατά τό δυνατόν εὐρύτερη κοινωνική συναίνεση, ὡστε τό ἔργο νά ἀναπτυχθεῖ στόν χρονικό ὀρίζοντα τῆς 4ετίας πού ἔθεσε ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργός. Ὅπως εἶπε ὁ Δήμαρχος κ. Βρεττάκος καί συμφώνησε καί ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. σημασία δέν ἔχει μόνο τό τί θά γίνει ἀλλά καί τό πῶς θά γίνει. Καί οἱ δύο πλευρές φαίνεται νά ἔχουν ἀντιληφθεῖ ὅτι ἡ μέθοδος πού θά ἀκολουθηθεῖ γιά τά ἐπόμενα βήματα αὐτοῦ τοῦ ἔργου εἶναι τῆς συνεχοῦς ἐπικοινωνίας, ἀλληλοενημερώσεως καί συνεννοήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τήν τοπική αὐτοδιοίκηση.

Ὁλόκληρη ἡ συνεδρίαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀναμεταδόθηκε ζωντανά μέσῳ τοῦ διαδικτυακοῦ καναλιοῦ τοῦ Δήμου καί ἔχει ἀναρτηθεῖ στό YouTube στήν ἠλεκτρονική διεύθυνση: https://youtu.be/nkQw3_xIQHg

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ειδική Συνοδική Έπιτροπή
Πολιτιστικής Ταυτότητας

*Δελτίον Τύπου τῆς 14.10. 2022
περί τῶν Ἐκδηλώσεων Μνήμης
ἐπ' ἀφορμῇ τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν
ἀπὸ τῆ Μικρασιατικῆ Καταστροφῆ*

Συνεχίζονται οἱ Συνοδικές καί Περιφερειακές Ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆ Μικρασιατικῆ Καταστροφῆ. Συγκεκριμένα:

Τήν Παρασκευή 14 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 18.30, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς διοργανώνει ἐπετειακὴ ἐκδήλωση σέ συνεργασία μέ τήν Περιφέρεια Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί μέ τό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Ἡ ἐκδήλωση ἔχει τίτλο: «Ἀπὸ τόν θρίαμβο καί τήν καταστροφή στήν Ἀναγέννηση» καί θά λάβει χώρα στό Μέγαρο Μουσικῆς Κομοτηνῆς.

Τήν Κυριακή 16 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 18.00, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Μονεμβασίας καί Σπάρτης παρουσιάζει στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Δήμου Εὐρώτα, στή Σκάλα Λακωνίας, ἐκδήλωση μέ τίτλο: «Μικρά Ἀσία: Ἀπὸ τήν ἐκστρατεία στήν καταστροφή. Ἀγωνιστικές καί ἐκκλησιαστικές μορφές». Θά ὁμιλήσουν οἱ: Ἀλέξανδρος Λεοντῆς, Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ., Χρῆστος Κουφάκος, Msc Σύγχρονης Ἱστορίας, καί Φάνης Λάζαρης, Τραπεζικός Ὑπάλληλος καί μέλος τοῦ Συνδέσμου Ποντίων Λακωνίας. Τήν ἐκδήλωση θά συντονίσει ὁ δρ Βυζαντινῆς Ἱστορίας καί μέλος Ε.Δ.Ι.Π. τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου Δημήτρης Βαχαβιώλος.

Τή Δευτέρα 17 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 20.00, τό Ἴδρυμα Νεότητος καί Οἰκογενείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν θά παρουσιάσει μουσική ἐκδήλωση στό Μέγαρο Μουσικῆς Ἀθηνῶν μέ τίτλο:

«Ἕλληνες καί Φιλέλληνες-Μία μουσική παράσταση γιά ὄλους τοὺς συν-Ἕλληνες». Θά προβληθεῖ ἡ διαδρομὴ τῶν Ἑλλήνων μέσα ἀπὸ μουσική, κείμενα καί εἰκόνες μέ ἀφορμὴ τὰ 200 χρόνια ἀπὸ τήν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση καί τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τῆ Μικρασιατικὴ Καταστροφή. Θά ἀκουστοῦν ἔργα τῶν: W. A. Mozart, L. v. Beethoven, Π. Καρρέρ, Σ. Ζώρζου, Κ. Μουστάκα. Ἡ ἐκδήλωση τελεῖ ὑπὸ τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Τήν Τρίτη 18 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 10.00, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς διοργανώνει Ἐπιστημονικό Συμπόσιο μέ θέμα: «Ὁ ρόλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τῆ Μικρασιατικῆ Καταστροφῆ – Ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν ὑποδοχὴ καί ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων». Τό Συμπόσιο θά πραγματοποιηθεῖ στό Προκόπειο Πολυδύναμο Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραμαούνα 29.

Τήν Κυριακή 23 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 19.00, ὁ Ἱερός Μητροπολιτικός Ναός Ἁγίου Δημητρίου Ναυπάκτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου διοργανώνει ἐκδήλωση μέ θέμα: «Μαρτυρίες προσφύγων γιά τῆ ζωὴ στή Μικρὰ Ἀσία καί τήν Καταστροφή τοῦ 1922». Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιεῖται σέ συνεργασία μέ τόν Σύνδεσμο Ἀγάπης τῆς Ἑνορίας καί θά λάβει χώρα στό Ἑνοριακό Πνευματικό Κέντρο τοῦ ναοῦ.

Τήν Κυριακή 30 Ὀκτωβρίου καί ὥρα 10.30, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Μαρίνης Ἄνω Τούμπας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης θά τελεσθοῦν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου Μνήμης Προσφυγικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τό Μουσεῖο στεγάζεται στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ναοῦ.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ειδική Συνοδική Έπιτροπή
Πολιτιστικής Ταυτότητας

*Δελτίον Τύπου τῆς 17.10. 2022
περί τῶν Ἐκδηλώσεων Μνήμης
ἐπ' ἀφορμῇ τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν
ἀπὸ τῆ Μικρασιατικῆ Καταστροφῆ*

Τὴν Παρασκευὴ 14 καὶ τὸ Σάββατο 15 Ὀκτωβρίου πραγματοποιήθηκε τὸ Α' Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο διοργανώθηκε διὰ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητας.

Τὸ κεντρικὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου ἦταν: «Ἡ Κατάρρευση τῶν Αὐτοκρατοριῶν (1914-1923) καὶ ἡ Γενοκτονία τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ τοὺς Νεοτούρκους: Μικρὰ Ἀσία, Πόντος, Ἀνατολικὴ Θράκη, Ἀρμένιοι, Ἀσσύριοι».

Τὸ Συνέδριον διεξήχθη ὑβριδικῶς στὴν αἴθουσα Πολιτιστικῶν Ἐκδηλώσεων τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου καὶ μεταδόθηκε διαδικτυακῶς καὶ ραδιοφωνικῶς.

Κατὰ τὴν ἑναρξιν, τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 14 Ὀκτωβρίου, ἀνεγνώσθη ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου*, ἐνῶ χαιρετισμὸ ἐκ μέρους τῆς ἡγεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀπηύθυνε ἡ Ὑφυπουργὸς κ. Ζέττα Μακρῆ. Ἀκολούθως, τοὺς συνέδρους χαιρέτισαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητας, καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιστ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου Καθηγητὴς Ἐμμανουὴλ Βαρβούνης, Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς Κλασικῶν καὶ Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν Δ.Π.Θ. Ὁ Σεβ. Πρόεδρος κ. Ἰγνάτιος ἀνακοίνωσε

*Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου πρὸς τὸ Συνέδριον δημοσιεύεται στὴ Στήλη τῶν Συνοδικῶν Ἀναλέκτων τοῦ παρόντος τεύχους.

ὅτι ἔχουν προγραμματισθεῖ ἄλλα δύο Συνέδρια μέ θέμα τὸν Ἑλληνισμό τῶν Ἀλυσμονήτων Πατρίδων: τὸ Β' Συνέδριον θά πραγματοποιηθεῖ τὸ 2023 καὶ τὸ Γ' Συνέδριον τὸ 2024.

Στὴν ἑναρξιν τοῦ Συνεδρίου παρέστησαν, μεταξύ ἄλλων, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ν. Σμύρνης κ. Συμεῶν καὶ Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Βαρθολομαῖος.

Στὴ συνέχεια πραγματοποιήθηκαν οἱ εἰσ-ηγήσεις τῶν δύο πρώτων ἐνοτήτων τοῦ Συνεδρίου μέ τὸ ἀκόλουθο πρόγραμμα:

Α' ΕΝΟΤΗΤΑ: Ἡ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καὶ τὰ προσηγθέντα (1914-1922)

Πρόεδρος: Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος

Ὁμιλητές:

Ἄγγελος Συρίγος, Ὑφυπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἄν. Καθηγ. Διεθνoῦς Δικαίου καὶ Ἐξωτερικῆς Πολιτικῆς Παντείου Πανεπιστημίου: «Ἡ ξεχασμένη Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων: 1914-1919»

Σπυρίδων Πλουμίδης, Ἄν. Καθηγ. Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἀρχαιολογίας Ε.Κ.Π.Α.: «Ὁ ἀν-θελληνικὸς διωγμὸς τοῦ 1914 καὶ ἡ πρώτη προσφυγιά»

Ἐμμανουὴλ Βαρβούνης, Καθηγ. Λαογραφίας Δ.Π.Θ.: «Δύο Σάμιοι κληρικοὶ στὴ δίνη τῶν γεγονότων τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς»

Ἰωάννης Μπακιρτζῆς, Ἄν. Καθηγ. Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας Δ.Π.Θ., καὶ Δ. Φεγγομύτης, Ὑποψ. Δρ Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας Δ.Π.Θ.: «Ἀπομνημονευματικὲς ἀφηγήσεις τοῦ Στρατηγοῦ ALI IHSAN (SABIS) περὶ τοῦ σχεδιασμοῦ καὶ τῶν τακτικῶν ἐλιγμῶν τῶν ἀντιπάλων στὴν τουρκικὴ ἐπίθεση τοῦ 1922»

Μανόλης Γιαννοῦτσος, Δρ Ἱστορίας: «Ἡ Μικρασιατικὴ Ἐκστρατεία καὶ ἡ ἐξέλιξί της μέσα ἀπὸ τὴν ὀπτικὴ τῆς τοπικότητας: Ἡ περίπτωση τῆς Σάμου καὶ τῆς ἐφημερίδας Αἰγαῖον».

Β' ΕΝΟΤΗΤΑ: Ἡ κατάρρευση τῶν Αὐτοκρατοριῶν καὶ οἱ συνέπειές της

Πρόεδρος: Καθηγητὴς Ἐμμανουὴλ Βαρβούνης Ὁμιλητές:

Εὐάνθης Χατζηβασιλείου, Καθηγ. Τμήματος

Ιστορίας και Αρχαιολογίας Ε.Κ.Π.Α.-Γεν. Γραμματέας του Ίδρυματος της Βουλής των Ελλήνων: «Ήταν ο Έλληνισμός μία αυτοκρατορική δύναμη;»

Κωνσταντίνος Κωτσιόπουλος, Καθηγ. Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Χριστιανικού Πολιτισμού Α.Π.Θ.: «Οί βυζαντινές επιρροές της πολιτικής σκέψης του Ίωνος Δραγούμη για τό Ανατολικό ζήτημα»

Σωτήρης Δημόπουλος, Δρ Κοινωνιολογίας: «Σχέσεις Μπολσεβίκων και Μουσταφά Κεμάλ κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Έκστρατείας»

Δημήτρης Σταθακόπουλος, Δρ Κοινωνιολογίας-Δικηγόρος: «Όθωμανοί στρατιώτες ύποστηρικτές του Σουλτάνου, σύμμαχοι του Έλληνικού στρατού κατά του Κεμάλ»

Λάζαρος Βασιλειάδης, Ιστορικός-Ύποψ. Δρ Βαλκανικών και Σλαβικών Σπουδών: «Από τήν πτώση της Ρωσικής Αυτοκρατορίας στη γένεση της Σοβιετικής Ένωσης - Πώς βίωσε τή μετάβαση αυτή ο Έλληνισμός της ευρύτερης περιοχής της Μαύρης Θάλασσας».

Τό Σάββατο 15 Όκτωβρίου, πρωί και άπόγευμα, συνεχίσθηκαν οί έργασίες του Συνεδρίου μέ τούς έξι όμιλτες:

Γ' ΕΝΟΤΗΤΑ: Ή Γενοκτονία του Ποντιακού Έλληνισμού

Πρόεδρος: Κωνσταντίνος Χολέβας
Όμιλτες:

Κωνσταντίνος Φωτιάδης, Όμότ. Καθηγ. Παν. Δυτικής Μακεδονίας: «Ή Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου 1916-1922»

Άντώνης Παυλίδης, Δρ Κοινωνιολογίας-Έκπαιδευτικός: «Ή Γενοκτονία και οί επιπτώσεις της στην τουρκική κοινωνία και στίς έλληνοτουρκικές σχέσεις»

Κωνσταντίνος Παρχαρίδης, Δικηγόρος-Ύποψ. Δρ Νομικής Δ.Π.Θ.: «Τό έγκλημα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Έλληνισμού: Νομική θεμελίωση και ιστορικά γεγονότα»

Διονύσης Τσιριγώτης, Έπίκ. Καθηγ. Τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Πανεπιστημίου Πειραιώς: «Ή έλληνική εκ-

στρατεία στη Μικρά Άσία και τό ζήτημα του Ποντιακού Έλληνισμού»

Βασίλειος Μείχανετσίδης, Δρ Δικαίου-Διδάσκων στό Τμήμα Θεολογίας Ε.Κ.Π.Α.: «Ή καταστροφή των Ελλήνων της Όθωμανικής Αυτοκρατορίας 1913-1923 - Γενοκτονολογική θεώρηση».

Δ' ΕΝΟΤΗΤΑ: Ή ποιμαντική και θυσιαστική προσφορά των Όρθοδόξων κληρικών στη Μικρά Άσία και στον Πόντο

Πρόεδρος: Αρχιμ. Δαμασκηνός Πετράκος
Όμιλτες:

Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου και Ίκαρίας κ. Ευσέβιος: «Κεμίλια Έθνομαρτύρων - Ζευγος Έπιμανικών του Άγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης στό Έκκλησιαστικό Βυζαντινό Μουσείο της Ίερās Μητροπόλεως Σάμου και Ίκαρίας»

Σεβ. Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων, Δρ Θεολογίας: «Ή θυσιαστική προσφορά του Άγίου Έθνοϊερομάρτυρος Πλάτωνος Άιβαζίδη»

Γεώργιος Τσιγάρας, Καθηγ. Τμήματος Ιστορίας-Έθνολογίας Δ.Π.Θ.: «Τό διασωθέν Αρχείο του Ίερομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου - Ιστορική διαδρομή και συγκρότηση»

Άθηνά Κονταλή, Δρ Θεολογίας, Διδάσκουσα στό Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας Ε.Κ.Π.Α.: «Ή συμβολή του Μητροπολίτη Τραπεζούντος Χρυσάνθου Φιλιππίδη στη διεκδίκηση των δικαίων του Ποντιακού Έλληνισμού κατά τή Διεθνή Διάσκεψη των Παρισίων»

Ίωακείμ Καρεπίδης, Ύποψήφιος Δρ Λαογραφίας: «Ό ρόλος της Όρθόδοξης Έκκλησίας και του Άνώτερου Κλήρου του Πόντου κατά τά γεγονότα της περιόδου 1914-1923».

Ε' ΕΝΟΤΗΤΑ: Ή Γενοκτονία των Άρμενίων και των Άσσυρίων

Πρόεδρος: Καθηγητής Δημήτριος Μόσχος
Όμιλτες:

Σαρκίς Άγαμπατιάν, Συγγραφέας-Ιστορικός έρευντής: «Ή Γενοκτονία των Άρμενίων»

Κυριάκος Μπατσάρας, Πρόεδρος Πανελληνίου Ένώσεως Άσσυρίων Ελλάδος: «Ή Γενοκτονία των Άσσυρίων».

ΣΤ' ΕΝΟΤΗΤΑ: Ὁ ξεριζωμός τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης καί ἡ θέσι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετά τή Μικρασιατική Καταστροφή

Ὁμιλητές:

Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεΐμων, Δρ Ἱστορίας καί Ἐθνολογίας: «Ὁ ξεριζωμός τῶν Ἑλλήνων ἀπό τήν Ἀνατολική Θράκη - Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο στή νέα πραγματικότητα κατά τόν Μεσοπόλεμο»

Νικόλαος Σοϊλεντάκης, Δρ Νομικῆς, Πρόεδρος Ἐφετῶν ἐ.τ.: «Ἀπό τήν ἐνσωμάτωση στήν ἀμαχητή ἐγκατάλειψη τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης».

Πρὶν ἀπό τή λήξη τοῦ Συνεδρίου συνήχθησαν τά συμπεράσματα ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς, Καθηγ. Ἐμμανουήλ Βαρβούνη, ὁ ὁποῖος ὑπογράμμισε ὅτι στά Ἐπιστημονικά Συνέδρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀκούγονται διάφορες ἀπόψεις, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι αὐτές εἶναι τεκμηριωμένες καί ἀφανάτιστες. Καί συνέχισε τονίζοντας τά ἐξῆς σημεία:

-Ἡ Γενοκτονία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἄρχισε ἀπό τό 1914, δηλαδή πέντε χρόνια πρὶν ἀπό τήν ἀποβίβαση τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ στή Σμύρνη, καί ἦταν προσχεδιασμένη.

-Ἡ Μικρασιατική Ἐκστρατεία δέν ἦταν ἱμπεριαλιστικός πόλεμος, ἀλλά μία προσπάθεια νά προστατευθοῦν οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ πού ὄντως κινδύνευαν.

-Παρουσιάσθηκαν γεγονότα καί στοιχεῖα, τά ὁποῖα δέν εἶναι εὐρῶς γνωστά, γιά τή γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων καί τῶν Ἀσσυρίων.

-Ἡ Γενοκτονία τῶν Χριστιανῶν τῆς πρῶν Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας σχεδιάσθηκε ἀπό τούς Νεοτούρκους καί ὀλοκληρώθηκε ἀπό τούς ἐθνικιστές τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

-Στήν τραγωδία τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης (1914-1923) ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία στάθηκε στό ὕψος πού τῆς ἀρμόζει καί ἀναδείχθηκαν ἡρωικές καί μαρτυρικές μορφές Ὀρθοδόξων κληρικῶν, μέ κορυφαία αὐτή τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Τά Πρακτικά τοῦ Α' Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου Μνήμης Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἐκ-

κλησίας τῆς Ἑλλάδος θά ἐκδοθοῦν σέ εἰδικό Τόμο.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Αἵρέσεων

*Δελτίον Τύπου (τμήμα) τῆς 19.10.2022
γιά τή ΑΒ' Πανορθόδοξο Συνδιάσκεψη
ἐντεταλμένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν
καί Ἱ. Μητροπόλεων διά θέματα
Αἵρέσεων καί παραθρησκείας*

Ἄρχισαν τήν 18η Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἡλείας, οἱ ἐργασίες τῆς «ΑΒ' Πανορθόδοξο Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἵρέσεων καί παραθρησκείας», μέ θέμα: «Αἵρετικές θεωρήσεις, χρήσεις καί μεταφράσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς». Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως τελοῦν ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Συμμετέχουν Ἐντεταλμένοι Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου. Ἡ Συνδιάσκεψη διεξάγεται ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἵρέσεων, καί φιλοξενεῖται ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Ἡλείας.

Στήν ἀρχή τελέσθηκε Ἁγιασμός ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκνῶ (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο) καί ἀκολούθησε Τρισάγιο ὑπέρ τῶν κοιμηθέντων Προέδρων τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ πατρὸς Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ὁ ὁποῖος καθιέρωσε τόν θεσμό τῶν Συνδιασκέψεων, καθώς

καί τῶν κατά τά τελευταία ἔτη ἐκδημυσάντων εἰς Κύριον μελῶν τῆς Συνδιασκέψεως.

Στή συνέχεια ἀναγνώσθησαν τά μνήματα τῶν προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Στό μνυμά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, μεταξύ τῶν ἄλλων, υπογράμμισε τά ἑξῆς: «Μεγάλος ἀριθμός νεοφανῶν προτεσταντικῶν καί παραχριστιανικῶν κινήσεων, μέ λόγο πολλές φορές καταγγελτικό, διατυπώνουν μορφές καί ἀνιστόρητα ἐπιχειρήματα σχετικά μέ τή στάση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στή χρήση καί τήν παρουσία τῆς Ἁγίας Γραφῆς στή ζωή της. Ἀπέναντι σ' αὐτή τήν πρόκληση τό ἐκκλησιαστικό Σῶμα καί στό ζήτημα τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὁμολογεῖ, βιώνει καί στοιχίζεται μέ “τάς τῶν ἁγίων θεοπνεύστους θεολογίας καί τό τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβές φρόνημα”. Οἱ δέ ποιμένες καλοῦνται, στό πλαίσιο τῆς κατά Χριστόν φροντίδας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, γιά τή διαρκῆ υπόμνηση τῆς ἐπιτακτικῆς ἀναγκαιότητας γιά τή συνεχῆ μελέτη, γνώση καί βίωση τῶν θεοπνεύστων κεμένων στήν πορεία τοῦ κατά Χριστόν δοξασιῶν τους, ἐντός τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος».

Στήν ἐναρκτήρια τελετή παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρῶν Ἡλείας καί Τοποτηρητής τῆς Ἱ. Μητροπόλεως κ. Γερμανός, ὁ ὁποῖος χαιρέτισε τοὺς συνέδρους διά θερμῶν λόγων. Ἐπίσης παρέστησαν, ἐκτός τῶν προαναφερθέντων, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Κυθῆρων κ. Σεραφεῖμ, Πτολεμαΐδος κ. Ἐμμανουήλ (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας), Βράτσας κ. Γρηγόριος (Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας), καί οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Σιεματίτσε κ. Βαρσανούφιος (Ἐκκλησία Πολωνίας) καί Στρατονικείας κ. Στέφανος, ὁ Ἐξαρχος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, Ἀρχιμ. Ραφαήλ, καί ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Σερβίας, Κύπρου καί Ἀλβανίας.

Στή συνέχεια κήρυξε τήν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως ὁ Σεβ. Πρόεδρος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ.

Ἀκολούθησε ἡ πρώτη εἰσήγηση ἀπό τόν Ἐλλογιμώτατο Καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ε.Κ.Π.Α κ. Θωμᾶ Ἰωαννίδη μέ θέμα: «Ἡ κατά γράμμα καί κατά πνεῦμα ἐρμηνεία τῆς Ἁγίας Γραφῆς». Ὁ ὁμιλητής στήν ἐμπεριστατωμένη καί μεστή θεολογικῆς τεκμηρίωσης εἰσήγησῃ

του υπογράμμισε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι: «Ἡ ἔννοια τῶν λέξεων καί οἱ ἐκφράσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς προσδιορίζονται μέ βάση ὄχι μόνο τόν φυσικό ἀνθρωποκεντρισμό τῆς γλώσσας, ἀλλά καί τόν θεοκεντρισμό τῆς θείας Ἀποκάλυψης. Οἱ σωτηριώδεις ἀλήθειες πού περιέχει, προέρχονται ἀπό τόν ἄκτιστο Τριαδικό Θεό πού τίς ἀποκάλυψε ἐμπειρικά στοὺς συγγραφεῖς της μέ τήν ἔμπνευση καί τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως συνεχίζονται τή 19η Ὀκτωβρίου 2022.

*Ἐκ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπί τῶν Αἱρέσεων*

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Αἱρέσεων

*Δελτίον Τύπου τῆς 20.10.2022
γιά τή ΑΒ' Πανορθόδοξο Συνδιάσκεψη
ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν
καί Ἱ. Μητροπόλεων διά θέματα
Αἱρέσεων καί παραθρησκείας*

Συνεχίσθησαν τήν 19 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., οἱ ἐργασίες τῆς «ΑΒ' Πανορθόδοξο Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱ. Μητροπόλεων διά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας».

Στήν πρωινή συνεδρία προέδρευσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός. Τήν πρώτη εἰσήγηση πραγματοποίησε ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Ἐπίκ. Καθηγ. Α.Π.Θ., μέ θέμα: «Πεντηκοστιανικές προσεγγίσεις στήν Ἁγία Γραφή». Ὁ εἰσηγητής, μεταξύ ἄλλων, ἐπεσήμανε ὅτι: «Στούς Πεντηκοστιανούς, ἐκστατικοῦ καί ἀνορθολογικοῦ τύπου φαινόμενα, ὅπως ἡ λεγόμενη γλωσσολαλία, παρουσιάζονται ὡς ἀπόδειξη ἐμπειρικῆς ἐπιβεβαίωσης τῆς Βίβλου, ἐνῶ ἡ ἐκστατικοῦ τύπου “ἐμπειρία” τῆς φερόμενης

ὡς γλωσσολαλιᾶς, ἀνάγει τὸν ὑποκειμενισμό σέ ἔρμηνευτικό κριτήριό της μέ παράλληλη καλλιέργεια ψευδαίσθησης σωτηρίας».

Στή συνέχεια τὸν λόγο ἔλαβε ὁ Αἰδεσμιολ. Πρωτοπρ. π. Κωνσταντῖνος Π. Παπαθανασίου (Δρ Θ.), ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Αἰρετικές μεταφραστικές ἀπόπειρες τῶν ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων». Ὁ εἰσηγητὴς σημείωσε ὅτι: «Αἰρετικές ἢ ἄστοχες μεταφραστικές ἀπόπειρες ὡς ἀντιεκκλησιαστικές μεταφράσεις παρουσιάζονται ὅταν ὁ μεταφρασμένος βιβλικὸς λόγος δεσμεύεται ἀπὸ τίς γνώσεις, τίς διαθέσεις, τίς δεσμεύσεις, τίς γλωσσικές ἢ κοσμοθεωριακές ἐπιλογές τοῦ μεταφραστῆ, ὥστε μέ τὴν προσιτότερη γλωσσική μορφή νά εἰσάγει ἕτερο Εὐαγγέλιο, ἐκτός ἀπὸ τὸ δεδομένο, ὑποπίπτοντας στό διπλό ἀνάθεμα τοῦ ἀπ. Παύλου (Γαλ. 1, 8.9). Οἱ βιβλικές μεταφράσεις, γενόμενες ἀπὸ ἄγευστους τῆς ἀγιοπατερικῆς παράδοσης, διασποῦν ἐν τέλει τὴν ἐνότητα τῆς παραδόσεως».

Ἀκολούθησε ἡ εἰσήγησις τοῦ Αἰδεσμιολ. Πρωτοπρ. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, Γραμματέα τῆς Συν. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων (Δρ Θ.), μέ τὸν τίτλο: «Ἀποκρυφιστικές ἐρμηνεῖες τῆς Ἁγίας Γραφῆς». Ὁ εἰσηγητὴς τόνισε ὅτι: «Οἱ ἐσωτερικιστικές-ἀποκρυφιστικές ἐρμηνεῖες τῆς Ἁγ. Γραφῆς βασίζονται στὴν περί Θεοῦ, κόσμου καὶ ἀνθρώπου θεοσοφική ἀντίληψη τῆς “Νέας Ἐποχῆς”, κατὰ τὴν ὁποία ὁ “θεός”, ὁ κόσμος καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐντάσσονται στό παγκόσμιο, ἀπόλυτο καὶ ἀπρόσωπο “Ἐν”, μέ τὸ ὁποῖο εἶναι “ὁμοούσιοι”.

Ἀνάλογη μέ τίς ἀντιλήψεις αὐτές εἶναι καὶ ἡ ἐρμηνεία πού δίδεται ἀπὸ τὸν Ἐσωτερισμό στά εὐαγγελικά κείμενα, στά γεγονότα τῆς ζωῆς καὶ στίς διδασκαλίες τοῦ Χριστοῦ. Κατὰ τὴν ἐσωτερικιστική ἀντίληψη, τὰ χριστιανικά κείμενα δέν πρέπει νά ἐρμηνεύονται “ἱστορικῶς, φιλολογικῶς καὶ φιλοσοφικῶς”, καθ’ ὅσον ὑποκρύπτονται σ’ αὐτὰ συμβολικές ἐκφράσεις».

Ἐπόμενος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Αἰδεσμιολ. Πρωτοπρ. π. Κωνσταντῖνος Μπάρης μέ θέμα: «Ἡ Μετάφρασις Νέου Κόσμου τῶν “Μαρτύρων

τοῦ Ἰεχωβά”». Ὁ εἰσηγητὴς ὑπογράμμισε ὅτι: «Ἡ ἀντιπαραβολή χωρίων μεταξύ τῆς «Μ.Ν.Κ.» καὶ τοῦ πρωτοτύπου κεμένου ἔδειξε ὅτι τὸ κείμενο τῆς «Μ.Ν.Κ.» εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ προσθήκες, ἀφαιρέσεις καὶ ἀντικαταστάσεις λέξεων, ἐκφράσεων καὶ σημείων στίξης, πού ἀποσκοποῦν στὴν προσαρμογή καὶ συμμόρφωσι τῆς Ἁγ. Γραφῆς στίς αἰρετικές διδασκαλίες καὶ ἀπόψεις τῆς ἐταιρείας «ΣΚΟΠΙΑ».

Ἡ ἀπογευματινὴ συνεδρία ἔλαβε χώρα ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ. Πρῶτος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Αἰδεσμιολ. Οἰκονόμος π. Ἀνδρέας Γκατζέλης, Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ., ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ὁρθή καὶ ἐσφαλμένη χρῆσις τῆς Ἁγ. Γραφῆς στὸν ἀντιαιρετικό ἀγῶνα». Ὁ ὁμιλητὴς τόνισε ὅτι: «Ἡ χρῆσις τῆς Ἁγ. Γραφῆς στὸν διάλογο μέ τοὺς πεπλανημένους ἀδελφούς μας, προϋποθέτει ἄριστη γνώσις τῆς Ὁρθόδοξης ἐρμηνείας τοῦ κεμένου της. Στὴν Ὁρθόδοξη ἐρμηνεία περιλαμβάνεται κυρίως ἡ Ἀγιοπατερικὴ κατανόησις τοῦ κεμένου... Ὁ τρόπος πού ἡ Ἐκκλησία ἐρμηνεύει τὴν Ἁγ. Γραφή εἶναι ἡ μόνη ὀρθή κατανόησις τοῦ περιεχομένου της».

Ὁ τελευταῖος ὁμιλητὴς, Ἐλλογιμ. κ. Λάμπρος Σκόντζος, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Νεοπαγανιστικές παραχαράξεις τῶν ἀγιογραφικῶν κεμένων». Ὁ εἰσηγητὴς ἀνέφερε ὅτι: «Σέ πολλές νεοπαγανιστικές ομάδες γίνεται ἀπόπειρα παραχάραξης, παρερμηνείας καὶ νόθευσης τῶν Ἁγ. Γραφῶν. Αὐτές οἱ παραχαράξεις πρέπει νά ἀποτελέσουν ἀφορμὴ γιὰ περισσότερη ποιμαντικὴ μέριμνα στὸν ἀντιαιρετικό ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν περιφρούρησις τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος».

Ἡ ἀπογευματινὴ συνεδρία ὁλοκληρώθηκε μέ τίς παρεμβάσεις τῶν Ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως ὁλοκληρώθηκαν μέ τὴ σύνταξη, τὴ συζήτησι καὶ τὴν ὑπογραφὴ τῶν Πορισμάτων.

*Ἐκ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων*